ගිනි සහ සෙව්වන්දි

GUNS AND ROSES

www.sinhalaelibrary.com

ගුදප් මහින්ද ජයතිලක

ගිනි සහ සෙව්වන්දි

[illegible] මහින්ද ජයතිලක ලියූ නවකතාවක්

පළමු කොටස

1.1

සිරිපොද වැස්සක් වැටෙන්නට පටන්ගෙන ඇත. ඒ බව මා දුටුවේ මෙතෙක් කියවමින් සිටි පොතක් [illegible] මොහොතක. " [illegible] මල් ගාලාව " යැයි ලොකු රතු අකුරෙන් ලියූ වීදුරු කවුළුවෙන් පිටත මල්ලිද පයින් [illegible] නැවතෙනු [illegible] පෙනිණ. එයින් මට තරුණියක් නිහඬතෙනු [illegible] සෙවණට [illegible] සාරන සාඩ ඇසිණි.

තව [illegible] [illegible] තැන ඇඳුමෙන් සැරසුණු ඔවුන් [illegible] මා ගැන [illegible] සිතා [illegible] යමක් කියමින් [illegible] මම [illegible] ලුව් සසන්තු දෙස බලා සිටියෙමි. ඔවුන් කවුන්ටරය වෙතට ඇද්ද [illegible] [illegible] [illegible] සැරසුණු නැගෙන කලබලකාරී වයිති.

" මොකද වෙලාවම වැස්සක් කලින් ආවේ " යි එසෙක් මා ළඟින් සිටගෙන [illegible] [illegible] ගත්තේය.

" නමල් " යි මම පුරුද්දට මෙන් කීවෙමි.

" අපිට සින්තර විතක් යන්න තිබුනා " නිහඬතාවයෙන් [illegible] වූ තරුණිය කවුන්ටරයට කට්ටු කරමින් කීය.

" තනිකඩතානෙගම ? එකාට ? " ඔවුන්ගේ නිල ඇඳුම් ඇන්දෙන් සසල වූ සිත නොපෙන්වන්නට හැකි කරමින් මම ඇසුවෙමි.

" නැති එකාට එකතුන් ගමු " කැටිපතකින් [illegible] තරුණිය කීය. ඇගේ ඇසින් දෙනෙතාට වඩා කැඩපතකි බව මට පෙනිණි. " ඔහු යනවා යන්නත් තිබුනා... තාප්පෙට් සයිස් ."

" කීයක් තිබුනද ? "

ඔලුන්ගේ ළඟ සැරසෙන්නු තව ඇසෙල්දී ගිය ඔබලා බැලූ මම, යන්නම් සැඟුණ සිතාව යටපත් කරමින් පොතට ගිය ගැලීමි. කර ගන්නෙමි.

" මගදෑ අයියා හියාවන්නේ ? " පණ්ඩුකාභය කවුන්ටරයට ළං වී ගෞරවයෙන් ඇසීය.

" නෑ, ඒ ලෙස [illegible] "

" මං හිතුවා මෙතන ඔයාව දකින්නැති [illegible] "

" අද්සෝ නැහැ. "

" මොකද්ද ඔයාගේ නම ? "

" මම ද ? මම කමීලා "

" ලස්සන නම... "

" වරෙන් - වරෙන් පණ්ඩු යන්න " ජයන්ත පණ්ඩුකාභයගේ අතින් ඇද මා දෙස බැලුවේය.

කමිලද මා දෙස බලා ඇසක් වලුවාවේය. " අපි හෙට එන්නම් "

" වෙරීයෝ "

" වෙරීයෝ කමිලා. "

ඔවුන් අහෝසර ලෙසින් කඩිව ගිය පසුව දකින් ම මට සිනා නොවී සිටිය නො හැකි විය.

සිටින ජීප් රථය පණ ගැන්වෙනු ඇසුණි. තව මොහොතකින් ඔවුන්ගේ සිනා හඬ යටපත් කරමින් රිය හඬ ඇසුණි. ප්‍රීතිය වලක පිරුණු ඇති දිය විසුරුවමින් රථය කාඩු පාරට ඇදෙනු මම වීදුරු කවුළුවෙන් බලා සිටියෙමි.

මෙයින් පසු මඳ වේලාවක් යන තුරු මට සිත එකලාසයට කරගත නො හැකි විය.

" මොකද අක්කා තනියම හිනා වෙන්නේ ? "

ගිණිපෙල බලා ආ විරන්ත අසත් ම " ඇයි හිනාවෙන්න තහනමක් තියෙනවද මල්ලී ? " පිළිතුරු දුන් මම සැලිත් පොතට කැඳවිරු වූයෙමි.

එදා රාත්‍රියේ නින්දට ගිය මම සිහිනයක් දුටුවෙමි. මම අසෙයා දේශාලාවේ ගිණි පෙල [illegible] ගිණි පෙල විසා යත් රථ [illegible] මා පැහැදිලි [illegible] මෙයින් සමහර ඇරුත් විය. පසුන් කාලයේ [illegible] එනි මෙතා ඇවිදිමින් සිටියේ නිල් ඇඳුම් හැඳ ගත් තම්බුතාවේ තරුණයින් යාණ්ඩාටිවි. ඔවුන්ගේ මට තොල පැහැ ඇඳුම්ද, තරුවෙන් දිලිසෙන මුව සපත්තුද පෙනුණද ඔවුන්ගේ මුහුණු කිසිවක් පැහැදිලි නොවීය. මා ගිණි පෙල බලා එන්ම සිහිප දෙනා මා අතට පැමිණියේය. ඔවුන්ගේ මුහුණු ලේ රත් පැහැයෙන් විය.

මා ගිණිපෙලේ පසෙක කෙළවරට මා ළඟින් ම, ඒ ඉදිරියෙන් කම්බි වැටක් ඇඳුණි. මේ කටු කම්බි ඇද හිටියේදැයි මම නො දුටුවෙමි. එතැනින් එහාට යාමට මට නොහැකි විය.

අනෙක් පස සිටි තරුණයින් කීප දෙනෙක් අත් දිගු කරමින් මා අතට ආහ. ඔවුනට ද කම්බි වැටෙන් මෙපිටට පනින්නට බැරි වා සේය හැසිරුණේ.

ඔවුන් අතුරින් තිදෙනෙක් අතින් උන් අතිකඩා කම්බි වැට අද්දරට ආහ. තවමත් මට ඒ මුහුණු පැහැදිලි නොවී ය. එයින් එකෙක් කටු කම්බි වලින් මෙපිටට අත දිගු කොට මගේ ළඟට අත තැබිය. ඒ අතේ ලේ තැවරී තිබිණි. බිය ගත් මම ගිණි පෙල දිගේ ඉහළට දුවදී සිහිනයෙන් අවදි වූයෙමි. දහඩියෙන් තෙතුණ ගතින් මම බොහෝ වේලාවක් අවදිව සිටියෙමි.

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

1.3

ඊ ළඟදා දහවල මා සාප්පුවට යන විට, අයේෂා නැගී කවුන්ටරය ළඟ බලා සිටියා ය. ඇගේ මුවග දහසාර සිනාවක් විය.

"සමිලාක්කා ... [illegible]"

"කවුද නංගා ?"

" නමක් කිව්වේ නැහැ... ඔයා ඉන්නවද ඇහුවා... සමිලා ඉන්නවද ඇහුවා..?"

"ඉතිං ?"

"ඉතිං, මං කිව්වා, දවල්ට එන්නෙ කියල !"

"ඉතිං ?"

"ඉතිං, තැන්ක් යූ කියලා තිබ්බා."

"පිරිමි කෙනෙක් ද ?"

"පිරිමි කෙනෙක් තමා" යි අයේෂා යළිත් හිනැහුණාය. "හොඳ වෙලාවට මම මෙතන හිටියේ ... නැත්තං තාත්තයි ෆෝන් එක ගන්නේ."

"කවුද කියල කිව්වේ නැත්තං මං කොහොමද දන්නේ ?"

"ඔයා මට නො කියන රහසක් තියෙනවා ද සමිලාක්කා ?"

"මොන රහසක් ද නංගා ?" යි කීව ද, මට පසුගිය රාත්‍රියේ සිහිනය ද, පෙරදා සවස හමු වූ තරුණයාත් සිහිපත් ද සිහි නොවුණා නො වේ. තව මද වෙලාවකින් අයේෂා කවුන්ටරයේ වැඩ මට බාර දී ගෙදර යන බව කියා ගියා ය.

ගොඩකවෙල මාමා උඩු මහලේ කණුවිල කාමරයේ සිට ආවේ තමාටත් කොහේ දෝ ගමනක් යන්නට ඇති බව කියමිනි. මා වැඩට එන දිනවල ඔවුන් පිට රාජකාරිවලට පිටව යන්නේ සියලු වගකීම් මා පිට පවරමිනි. එයින් මා අමනාප වූයේ නැත. ඇත්තෙන් ම මා තුළ උපන්නේ ඔවුන් මා විශ්වාස කරනවා නේ ද ? යන සතුටු සහගත සිතුවිල්ලකි.

"චිරන්ත මල්ලී ඉන්නවා නේද මාමා ?" මම පුරුද්දට මෙන් ඇසුවෙමි.

"එවි ළඟ ඉන්නවා ..." යි මාමා තවත් නොපෙනී පිටව ගියේය.

තව මොහොතකින් දුරකථනය නාද විය. මම බලමින් සිට පොත පැත්තෙන් තබා ගොස් රිසීවරය ගෙන "හලෝ" යි කීවෙමි.

"මේ අයේෂාද ?"

"නෑ සමිලා"

"හරි හරි සමිලා... අපි [illegible] ගන්න"

"ආ මොකද නම් ?"

"කියන්න බලන්න"

"නම දිල කියෙන්නේ පණ්ඩුකාභය වීරසිංහ කියල" [illegible] බව කීවීමෙන් මගේ මුහුණට ලේ [illegible] ගතියක් ඇතිණි.

"මේ පණ්ඩුකාභය ද ?"

"වෙන්න පුළුවන් .."

"ඒ මොකද වෙන්න පුළුවන් කිව්වේ ?"

"සමහර විට මම ඔබේ [illegible] කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන් ... මොකද නම් ?"

"ජයන්ත - කපිල ?"

"වෙන්න පුළුවන්"

"චිත්‍රාර් සේරම ලැස්තියි."

"හොඳයි අපි අත්දෙනාගෙන් එක්කෙනෙක් එන්නං ..... ඔයා ඉන්නවා නේ ද ?"

"නැතිව වෙන කොහේ යන්නද?"

"සාප්පුව කීය වෙනකන් ඇරලද?"

"හය වෙන කල් ..."

"එහෙනං අපි එක්කෙනෙක් එන්නං !"

"චෙරියෝ" යි මම ගැහෙන අතින් සාවකාශව තැබුවෙමි. එත් මගේ සිත දෙගිඩියාවේ ය.

මට කතා කළේ කවුරු ද ? පණ්ඩුකාභය - ජයන්ත - කපිල ... මට දැන්නම් එක මුහුණේ වත් සේ නැවී මතක නැත. මම යළිත්

පොතට නැමුරු වුණෙමි. උඩුතෙලේ වින්නෑ ඇඹිදින හඬින් බිරාන් කරලොල්පුරේ වින් වින් හඬින් ගැයෙන්නාට වෙන ෂිනි හඬින් මට ඇසිණි.

වරින් වර ආ උද්‍රිය ජායාරූප ගැනීමට නෝ එසොන යාමට සැමිණියෙ, මා තොස ඉපැසිරුනේ මලා සිටියේ සමුදා තරුණියක් එන තුරුය.

ලපටය පත පමණ එනවිට මාමා ද යළි පැමිණියේ ය. තව මදක්න් උරකටපාය යළිත් නැඟ විය.

"හලෝ මේ සමිලා ද ?"

"ඔව් මේ සදු ද ?"

"නම් කියන්නේ නැහැ.. තොසනෙ අපි ඒයේ පින්තූර ගන්න ආවා."

"පින්තූර ගන්න පුගාන් අය ආවා."

"නෑ! නෑ!! සුමිතොමී ඇඳපු තුන් දෙනා"

"ඉතිං ?"

"මේ කථා කරන්නේ එයින් එන්නෙකෙනෙක්. අපිට අද එන්න වෙන්නේ නෑ. හදිසියේ වීදුරු වැටුණා."

"තුන් දෙනාටම ?"

"මෙන්නෙතුට - අනිත් එන්නෙතා ගමේ ගියා."

"එකට තමන් නෑ .. හෙට ඇවිත් යන්නැති"

"ඔයා හෙට ඉන්නවද ?"

"නෑ, මං ගිටියේ නැතුවට තමන් නෑ!"

"ඔයා හැමදාම වැඩ කරන්නෙ නෑ නේද ?"

"හැමදාම වැඩ කරනවා .. සාප්පුවේ හැමදාම වැඩ කරන්නේ නෑ."

"අපි දන්නවා. ඔයා කවද - කවිදද වැඩ කරන්නේ ?"

"ඒක කියන්නේ නෑ!"

"අපි දන්නවා. අඟහරුවාදා බදාදා සිකුරාදා"

"කවුද කිව්වේ ?"

"අපිට දැන ගන්න විදි තියෙනවා.."

"අනේ ඒකා ඉන්න"

"විදි තියෙනවා ... අඟහරුවාදා ... සි.අඟ.සි. එයා."

"එක හොඳයි."

මාමා කාන්තොට් කාමර දොරෙන් හිස පිටතට දා බැලූ සෙවින් මම කලබල වුණෙමි. "එහෙනං පුළුවන් වෙලාවක පින්තූර ගන්න එන්න. නැත්නන් සු" යි මම සාධනාව තැබුවෙමි.

උවමනාවට වඩා වෙලාවක් ඇතුළේ මහත් කථා කිරීම මාමාට ඇසුණා ඇයි මා හැඟු වුයේ නැතයි. එහෙත් මාමා කිසිවක් ඇත කළ බවක් ඔහුගේ ඉරියව් වලින් නම් නො පෙනිණි.

මා වැඩ කරන දිනයන් ඔවුන් දැන ගත්තේ කෙසේ ද? අඟහරුවාදා සේවය කළ ඇලියට ඔවුන් රහස් මිත්‍ර සොයන්නේ නම්, මා වැඩ කරන දිනයන් සොයා ගැනීම එතරම් අපහසු කාරියක් විණෙන් කෙසේ ද ? හෙට - බ්‍රහස්පතින්දා මා වැඩට නො එන බව ඔවුනු දනිති. එද ඔවුන් නො පැමිණේන්නේ නම් යළි එන්නේ සිකුරාදා ද ? මට කථා කළේ ඔවුන්ගෙන් කොයි එක්කෙනා ද ? පණ්ඩුකාභය - ජයන්ත - කපිල - මට ඇත්තම එක මුහුණක් වත් හරි හැටි මතක නොවී ය.

කවුන්ටරයේ පහත ලාච්චුව විවෘත කළ මම ඇද දිනට ලැස්ති වූ සේයා රූ පැකට් වලින් අදාළ කවරය තෝරා ගත්තෙමි. තිදෙනාම සිටින වඩාත් ම ලොකු සේයා රුව මම අතට ගත්තෙමි. කඩුලා නිල අලුමෙන් සැරසුණු තිදෙනාම තරුණයෝය. මැදින් හිඳ සිටියේ ජයන්තයි. පණ්ඩු දකුණේ - කපිල වමේ. වඩාත් ලස්සන පණ්ඩු ... ඊළඟට ජයන්ත ... තිදෙනාගෙන් වඩා නම් කළු ජයන්තයි. ඔහු වෙත ඇත්තේ ගැමි ගතියකි. ඇසේ ඇත්තේ අහිංසක පෙනුමකි. කපිලගේ ඇසේ ඇත්තේ දැඩි බවකි. ඇහි බැම හැඩය මුදුනට ලං වී ඇත. පණ්ඩුගේ ඇසේ ඇත්තේ අහංකාර බවකි. 'හොඳ වැඩක් කරන්නම්...' වැනි බැල්මකි.

"දුව ..." මාමා කථා කළෙන්, මම සේයාරුව ඇළින් කවරයට බහා අඳුණතෙන් නැගෙමි. "යන්න ලැස්ති වෙන්න... අපේ ගෙදරටත් පොඩ්ඩක් ගොඩ වැදිලා යමු." මාමා කීය.

යන්න ලෑස්ති වෙන්න යැයි කියන්නේ ශාලාවේ විදුලි පංකා නිවීම, ලාච්චු යතුරු ලෑම, දොර ජනෙල් වැසීම ආදියයි. ඇතැම් දිනෙක වීරන්ත රෑ වෙන තුරු උඩු මහලේ අඳුරු කාමරයේ සේයාරූ සෝදමින්

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

බව තරයි. එහෙත් අද කලු ද මාමා පසෙක ගෙදර යන්නට ලැස්ති වෙන බව දොර ජනෙල් වසන හඬින් ඇඟැවිණි විය.

මාමිලාගේ ගෙදර ඇත්තේ සමිපලටිටියේ ම මුහුදු වෙරළට වඩාත් සමීපවය. සාප්පුව ළඟින්ම ඒ අසව යන අතුරු පාරේ මඳ දුරක් යා යුතුය. වීරත්නගේ රථයේ ආ හෙයින් අද මා ගන්නේ ඇසු සහ අසුනයි.

අප "සිරි මැදුර" නම් වූ මහලු නිවෙසට ළං වෙන විට එහි විදුලි පහන් දැල්වෙමින් තිබිණි. ඇත සිටින්නේ සිදු ගිය හිඳියගේ අවපත් රැස් දකර පලින් පල වැතිරිණි. උප් ආලෝකයෙන් වට වූ වත්තට ඇතුළ් වූ රිය, පෝටිකෝව යට නතර වෙන් ම අයෙසා ඉස්තෝප්පුවට ආවා ය.

මාමාත්, වීරත්නත් රියෙන් බැස ගෙතුළට ගියෙන් මමත් අයෙසාත් තනිවීමු.

"අක්කා, සයාගේ යාළුවා අද ආවා ද ?" ඈ රහසෙන් මෙන් ඇසුවාය.

"මොන යාළුවා ද ?"

"අර ආමිකාරයා"

"මං දන්නෑ ඔයා හා ගැන කථා කරනවා ද කියලා ?"

"අර ෆෝන් කරපු එක්කෙනා ... ඔයා ඉන්න කොට නම්ටි පොටෝස් ගෙනියන්න එනවා කිව්වෙ"

"එහෙම කෙනෙක් ආවේ නෑ නංගා"

"මං පින්තූර නෑ දැක්කා. කොයි එක්කෙනා ද අක්කා"

"මං දන්නේ නෑ නංගී. මං දන්නේ නෑ"

"ඒ මොකද ?" අයේෂා ඈද කැද ඇසුරුණි මගේ අතකින් අදමිනි.

"මං වත් දන්නේ නෑ ... ඒකයි ඇත්ත !"

"එහෙනං කතා කලේ ?" මගේ අතින් ඇද ගත් අයේෂා මිදුලට බැස්සාය. සිරි මැදුරේ මිදුල් උයනත් සේය. උප් ගසින් සෙවණ ලද එකී වටේට වූයේ මල් පාත්තිය. මුහුද දෙසින් ආ සුලඟින් නැළවෙන තෙත වත් මලින් ඉහිරෙන සුවඳ එකට මුසුව මගේ නාසාගඳුවලට ම දැනිණි.

"කියන්නකෝ අක්කා. කොයි එක්කෙනා ද ?"

"මං දන්නේ නෑ ... නංගා"

"එහෙනං කතා කලේ ?"

"කතා කලාට නම් කියන්නේ නෑනෙ." මම මිදුලේ කෙළවර ගස ගස යට බංකුවේ හිඳ ගතිමි. "ඇයි නෙට ආවම කියාම බලා ගන්නකෝ"

"මෙච්චර එක එකෙක් නෑ ... මෙහෙට ආවුනා ඔයා ඉන්න දවස් මං කිව්වා නෙට නෑ ... අක්කේ කියලා !"

"එහෙනං ඔයයි මං ඉන්න දවස් කිව්වෙ !"

"ඔව්, ඇයි ? කමක් නෑ නේද ?"

"නෑ මං ඒකනම් ..."

"මොකවද අක්කා ?"

"නෑ, නෑ, කතා කරපු එක්කෙනා මං බැලුවා කොහොමද දැන ගන්නෙ කියලා මං හිත කරන දවස් ..."

අයෙසා සිනාසෙන්නට වුණාය. "අක්කේ ආඩම්බර ගන්නකෝ ... ඉතින් කවුද කියල !"

ඇයේ සිනහව නතර වූයේ වීරත්න ඉස්තෝප්පුවට ආ හෙයිනි. "ඩයි නාන්නා කියනවා මට අක්කාව විස්සල ඒන්න කියලා." ඔහු එක මිනිසෙකු මෙන් යතුරු කැරැල්ල වනමින් පඩිපෙල බැස්සේය.

"මාත් එන්නම් " යි අයෙසා රිය වෙතට දුව ආවාය.

"කාගිනවලා ! කාගිනවලා !!"

මමත්, අයේෂාත් පසුපස අසුනට නැංගෙමු. "යමු වයිට්ට් මැලී" අයේෂා විසිලුවට කීවාය.

වීරත්න සැලකිල්ලෙකින් තොර ව මෙන් රිය ගේට්ටුවෙන් පිටතට නැගෙරව්වේය. ඔහු රිය පැදවූයේ වේගයෙනි. නම් නෑකියාව එයිට පෙන්වන්නට මෙනි.

අයෙසා මගේ අතින් අල්ලා ගෙන නොයෙක් දේ කිව ද, මට කිසිවක් හරි හැටි ඇසුණේ නැත. රාත්‍රී අඳුර බිඳිමින් නගරයේ දැල්වෙන නොයෙකුත් විදුලි පහන් දෙස බලමින්, මා කල්පනා කලේ මට කතා කලේ කොයි එක්කෙනා ද ? කියායි.

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

1.4

සිකුරාදා දහවල් මා වැඩට ගියේ වනිතයන්හි. කපිල - පණ්ඩුකාභය - ජයන්ත ... නම් අප තිරිත්තුව ම මට වැද උන්නේ ය.

සවස හතර පසු වී විනාඩි තිහකින් රතු රථයක් මල් කාලාව ඉදිරියේ නතර විණි. රියෙන් බැස ආවේ පණ්ඩුකාභය සහ කපිලයි. සිවිල් ඇඳුමින් සැරසුණු ඔවුන් දුටු මගේ සිත ගුප්ත සතුටකින් පිරී ගියේ මා ඔවුන් බලාපොරොත්තු වූ නිසා ද ? ඒ නැතහොත් අප දෙදෙනා වෙනුවෙන් ඔවුන් පැමිණි නිසා ද ?

පණ්ඩුකාභය මුහුණ පුරා සිනාවක් පාගෙන කවුන්ටරයට එන ගමන් අසල වූ කැඩපතින් තම මුහුණ දෙස ද බැලුවේ ය. කපිලගේ ඇස නම් එක එල්ලේම මා වෙතය.

ඔවුන් දෙදෙනා කවුන්ටරය වෙතට ආවේ එකිනෙකාට වැලමිටිවලින් තල්ලු කරමිනි. මම සිනහව හද කරගෙන නැවුරු වී ළඟවූවෙන ෆෝටෝ රූ කවරය ගත්තෙමි.

පණ්ඩුකාභය, කපිල ගන්නට ගිය කවරය උදුරා ගනිමින් එය ඇර ෆෝටෝ එකින් එක බලමින් සිනාසෙන්නට වූයේය. කපිල ද පෙරළා ෆෝටෝ රූ උදුරමින් බැලුවේය. මම සිනහව හද කරගෙන බලා සිටියෙමි.

"විරන්ත් නෑ නේද ?" මම අන්තිමේ දී ඇසුවෙමි. දුරකථනයෙන් කථා කළේ කොයි එක්කෙනාදැයි මා කෙසේ දන්න ද ?

"තියෙන මුණු නේ විදින්නේ නේද අයෙනා ?" කපිල කීය.

"අයෙනා නෙමෙයි කමිලා නේද ?" පණ්ඩුකාභය ඇසීය.

"ඔව්, කමිලා තමයි ... ඒ උණාට පමණර අය නම් ෆෝන් එකෙන් කතා කරන්නේ නම් නොකියා !"

"ඇත්තට ? ඔයා හිතන්නේ කොයි එක්කෙනා කියලද ?" කපිල ඇසීය.

"මං දන්නේ කොහොම ද ?"

"ඔයා හිතන්නේ කොයි එක්කෙනා ද ?" පණ්ඩු ඇසීය.

"මං හිතුවේ මං දන්නේ නැහැ !"

"කොයි එක්කෙනා උණත් එයාට තමන් නෑ" යි කපිල කී

කථාවට මා තුළ උපන්නේ පිළුම් නොවෙයි.

මුත්ට හොඳ වැඩක් කරන්නම් යැයි සිතමින් මම උන් දෙදෙනාගෙ මත ගනිමින් "කෝ ජයන්ත ?" කියා ඇසුවෙමි.

"ආ ඔයාට හොඳ ජයන්ත නේ?" පණ්ඩු ඇගේ බැලුවේය. "එයාට අද වැඩ"

"එයාට මට කාර් නැහැ," මම කීවෙමි. "ඔබ මොකටන්ද ?"

බිල දෙස බැලූ පණ්ඩු තම පසුම්බිය ඇද රුපියල් සියයක් මා වෙත දිගු කළේ ය. මුදල් ගනිද්දී අපේ අත් ගැටිණි. මට ඒ මිහිරි උණුසුමක් ද දැනිණි. නැතුම් කරනවාට මම ලාච්චුව ඇර ඉතිරි මුදල් ගෙන පණ්ඩු අතට දුන්නෙමි. යළිත් අපේ ඇඟිලි ගැටිණි.

මාමා කාමරයෙන් පිටතට ආ කෙනෙක් අපි දෙනාට හොඳ වීමු.

"ෆෝරම හරි ද දුව ?"

"ඔව් ... අන්කල් ..."

"අපි යනවා නැන්ත් පු" පණ්ඩු ඇගේ කපිල ද "නැන්ත් පු" කීය.

ඔවුන් පිටව යනු මම බලා සිටියෙමි. "පිස්සු කොල්ලෝ" යැයි මට කියැවිණි. කමිලා ඇඳුමින් සැරසී ආවත් වෙන මොන ඇඳුමින් සැරසී ආවත් ඔවුන් තව ම ළාබාල තරුණයන්ම නොවේ ද ? ඔවුන් කැසිරුණේ ද ඒ අයුරෙනි. මට සිතුණේ ඔවුන් මගෙම මල්ලි ගර්ණ හෝ ඒ නැත්නම් විරන්ත මල්ලී විලසිනි. ඔවුන්ගේ දඟකාර සිනා කථා මට හුරු පුරුදුය. එක වේලාවකින් ඔවුන්ට අමතක කරමින් මම යළිත් පාඩම් පොතට සිත නැවුරු කර ගත්තෙමි.

මාමා මෙතෙක් රාජකාරියකට යන බව කියා පිටව ගියේය. තව මද වේලාවකින් දුරකථනය නාද වෙද්දී මම තිගැස්සුණෙමි. එය මගේ බලාපොරොත්තුවක් නිසා සිදු වූවක් ද ? ඒ නැත්නම්, පොතට නැවුරු වූ සිතට පිටින් පැමිණි හඩ නිසා ද ? කෙසේ වුව ද, එය විරන්තගේ මිතුරෙක් පමණක් වීම සිතට ඇතැර කළේ බලාපොරොත්තු සුන් වූ ලෙසිනි. විරන්තට කථා කරන්නට මම අසාන්තර දුරකථන නොම්මරය එවූවෙමි. ඔහු බොහෝ වේලාවක් කථා කරමින් සිටියෙන්, මම යළිත් පොතට නැවුරු වූයෙමි. තවත් කණ්ඩායමක් ප්‍රයෝගික ගැනීමට පැමිණියෙන විරන්තගේ කථාව නැවතිණි. පිරිස උඩු මහලට යැවූ මම, යළිත් දුරකථන නාදයෙන් කැලඹුණෙමි.

www.sinhalaelibrary.com
SHINA

"හලෝ"

"හලෝ ... මේ ශමිලා ද ?"

"ඔව්"

"හොඳයි! ඊට හොඳයි"

"කවුද මේ ?"

"අපි"

"කවුද අපි කියන්නේ ?"

"අපි අපේ දෙන්නගෙන් එක් කෙනෙක්. ඔයාට අඳුනන්න බැරිද?"

"මට ෆෝන් එකේ කට හඬවල් අඳුනන්න බෑ"

"ඔයාට කැමති එක්කෙනෙක් මේ කතා කරන්නේ ..."

"නම නොකියන අයට මං කැමති නෑ"

"අනේ ආඩම්බර ..."

"මේ මට වැඩ තියෙනවා ..."

"ඉතින් මේකත් රාජකාරියෙම කොටසක් නේ"

"ඒ කොහොම ද රාජකාරියේ කොටසක් වෙන්නේ ?"

"ඇයි ඔය ගොල්ලෝ ෆෝන්වෙක් ගත්තා මං කතා කළා ... ඒව හොඳයි කියන්න !"

"ඉතින් කලිනුත් තිබ්බනේ."

"ඉතින් ආයෙත් තිබ්බොත් තරහද ?"

"අනේ මේ මට වැඩ තියෙනවා. මාමිනී එනවා වෙරියෝ" යි මම සාවනාව තැබුවෙමි.

දැන් මගේ කළ ගිවි ගිවියේ ගැහෙයි. පණ්ඩුකාභය - කපිල - ජයන්ත මවුන් මා සෙල්ලමකට - විහිළුවකට බාර ගෙන ද ? ඒ නැත්නම් මෙය තරුණ මිතුල් වාරිත්‍රයක අංගයක් ද ?

මට දැන් නම් පොත කියවිය නොහැකි විය,

දුරකථනය යළිත් නාද විය.

"හලෝ"

"මේ ශමිලා ද ?"

"ඔව්"

"ඇයි ඔයා එක සැරේටම ෆෝන් එක තිබ්බේ ?"

"මේ කවුද ?"

"[illegible]"

"නම කියන්න බැරි නෑ [illegible]"

"ඔයා හරි ආඩම්බරයි."

"මං ඕගොල්ලන්ට විජ් වෙන්නේ නෑ !"

"ඒක හොඳයි. ඔයා බැඳගත් කල්ල් කෙනෙක් !"

"වෙරියෝ"

තව මිදකින් අනාල මාලයට ගිය ... පෙනාව රැඳී විරන්ත ද මවුන් සමඟ ආවේය. මේ බිල් ... වුනෙමි. දුරකථනය යළි නාද විය. විරන්ත ...

"කවුද මල්ලි ?"

"දන්නේ නෑ ... කෙරී ගොඩිකියක් වෙන්නැති"

මම සිත සවින සිනාසුනෙමි. විරන්තයෝ පිටින් තවනවා මවුන්ගේ කාවවල් අහුල් වැලුණි සේය. එදා දවසට මට වෙනත් දුරකථන ඇමතුම් ඇම්ණියේ නැත.

තව මඳ වේලාවකින් අයෝනා සාප්පුවට ආවාය. මම දුරකථන ඇමතුම් පිළිබඳව ඇයට හෙළි කළෙමි. "කොහොර පිට ඇත් දෙනාම ඇත්තට කැමති ඇති"යි අයෝනා විහිළුවට කීවා ය. "මං හොරල දෙන්නංකෝ ඔයාට හොඳ එක්කෙනාව."

"අනේ නිකා ඉන්න නංගා... මට මොකටද ආම් කාරයෙක් ?"

"ඒ මොකද එහෙම කියන්නේ රට බේරගන්න අය නේ"

"රට බේරනවා ... ඒ ගොල්ල බේරගන්නේ නැතෙ හැම නිස්සේම ... ඔයාට හිතෙ මං වැන්දඹු වෙනව බලන්න ද ?"

"ඔයා මොකද එහෙම කියන්නේ ? සද කෝප්පුල් කොට මේජර්..."

ඇගේ සිනාවට මම ද සිනාසුනෙමි. සියල්ල තාලයාගේ ඇවැමෙන් පිදි අමතක වී යාවි කියායි මා සිතුවේ.

සැබැවින්ම යම් අන්දමකින් මට මේ සියල්ල සිහිනයක් සේ අමතකව තිබේ ය. ඇල්මැකි සොයන උනසක් විය. අම්මාත්, නංගීත්, මමත් [illegible] කරමින් ඒ [illegible]

[illegible] ඇත්තේ ද සය හා ලක්ෂ්මීන් මිතුරු වෙමි. [illegible] "හිනාවෙන කෙල්ල" යනුවෙනි. [illegible] නිතර මා අම්මාගෙන් [illegible] සැත නැතිව කථා කිරීම මා [illegible] පුරුදු කරවා දෙයකි.

"නංගී මෙයා වගේ නෙවෙයි ... ලැජ්ජයි" අම්මා නිතර කියන කථාවකි.

මලු මැල්ලට නම්, නංගීත් - මමත් එක විදියකැයි මට සිතේ. නංගී වඩාත් කල්පනාකාරිය, මැනුම් ගෙතුම් වලට, කවි ලිවීමට ඈ [illegible] ආශා ඇත්තීය. [illegible] මට වඩා වසර [illegible] බාලය. ඈ දොස්තර [illegible] නෙතෙත් වෙන බවය නිතර කියන්නේ. [illegible] මට වඩා වසර පහකින් බාලය. නමුද දොස්තර කෙනෙක් වෙනවා යැයි කිව ද, [illegible] එය කියන්නේ නංගී තරම් උනන්දුවකින් නොවේ.

නංගී සාමාන්‍ය පෙළ විභාගය ඉතා ඉහළින් සමත් වූණිය. අපේ පවුලේ වඩාත් ම හැකි නුවණ ඇත්තේ [illegible] යැයි අම්මා "වගෙත් ඔහේ" ආකාරයට කියනු මෙ අසා ඇත්තෙමි. එය මට සහරක් නොවේ. නංගී කෙරෙහි මා තුළ උපදින්නේ ආඩම්බරයකි.

තාත්තා මිය ගිය කල්හි මම වයසින් [illegible] මා [illegible] නොව ළා බාල වූ නංගීත්, මල්ලීත් වෙනුවෙන් බැයි කියවන් එය නිවැරදිය. තාත්තාගේ මරණය අපේ පවුලේ ජීවිතයේ අවසානයකි. ඒත් අනෙකට එය සහනයක් විය. තාත්තාගේ අඩුව මට නොදැනුණා නො වේ.

ඒ දිනවල තාත්තා දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවේ දුම්රිය ස්ථානාධිපති සේවයේ යෙදී සිටියේය. මේ හේතුවෙන් අපට වරින් වර පළින් පළ ජීවත් වන්නට සිදුවිය. අම්මාට ඇවැද්දට ලැබුණ දෙහිවල නිවෙස කුලියට දුන් අපි, තාත්තාත් සමඟ අනන මෙනෙන ගියෙමු. දියතලාව - [illegible] - බදුල්ල - කලුතර [illegible] මට අලුත් පාසල්වලට යමින් අලුත් මිතුරන් හදාගන්නට සිදුවිය. කිසි කෙනෙකු හා බැඳීන් නොබැඳෙන්නට මා සිත හදාගන්නට ඇත්තේ

මෙසේ [illegible] ජීවිතයේ අනිවාර්ය [illegible] වටනා ගත් නිසා විය යුතුය.

අන්තිමේ දී තාත්තා කොළඹට මාරු වී පැමිණි විට [illegible] වැඩී යැයි මට සිතේ. තාත්තාගේ මරණය සිදු වූයේ [illegible] නන්නාඳුනා කාර්යයක දී ය. තාත්තා අසනීප වී රෝහලට ගෙන ගිය බව ය, මට ලැබුණු ආරංචිය. එසෙන් මා කිසේ රෝහලට නොව ගෙදරටය. ඒ වන විටත් තාත්තා මිය ගොසිනි. ළමේ මිනු මෙසය අසල හිඳගෙන සිටි හැටි කෙසේ නම් අමතක කරන්නද ?

මෙයින් [illegible] මෙසය අසල [illegible] විය. මා දෙවන [illegible] උසස් පෙළ විභාගයට [illegible] තාත්තාගේ අකල් මරණය නිසා [illegible]

"තාත්තා කොච්චර අයෙට පාඩම් කරපු ළමයෙක් ද මේලා?" අම්මා [illegible] කියනු මා දිනෙක අසායෙමිය. "තාත්තා නැති උනින් හරිම නරක වෙලාවක්."

කෙසේ හෝ විභාගය සමත් වී, [illegible] විද්‍යාලයට ඇතුළු වී ගුරුවරියක් විය යුතු යැයි මා අධිෂ්ඨාන කර ගත්තේ ඉන් පසුවය. [illegible] නැතිව කථා කළ හැකි තරම [illegible] වූ මා, සැබවින්ම හොඳ ගුරුවරියක් වෙනැයි [illegible] මගේ ධෛර්යය දෙගුණ විය.

නංගීටත්, මල්ලීටත් ආදර්ශයක් ලෙසටත්, ඔවුන්ට උදව් උපකාරයක් ලෙසටත්, ජීවිතය හැඩ ගසා ගන්නටය මා සිතා සිටියේ.

බොහෝ සති අන්ත වල මම මිදුලේ දෙදෙනාත් එකතු කරගෙන මිදුලේ වැඩ කළෙමි. මල් පාත්ති... එළවළු පාත්ති... වත්ත කුඩා වුවද එය උයනක් තරම් ලස්සන විය. ඉස්සරහා පැත්ත [illegible] අටට ගොඩ නැඟුණේ තාප්පය. අපේ ගෙදර ඉදිරිපසත් වූයේ කම්බි වැටකි. එය නිකම් කම්බි වැටක් නොවේ. නොයෙක් පාටැති ක්‍රෝටන් ගස්ද, ඇකලයිෆා ගස්ද මේ කම්බිවැට ඔස්සේ වැඩුණි. එය තාප්පයකට වඩා සැබවින්ම සිරියාවන්ත විය.

අපේ ගෙදර හැඳින්වූයේ " අර කම්බි වැට ගහපු ක්‍රෝටන් වවපු ගෙදර " යනුවෙනි.

මා මේ කම්බි වැට සඳහන් කළේ එය මගේ ජීවිතයේ විශේෂ වෙනස්වීමකට පාදක වූ හෙයිනි.

www.sinhalaelibrary.com

ඒ ලඟ සතියේ මා වැඩට ගිය විටදී මා අප සුපුරුදු උත්සාහ ගෙන් ඇමතුම් ලැබිණි. අප සොල්දාදු භීතියෙන් ගෙවන් ගෙවුණ් නෑ කතා කළෙමි. කෘප, තොමල කතාවක් කළේය. මේද මඳ වේලාවකින් කතා කළෙමි. අපේ එකෙක් තරමින් මා කතා කෙනෙක් කරමිද ? ඔහු කොළඹයෙනි. ඇවේ වැසා වැටෙන්නා මගේ හිතිල අලුත් එක්ක නොවිය.

මා [illegible] ලැබූ බව හිතලා එක්ක හිතුවෙමි. සුරතල් බවත් කපිල විශ්වාස වූ ... ඔහු යැයි මම අනුමාන මේ ජීසාම් ගාවා තරමින් තම නො සිතන්නට ඔහු යැයි මම අනුමාන කළෙමි. ජයන්ත විවාහ මේරු ස්වරූපයකින් හැසිරුණ ජයන්ත විවාහම මේරු ස්වරූපයකින් හැසිරුණ හැසිරුණ කළෙමි. ජයන්ත වෙනුවෙන් ගැලවුණ් නිසා දිස කළේ නැත. ඔහු වෙත කල්පනා කිරීමක් විය. ගැලවුර් හිසළ දිස කදන් නැතැත්තාය. ඔහු වෙත අදහසක් බවින් විය. ඔහුගේ මේ අද්භූත මේරු ගතිය ද මෙන් විය. ඔහුගේ හැඟුම්. ඔහුගේ මේ අද්භූත මේරු ගතිය ද ආකර්ෂණීයත් විය.

මා ඔවුන් වලින් මෙපේ පිතුවී අයෙකා ගැයි එදා ඔවුන් ගත් ජායාරූපයේ පිටපතක් විරන්ත ලවා සකස් කරවා මට පෙන්වූ ජායාරූපයේ පිටපතක් විරන්ත ලවා සකස් කරවා මට පෙන්වූ කෙයිනි. මගේ මතක අලුත් වූයේ මේ සැපයෙනි. අයෙකා පිතුවී කපිල කෙයිනි. මගේ මතක අලුත් වූයේ මේ ආකාරයෙනි. අයෙකා පිතුවී කපිල මට විචාක් ලුහුඬු බවයි. සැබවින්ම ජායාරූපයේ වැඩියෙන්ම හැට කෙනුණේ කපිලයි.

"මෙයා ෆොටෝ ජෙනික්" යැයි අයෙකා ඇඟිල්ල දිගු කොට කොන්ඩුයේ කවිලටයි.

නමුත් සියල්ල සිදු වූයේ මා නො සිතූ ආකාරයකිනි.

ඊලඟ සති අන්තයේ සෙනසුරාදා සවස මේ වත්තේ මල්වලට සාත්තු කරමින් සිටියෙමි. මල් සොයෝනේ අන්ද කරනයකට ගොසිනි. නැගී විශේෂ පැතිරයකට ගොසිනි. අම්මා ගෙතුළ වැඩ කටයුතුවල නියැලී සිටිය.

සවස් වරුවට අපේ ගේ ඉදිරියෙන් වැටුණු සිරිමංගල මාවත මිස්සේ වැල්ල අතට දිවෙන වාහන අමුතු දැකුමක් නොවේ. විශේෂයෙන් ගොඩින් අව්ව නැසා සුළං හමන දිනෙක සවස් වරුවට වෙරළ අවට ඇත්තේ සැණකෙළි සිරියකි. පා ගමනින් යන්නෝ ද, මෝටර් රථ හා බයිසිකල්වල යන්නෝ ද නගන ගඩ අපේ කාණ්ට තුරු පුරුදු දේය.

වත්තේ වැටට නැඹුරු වෙන මා පාර දෙස බැලුවා නම් කලාතුරකිනි. හඩ නගාගෙන මෝටර් සයිකලයක් යනු මට ඇසිණි. මඳ වේලාවකින් වෙරළ පැත්තේ සිට ආපසු ආවේ ද එයම බව හඩින් බව සැනැදිලි විය. මම ගණනක් නො ගත්තෙමි. ගොය පසු කොට ගාල් පාර අතට ගිය මෝටර් බයිසිකලය නැවතෙනු ද මා අසාගෙනය. මා හිස එසවූයේ එවිට ය.

තරුණයින් දෙදෙනෙකු අනුගාමීව සිටිනු පෙනිණ. පිටුපස අසුනේ සිටි තැනැත්තා එයින් බැස මා වෙතට එනු මෙන් මඳ වේගයෙන් ගැස්සිණි. ඒ ජයන්ත ... සුදු කලිසමෙන් ... ප්‍රසිද්ධ වූ ජයන්ත !

මා දෙසට වැඩි වශයෙන් දකින එනු දුටු [illegible] ලෝපස් අත ලඟින් ගෙයෙන් පිටත ආවේය. [illegible] ඔහුගේ නසට තුරු කිහුණිනි, ජයන්ත කසියයන් අවස් ඇවිට පසු වී බැදීමක් නැතත් ඔහුගේ ඇසේ වූයේ අතිශය ගැමිය බවතැයි මට සිතුණි.

මා තරමින් සිටි වැඩය තබනා මල් සණ්ත්තිය ළඟින් තැබිටයට බොහෝ කලක සිටි හඳුනන්නෙකුට ආචාර කරන්නා සේය. හන්තානුගත පෙනෙනු අතින්, අඳිමි මෙන් මා සිනාසී කතා කරන්නේ පැකිලීමකින් තොරවයි. ඒය මගේ මනුස්ස ගතියයි.

මෑම ළඟට එමින් ඔහු "කපිල" යැයි හඬ ගා දැනුම් නිසාය.

"ජයන්ත ගත්ද ?" කමි කොනයෙන් ඇත කතන ද, මම එසේ ඇසුවෙමි. "මම කොහේ යනවද ?"

"ඇයි අපි පාරේ යන්න ඕනතමන් තියෙනවද ?"

"නෑ - නෑ"

"මේ පියාලගේ ගෙදර ද ?"

"ඔව් ... එනවද - ගොඩ ?"

"අපෝ බැහැ ..."

"තාමත් නැහැ"

"තාත්තද ගෙදර ?"

"අම්මා විතරයි දැන් ඉන්නේ !" සාප්පුවට ආ කෙනෙකු ළඟින් මට ඔළුව නැවුවා දිය ගැනිය.

"මං පස්සේ දවසක එන්නං"

"තෝ අතින් දෙන්නා ?"

"ඒ දෙන්නා වියුට් ... මං වෙන පාරෙන් එන්න ආවේ"

"මගොල්ලෝ හරි ළමයි තමයි"

"ඒ මොකද ?"

"කොල් කරනව නම් එපාවෙන් නෑ"

ඔහු නැවතත් සිනාසුණේය.

"මාව කැමති නෑ - මං නිසා බොරුවට අනම් මනම් කථා කරනවට ... [illegible]"

"එහෙනං මම මීට පස්සේ කථා කරන්නේ නෑ"

"කථා කළාට කමක් නැහැ - මං කැමති නැ නාම් නොකියන අයට කථා කරන්න !"

ඔහු යළිත් සිනාසුණේය. කම්බි වැටට අත තැබුවේ ය. කම්බි කටුවක් ඔහුගේ ඇඟිල්ලට නලු විය. ලේ කම්බි තුඩ හා ඔහු සෙල්ලමක් කරන්නා සේය.

"කොයි වෙලාවට ද කතා කරන්න හොඳ ?"

"මං කොහොමද කිව් දාන්නේ ?"

"අඟහරුවාදා - බදාදා - සිකුරාදා ..."

එදා දුරකථනයේ කථා කළ නැතත්තාත්, මම දවස් තුන සඳහන් කළේ ඒ අනුපිළිවෙලම නොවේ ද ? ඒ කථා කළේ ජයන්ත ද? ඒ නැත්නම් ඔවුන් තිදෙනාම එක් වී මා විහිළුවකට ගොනු කොට මාරුවෙන් මාරුවට කථා කරනවා ද ? කාගේ වුවත් විහිළුවක් හෝ පන්ලිවක් වීමට මා තුළ කිසි කැමැත්තක් නොවී ය.

"කවද උනත් කමක් නෑ ... මීට පස්සේ නම් ඇහුවම කිව්වේ නැත්නම් මං තැත්ගාස් කරනවා"

ජයන්ත සිනා සෙමින් කම්බි වැටෙන් උඩින් තැඹුණ් තුන රතු තිත් තුනිදෑණ් ක්‍රෝටන් කොළයක් අත ගෑවේය. එසා සිනාසෙද්දී ඔහු ඇඟිලි තුඩින් ඒ ක්‍රෝටන් කොළයේ කොටසක් කඩා පොඩි කොට නැගැයට ලං කළේය.

කොළය "කඩන්න එපා" යැයි කියන්නට සිත් වුණ ද මම කට පියා සිටියෙමි. පොඩි කොට සිප ගත් කොළය අත්ලෙන් බිම හෙළූ ඔහු යළිත් කටු කම්බිය අල්ලා ගත්තේය. අපට වෙන් කරන කටු කම්බිය යැයි මට සිතිණි.

"ශමිලා" යැයි අම්මා ගෙතුළෙන් කථා කරන හඬ ඇසිණි.

ජයන්ත කලබල වුණේය. අම්මා කවුළුවෙන් අප දකින්නට ඇද්ද ? ගෝට්ස් බයිසිකලය හරවා ගත් මිතුරා ජයන්ත දෙසට එය තල්ලු කරගෙන ආවේය. උඩු රැවුලක් වවා ගත් ඔහු ජයන්තට වඩා මහරු බවක් පෑවේය.

"මම යනවා" ජයන්ත කලබලයෙන් කියමින් වැටෙන් ඈත් වුණේය. "අපි යනවා ශමිලා"

[illegible] බයිසිකලයට නැගුණේ [illegible] ඈ සැරී මා සිතුවේ [illegible] කියා [illegible] හස - හනික [illegible] සුදුසු ද? [illegible] කියායි. අම්මාගේ කට හඬට ඔවුන් කොතරම් කැළඹුණේ ද ?

මා ආපසු හැරී බලන විට අම්මා [illegible] ඇවිත් සිටියාය.

"කවුද ඔවු ඒ ?" යැයි ඈ [illegible] ඉස්තෝප්පුව වෙතට වඩා පුරුද්දට මෙනි.

"ගොඩෝ කොප් එකට ආව එක්කෙනෙක්. බිව් එකට රිනින් යනවලු ... පාර ඇහැව ඇහ ගොස් කථා කළා"

"එක මිසෙන්" යැයි පුරුද්දට මෙන් කියමින් කටුවට ගැඳ පත්තරයක අතට ගත්තෝත "මේ ගෝ හඳුන්නම්" යි කියමින් මම ගෙතුළට ඇදුණෙමි.

ගෙට හැරුනට ගිය මගේ සිතේ මතුපිටස් මෙතෙක් නොවූ සැළකිලිලි සිතුවිලි වැලකි. ජයන්ත - පණ්ඩුකාභය යන දෙදෙනා ම මගේ සිතුවිලිවල පැටලුණ.

සැබවින්ම මා සොයා ආවේ ජයන්තයි. එසේ නම් මා සිත ඇදී ගියේ පණ්ඩුකාභය වෙත නොවේ ද ? එසේත් මෙතෙක් අනුපිළිවෙලින් මා හා කථා කළේ පණ්ඩුකාභය නොවේ ද ? මට දුරකථනයෙන් වැඩි මනක් කථා කළේ ආණ්ඩු විය නොහැකි ද ? ජයන්ත අද වැඩි දුරට කථා කළේ දුරකථනයේ කථා කළ පුද්ගලයා ලෙසින් නොවේ, දුරකථන ඇමතුමේ කොතරම් සැහැල්ලු සෙල්ලම් ගතියක් විද ? ඇතැම් විට මුහුණට - මුහුණ දී කථා කරන විට ඒ සෙල්ලම් බව, විලි බියෙන් හා ටකිතයෙන් යටපත් විය හැකි ය.

ඒ නැත්නම් ඔවුන් දෙදෙනා වෙත ඇත්තේ තරඟයක් විය නොහැකි ද ? දිනා ගත යුතු පදක්කම මා නම්, ඔවුන් මේ තරඟයේ දී නොයෙකුත් උපක්‍රම යොදනු ඇත. යම්කිසි කාටුන්වර තැතුම්වින් මගේ සඳ ගැනෙන්නට විය. ඔවුන් මා වෙනුවෙන් සටන් කරතියි සිතෙන් ම, ඒ නැතුම් තියුණු විය.

එසේ නම් මෙරමුණ ගත් ජයන්තට මා අවනත විය යුතු ද ? ඔහු වෙත ඇත්තේ තැන්පත් අභියෝග ගැමි ගතියකි. කිඳැල්ලේ දුටන පණ්ඩුට වඩා, ජයන්ත සුදුසු පුද්ගලයකු නොවේද ? අහඹුවෙන් මට සිතුණේ "චත්තක් වේවා" යි කියායි.

ඉස්තෝප්පුවෙන් ගෙතුළට ආ අම්මා "දුව" යැයි කී නාදින් මා [illegible]

ඊළඟ සතියේ මා වැඩට ගිය විට ද හුරු පුරුදු දුරකථන ඇමතුම මා හට ලැබිණි.

මා සිතුවේ ජයන්ත ඔයාව රැගෙන කතා කළේ කමිලයි. ඔහු නම නොකියා කතා කළ විට මේ දුරකථනය භාවිත කළ බවට නිල නම් නොකියා කතා කළ විට තැරව්වාවේ දී ඔහු නම හෙළි කළේය. ඔහු කතා කළේ තමා වෙනුවෙන් නොවේ. පණ්ඩුකාභය වෙනුවෙනි.

"ඇත්තද කමිලා, ජයන්ත ඔයාලගේ ගෙදරට ආව කියන්නේ?" ඔහු විමසීය.

"ඒක ඔයාට දැන ගන්න ඕනෑ ද ?"

"නෑ අපිට ඒක තහවුරු කරගන්න ඕනෑ ...එත්කොටනේ ඇවිත් පුරසාරම් දොඩවනවා !"

"ඇත්ත නැත්ත මං දන්නේ නෑ!"

"ඔයාට මුලින් ම කතා කළේ පණ්ඩු"

"මං කොහොම ද දන්නේ නම නො කිව්වම ?"

"පණ්ඩු ගමේ ගිය දවසෙම ජයන්ත ඔයාව හොයාගෙන ආවා"

"ඕනෑ එත්කොට හොයාගෙන එන්න ඇති"

"වෙන්න ඇති..."

නිදිසියේ ම දුරකථන ඇමතුම නතර වී ණි. මෙයින් පසු මගේ සිත යළිත් දෙගිඩියාවකට පත් විය. පණ්ඩුත්, ජයන්තත් අතර වූයේ සැබවින්ම තරඟයක් ද ? එය පෙර කල රජ දූවිය, රජ කුමරුන් අතර වූ අසි, මනු, සව තරඟාවලියක් වැනිද ? මගේ ස්වයංවරයේ මගේ අත ගන්නට ඔවුන් තරඟයක යෙදුණා ද ?

මා සොයා ආ පළියට ජයන්ත ජය ගත්තා යැයි තීරණය කරන්නේ කෙසේ ද ? එහෙත් දැන් දැන් මා වඩාත් සිතුවේ ඔහු ගැනම පමණි.

මෙයින් පසු මට නිර්නාමික පණිවිඩ නම් නො ලැබිණි. ජයන්ත කතා කළ හැම විටම තමා කවුරුන්දැයි හඳුන්වා දුන්නේය. අනෙක් දෙදෙනාට මා අමතක වූවා සේය.

දවසක කොහේදෝ යන ගමන් ජයන්ත ජයාරුප ශාලාවට ගොඩ වැදී ගියේ ය. ඔහු ජීප් රථයෙන් බැස පැමිණියේ හමුදා නිල ඇඳුම් ඇඳලාය. තද කොළ පැහැ ඇඳුමේ රැඳුණු තරු දෙක මගේ දෑස උදුරා ගත්තේය.

මේ තරු පිළිබඳ අවබෝධයක් එකල මා හට නොවීය. ඔහු සාමාන්‍ය හමුදා භටයකු නොවන බව පමණක් මට පසක් විය.

ඔහු සාප්පුවට ආවේ වෙන යමෙකු සොයා යන ගමන් බව මට කීය.

මාමා කාමරයේ සිටි හෙයින් මම අමුත්තාත් නැතිව හැසිරෙන්නට තැත් කළෙමි.

"හෙට ඔයා ගෙදර ඉන්නව ද ?" ඔහු රහසින් මෙන් ඇසීය.

"ඔව්"

"මං ඒ පැත්තේ එන්නං - ආපසු ගෙදරට විතරයි"

මාමා කාමරයේ පුටුවෙන් නැගිටින හඬ ඇසුණේත් දෝ ඔහු කලබල විය. "යන්නං" කී ඔහු අවසර දෙකට දොරෙන් පිටවිය.

"කවුද දුව ?" මාමා ඇසීය.

"පොලිස් වියායක් ගන්න ආව කෙනෙක්" කීවද මගේ හද වේගයෙන් ගැහෙන්නට විය.

කොතෙක් කල් මේ හැඟුම් ලොවෙන් සඟවා තබා ගන්න ද ?

www.sinhalaelibrary.com
SHINA

1.7

පසුවදා මා මහ බලා සිටියේ බලාපොරොත්තු වලින් හිස පුරවා ගෙනය. උදේ සිටම මම ගෙදර අස් පස් කළෙමි. අම්මාට වෙනසක් නොදැනෙන පරිද්දෙනි මා මේ සියල්ල කළේ.

අද නැගීත් මල්ලීත් ගෙදරය; ඔවුන් තවම මේ කිසිවක් නොදන්නෙහය. කවදා හෝ සියල්ල හෙළි විය යුතු නොවේ ද ? ඇත් ජයන්ත ආ විට මා ඔහුට කථා කරන්නේ කවුළු කාමරේ වැට ළඟ සිට ගෙන ද ? අම්මාට මේ සියල්ල තේරුම් කර දෙන්නේ කෙසේ ද ?

උදේ වරුවේ අම්මාත් මල්ලීත් ගෙදරට අවැසි කළමනා ගෙන එන්නට ගිය අතර, මමත්, නැගීත් තනිවීමු.

"නැගී, ඔයාට රහසක් කියන්න තියෙනවා" යි කාමරයේ ඇඳ කෙළවර හිඳගත් මම කීවෙමි.

කුඩා කළ පටන් ම නැගීත්, මාත් නිදා ගන්නේ එකම කාමරයේය. කොහැනත, කොයි ගෙදරක ගියත් එය පුරුද්දකි. අප දෙදෙනා බෙදා සදා ගත් කාමරයේ අඩක් ඇගේය. අඩක් මගේය. ඇගේ ඇඳ ඇති පැත්තේ බිත්තියේ ඈ ආශා කරන චිත්‍ර හා ඡායාරූප වෙයි. රිකී නෙල්සන් හා රෝලිං ස්ටෝන්ස් කණ්ඩායම් විනියදුන්ගේ සේයාරූ ඈ කොහෙන් සොයා ගන්නා දැයි මම නොදනිමි. මගේ ඇඳ පැත්තේ බිත්තියේ ඇත්තේ ඉතා සුන්දර පරිසරයක දර්ශනයකි. එහි වැවක්ද, තොගයෙන්, රත්, රන්, කහ, කොළ පැහැ ඇති ගස්ද, නිල් කඳු වැටි ද, පැහැදිලි අහසක් ද දිස් වෙයි. ඒ දෙස බලන මා හට ඒ පරිසරය සොයා දුව යන්නට සිතෙයි. එය ඇමෙරිකාවේ උතුරු පෙදෙසේ ගන්නා ලද සේයාරුවක් බව මම දනිමි. එවැනි තැනකට යන්නට ඇත්නම් යැයි මා කීවරක් සිතන්නට ඇද්ද ? එහි කඳු පාමුල කුඩා කැබින් එකක් පෙනෙයි. එය මගේ ගෙදර විය නොහැකි ද ? එවැනි තැනක ජයන්ත හා ජීවත් වන්නට ඇත්නම් .....!

"මොකක්ද අක්කේ රහස ?" යි ඇසූ චමරී කවුළුව පහත වූ මේසය අසල හිඳ ගත්තාය. අප දෙදෙනා එක්ව හිඳගෙන පතපොත පාඩම් කරන්නේ මේ මේසය ළඟයි.

"අද මාව බලන්න එක්කෙනෙක් එනවා"

"ආව් අප්පා" යි ඈ එක්වන ම කීවේ මුවගට සිනාවක් නගා ගනිමිනි. "කවුද මනමාලයා ?"

"මහා විහිළු කරනවා නං අපිත් කියන්නේ නෑ."

"අනේ නෑ අක්කා - අනේ කියන්නකෝ" කියමින් චමරී මා අසලට ළං වී, මගේ අතකිනුත් අල්ලා ගත්තාය.

"මං හිතුවේ කොහොමද අම්මට කියන්නෙ, කියලයි?"

"මං කියන්නං"

"නෑ විස්තර - එපා ! ඈ ආවම බලමුකෝ මොකද වෙන්නෙ කියලා ? මං කියනවා ගාප්පුවට ආව කෙනෙක් කියලා"

චමරී හා කථා කිරීමෙන් මට සැහැල්ලුවක් දැනිණි. මේ වන විට මා ළඟ ජයන්තගේ සේයාරුවක් ද තිබිණි. මට ඒ පිටපත කළ දුන්නේ අසේලායි. මේ සේයාරුව ද මම නැගීට පෙන්වීමි.

"අනේ ගොඩක් කොල්ලෙක් වගේ අක්කා" නැගී කීවේ රළින් විහිළු ස්වරයෙනි.

"අගාවේ කෙමෙයි ... ගමේ !"

"මොකද්ද නම ?"

"ජයන්ත ඇහැලියගම"

"ආවම බලමුකෝ !" යි නැගී කීව ද දැන් මටත් වඩා උනන්දුවකින් හැසිරුණේ නැගීය. මෙයින් පසු ගේ අස්පස් කිරීමට ඇය ද මට උදව් වුණාය. පොතක් බැලීමට හෝ පාඩම් කිරීමට තරම් අප දෙදෙනාගේ ම සිත්වල අස්වැසිල්ලක් නොවී ය. අම්මාත් මල්ලීත් පෙරළා එන්නට කලින් අපි මිදුල ද අතු ගෑවෙමු. මා මේ සියල්ල කළේ එකම පුද්ගලයෙකු වෙනුවෙන් නොවේ ද ?

අම්මාත්, නැගීත් මමත් එකතුව දිවා ආහාර පිළියෙල කළෙමු. වරක් කුස්සියේ කවුළුවෙන් පිටත කපුටෙක් කාව් කරද්දී නැගී මා දෙස බලා "අද නං අමුත්තෙක් එනව වගෙ" යි කියා ඇසක් ගැසුවා ය.

මම එය නෑසුණාක් මෙන් සිටියෙමි.

තවත් මඳ වේලාවකට පසු අපේ "කිටී" බළලා කුස්සියේ දොරකඩ හිඳ මුහුණ දොවද්දී "ආං බලන්න අම්මා කිටියත් කියනව කවුද එනව කියල" යි නැගී කීවා ය.

මෙවර නම් මම ඈ දෙස රවා බැලුවෙමි.

"මං නං ගිහාන්නෙ අද වතිකට කියලා" අම්මා ගාණකත් නැතිව කිවාය. "තිවිය මූහුණ හෝදන්නෙත් බත්තාගිර බලාගෙන"

"ඇත්තා හාමයි අම්මා අලි වැහි වලාකුළක්" මම ද දොරෙන් බලමින් කීවෙමි.

සැබවින්ම, උතුරු අහස වසා කළු වලා පෙළක් ගැටී [illegible] පෙනිණි. මුහුදු තරංගවලින් [illegible] ඒ වලාකුළු දකිද්දී මගේ හැඟුම මිලින විය.

"මහා වැස්සක් ඇද හැලුණොත් නැම් දෙයක් ම සේදී යාවිය" යන සිතක් මා තුළ උපන්නේ !

දිවා අහරින් පසු මා යන නාළේ කොළුවැසිලි හෝරාවන්ය. දිනාම මා ගත නෑඹුවක් හේරාවන්ය... කුණු ගන්නට ගිය අතර, මම ඇඳෙහි වැතිර හැමදෙනාම චිමවීන ගන්නට ගිය අතර, මම ඇඳෙහි වැතිර කොළුවැසිල්ලෙන් කල්පනාවක ගැලුනෙමි. අද හවස තුවත් වේවිද ? අතට - හතරට ... කාලයේ තරඟලුපුවේ අත වඩද්දී මම නැගිට ගත්තෙමි. එහා ඇඳේ වමරි නඳ නින්දහය. අම්මා ඇගේ කාමරයේ ඇඳේ නිදන බව සැතැල්ලිය. අස්සරන කාමරයේ නිදිත මල්ලී ද නිහඩිය.

මම දුස්තොප්පුවට ආවෙමි. මුහුද දෙසින් හමා එන දැවි සුලඟකින් හස්වැල් ඇඹරෙයි. මල් පියලි සැළෙයි. මගේ හදවත ද ඒ සේය. ඊළඟ මොහොතේ බටහිර අහස ගුගුරුවමින් ගොරවිලි හඬක් ඇසිණි. මම තියුස්සුණෙමි. තවත් විදුලියක් හා අකුණු හඬක් !

හැකිළුණු සිතින් ගෙතුලට ගිය මට, අවදිව කතා කරන අම්මාගේ හා නැගීගේත් කට හඬවල් ඇසිණි.

"ගොරවිල්ලට ඇහැරුණා" යි අම්මා කීවාය.

කට'මිද වේලාවකින් වැස්ස ඇද හැලෙන්නට විය. මගේ සියලු බලාපොරොත්තු සුන් කරමින්, වැස්ස වැටුණේ!

"තේ ටිකක් බොමු දරුවනේ" අම්මා කියනු ඇසිණි.

"අක්කා තමා හොඳට තේ හදන්නෙ" වමරි වැඩිය මට පැවරුවාය.

"අනේ උඹ !" මට කියැවිණි.

"උණුවට තේ එකක් බොන්න හොඳ වෙලාව" කියමින් මල්ලී ද නැම මේසය වෙතට ආවේ ය.

"මං අක්කාට උදව් කරන්නංකො" කියමින් නැගී ද මුළුතැන් ගෙය' තට ආවාය. "අද නං අමුත්තො එන එකක් නෑ" යි ඇයට

කියැවිණි.

අම්මාටත් ඒ කතාව ඇසුණාදැයි මා තුළ උපන්නේ හෝරාවකි.

"නැගී ඔයාට මොනාවත් ම කියන්නේ නෑ... මීන් පස්සෙ !" තේකොළය ලිප තබමින් මම කෝන්තොවු කීවෙමි.

"අනේ අක්කා"

"අනේ අක්කා හාමයි"

"මං කිව්වේ ? අද එයා එන එකක් නෑ මේ වැස්සෙ."

"අනේ මට කමක් නැහැ"

"අපිට අද බලාගන්නැ නැති හෙණ සිරියස් නොතොන්ද කියලා?"

වමරිගේ කට'වකී ඇත්තක් ඇතැයි මට සිතිණි. හෙණ ගුගුරන අඳෝරා වැස්සේ සටා මහු මා සොයා එයි නම් මහු කොතරම් අධිෂ්ඨානයක් ඇත්තෙක් ඇයි නගුරුද වෙනවා නොවේද ?

ඒත් මහු නාවිත්, මගේ සිතුවිලි දැන් නම් වෙනස් වේවි ද ?

නැගීත්, මමත් තේ සාදා ගෙන සාලයට එන විට මල්ලී දුස්තොප්පුව පැත්තේ කතා කරන හඬ ඇසිණි.

"මොකක් ද පුතා?" යි අම්මා සාලයේ සිට ඇසුවාය.

"අර ජීප් එක දැන් අපන පාරේ ටිකක් වෙලා ?" සාලයට එමින් හර්ෂ කීවේය.

මා අත වූ තේ පෝච්චිය ගැස්සිණි. එය මේසය මත තබද්දි තේ බිංදු විසිරිණි.

"මං හිතන්නේ ආමි ජීප් එකක්" මල්ලී මේසය වෙතට එමින් කීය. " මොකක් හරි වෙලා. මං ගිහින් බලන්න ද ?"

"එපා පුතා යන්න" අම්මා කීවාය. "මේ වැස්සෙ..."

"තෝ බලන්න" කියමින් නැගී දුස්තොප්පුවට යද්දී මම ද ඇ අනුව ගියෙමි.

වැස්ස නොකඩවාම ඇද හැලුණේ අප අවට නොයෙකුත් රිද්ම මවමිනි. වැස්සේ ඊයාකාරී හඬට අමතරව, ගස් කොළන් වලින් දිය බේරෙන හඬද, පුළුයට පැද්දෙන ලැල්ලක හඬ ද, පිල්ලෙන් දිය ගලන හඬද ඇසිණි. අවට අඳුරු විය. මම දුස්තොප්පුවේ පහත දැල්වීමි.

www.sinhalaelibrary.com

අම්මා තේ කෝප්පයකුත් ගෙන ඉස්තෝප්පුවට එද්දී, ජයන්ත තෙමී තෙමීම අපේ වත්තට ඇතුළු වූයේය. අඩියට දෙකට ඉස්තෝප්පුවට ගොඩ වූ ඔහු, හොඳ හැටි තෙමී සිටියේ ය.

ඔහුගේ අභියස ඇසේ කළුව මඳ වුණා සේ ම, දෙකම්මුලේ ද වැහි දිය රැඳුණු [illegible] ඇඟේ ඇලී [illegible] පෙනිලාය.

"අපේ ජීප් එක ස්ටාට් වෙන්නේ නැහැ" ඔහු හිසේ දිය බිඳු අත්ලෙන් පිස හරිමින් කීය.

"අනේ හොඳටම තෙමිලා නොවැ. වහම් ළමයි තුවායක් ගේන්න" අම්මා හිතින් නොදැන කීවාය.

වහම් ගෙතුළට ඉගිලුණේ මට ඇසක් වසමිනි. මම දොර ළඟ ගොළු වී බලා සිටියෙමි.

"ඉඳගන්න ඉඳගන්න" අම්මා කීවාය. "මේ හොරේ යන ගමනක් ද ?"

"අපි, මේ වැඩකට ආවා... මගේ යාලුවා තමා ජීප් එකේ ..." ජයන්ත හිඳ ගනිමින් කීය.

අම්මාගේ ඇණවුමෙන් හර්ෂ ජීප් රිය වෙත දුව ගියේ තුවායකුත් දිග හැර ගෙනයි.

"අනේ ළමයි මේ අමුත්තාට තේ ගේන්න" යැයි අම්මා කීවාය.

නංගීත්, මාත් ගෙතුළට ගියේ [illegible] ඇගේ හැප්පෙමිනි. මෙතෙක් මා හිතුවේ වැස්ස මට එළෙහිවන්නට ආවා කියායි. එහෙත් දැන් මට සිතුණේ මේ අහෝරා වැස්ස මගේ දෛවයේම කොටසක් ලෙසිනි.

මා තේ කෝප්ප දෙකක් බන්දේසියේ තබා ගෙන නංගී ඉදිරියෙන් ඉස්තෝප්පුවට එද්දී අම්මාත්, අමුත්තෝ දෙදෙනාත් කථාවක වැටී සිටියහ.

ජයන්ත සමඟ ආ මිතුරා නෙවිල් රණවීර නම් විය.

අම්මා තොරතුරු විස්තර අසද්දී අපිද අසා සිටියෙමු. ජයන්ත ඇහැලතෙම, මල්ගිත්ත නම් ගමක උපන්නෙකි. පියාට ගමේ කඩයකුත්, වතුපිටිත් අයිතිලු ! ජයන්ත කොළඹ ආනන්ද විද්‍යාලයේ උගත් බවද මම දැන ගත්තෙමි.

ඇත්තෙන් ම, අම්මා වඩාත් උනන්දු වූයේ කොළඹ ඉපිද හැදී වැඩුණු නෙවිල් රණවීර ගැන දැන ගැනීමටය. ඔහුගේ පියාගේ පරපුර

මහනුවරින් ආවක් ලු ... අම්මා කොළඹ ම කෙනෙක් ලු!

දෙදෙනාම දෙවැනි පුත්තන්වරුන් බව මා දැන ගත්තේ හර්ෂ දෙන්නගේ කාරණා ගැන විමසුම් කරද්දීය.

ජයන්ත හමුදාවට බැඳී ඇත්තේ [illegible] කැඩැල්ල [illegible] නිසා තමා දැන් දෙවැනි [illegible] ආවමිකරයකිනි. [illegible] ඔහුගේ ඇස් අමුතුම තාත්පර්යකින් දිලිසෙනවායි මට සිතිණි.

මන් කෝප්පය ඉතා රසවත් බව ඔහු කීවේ මා දෙස එක එල්ලේ බලමිනි.

ධාරානිපාතය අඩු [illegible] ඇද හැළුණෙත්, ඔවුන් දෙදෙනා ද අපෙන් තොරතුරු පුරන අසන්නට වූහ. පවුලේ තොරතුරුත් විස්තර අසන අතරේ, මා ගැන [illegible] තොරතුරු ද කියැවිණි. තාත්තාගේ අකල් මරණයෙන් පසු තම ජීවිතය වැර වීරියෙන් දරුවන් දෙදෙනා හදාගත් හැටි අම්මා කියේ ඇසට කඳුළු නංවමිනි.

අප සැම දෙනාම එක්වතාම මේ [illegible] යට [illegible] මිතුරන් ලෙස, ඇතැළි මිනිසුන් බවට පත්ව සිටියෙමු. වැස්ස තුරල් වූ විට හර්ෂ ද, ඔවුන් දෙදෙනා සමඟ ජීප් රථය වෙත ගියේය.

ජයන්තගේ දෙස බලා සිනාසුණේ අම්මාට නො පෙනෙන්නටය. එය ජයග්‍රාහී එකගවක් විය.

ඔවුන් රථය ළඟ කැරකැවෙමින් එය පණ ගන්වන්නට තැත් කරද්දී මමත්, නංගීත් වැට අද්දර බලා සිටියෙමු. තව මොහොතකින් එන්ජිම ගුම් දිදමින් පණ ගත්තේය. ජයන්ත ඇසක් වසා සිනාසුණේය.

"ගිතලට නැවතෙන්න ඇත්තෙ" නෙවිල් ද කීවේ සිනාසෙමිනි.

මල්ලී නම් සැබවින්ම ඔවුන් විශ්වාස කළ බව පෙනිණි. "අයියලා ආයිත් එන්නකෝ" යි ඔහු කීවේ ඒ විශ්වාසය ඇතිවය.

"අපි එහෙනං ගිහින් එන්නං" ජයන්ත රියට ගොඩ නැගෙන්නට කලින් අප තිදෙනාටම කීවේ මා දෙස් බලාගෙන ඇසිනි. "සෝන් තේ කෝප්පෙටත් ස්තූතියි !"

"ආ රස මොකක්ද" යි මට කියැවිණි. නංගී මා තෙරපුවාය.

මම නො දැනීම තම්බි වැටට අත තැබුවෙමි. මා ඔහු දෙස බලා

www.sinhalaelibrary.com
SHINA

සිටියේ රන්වන් ගොයමින් ගොළු අතරිනි. ජීප් රිය පිටව යන්ම මගේ හදවත හිස් වුණොත් වැනි හැඟුමක් ඇති වුණේ.

ඇගෙන් මෙය ගමනක අවසානයක් නොව, ආරම්භයක් ම පමණක් බව සිතෙන් ම, ශෝකය යටපත් කොට සතුටක් මෝදු වී ගෙන ආවේය.

වලාකුළු බිඳගෙන හැඟුණු හිරු එළි පැහැයෙන් සිතාසුණේ. නංගී මගේ අතේ එල්ලුණේය.

"දෙන දෙවියෝ ගෙටම ගෙනත් දෙනවලු" ඈ මට පමණක් ඇසෙන්නට කීවාය.

"ඔයා මොකද හිතන්නේ නංගී"

"හරි හොඳයි අක්කා ... ගමේ කොල්ලෙක්"

"අයිත් වරදක් තියෙනව ද ?"

"මං වරදක් කිව්ව ද ? ඔයාට ඇඟිල්ලේ තට්ටවනැ කී."

"චී නංගී එහෙම කියන්න එපා"

අපේ කථා බහ නතර වුණේ අම්මා ඉස්තෝප්පුවට ආ හෙයිනි. නංගීත් මමත් මිදුලෙන් ගෙට ගොඩවැද්දී අම්මා කිව්වේ නෙවිල් රණවීර කොළඹ වැදගත් ළමයෙකු බවයි.

නංගී යළිත් මගේ අත කොනිත්තා හිනැහුණාය. අම්මා ඇත්ත දැන ගත්තේ කවදා දැයි මට සිතුණි.

18

මේ [illegible] මට සිතේ. [illegible] අම්මා පැලක්කේය.

ඇති දවසේ හොඳ වැඩි කථා බස් කළාව පසු අම්මා කිව්වේ නෙවිල් රණවීරයින් වැදගත්කම කීයයි. ජයන්තට ඈ දුටුවේ නෙවිල්ගේ මිතුරෙකු ලෙසිනි. මෙයින් පසු විනාඩි ද ජයන්ත සැමිණියේ නෙවිල් සමගයි. "මේ ඇ [illegible] තමන් හොඳ වෙලා යන්න ආවා ඇත්ටී" ඇයි කවදුරා [illegible] නෙවිල්ය.

"අනේ පුතාලා ඔතන අපි හිටියා" [illegible] සිනාසී කීවා ය. සවස [illegible] හොයා වෙලාමි හෙයින් [illegible] වත් කිරීම [illegible] මටය. නංගී ද "හිනි සිනි" ගාමින මට උද්ධිව මුහුණන් ගෙවා ආවාය.

"අනේ අක්කී අම්මට නං මිතුරු නෙවිල්ව වගේ."

"අම්මට හොඳ ළමාට මට හොඳයැ ?"

"එහෙනං අම්මට නෙවිල්ව තියා ගන්න කියනවා"

"නෑ නංගී ඔයා ගන්න නෙවිල් ... අනේ මට නම් එපා ! සියලට බොනවා."

"එක තැවත්වයි ඔයා කිව්වොත් ?"

"ඔයාම කියන්න නංගී"

අප ඉස්තෝප්පුවට යන විට විවිධ ම කථාබහ කරමින් සිටියේ අම්මත්, නෙවිලුත් ය. ගොතුද පොතෙක හැතක අතුත් ගෙන සිටි ජයන්ත අතැඟිල්ලෙන් ටුටු ඇන්දට තට්ටු කරමින් බලා සිටියේ මා පිළිට එන තැබය.

මම ඉස්තෝප්පුවට එන්නටත් පෙර ඔහු හා සිනාසුනෙමි. මගේ හද විදුමය වේගවත් විය. මා මුලින් ම තේ කෝප්පය පිළි ගැන්වූයේ ඔහුටයි.

ඔහු දැතින් ම තේ කෝප්පය ගනිමින් එක එල්ලේ ම මා දෙස බලද්දී මට සිතුණේ මෙය නම් ජීවිතාන්තය දක්වා ඇති කරගත් බැඳීමක් කියායි. සමහර විට පෙර ගවයකීනුත් ඇති කරගෙන ආ බැඳීමක් ද? ඔහුගේ ඇසේ මා දුටුවේ එවන් අර්ථයක ගැඹුරකි.

මමත්, නංගීත් ඉස්තෝප්පුවේ ඇතා තොළුවිජ් කොටී විවාහයේ හිඳ ගත්තෙමු. මටත් වඩා තිබී හැටි ඇත්තේ නංගී යැයි මට සිතෙන්නේ ඇගේ තෝ ඉවසිලිමත් හැසිරීම නිසාය. ඈ මගේ අතත් කොනිත්තද්දී මම ඉවසා සිටියෙමි.

තව මඳමින් [illegible] ඇසුවේ ද නංගීයෙනි. නංගීගේ පාසැල් [illegible]

මල්ලීත් සිටියා නම් ප්‍රශ්න වැලක්ම අසනු ඇති ... මෙහෙයට මෙන් මල්ලී මිතුරත් මුණ ගැසෙන්නට ගොසිනි. ඔහු සිටියා නම් කමුලාට ගැනත්, රථවාහන, ගුවන් යානා ගැනත් ප්‍රශ්න නගනු නිසැකය.

ඇත්තෙන්ම මා පිටින් බලා සිටින්නෙකු සේය හැසිරුණේ. ඔවුන් සතර දෙනාගේ කථා බහ මා තුළ ඇති කළේ සම්සිඳි සතුටකි.

මීලඟ වතාවේ ජයන්ත පැමිණියේ නෙවිල් සමඟ නොවේ. සිසිර සමඟයි. මුලින් ම වතාවේ මෝටර් බයිසිකලයේ පැමිණියේ සිසිර බව මට මතක් විය.

ඔවුන් ආ විට අම්මා ඇසුවේ "කෝ නෙවිල් පුතා ?" කියායි.

"එයාට අද ඩියුටි" ජයන්ත පළපුරුදු ආරක්ෂකයෙකු මෙන් පුරුදු පුටුවේ හිඳ ගනිමින් කීය.

මම දොරකඩ නතර වුණෙමි. මෙවර නංගී ජනේලයට ගොසිනි. මල්ලී අලුත්තනගේ කඩ ගව ළඟා අදිරි තාමරයෝත් සීටනට ආවේය.

"ආ අයියලා ඇවිත්" ඔහු කොහිතාම කීය.

මේ සවස අම්මාත්, මල්ලීත් ඇවිපුරි කථා කළේ සිසිර සමඟිනි. මම විවාහයේ හිඳ ජයන්ත හා බැලුම් හුවමාරු කළෙමි. අපට කථා කිරීමක් අනවශ්‍ය විය. ඔහුට ළං වී සිටින්න ඇත්නම් ! යැයි මගේ සිත කීය. එහෙත් එය කෙසේ කරන්න ලැබීම තව වැටහීමක් නම් නොවිය.

මා තේ හදා ගෙන වීත් බත්දේසිය ඔහු වෙත පාද්දී ඔහු පිතාමිතාම මගේ අත ඇල්ලීය. එය සිදුවූයේ ඉතා තාවිතාමින් වුවද, මගේ හද පුරා විදුලියක් දුව ගියා වැනි හැඟීමකි උපන්නේ. ඒ විදුලි සැරය සාන්තියක් විය. "ඔහු මගේය" යන හැඟුම මා තුළ ඇති කළේ අමුතුම මිහිරි සැහැල්ලුවකි.

"නංගී තාමත් නෑ" යි මට කියැවුණේ නොසිතාමය.

"කොහේ ගිහින් ද එයා ?"

"පන්තියට ගියා ... [illegible]."

"අපි ගිහින් එළමුද ?"

"නෑ නෑ ඇත් එපා" අම්මා කීවාය. "සමහර වෙලාවට බස්වලට හරියට මග රස්තියාදු වෙන්න තියෙ[illegible]"

[illegible] මිස බලන්නට [illegible] ? ඔහු [illegible] සීනියේ ඇගේ හිරි සැඟවීමි.

ජයන්ත "මොකට කරන්න ද"යි කියන අයුරෙනි මා දෙස බැලුවේ.

"අපි යමු එක්කගෙන නංගිවත් බලාගෙන යන්න." ජයන්ත නැගිටිමින් කීය.

"දැන් එනවා ඇති පුතා මේ ළමයා" අම්මාද කැමැත්තෙන් කීවාය. "අනේ පුතාලා පාද්දර වෙන්න එපා."

"කරදරයක් නෙමෙ නැන්ද[illegible]"

මම ලිපිනය සැපයා කළෙමි. "මොකට සිටිවා ද"යි අම්මා කීයේ ඔවුන් ගිය පසුවය.

මල්ලී ඔවුන් සමඟ මෝටර් බයිසිකලය වෙත ගියෙන් මම ඉස්තෝප්පුවේම රැඳුනෙමි. අම්මා ගෙතුළට ගියාය. ජයන්ත තනිව වටේ අප්පෙයත් බලා මිට අත වැනුවේය. මඳක් කථා බහ කරමින් සිටි මල්ලී, බයිසිකලය ගව තනාගෙන ඇතට ගිය පසු මා වෙත ආවේ සිනාසෙමිනි.

"මේ මොකද මෙයාට ?" මම බොරු අමනාපයක් මවා ගනිමින් ඇසුවෙමි.

"අර කලු අයියා මේක මෙයාට දෙන්න කිව්වා" කමිස සාක්කුවෙන් ගත් කුඩා සුදු ලියුම් කවරයක් ඔහු මා අත තැබුවේ කතන් හවින් කථා කරමින් ගෙතුළට එබී බලමිනි.

ලියුම් කවරය ගත් සැණින් එය ළමැදෙහි සඟවාගෙන මම කාමරය දුව ගියෙමි. ඈ ඉඳ්හිඳ ගත් මම ලියුම් කවරය අසා ගෙන දෙතින් ගැරියෙමි. අම්මා හැර වෙලාවත් ආවා නම් එය නොවිමස යටට රිංගවන අයුරෙනි මා හිඳ සිටියේ.

ලියුම් කවරය තුළ ඇද නොවූ පෝස්ට් පොතොට්ටුවක් විය. එය වටා තවා තිබුනේ සුදු කොලයකි. කොලයේ වූ වදන් කියය කියවෙදී

www.sinhalaelibrary.com
SHINA

මා කෙතට කැඳුව නැතිණි. උතුරා යන ආදරයේ [illegible]

මා ආදර කමිලා

මගේ රෝස මල සමයි

සදා නොවෙනස්

ජයන්ත

www.sinhalaelibrary.com

අම්මාගේ කටහඬ ඇසෙත්ම මම ලියුම් කවරයත් රෝස මලත් කොට්ටය යටට රිංගෙව්වෙමි.

"අර එන්නේ වම්පි ..." අම්මා කියනු ඇසිණි.

"අනේ වාසනාවන්" යැයි මා කීයේ අමුතර සතුටකිනි. මගේ සතුටට සැබෑ හේතුව දන්නේ මගේ ම හදවත පමණක් නොවේ ද ?

1.9

"අපේ කමිලා මේ වැස්සට තෙමවෙච්ච ආච්චි කාරයෙක් එක්ක යාලු වෙලා නෙ" [illegible] ? අම්මා වීරතුංග ඇන්ටිට කියනු මා අසාගෙනයි.

දැන් ජයන්තගේ පැමිණීම අම්මා කාර් යන්නා සේම හැසිරෙන්නේ. මා සොයා පැමිණියේ කෙවිල් හෝ සිසිර නොව ජයන්තම බව දැන් ඇ දනී.

අම්මාගේ අපාමුණ්ණතා නැතා. ඒ එයෙ මුව ද ඔහු පිළිබඳ තවත් ප්‍රතාරතුරු වටින් [illegible] සොයා ඇඹු බව ද මම දනිමි. ඒ පිළිබඳ මගේ අප්‍රසාදයක් නොවේ. මට පුදුම [illegible] නම් අම්මා අකමැති නොවන බව මම ඉදුරාම දන්නෙමි.

තාත්තා මිය ගිය පසු අප හැමදෙනම ජීවත් සිටිය, යහපත තනා අම්මා තනිව ගත් උත්සාහය කෙසේ නම් අමතක කරන්න ද ? අප කිසිවෙකුටවත් වැරදෙනවාට නම් ඇගේ සිතේ බිංදු මාත්‍රයක සිතුවිල්ලක් නොවේ.

"හොඳ මිනිහෙක් නම් අතින් මොකද" යැයි වීරතුංග ඇන්ටි ද කීවා ය.

"ජයන්ත ඇහැලුගම කියාලා" අම්මා කීවේ මා අප්සොත්පපූවට පිවිසෙද්දිය. වීරතුංග ඇන්ටි මගේ හිස සිට පාදාන්තය දක්වා බලන්නේ මා දැනට ම මඟුල් ඇඳුම ඇඳ වේල් පටක් දා ගත්තාක් මෙනි. "මල්ගිත්ත කියලා ගම්ක"

"ඒ කො-හේ - ද ?" වීරතුංග ඇන්ටි ඇද පැද ඇසුවාය.

"පාදුක්කෙත් හැරිලා යන්න මිනෑ - තව කාරයෝ ! වත්ත - සිවියත් තියෙනවා."

"කොහේ ඉගෙන ගන්නා ළමයෙක් ද ?"

"කොළඹ ආනන්ද කොලීජියට ගිහින් තියෙනවා"

"එහෙනං මොකද ?"

මට සතුටක් දැනේ.

"ආමි එතේ මොනවද කරන්නේ ?"

SIHINA

"ඔව්, අම්මා"

මා විවාහයේ නිද ගත්තේ ඔවුන්ගේ කථාවට ඇහුම්කන් නොදෙන නිසායෙනි. සැබවින් ම මගේ සිත ඇත ය. කම්බි වැටෙන් එහා ඔහු මතුවෙන තුරු මම බලා සිටිමි. මගේ සිත පුරා දිවා රෑ සජන්නේ ඔහුය. ජයන්ත ඇහැලගම ... ඔහු හා විවාහ වූ පසු, මම පසිලා [illegible] ඇහැලගම ... මම සිහින මවමි. දරුවන් ලබන [illegible] ඇති [illegible] ලෙසින් [illegible] ... [illegible] සිදුවන බව නොවැළැක්විය හැකි කාරියකි. මා එයට හැඩ ගැසිය යුතු වේ. තාත්තාගේ රැකියාවත් සමඟ අප කටලමක් මෙන් පලින් පල ගියේ මගේ අනාගත දිවියට අවැසි වෙන මේ උගැන්ම් ලබන්නට ද ? මෙය දෛවයෙන් උදාමට ආ හමුවීමකැ යි මට සිතේ.

"කලබලේට බඳින්න ඕන නෑ" යි අම්මා කියන දෙය මගේ සිතට සා වැදී ඇත.

ජයන්තට ද කලබල වීමක් අවශ්‍ය නැත. අපට එතෙවින්නට - තනිවින්නට අවස්ථා ඇත. මා ඉගෙනීම් අවසන් කොට නීතිඥවරියක් විය යුතුය යන ඇතුමට ඔහු එකඟෙලා එකාසය. තමා ද හමුදාවේ දෙවැනි ලුතිනන් වරයෙකු ලෙසින් හැමදාමත් නොරැඳෙන්නේ යැයි ඔහු පවසන්නේ තමාගේ ඇතුම් සිහින හෙළි කරමිනි. හමුදා භටයෙකු විසයෙන් බැඳුණු ජයන්ත 1970 - 72 වසරවල දක්ෂ ලෙස සේවය කරමින් දේශපාලන මැදිහත්වීම්වලින් උපහාර ලබමින්, දෙවැනි ලුතිනන් තනතුරට පත් වූ අයුරු හෙළි කරන්නේ ආඩම්බරයෙනි. දෙවැනි ලුතිනන් ළඟට - ලුතිනන් - ඊළඟට කපිතාන් ... අනතුරුව මේජර්, ලුතිනන් කර්නල්, කර්නල් ... බ්‍රිගේඩියර් ... [illegible] ... ආරක්ෂක ලේකම් .... ජයන්ත කොහොමත් උසස් තනතුරුවලට පත්වෙන හැටි, මා සිහින මවන්නේ ඔහුගේ කියුමන් අසමිනි. දෙවැනි ලුතිනන්ගේ තරුව ඔහු පළඳින්නේ අපමණ අභිමානයෙනි.

ඊළඟට තරු දෙක - ලුතිනන් - තරු තුන - කපිතාන් ... ඔටුන්න - මේජර් - ඔටුනු දෙක - ලුතිනන් කර්නල් - ඔටුනු තුන - කර්නල් .... මේ සියල්ල ගැන ඔහු කථා කරන්නේ කුඩා දරුවෙකු විසින් බෝල ගැන කථා කරන ආකාරයෙනි.

ඔහුගේ උනන්දුව නිසා මමද උනන්දුවෙන් උද්යෝගයෙන් නීති සත හොඳ හැදෑරුවෙමි. මා උනන්දුවෙන බව දකින අම්මා ද ජයන්තගේ හොඳ කියයි. ඔහු මගේ ජීවිතයට උපකාර කරන්නට පැමිණියකු ලෙසය ඈ දකින්නේ.

එහෙත් මටත් හොරා අම්මා තව තවත් ජයන්ත පිළිබඳ තොරතුරු සොයා ගත්තාය. චරිතය ඇත්ට දැනගත් කපුවෙකු මල්ගිරිත්තට ගොස් ඇහැලගම පවුලේ තොරතුරු තව තවත් සොයා ගෙන ආ බව මා දැන ගත්තේ කොහොමදෝ පසුව ද ?

ඔහුට වැඩිමහළු සහෝදරයෙකු [illegible] සහෝදරියන් දෙදෙනෙකු ද සිටින බව මා දැන සිටියද, ඔවුන් පිළිබඳ වැඩිදුර තොරතුරු ඔහු මා [illegible] වූයේ නැත.

මල්ගිරිත්තට ගිය කපුරාළ කී තොරතුරු අනුව, ජයන්තගේ තාත්තා සේවය අරඹා ඇත්තේ පොලිසියේ සැරයන් කෙනෙකු ලෙස සේවය කොට, සම්සියි අනතුරකට [illegible] වී විශ්‍රාම ගත් පසුවය. ජයන්තගේ අයියා මයිකල්, තාත්තාගේ පටිතේ වැඩ කල අතර, ලොකු මල්ලී නිමල්, මැද පෙරදිග [illegible] රැකියාවකට ගොසිනි. පොඩි මල්ලී - සුසිල්, නවම් [illegible] යන බව ද මම දැන ගතිමි.

ඔවුන්ගේ ගමේ ගෙදර යාමට මා තුළ වූයේ ඇති ආසාවක් වුව ද, මේ විවාහය සැබෑ වූයේ බොහෝ කලක් ගිය පසුව ය. ඔහුගේ ගමේ ගෙදර මට පෙන්වීමට ඔහු තුළ වූයේ මිදි පාටුව පිළිබඳ ලැජ්ජාවක් ද ? ගමක ජීවත්වීම [illegible] යැයි මම කම් නිසිදක නොසිතුවෙමි.

"පස්සෙ දවසක යමුකෝ" ඔහු හැමදාම මේ ගමන කල් දැමීය.

ඔහු මේ වන තෙක් මා පිළිබඳව දෙමාපියන්ට හෝ සහෝදරයින්ට හෙළි කර නැති බවය මට සිතුණේ.

ජයන්ත කථා කාලේ මාස මුදලක් ගෙන කොළඹ නිවසක් ගන්නා ආකාරයයි. රාජකාරී උදෙසා කොහේ ගියත්, ඔහු නිවෙසක් තැනීමට සුදුසු ඉඩම් කට්ටි පිළිබඳව ද සොයා බැලුවේ ය.

දැන් ඔහුට අපේ ගෙදරට ගොඩ වැදෙන්නට මිතුරන්ගේ අත් වැලක් අවශ්‍ය නොවීය.

මා ඔහුගේ මිතුරන් ගැන ඇසූවිට ඔහු කියන්නේ ඔවුන්ට රාජකාරී ඇති බවයි. "මයාට ඕනැ මාව ද මගේ යාලුවොන්ද" ඔහු වරක් විහිළුවට මෙන් ඇසුව ද හිත යට යම් කිසි අප්‍රසාදයක් වී යැයි මට හැඟිණි.

මෙයින් අනතුරුව, මම ඔහුගෙන්, පණිවුඩයක් ගැන හෝ, කපිල ගැන හෝ සිසිර, නෙවිල් වැනියවුන් ගැන හෝ ප්‍රශ්න නොකළෙමි.

ඇතැම් සති අන්තයක අපි දෙදෙනා විනෝද ගමනක් ගියෙමු, චිත්‍රපටියක් බැලීමට, උද්‍යානයට, සත්ත්ව වත්තට, මුහුදු වෙරළට,

නගරයේ නම් ඇරූ බොජුන් හලකට නැටුම් හලකට ... විවාහ සෙනෙහ ගැටගසන රාත්‍රී සමාජ ශාලාවකට යන විට, ඔහු පත්තේ තමඟා ඇලුමෙන් සැරසී ගෙන ය. ජීවිත ඇවිද යන ගමනක් නම් ඔහු රැජිනෙදා අඳින කලිසමක් - කමිසයක් හැඳගෙන එයි. එවන් ගමනකදී ගවුමක් අඳින මමද, විශේෂ රාත්‍රී ගමන්වලට සාරිය ඇඳීමට පුරුදු වුණෙමි.

ජයන්ත [illegible] ආවේ මා [illegible] නොවීය. අනෙක පුරුෂයන් [illegible] කල නොහැකි වීය.

මම ඔහුට ලේන්සු මකා උන්නෙමි. මුදල් ඉතිරි කොට වට්ටිනා අත් කරලේස්ටුවක් මුදුවක්, අරන් උන්නෙමි. හැකි විටෙක කමිසයක් තෑගි කළෙමි. ඔහු ඒ සියල්ල ඉතා ආශාවෙන් පිළිගත්ත ද ඒ තිබිවත් ඔහු පරිහරණය කරනු මා දුටුවේ කලාතුරකිනි.

ඔහු කැමති වර්ණයක් තෝරා බේරාගෙන මම ඇඳිත කමිස තෑගි කළෙමි. ඒවා ඔහු ඇන්දේ කවදා දැයි මම නොදනිමි.

දිනක් සවස ඔහු ජීන්ස් රිදියන් ඇඹිණියේ සුදු මේස් බැනියමක් හැඳගෙනය. එහි රතු අකුරින් "හොලිවුඩ් - යූ. එස්. ඒ" සිතු ඉංග්‍රීසියෙන් ලියැවී තිබිණි.

එදා අප දෙදෙනා මුහුදු වෙරළේ ඇවිද යද්දී ඔහු මේ ගැන මගෙන් ඇසීය.

"සම් ... ඔයා මේ ටීෂර්ට් එක ගැන මොකක්ද හිතන්නේ ?"

"වරදක් නෑ - ඇයි ?"

"මල්ලි එව්වේ මටත් එකක් ඉඳල"

"හොඳයි. ඔයා ආසා නම් මාත් ආසයි"

"ඔයා ආස ද හොලිවුඩ් යන්න ?"

"අනේ මං ඔය රට රාජ්ජ ගැන දන්නේ නෑ - ජයන්ත"

"ඔයා ආසද ඇමෙරිකාවට යන්න ?"

"ඒක ඉතින් හීනයක් තමා"

"හීන හැබෑ වෙන්න පුළුවන් නම් ... එහෙම බලන් ගියාම ඔයත් හැබෑ වෙච්ච හීනයක් නෙ"

මම සුසුමක් හෙළුවෙමි.

ජයන්තගේ මහා බලාපොරොත්තු සිහින පමණක් ම අවිය

යන තීය මා තුළ උපදී. ජයන්ත මිහ වැදුණු සිහින නිසා කලකිරීමකට පත් වුවහොත් ?

"උද දෙයියන් සාක්ෂි වෙන්න හොඳ නැද්ද ජයන්ත ?"

"බලාපොරොත්තු එහින ඇති කර ගන්න එක වැරදි ද සම් ?"

"නෑ මං එහෙම කිව්වේ නැහැ !"

"මගේ සෙන්ඩරේ [illegible] මා රට ගෙනව කියල"

"ඉතිං මගේ සෙන්ඩරේ එහෙම නැත්නම් ?"

"ඔයා බැලුව ද ?"

"මං ඔච්චර බලන්නේ නෑ අනේ !"

"ඉතිං මං ගියොත් ඔයාත් [illegible] එනවා නෙ"

"ඒක හරි"

"මට ලඟදීම පතිස්ථානයට යන්න වෙනවා. කමුද පසුකාලීනව..."

"එහෙනම් සෙන්ඩරේ හරි"

"පතිස්ථානයක නැවතෙන්නේ නෑ මං ! සම් !"

"මං එහෙම කිව්වේ නැහැනෙ"

"බලමුකෝ" ඔහු මගේ අත්ල මිරිකුවේය.

වෙරළේ ගල් පරයේ හිඳ සිටි අප වටා සුළඟක් හමයි. ඈත ක්ෂිතිජයේ ඇදෙන නෞකාවක් යන්නේ කොහේ, දුර රට ... කොහේ යන්න ද ? අම්මාත් - නංගීත් - මල්ලීත් දමා ...? ජයන්ත හා විවාහ වූ පසු, මා ඔවුන් හැර යා යුතු නොවේ ද ? මගේ ඇසට නැගුණ කඳුළු ඔහු දුටුවේ නැත. ඔහුගේ සිතුවිලි දුර නෞකාව තරම් ඈතය.

"සම් .."

"ඕ ?"

"මොකද සිසිර ? මං එන්න ආවේ ?"

"ඔව්"

"ඔයා ඇමෙරිකා යනවලු"

"ඉතින් හොඳයිනෙ"

"එයාට පුළුවන් නම් මටත් පුළුවන්" මම තරහ නොකළෙමි.

"එයා අපිව පල්ලෙහා"

2.1

මා මුලින් ම ජයන්තයගේ ගමේ ගෙදර ගියේ නීති විද්‍යාලයට ඇතුළත්වීමේ විභාගයට පෙනී සිටීමෙන් පසුව ය. විභාගයෙන් පසු මා සිතට අපමණ සැහැල්ලුවක් දැනිණි. [illegible] දින [illegible] පුරවා තිබුණේ විභාගය පිළිබඳ විශේෂඥයෙකු [illegible] පත්‍ර වලට පිළිතුරු දුන් පසු, මේ කොහොම් කාරණා මම සිතින් අම්භාන කර ඇම්මෙමි. ප්‍රශ්නයකට හොඳින් පිළිතුරු දුන්නද, නීති විද්‍යාලයට ඇතුළු වීමට හැකි වේ ද - නැද්ද යන්න ප්‍රශ්නයක් විය. එක් දිස්ත්‍රික්කයකින් පණහක් හෝ හැටක් පමණක් දෙනා සමත් වී ඇතුළත් කර ගනු ඇතැයි ආරංචි විය. සමහර වසරවල 150 ක් තරම් ඇතුළු කරගන්නා අතර, තවත් වසරක 600 ක් තරම්ම ඇතුළු කර ගන්— බව ද මම දැන ගත්තෙමි. මා සිඳගත් වසරේ 300 ක් පමණ [illegible] විද්‍යාලයට ඇතුළු කර ගනීවි යැයි අනුමානයට ආරංචි විය.

පාස් වුණත් - නැතත්, මොනවා කරන්නද යන හැඟීමෙන් මම මෙයින් පසු කාලය සැහැල්ලුව ගත කළෙමි. විවාහ වීමට පෙර තරුණියක් තම පෙම්වතාගේ නිවසට යාම සාමාන්‍යයෙන් සිදු නොවන කාර්යකි. ජයන්තයගේ ගම ගෙදර බලන්නට මා තුළ වූ ආශාව අම්මාට දැන් වූ විට, ඇය ද ගමනට කැමති වූයේ නැත. අන්තිමේ දී මට ගමනට මග පෑදුණේ අසේකා නැගණියගේත්, විරන්ත මල්ලිගේත් ආධාරයෙනි. විරන්තගේ යාළුවෙකුගේ ගෙදර යන ගමනකට සහභාගී වන අයුරිනි. මා මේ ගමන පිළිබඳ කතාව මෙම [illegible] ජයන්තට ද කීවෙමි.

"බලමුකෝ" ඔහු කීය "හොඳ දවසක් බලලා"

"එතකොට හොඳ නැකතක් බලන්න ඕනෑද අනේ ?"

"ඕන්න කිව්වා කතාවක් !"

මා මේ කතාව කියද්දී අප දෙදෙනා සිටියේ අපේ ගෙදරින් පිටිපස මිදුලු වෙරළේය. "ඕන්න කිව්වා කතාවක්" කී ජයන්ත මා අතට හැරී මගේ නිකට කටත් මිරිකුවේය. එය ආදරයෙන් කළ දෙයක් යැයි හැඟී මගේ හැඟුම් පිබිදුණි. එහෙත් ආපසු හැරී බලද්දී ඒ ක්‍රියාව ගැන මා දැන් දකින්නේ යම්කිසි අමුලු ගතියකිනි. ඒ අවස්ථාවේ වුව ද, මා ඔහුගේ යටතට පත් වුවේනු නොවේද ? ගමේ යාම ගැන මා

සඳහන් කළ ද, තීරණය ගත්තේ ඔහුය.

මෙයින් සතියකට පසු ඔහු නියම වූ දින සති අන්තයක - අපි - එනම්, ජයන්ත, මම, අසේකා, සහ විරන්ත මල්ලිත් නුවරට ගියෙමු. ජීප් රථය පැදවූ ජයන්ත ළඟින් මම හිඳ සිටියෙමි. විරන්තත්, අසේකාත් පසුපස අසුන් ගත්හ. මට දැවටුණු එයනයෙන් ඔවුන් දෙදෙනා [illegible] ගමනේ දී ඔවුන් හැසිරුණේ [illegible] ඔවුන් නොසිටියාක් මෙනි.

ප්‍රධාන මාර්ගයෙන් අතුරු පාරකට හැරී අප ගමින් ගත් ජීප් රථය ගම පියසට ළඟාවෙත්ම එය අපූර්ව සුරංගනා ලොවක් යැයි මට සිතිණි. එක් පසකින් ගඟකි. අනෙක් පස කුඹුරු යායයි. ඈත බවුවැටිවලින් එපිට නැගෙන කඳුකරයේ නිල්ලයි. මහ දෙපස පළින් කළ වූ ගෙවල් දොරටුවල ද [illegible] ලැගුම්, [illegible] සැගැගුණුම් [illegible] ! ජීප් රථය [illegible] ගත්දියට එන්ම, කොල්ලන් දෙතුන් දෙනෙකු රිය කඩා ආවෝය. ජයන්ත රියේ සැර අඩු කොට, [illegible] වේගය අඩු කළේ [illegible] විහිළු කරන්නට [illegible] කොල්ලන් [illegible] ජයන්ත [illegible] සුන්නාකමට [illegible] මෙනි. "පව් කොල්ලෝ" ඔහු මා දෙස නොබලා කීය.

"පව්" යැයි මට කියැවිණි.

"මෙච්චරක් අපේ නැන තියාගෙන ඉන්න මිනු පව්ලා ! නැත්නං උන් අපේ ඔලුවට අත පත්‍රන්න එනවා !"

"උන් ඔයාට වීර්ය්‍යදෙන් කාලේ හැදෙනෙ අනේ ?"

"පේන්න ඕර්දෙන් කරන්න ඕනේ නෑ ! උනුම ලොකු වෙන්න දෙන්න නරකයි". !

"උන් කවදා හරි ලොකු උනොත් අයියා ?" විරන්ත පසු පසින් ඇහුවක් නැගිය. විරන්තට නිගඩ කරමින් ජයන්ත කීවේ "මල්ලි ඔයා තමුලාවට අය ගැන දන්නෙ නැතෙ ?" කියායි.

මම ඒ ඔස්සේ වාද කරන්නට නොගියෙමි. අපි හැමෝම එක වගේ නේදැයි කියන්නට සිතුණ ද, මම කට පියා සිටියෙමි.

මෙයින් මඳක් දුර ගතට මුහුණලා පාරෙන් අනෙක් පස ජයන්තයගේ පියාගේ නිවස විය. "ඇගලගම එස්ටේට්ස්" සිල්ලර වෙළඳ සැල යනුවෙන් රතු අකුරෙන් ලියූ ලොකු නාම පුවරුවක් දොරටුව ඉදිරියෙන් නැගිණි. දුවිලි කඳක් නංවමින් ජයන්ත රියේ තිරිංග තද කළේය.

කඩයේ කවුන්ටරය පිටුපස සිට මිනිසෙක් නැගිට කට්ටුරා

සිනාසෙමින් ඉදිරි පඩියට නැගේය. ඔහුගේ හිස කෙස් ඉණි වී තට්ටය පෑදිලා ය. තලු සිහින් සිරුර වසා ගත්තේ ඉහ ගැනුණු බැනියමකින් හා සරමකිනි. බුලත් විට සැපීමෙන් දත් කහට බැඳිලාය. දැනුත් ඔහු කමින් සිටි බුලත් විට හපා මිදුලට කෙළ පහරක් විද්දේය.

අප රියේ රැඳෙද්දී ජයන්ත රියෙන් බැස "කෝ තාත්තා ?" අසමින් [illegible]

"තාත්තා ගෙදර [illegible]" මිනිසා [illegible] මා දෙසත් බලමින්. අපි ජයන්ත මහ [illegible] ඔහු [illegible] යළිත් මා දෙස බැලීය. අනතුරුව කහට දත් පෙන්වා සිනාසුණේය.

ජයන්ත, තමාගේ නමුදා හිස්වැස්ම ගැලවූතම, දෙඅතා වෙත වූ හැට්ටරුවේ සම්බ බව මට පැහැදිලි විය. ජයන්තගේ කෙස් සිටි ගියා නම් ඔහු වෙත ද ඇත්තේ මේ මිනිසාගේ ම වැනි හිසකි.

"මල්ලිලා ඔය කොළඹම ඉඳල එනවද ?" මිනිසා ඇසුවේය.

"නැත්තං" කී ජයන්ත යළි රිය අතට නැරුණේය. "මං ගෙදර යනවා එහෙනං"

ජයන්ත රියට නැගී රිය පණ ගැන්වූතම, මිනිසා බයාදුව නැවී සිනාසුණේය.

"කවුද ඒ ? ... අයියද ?" මම නොසිතාම ඇසුවෙමි.

ජයන්ත "ඔව්" යැයි කීවේ ඉවත බලාගෙන උප්පාවකින් මෙනි.

"අයියාව මාව අඳුන්වල දෙන්න තිබුණ !"

"පස්සෙ බැරියැ"

කඩය ළඟින් උඩට යන පාරේ ඇදුනු ජීප් රථය, කඳු ගැටය මත ගෙය ඉදිරියේ නතර විය. පරණ කාලයේ වූ ගෙය විසිවර ඉස්තෝප්පුවකින් ද යුතු තරමක ලොකු එකක් විය. මිදුලේ කොට කලිසමක් ඇඳ සිටි කොල්ලෙක් "අයියා" කී කියමින් මුව පුරා සිනාසෙමින් රිය වෙතට ආවේය. මේ පොඩි මල්ලී "සුසිල්" බව මම හැඳින්වීමකින් තොරවම අහ ගත්තෙමි.

මා ඇත ඔහු මිඳෙන් විලියෙන් පස්සට විය. අනතුරුව "අම්මේ" කියාගෙන ඔහු ගෙතුළ අරුව දිව්වේය.

අප රියෙන් බසින විට ජයන්තගේ අම්මා, දිග වීත්ත ගවුමකුත් හැඳගෙන අපව පිළිගන්නට ඉස්තෝප්පුවට ආවාය. ඇගේ මුහුණේ අහිංසක සිනාවකි. බැල්ම නම් මගේ ඇඟ පුරාම දුවන විදියේ බැල්මකි.

"දුව ගැන අපි ඇහුවා විතරයි" අම්මා මට ළංව කීවාය.

මම නොපැකිලී ඇයට නැරුළ ගොස් ඇගේ කම්මුල මත හාදුවක්

තැබුවෙමි.

"එන්න පුතා ... දූලා වාඩිවෙන්න !" යැයි අම්මා කියද්දී, "තව කෝප්ප පැන්නා" යැයි මම කීවෙමි.

"අපි ඉතින් ගමේ මිනිස්සු" යැයි අම්මා ඒ ආරාව නොහසමින් ජයන්ත, තාත්තා ගැන [illegible]

"[illegible] ... [illegible] ! [illegible] හදනව"

"[illegible] එන්නම් අම්මේ උදව්වට"

"නෑ, නෑ, දුවා! දූලා ඔහොම ඉන්න ... [illegible]" යි අම්මා ගෙට ගියාය.

සුසිල් මිටි තාප්පයේ හිඳ මා දෙස බැලීය. ජයන්ත අම්මා අනුව ගෙතුලට ගියේය. [illegible] මම අවට බැලුවෙමි.

පිටත තුරු වදුලෙන් ඉස්තෝප්පුව [illegible] ඇති අත් පුටුව තාත්ති පුටුවත් ඉසුරුණි එවාය. [illegible] ඇති ජනෙල සිතුවම්කින් [illegible] ඉස්තෝප්පුවේ [illegible] මත හිඳ සිටි සුසිල්, එළිය වනාවට මගේ බැල්ම මග හරිමින් යළි මිදුල නැත්තෙන් පිළිගන්න අතට ගියේය. සුසිල් වෙත වූයේ තාත්තාගේ හැඩරුව බැයි මට සිතුණේ, තාත්තා ජයන්ත අනුව ඉස්තෝප්පුවට එද්දිය. ජයන්තත්, අයියාත්, අම්මා මෙන් සඳු සිතැඟි අය වූ අතර, තාත්තාත්, සුසිලුත් තාලෙට ප්‍රිය අය වූහ.

ඇතැලපොළ ජෝතිපිස් අප්පුහාමි නම් වූ ජයන්තගේ තාත්තා, යාමිනිජ පෙනුමක් ආරූඪ කර ගත්තෙකි. බුලත් සැපීමෙන් ඔහුගේ මුව ද කහට බැඳී උප්පිර්ණ වී තිබුණි. පිම්බුණු උදරයත්, පසුවත වසා ගත් බැනියමේ ගෙල වෙත වූයේ පසුතුරෙන් පිටට එනිත සුදු මවිල් රාසියකි. තට්ටය නම් පවුලේ ආරයට යන්නෙකියි මට සිතුණි.

වරක් මා දෙස බැලූ පසු, තාත්තා කටා කෙළේ එපිට බලාගෙනය. "තට්ටියම එන්න කොළඹ පුරුද්දට එන්න ඇති." ඔහුගේ කට හැඩි වූයේ මා මෙසේ විවාහයට පෙර ඇමිණීම මහා වරදක්යැයි සිතා විය යුතු ය. "මේ ටිකත් තදේට ම පායනවා" යාත්ත සුලුවේ හිඳගත් ඔහු ඇත බලාගෙන කීය.

"මන දිගටම හරි උඩිල්ල" යැයි ජයන්ත කියද්දී මට සිහිවුණේ රිය නගින ආ කොල්ලන් දුවිලි කෑදේ සැහැවුණ අයුරුය.

"ගමේ වතුර හරි අඩුයි"

"ඒ වුනාට තාත්තා වතුර ඇති නෙ ?" විජන්ත ඇසිය.

"මටත් ආසයි ගමේ තාත්තා" යැයි අයෝනා ද කීවාය.

"මටත් ආසයි" මම ද කියෑවිණි.

"නාම් මුහුකත් අවල් උනොත් නැ නෑ නොව. " තාත්තා යළිත් ඉවත

බලාගෙන කීය. "මගේ යාළුවා මිනී කාරයට. ලොක්කා තාත්තාගේ" ඔහු තාත්තා පුදුමයෙන් නැගිටි යමෙක් සිනාසීමෙන් මිදුලට බැස්සේය. මට ඔහු ගැ දෙස නොබැලුණි.

ජයන්ත මා දෙස බලමින් "මට ආසයි යන්නේ තාත්තා" යැයි මම පළින් කීවෙමි.

"ඉතින්" [illegible] කීවේය.

මා තවම [illegible] නොවේද ? මා [illegible] ... ගොඩක් ඇහැලා වගේ නැති !

"ඇතුළට යමු ද ?" විරන්ත රහසින් මෙන් ඇසීය.

"අක්කා යන්න" අයෙක් කීවාය.

නිතට දිරිය මවාගෙන මම අළුත් සාලයට ඇතුළු වූයෙමි. නැවියම් සහිත තට්ටිවිය ද, අත් පුටු ද, රන් කාසි සැහැයකින් දිලිසුණි. ඇතුළු ගෙයින් ගැහැනු කට හඬවල් ඇසිණි. මා සාලයත් කෑම මේසය තිබුණ කාල්ලත් පසු කොට පිටු පස පිලට යන විට එහි සිටි අම්මාත්, තරුණියත් දුටුවෙමි.

ඈ කවුදැයි දැන ගත්තේ "මේ අපේ අයියගෙ" යැයි ජයන්ත කී කල්හිය. "මිලි අක්කෙ ! අපිට තුවා දෙන්නකො"

"මේ නෑයිලාව දිය රෙදින් රතුයි" [illegible] මිලි අක්කා, ලොකු ඇසෙන් මා දෙස බලා කීවාය. [illegible] දෙකොපුල් වලින් [illegible] මෙන් රතුය.

"කෑම උයල [illegible] මාත ඉක්මන්" මිලි අක්කා කීවේ අපට දිය රෙදි, [illegible] අතාරීය.

"හොඳ ගහ ලගට නෑ යන්න පසා" අම්මා කීවාය.

"රතූන මිලි ගන්නා බව" [illegible] සුසිල් මෙල්ලිය.

"ඇත්තට ?" යැයි කී මගේ [illegible] හඬ සැලුන විය.

"[illegible] මිලි ගන්නවා" විරන්ත කීය.

"[illegible] තිබෙනවා" සුසිල් පිළිතුරු දුන්නේය. සුසිල් ද, විරන්ත ද [illegible] ආකාරයෙන් සැකැවිලි විය.

"මට තියන [illegible] විකාරයි" මගේ අතින් ඇල්ලූ ජයන්ත කීය.

"ඒ වුනාට කෑම අවුරුද්දෙම ...." සුසිල්ගේ තර්කය යටපත් කරමින් "බය කොන උනත්, අපි ඒ ගැඹුරේ යන්න මින නෑ!" යි මිලි අක්කා කීවාය. "මෙච්චර ගහක් තියෙද්දි ...!"

2.2

මා [illegible]

"[illegible] මා මිතුරා මෙතෙක් කැඩ ඇති සිතල" ඈ කීවේ [illegible]

කොළඹ [illegible] මගේ " කොළඹ ගතිය" නිසා දැයි මට සිතුණි.

කෑම මේසයට [illegible] මිලි අක්කාත්, අම්මාත්, [illegible] කෑම මේසය [illegible] ලැබුණේම නැති ! මාත්, [illegible] ජයන්තත්, සුසිලුත්, [illegible] මිලි අක්කාගේ [illegible] - අම්මාත, [illegible] මේසය කොළවර [illegible] ගත්ත.

[illegible] කතා බහ [illegible] මිලි අක්කාත්, අම්මාත් මා [illegible] කතා කරන්නට වූහ. ජයන්තගේ අම්මා [illegible] පාසැලේය. මිලි අක්කාද [illegible] මිලි අක්කාත්, [illegible] සබඳතාවයකින් බව මට කථා [illegible] වැටහිණි.

"[illegible]" යි ජයන්තගේ අම්මා - [illegible] කීවාය. "[illegible] ද ?"

"නැතුව ?"

"කොළඹ අයට [illegible]" "මිලි [illegible] ද, [illegible]" යි මට [illegible]

"[illegible] අම්මලා - තාත්තලා [illegible] කොළඹම ද ?"

"අම්මා ගාල්ලේ ! තාත්තලා නං කොළඹ ම"

"ඇත්ත ද ?"

මා පිළිතුරු දුන් [illegible] මෙන්, මිලි අක්කා "ඇත්ත"දැයි [illegible] කීවේ මා පිළිබඳ [illegible]

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

වෙලම නැමෙන් පසු ජයන්ත ඉදිරි කාමරයේ විවේක ගන්නට ඇඳට ඇලවුණේ ය. සුසිල්, වීරන්තටත් අයෝකාවත් නැඳවා ගෙන ගමේ ඇවිදින්නට ගියේය. මම උදයස සීල් අම්මාත්, මලි අක්කාත් සමඟ කතාවට වැටුනෙමි. ඔවුන් මා ගැන නොකාටම දේ දැන ගන්න [illegible] නොකාළෙමි. එනම් මගේ ද, එහෙ රහසක් නම් මම [illegible] තාත්තාගේ අම්මා [illegible] බවය.

ජිස්වරි දේවි නම් [illegible] අම්මා, මට මිනත යන්නමිනි. ඇ [illegible] ඉතා පැහැපත්, සුදු සමකින් යුතු වූ ගැහැනියකි. ඇ නළලේයේ තිලකයත් තිබා, රතු චිලීසෙන සාරියක් හැඳ මා තුරුළට ගත්තාට මට මිතකය. දෙමළ ඉංග්‍රීසි භාෂා සේම ඇ සිංහල ද චතුරව කථා කළාය.

මා වෙත යම් තරමකින් හෝ ඇත්තේ ද ජිස්වරි දේවි ගේ ලෙනුම යැයි අම්මා කියනු තුවා කල පටන්ම මම අසා ඇත්තෙමි.

"මේ කෙල්ල ගතියට ජිස්වරි අම්මා වගේ ! ගති ගුණත් ඒ විදියයි !" අම්මා එසේ කීවේ ආදරයෙනි.

එහෙත් ජිස්වරි ආච්චි අම්මා මෙන් භාෂා කුසලතාවෙන් කථා කිරීමේ හැකියාව නම් මා තුළ නොවීය. එය අඩුවකැයි වරෙක මට හැඟිණි. අපේ ලේවී සම්බන්ධතා සියල්ල මෙන් සිදුවිය් යාත් [illegible] ජාතිවාද කෝලාහල ඇති වූ විටය. සම්පූර්ණයෙන් සිංහල බවට පත්වීම වඩාත් සුදුසු බව, තාත්තාට වැටහෙන්නට ඇත ! අප ගෙදරදී ඉඳහිට ලබා දෙමළ වචන පවා අමතකව ගියේය. ජිස්වරි ආච්චි අම්මා, බෙල්ලාල කුලයේ වූ හෙයින්, අපේ සිංහල ගොවි කුලයට නම් වෙනසක් නොවූ සේය.

අපේ සෝන්දර පොරොන්දම් කලදී මෙවන් කාරණා ද බලපෑවේය. මට නම් ආදරය අන්ධ විය ! ඇත්තටම, මා තුළ ජයන්ත වෙත ඇති වූ ආදරය කෙමෙන් වැඩුණේකැයි කියවොත් වරදක් නැත.

ඔහුගේ ගම, ගෙදර, දෙමාපියන් ගැන දැනීමෙන් පසු ඔහු පිළිබඳ හමුවුවන් මට ඇත ගන්නට ඇති විය. ගමේ උපන් කොල්ලෙකු වූ ඔහු, කොළඹ පාසැලක අධ්‍යාපනයක් ලැබීමෙන් ද, ස්වෝත්සාහයෙන් කටයුතු කිරීමෙන් ද තාන්ත්‍රිකයකට පත් වූයෙකි. පවුලේ වෙත අය වෙත නොවූ ධෛර්යයත්, මම ඔහු තුළ දුටුවෙමි. පවුලේ අනෙක් ලැව්ය පියා සහ වැඩිමහලු සහෝදරයා පවා ඔහු දෙස බැලුවේ සාඩම්බර වූ ගෞරවයකිනියි මට සිතිණි.

ඔහු ගෙදර පැමිණියේ නිල අලුම් හැඳ ගෙනය. ගමේ පාර මැදින් ඔහු ජීප් රථයෙන් මෙසේ යමින් ගුණ්ඩ් ගෑමියෙක් මෙන් ඔහු ලද්දේ ගෞරව සම්ප්‍රයුක්ත බියකි. [illegible] මේ පුද කිරීම් පිළි ගත්තේ, යම්කිසි සතුටකින් යැයි මට සිතේ. මුලු ජීවිතය පුරාම ඔහු

කෙළියේ මෙම සතුට, මෙම පිළිගැනීම, නොවේ ද ?

එදා සවස, ජයන්ත මා සමඟ ගස අතර ඇවිදින්නට ගියේ ගමේ උපන් කොල්ලෙකු සේ සරම්හුත් බැනියමකුත් හැඳගෙනය. එනම් පෙන්වීම බැනියම - එය [illegible] ලොකු අකුරින් "[illegible]" [illegible] කුරුළු නිසයි. [illegible] බැනියම [illegible] දිස්වෙයි. ඔහු ඇවිද යන්නෙක් කිසිවෙකුට බිය නැතිය කියන අයුරිනි.

ගං ඉවුරේ බිලී පිත්තන් අල්ලා යෙන මැලු බාමින් සිද සිටි කොලුවන් දෙදෙනාට ඔහු කථා කලේ ද මේ තිරිසන බව මතක නියායෙකිනි.

"ඒ බං උඹල මාළු අල්ලව ද ?" ඇහැලි පාමෙන් පුව ද, ඔහු පෙණ්වන්නේ නම, ඉතලය යන හැටියයි.

"ඕ .. කට නෑ මහත්තයා" එකෙක් කීය.

"මේ ලාජ් ආම් සර්ගන" අනෙකා කීය.

"උඹල නොදැනෙයින් ඇල්ලුවොත් අපේ ගෙදරටත් එකෙක් දීපං"

"හොඳමයි සර්"

"උඹල ඉස්ගොඩ ගෙදර ඒවුන් නේද ?"

"ඔව් සර් !"

"කොහොමද උඹලෑ තාත්තට ?"

"තාම ඇවිදින්න බෑ සර්"

"මං ඇහුවයි කියපන් ..."

"හොඳමයි සර්"

කොලුවන් දෙදෙනා අහිංසක ඇස් වලින් මා දෙස බැලූහ. මා මුල්වීම ජයන්තයෝ ඇසේ දුටුවේ ද මේ අහිංසක ගැමි බැල්මයි.

ගං ඉවුරේ ඇවිද ගිය අපි, පුරාණ රජමහා විහාරයට ද, ගොඩ වැදුනෙමු. අඩිට නිගඩ විය. මේ ගවිස් වරුවේ කිසි කෙනෙක් නවම බුදුන් වුදන්නට නාවා සේය ! නාවු ගැහුණු කළු බල්ලෙක් බැලි කොළවේ වැතිර, අලස ලෙස හිස ඔසවා අප දෙස බැලුවේය. මිනිස් පුළුටක් නොපෙනෙන මෙතන ජරාවාස වූ තැනක් සේ ය. බෝ ගසෙහි ද කොළ බොහොමයක් හැලී ගොසිණි. දෙවියක් පලා ගියා සේය ! පිරියමක් නොලද බිත්තිවල, කළු පුස් පැල්ලම් බැඳිලාය ! එක් ගොවිනැගිල්ලක් අවක් බිද වැටිලාය.

"හැත්තෑ එකේ කැරැල්ල දවස් වල මෙතනත් බෝම්බ ගැහැලු අහු උනා" ඔහු එතැනින් මෙන්ට හෙළී කෑලි. "පොඩි සංගමයෝ දෙන්නෙක්ම අරන් ගියා මරණ කොටුව"

"ඒ මොකද ?"

"සිවුරු දාගත්තු මැරවරයෝ ! භූස්තවාදියෝ !! විචාරෙටත් අගෞරවයක් !"

ජයන්තගෙන් කට හඬ ඇසෙන විට මං බිය සැලෙයි. කොහේ හරිය ලෝකයා බැරිදිය ! යන හැඟීමකින් ඔහු දෙන්නේ.

"භූස්තවාදී කටයුතු හොයලා දීපු නිසා තමයි මට ලුතිනන් 2 වන තරුව හම්බ උනේ !"

"දැන් ඒවා පසුගිය දේවල් නේ ජයන්ත .."

"එහෙම හිතන්න එපා - සමී ! තාම ආයේ තැනට ඇවිලේ ද කියන්න බැහැ ... අපි දිගට ම හෝදිසි කරනවා."

"ඔයාගේ වැඩ කවදාවත් ඉවර වෙන එකක් නැහැ.."

"එහෙම තමයි හමුදාවෙ ජීවිතේ සමී !"

"හමුදාවෙන් අහක් වෙන්න ඔයාගේ ආසාවක් නැහැ - එහෙනම්?"

"හමුදාව මගේ ජීවිතේ කොටසක්. බාධක එනව තමයි .. තරඟකාරයොත් එමට ඇතිවෙනවා. ඒ උනාට හොඳ සොල්දාදුවෙක් නම් ඉස්සරහටම යනවා. සමහර වෙලාවට බෝම්බවලට තුවක්කු වලට වැඩිය දරුණු පිටුපස්සෙන් පිහියෙන් අනින්න බලන් ඉන්න එවුන් ! මට ලුතිනන් උනාම නී දෙනෙක් ඊර්ෂ්‍යාවට පත් - මේව කිව්වද ?"

"ඔයා කථා කරන්නේ තරහෙන් වගේ"

"ඒක සාධාරණ කේන්තියක් සමී"

ඔහු අතුව බෝගස් සෙවනෙන් ඇවිද පන්සල් බිමෙන් පිටතට ආ මම යළිත් පාරට අවතීර්ණ වුණෙමි. එපිට පුරන් වෙල්වල ලයිත කොරටුක්කාන්ද, මිහරත් ද විකුණන අවල කොටසක් මෙනි. මේ පරිසරය භූස්තවාදයේ තිප්තිමත් ඇයි කෙසේ නම් සිතන්නද ? අලු යට ගිනි.

ජයන්ත මගේ අතින් අල්ලා ගත්තේය.

"මොන බාධක ආවත් ඔයා මගේ නේද සමී ?"

"හැබැව ...?"

"මං හිතුවෙ, මට තව අවුරුදු දෙක තුනක් යනතොට, කැප්ටන් වෙන්න පුලුවන් ! ඔයාටත් ඒ වෙනකොට ලෝ කොලේජ් එකෙන් පාස් අවුට් වෙලා ලෝයර් කෙනෙක් වෙන්න පුලුවන්. මං හිතුවෙ එතකොට බඳින්න. !"

"ඒක හොඳයි අපි දෙන්නටම නේ.."

"අම්මා ඔයාගේ යෝජනාවට එකඟයි ?"

"මං දන්නම් නෑ"

"අම්මල කොහොමත් අකමැති වෙන්නෙ නෑ ! මල් අක්කත් ඔයාට හරි කැමතියි ... අම්මත් දැනටම කියන්නේ ඔයා දැන කොළඹ ගති නැහැ කියලා ?"

"මං හිතන්නේ ඒ ගොල්ල කොළඹ ගැන ඒ තරං දන්නෙ නැහැ"

"ඇයි එහෙම කිව්වෙ ?"

"කොළඹ ඉන්න හැමෝම සතර පිරුල දූෂිත කියලා හිතනවා ඇති !"

"නෑ, නෑ, එහෙමම නෙමෙයි. කොළඹ ඉපදෙන හැදෙන අය කොහොමත් වෙනස් !"

"ඒක නරක ද ?"

"මං එහෙම කිව්වෙ නැහැනෙ ... කොළඹ අයට මය සැත අමුතුයි!"

"වෙන්න පුලුවන්"

"ගමේ මිනිස්සු යටහත් පහත් ... බයාදුයි !"

"ඉතින් ඔයත් ගමේ මිනිහෙක් නෙ"

"ඒ උනාට මං හැදුනෙ කොළඹ !"

ජයන්ත එය උලපන්නේ ගැමියකුට වඩා ඉහළ යැයි යන අභිමානයකින් ද ?

"ඉතිං ඔයා කොළඹ කෙල්ලෙකුත් යාලු කර ගන්නා !"

"ඒක වෙන්න තිබ්බව දෙයක්"

"ඇයි නොවුනු හැටිද ?"

අපි දෙදෙනාම සිනාසුනෙමු. වෙල ඉවුරේ ගොඩ කියඹලාවක සෙවණේ අපි හිඳ ගත්තෙමු. ඈත බටවැටි රත් පැහැ කරමින් හිරු අවරගට යෑම් ඇති අයුරු පෙනිණි.

"ජයන්ත ..."

www.sinhalaelibrary.com
SHINA

"ඉ ?"

"ඔයාට කියන්න රහසක් තියෙනවා."

"මොන වගේ රහසක් ද ?" ඔහුගේ දෑසේ ඇත්තේ මගේ හද ගැඹුරටම බලන බැල්මකි ! "ඔයාට වෙන කවුද ඉන්නවා."

"නෑ, නෑ, එහෙම දෙයක් නෙමෙයි !"

"ඔයාට කිය ගෙන ආදරේ කරලා ඇති ..."

"අනේ නෑ ජයන්ත ..."

"ඔයා වගේ ලස්සන සුදු කෙල්ලක් ?"

"එහෙම දෙයක් නෙමෙයි අනේ ..."

"ඉතින් කියන්නකෝ රහස ?"

"ඔයා දෙමළ උදවිය ගැන මොනවද හිතන්නේ ?"

"මොනවා හිතන්නද? එයත් මිනිස්සුනේ ..."

"උතුරේ මිනිස්සු ගැන ඔයා මොනවා ද හිතන්නෙ ?"

"ඒ මිනිස්සුත් ජීවත් වෙන්න ඕනෑ. ඒ මිනිස්සු අතරෙන් අපිට එරෙහිව සටනක් ආවොත් අපි සටන් කරන්න ඕනෑ ...!"

"මං කියන්න හැදුවේ සටනක් ගැන නෙවේ"

"එහෙනං ?"

"මං ගැන"

"ඔයා ගැන ? මොකක් ද ? ඉතින් කියන්නකෝ"

"අපේ තාත්තා ... තාත්තාගේ අම්මා - ආච්චි අම්මා - එයාගෙ නම ඊශ්වරී දේවි"

ජයන්ත තත්පර කීපයක් මා දෙස බලා සිටියේ මගේ මුහුණේ හැඩ රුව ඉරියව් කියවන්නට මෙනි.

"ජයන්ත, අපේ තාත්තාගෙ අම්මා - දෙමළ. අපේ නෑදෑයෝ ඉන්නවා යාපනේ ?"

"ඉතින් අපි සතුරුත් මිනිස්සුනෙ"

"ඔයාට කමක් නැද්ද එහෙනං ?"

"මොනවා උනත් මං ඔයාට ආදරෙයි !"

මම මෙතෙක් වෙලා අල්ලා සිටි හුස්ම මුදා හැරියෙමි. හදවතට සැනැල්ලුවක් දැනුණේ දැන්ය. ඔහුගේ උරයට හිස තියා ගත් මම

ඈත බැලුවෙමි. වෙරළේ ඈතිදමින් සිට නොරවන රැළත්, පෙන පොත්තමින් ඉහළ අහසට නැගිල ගියත. අපිර රත ඉඳිරියේ උත් තලු සලා ගියේ කොතරම් සැහැල්ලුවකින් ද ?

ජයන්ත අහස බලා ගෙන මගේ හිස අත ගෑය.

"අපි මේ ගැන හැමෝටම කියන්න යන්න ඕන නෑ ! දැනගන්න අවශ්‍ය වුනොත් ... දැන ගනීවි" ... රහසින් මෙනි.

මා ... උපන්නේ මගේ වරදින් ද ? මා උපන් පවුලට ඉපදීම ... ලෙසින් මා සාවද්‍ය සිතුවේ ! මගේ දෙමාපියන් කොතරම් ආදරයෙන් පිරුණු පවුලක් ද ? ආපසු යන්නට ඇත් නම්, මම නම් මගේ ජීවිතයේ කිසි දෙයක් වෙනස් නොකරන්නෙමි. මා පිළිබඳ සම්පූර්ණ සත්‍යය, මුළුතම දැනගන්නා නම්, ජයන්තගේ සිතුවිලි වෙනස් ... තිබුණා ද ? එහෙත් ඔහු, මා වෙතැ ... සේ ඇදී ... බාහිර පෙනුම නිසාය. ඒ පෙනුම මා ලද්දේ ඊශ්වරී දේවි මගේ ආච්චි අම්මා වූ නිසාය. ඇගේ ... සම, ඇගේ ... ඇගේ ... උපත් ලද දෙන පවා ... මා ... ජයන්ත මා වෙත ඇදී ... මේ සියලු ... . එය කෙසේ නම් වෙනස් කරන්න ද?

"සමී ..."

"ඉ ?"

"මම තමා ඔබා කෙදූ හැටි !"

"වෙන්න ඇති."

"අපි හම්බ වෙන්න තිබුණ විදියට හම්බ උනා"

"ඒක හරි"

"මගේ හිත මං වෙනස් කර ගන්නේ නැහැ ... ඒත් ඇයි ඔයා මෙච්චර කල් මට එහෙම දෙයක් නොකිව්වෙ ?"

මා වෙත පිළිතුරක් නොවිය.

"මං ඔයාගෙන් එක ඉල්ලීමක් කරනවා. සමී ... මීට පස්සෙ මගෙන් කිසි දෙයක් හංගන්න එපා !" ඔහු මගේ හිස කෙස් අත ගෑවේ ආදරයකින් සේම, මට අවවාදයක් දෙන ආකාරයෙනි." අපි දෙන්න අතරේ මින් පස්සේ රහස් නැහැ. හරිද ?"

"සත්තයි."

"අපිට සන්තෝසෙන් ඉන්න පුළුවන් - එතකොට"

"මගේ ජීවිතේ රහසක් නෙවෙයි ජයන්ත ...ඒ මං උපන්න හැටි!"

"රෑවුණා අපි ගෙදර යමු. අම්මල බලනට ඇති අපට මොනව උනා ද කියල ?"

එතැනින් නැගිට අප අත් පටලවාගෙන ගිහගෙදර නොයේ ආයේ නිහඬවය. ඔහුගේ සේම, මගේ සිතුවිලි ද ඉතා ඈත විය.

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

මිලඟින්නේ මා ගත කළ මිල් දිනයන්, රාත්‍රීයන්, මගේ මතකයෙහි ඇඳී ඇත්තේ සුන්දර සිහිනයක් අයුරෙනි. ගමේ ගෙදරත්, මලී ඇද්ද ඇත්තේ සුන්දර සිහිනයක් අයුරෙනි. ගමේ ගෙදරත්, මලී අක්කාගේ සිනා කථා හඬින්, මා සිහිපත් කරන්නේ නැවුම් වූ ආශ්වාදයකිනි. [illegible] පෙර ආලෝකමත් කාල් පැඩෝල් ලාම්පුවත්, [illegible] සුරුසුරු වූ මගේ ඇස, මේ [illegible] ලෙසිනි. ගෙ අවට වූයේ අමුතු නිහඬ වියාවකි. තාත්තාත්, සහෝදරයින්නුත් වැඩි කථා බහ කරන අය නොවූහ. මේ නිහඬ බව මා නිසාදැයි මා තුළ සැකයක් වූයෙත්, මේ පිළිබඳව මලීගෙන් ඇසීමේ දී විපරම් කළෙමි.

"නෑ, නැගී - මේ ගෙදර මිනිස්සු ඔහොම තමා ! වැඩි සද්ද - බද්දයක් නෑ ! පේරම් හිතේ තද කරගෙන ඉන්න ඇයෙ !"

ඇ මෙය කීවේ අම්මාත් නැති තැනක් බලාය. මේ රාත්‍රියේ මම මවුන්ට කෑම පිසින්නට ද උදව් කළෙමි. ජයන්ත අදිරි කාමරයේ පොතක් බැලුවේ කෑමට කට යනතෙක්ය. කඩිය වැසූ පසු, මයිකල් අයියා ගෙයෙන් කාගෙන විත්, ඉස්තෝප්පුවේ ගිඳ පත්තරයක් බැලුවේය. තාත්තා කොහේදෝ ගොස් ආවේ හොඳටම රෑ වෙලාය. සුසිල් පිටුපස පිළෙ සිඳ විත්‍යක් ඇත්තේය.

මා මලුව සඨාවකට ඇඳ ගන්නට තැත් කළද, විලියක්දෝ ඔහු වැටීමකත් කථා නො කළේය. ඒ රාත්‍රියේ අයියාත් මාත් නිදා ගත්තේ, අම්මා නිදාගත් කාමරයේය. ජයන්ත, මල්ලිලාත් සමඟ අනෙක් කාමරයේ නිදා ගත්තේ ය.

ඇදෙනී ඇලවුණ මම, අඳුරේ දැස් ඇරගෙන පිටත නිශාචරයන්ගේ හඬට සවන් දුන්නෙමි. සියලු හඬ එකට පටලැවී ඇසුණේ. ඒ අතරින් කවුදෝ ගොරවන හඬද ඇසිණි.

අමුතු ලොවක් යැයි මට සිතිණි. ජයන්ත හා මිතුරු වීමෙන් ඔහු හා විවාහ වීමෙන් මා පිවිසෙන්නේ [illegible] අලුත් ලෝකයකට නොවේ ද ? මේ ලෝකයේ සියල්ල සුන්දර විය හැකිද යන සැක සිතුවිල්ලද ඇත් මා තුළ උපන්නේ. නිදැල්ලේ වැඩුණු මා දැන් ඔහුගෙන් පාලනය විය යුතු ද ? ආදරය යැයි කියන්නේ කෙනෙකුට යටත් වීම නොව, එකිනෙකා හඳුනාගෙන එකිනෙකාට නිදහස දී, ජීවත් වීම නොවේ ද ? ජයන්ත දැන් සිට ම ඇතැම් විට මා පාලනය කරනැයි සිතෙන්ම, මට නුසුම් හෙළීමේ අපහසුවක් දැනිණි. "නෑ මං එහෙම වෙන්න දෙන්නෙ නෑ" යි හිත හදා ගත් පසුය, මට නිදා ගත හැකි වූයේ.

පසුදා අපි උදේ ආහාර ගෙන පෙරළා කොළඹ ආවෙමු. පරිසරය සුන්දර වුව ද, ගමේ ගෙදර නැවත යාමේ ආසාවක් මා තුළ නොවී ය. මා කණගාටු වුණා නම්, ඒ මලී අක්කා වෙනුවෙන් පමණි. ඇයගේ ඇසේ ශෝකයක් විය. ඇ සැබවින්ම මේ පිටව ලෝකයේ තනි වූ ගැහැණියක් නොවේදැයි මට සිතිණි. ඇගේ දුක කියාගන්නට කෙනෙක් මේ ගමේ ඇද්ද ? ඇයත් [illegible] ජීවත්වන්නේ දෙමාපියන්ගේ [illegible] නොවේ ද ? මලී අක්කා මෙන් ජීවත්වීමේ ආශාවක් [illegible] මා තුළ නොවිය.

පුද්ගලික නිදහසත්, සතුටින් එකම සම්බන්ධතාවයකුගේ තවු ලෙසින් මා දුටුවේ. එසේ නැත්නම්, අනික පුරුවට ද ? [illegible] ජීවත් වීමට මේ දෙකම ප්‍රත්‍යාසාරව අවශ්‍යයි ! මා නිදහස සොයමින් උපත් කමිනි. නීති විද්‍යාලයට ඇතුළු ව [illegible] අහවර කොට මගේ ම යැයි කිව හැකි රැකියාවක් සොයාගත් පසු, මේ නිදහස ලබන්නට මා සිතා සිටියේ. එමෙන් විවාහය නම් වූ බන්ධනය, මේ නිදහසේ සීමාව බව, මා දැනගත්තේ කාලයාගේ ඇවෑමෙනි.

සිත පිරිනුම මම නීති විද්‍යාලයට සමින් වූයෙමි. මෙයින් පසු වසර තුන මා ගත කළේ යම් කිසි නැපෙන්නයෙකිනි. ඉදිරියේ බලාපොරොත්තු සිහින මවමින් මා මේ කාලය ගත කළේ ! නීතිඥවරියක් වීම හා විවාහ වීම යන සිහින දෙකය මා ඉදිරියෙන් වූයේ.

නීති විද්‍යාලයේ අවට පරිසරය, නීතිය හදාරන්නෙකුට උචිත පරිසරයක් විය. හල්ව්ස්ඩෝර්ප් අවට වූයේ උසාවි හා නීති කාර්යාලයන්ය. මේ පරිසරයේ දී මම කිහ දෙනා හා මිතුරු වීමි. කෙනෙකු හා විවෘත ව සිනාසී කථාබස් කොට, තුළුපශ වීමට මා වෙත ඇති දක්ෂතාව මේ මිතුරු දම්වලට උපකාරී විය.

සිසුන් අතර 40% පමණ ගැහැණු ළදරිය වූහ. මගේ මිතුරු ගොඩ හැගුණේ ගැහැණුන් හා පමණ පමණක් නොවේ, බොහෝ සිසුන් එකට කැල්ලි ගැසුණ ද, මම නම් නිතරම කථා බහ කොට, සිසුන් සමඟ ද මිතුරු වූණෙමි. අප උගන්නේ ඉංග්‍රීසියෙනි. දෙමාපියන්ගේ උනන්දුව නිසා, ළමා කල පටන්ම හොඳින් ඉංග්‍රීසි කථා කිරීමට ලිවීමට හැකි වීම ද, මට අත් උදව්වක් විය. වාණිජ නීතිය, අපරාධ නීතිය, සිවිල් නීතිය, බදු නීති හා ගණකාධිකරණය, ව්‍යවස්ථාපිත නීති සිවිල් පිළිවෙත වැනි විෂයයන් මේ වසර තුන පුරා නිස්සේ මගේ හිස පුරවා ගත් දේය. මා මෙන් තරුණ ළදරිය පමණක් නොව, හොඳ පැහුණු වයස් ගත වූවන් ද, අප අතර සිටි සිසුන් අතර වූහ. නීතිය ඉගෙන ගැනීමට වයස ප්‍රශ්නයක් නොවේ ය යන කියමන මෙහිදී සැබෑ විය.

අපට උගැන්වීමට පැමිණි උප දේශකයන්, දේශකයන් අතරින්

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

80% පමණ ජීවත් වන උදවියයි. මේ නිසා අපි ජීවත්වන ලෝකයේ නොයෙකුත් ජීවිත ප්‍රශ්න ද, ඒවාට විසඳුම් ද උගත්තෙමි. උසාවිවලට ගොස්, ඇතැම් නඩු විභාගවලට සහභාගී වීමෙන් ද, මම නොයෙක් අත්දැකීම් ද, උගැනීම් ද ලැබුවෙමි.

අප හා උගත් [illegible] දේශපාලනඥයන් වීමේ ආශාව ඇතියවුන් [illegible] දේශපාලන පවුල්වලින් ආවුන්ය. [illegible] දැයි මට අපහසුව සිතිණි. [illegible] ගමින් ගාන්නා ද යන්නාහ ප්‍රසිද්ධය. ඔවුන් හිටි දිනෙක බස් රියෙන් ගමින් ගාන්නා ද යන්නාහ සැනයති. තමන්ගේ මේ ලෝකවල කොලුකෙලි කටුවල කුලී වී ජීවත් වන රටින් කිපදෙනා දේශපාලනඥයින් වන්නේ කෙසේ ද ? මම ඔවුන් ගැන නොසිතමි.

ඇතැම් දිනෙක නිවාඩු ඇති විටෙක ජයන්ත ජීප් රථයෙන් මාව විද්‍යාලයට හැරලීම යයි. ඇතැම් සවසක විද්‍යාලය ළඟට රියෙන් විත්, මාව කැඳවාගෙන යන්නේය. මේ ආ ගිය විටෙක ඔහු ද දේශපාලන පවුල්වලට අයත් වූවන් ගැන අසයි. ඔහුට ලවමනා ඔවුන් හා මිතුරු වෙන්න ද ?

ඇතැම් විටෙක ජයන්ත එන්නේ නම් නිල ඇඳුම් හැඳගෙනය. ඔහු කෙරෙහි ආඩම්බරයක් මා තුළ උපදින්නේ නැතුවා නොවේ. ඔහු ලබිතන්ගේ තරු දෙක ඇලද එනනේ අභිමානයකිනි. වරෙක ඔහු විද්‍යාලයේ වීදුරු කවුළුවකින් තමාගේම හැඩරුව දෙස බලා සිටි බව මට සිහි වෙයි. ඔහු එය කළේ අවට සිටිමිනුන් ගැන සිතාමින් නොවේ. වීදුරු කවුළුවේ තම අඳුන දකින් ම ඔහු පැරණි මිතුරකු ලුවාක සේ නැවතී, ඒ දෙස බලා තම හිස් මුදුන සකස් කර ගත්තේ ය. තමිරයය පනපා තරු දෙක අත ගා ගත්තේය. මට සිතුණේ ඔහු තනි වුණි නම්, තමාටම සැලියුට් එකක් දී ගනිවි කියායි.

"අපෝ නැවයි, නැවයි" මම විහිළුවට කීවෙමි.

ජයන්ත පිළිතුරක් නොදුන්නේ අමනාපයෙන් මෙනි.

රියට නැග පසු ඔහු කීවේ තමා හමුදා නිලධාරියෙකු ලෙස හැම විටම කාර්යාකාරව ඇද පැළඳ සිටිය යුතු බවයි. "අපේ වගාතීම තියාගන්න නම් ගෞරවය ලබන්න ඕනෑ. ගෞරවය ලබන්න නම් ඒ විදියට හැසිරෙන්න ඕනෑ !"

"ඇඳුමින් හැසිරීමේ කොටසක් ද අනේ ?"

"මව් ඇඳුමින් හැසිරීමේ කොටසක් ..."

"කොඳයි මං අමුවයක් ඇඳගෙන ආවොත් ඒ ගෞරවය ලබනව ද ?"

"රෝබට් නොක්ස් කීවේ අමුවෙ අඳින ගොවියන් රජවරු සදසයි කියල"

"ඉතින් රජ වුණාම අමුවෙ ගැලවල රජ ඇඳුම් ඇඳ ඔටුනු පළඳින්න ඕනෑ. මට සෝදා ගත් හල් කිව්වෙ ඒකයි මේ."

[illegible] ඒ [illegible] ඇතැම් විට මා [illegible] ඔහු කියන්නේ "[illegible] තේරෙන්නේ නෑ" කියායි "ඔයාගේ නීති ඔයා උසාවියට ද දාන්න" ඔහු වරක් මට කීවේ ය. "හමුදාවේ නීතියෙන්මයි හමුදාවේ නීති."

කවින් දිනෙක ඔහු මා කැඳවා ගෙනයාව එද්දී, අප සමග උගත් දේශපාලන පවුලක තරුණයෙක් ඒ ළඟින් යන්නට ආවේය. ඔහු පසු වෙන තුරු කට ගයාගිලා සිටි ජයන්ත "ඒ අද මෙරයියිවියටත් ගේද" යි ඇසුවේය.

"මව් , ඇයි ?"

"ඔයා ඔයාට අඳුනනව ද ?"

"සමහර වෙලාවට හැලෝ කියනවා! ඇයි ?"

"නෑ මං හිතුවට - මිනිහා දවසක අගමැති වෙන්නත් බැරි නෑ"

"ඉතින් අපේ මොකද ජයන්ත ? මං නං සන්දම් අල්ලන්න යන්නේ නැහැ !"

"කවුද කිව්වේ සන්දම් අල්ලන්න කියල ? අනාගත අගමැති කෙනෙකු අඳුන ගන්නම තරක ද ?"

"අපිට ඕගොල්ලෝ ඇන ගන්නයි කියල හොඳත් වෙයි ද ජයන්ත?"

"ඔයා හිතන්නේ හොඳක් වෙන අය එක්ක යාලු වෙන්න ද ?" ඔහු මගේ තර්කය මැටම් දමා ගැසුවේය.

"කොහොමටත් ආමි එකේ අයට දේශපාලකකාරයා වැඩක් නැහැ ! මං කිව්වනෙ, හමුදාවෙ වැඩ හමුදාවට, හමුදාවේ නීතිය හමුදාවට - අපි කාවුරුවත් පස්සේ යන්න ඕන නෑ" මා ජයන්ත ගැන දන්නේ නොතරම් අල්පයක් දැයි මේ කථාවෙන් පසු මට සිතිණි.

2.4

ත මා නීතිවේදී හමා නොයන්නේ යැයි ජයන්ත කීව ද, තම ඔහු වෙහෙස වූ තරම මම දනිමි. සමිතන් තනතුර ලබා ගන්නට ඔහු වෙහෙසෙයි [illegible] තම සමිතන් තනතුර ජයන්ත කිහුණී අපේ විවාහ මංගල්‍යයට පළමුවෙන් [illegible] ලබා ගැනීමටයි.

මා අවසන් නීති විභාගයත් සමත් වී නීතිඥවරියක් ලෙසින් දිවුරුම් දෙනු ලබන විටත්, ජයන්ත අපේක්ෂාවෙන් බලා සිටියේ තම සමිතන් තනතුරේ, තුන්වැනි තරුව ලබන්නටයි.

මේ ලැබීම පෙමෙන් කල් යත් ම, ඔහු නොඉවසිලිමත් විය. ඔහු සිතා සිටියේ තරු තුන පැළඳ විවාහ වෙන්නටයි. එහෙත් පවුල් දෙකේම උවමනාවට, ඔහුට මේ කල් මැරීම අමතක කොට මා හා අතිනත ගන්නට සිදුවිය.

ඔහු සිප දෙනා, වැඩිහිටි, සිප දෙනා හමු වී, මේ සමිතන් තනතුර ගැන කථා බිස් කළ බව මම පසුව කථා බහේ දී දැන ගත්තෙමි.

අපේ විවාහ මංගල උත්සවය පැවැත්වුණේ කොළඹ ඉන්ටර් කොන්ටිනෙන්ටල් හෝටලයේය. දෙපසේම නෑ මිතුරෝ මෙම උත්සවයට සහභාගි වූහ.

එහෙත් මා බලාපොරොත්තු වූ ජයන්තගේ ඇතැම් "මිතුරන්" මේ මගුලට නොපැමිණියහ. පණ්ඩුකාභය, කපිල, නෙවිල්, ඔවුන් කොහේ ද ? ඔවුන් පිළිබඳව ජයන්තගෙන් ප්‍රශ්න කිරීමට පවා මම බිය වීමි. වරක් මා එසේ ප්‍රශ්නයක් නැගූ විට ඔහු අසුබව "ඔයාට ඕනෑ මොකද ? මගේ යාළුවෝද?" කීයේයි.

පණ්ඩුකාභය - හා කපිල වැනියවුන් තව දුරටත් ජයන්තගේ මිතුරන් නොවන්නේ යැයි මම විටෙක සිතීමි. මෙයට හේතුව මා යැයි සිතන්නට තරම් මම උඩඟු නොවෙමි. එහෙත් ආපසු හැරී බලන විට, ජයන්ත මෙන්ම, පණ්ඩුකාභයත්, කපිලත් මා ඈලේ දමා ගන්නට තරඟයකට වැටුණා මෙන් ඇයි සිතේ. මා තමා ජයගත් පදක්කමක් ලෙසින් ජයන්ත සැසිරෙනැයි මට වරෙක සිතිණි.

* *

අපේ මංගල උත්සවයට හමුදාවේ ලොකු ලොක්කන් සිප දෙනෙක් ම පැමිණ සිටි අතර, ජයන්ත ඒ නොනෙකුත් අප වෙත ආ හැම විටම නැගිට ආචාර කරමින් මා හඳුන්වා දුන්නේ තමාගේ ජයග්‍රහණයක් ලෙසින් යැයි මට දැන් සිතේ.

"සර්, සර් මේ තමයි අපිලා [illegible] කාර්නල් [illegible]" ඔහු කීවේ [illegible] ආචාරයෙනි.

මගුල් ආ උත්සවයට ජයන්ත සැරසී සිටියේ ද තම හමුදා ඇඳුමෙනි. ඔහු ඊළඟට අප වෙත ආ වැදගත් අමුත්තාට මෙසේ කීය. "සර් අනිත් තරුවත් අරගෙනම මේ වෙවී. එක තාන්තයි මං හිතා සිටියේ !"

"තමුසෙ දක්ෂයා ජයන්ත ! ඊළඟ තරුවත් ළඟදීම ලැබෙවි !" ඒ කීවේ කාර්නල් සිසිර වීරරත්නයි.

ජයන්තට මට වඩා තරුව අගේ විය.

මා කැමැත්තෙන් නීතිඥවරියක නොව හමුදා නිලධාරිනියක් යැයි යන හැඟීම මා තුළ උපන්නේ මේ මොහොතේය. හමුදාවේ ලොකු - ලොක්කන් සිප දෙනා මෙන් ම, ජයන්ත ද හැඳ සිටියේ හමුදා ඇඳුමයි !

මෙය හමුදාවේ ජයග්‍රහණයක් ද ? මේ උත්සවයේ විචිත්‍ර ම තැන ලැබුණේ නිල ඇඳුම් ඇඳ සිටි උදවියටයි. මල්සිත්තෙන් හා ජයන්තගේ නෑදෑයින් අහිංසක කොන වූහ. ඔවුන් අතරින් හැඩි පෙනුමෙන් මල් අක්කාම පමණි. සිනාසී, බිය සැක හැර කථා බිස් කළේ ඈ පමණි. අනෙක් උදවිය වෙන වූයේ යම්කිසි බියකි. ඔවුන් හැඳ පැළඳ සිටියේ හැසිරුණේ නුහුරු පරිසරයකට ආවුන් ලෙසිනි.

ජයන්තගේ අම්මා සිප වරක් මට "දුවේ" යැයි අමතමින් කථා කිහිල මගේ නැතම් තතවුරු කරන්නට මෙනි. ඈ පෙතරම් වටිනා සාරියක් ඇඳ සිටිය ද, ඈ එය ඇඟ ඔතා ඇකිළුණාක් මෙන් ගුත් බැඳ හිඳ සිටියේ අවට වූ නාගරික බවින් මිදෙන්නට මෙනි. ජයන්ත ඔවුන්ට වඩා වෙනස් වූයේ ඔහු හැඳ සිටි හමුදා ඇඳුමෙනි. ඒ ඇඳුම ඔහු වෙත මට්ටමකට ගෙන ආවා නොවේ ද ?

ජයන්ත මා හා සෝපාවේ හිඳ සිටින විටද කොඳුරමින් මෙන් මට හඳුන්වා දුන්නේ අවට සැරිණ ලොකු ලොක්කන්ය. "අර ඇවිත් ගියේ ආරක්ෂක ලේකම් .. හැරිස් මහත්තයා. ආරක්ෂක ඇමති ළඟට ඉන්නෙ එයා තමා !. අර කලින් ඇවිත් ගියේ ආමි කමාන්ඩර් සිසර වීරරත්න. හොඳට බොනවා. තාත්තෙක් වගේ තමයි තරහ කර ගන්නෙනෑ. අර ඉන්නෙ සප්ලයිස් එකේ ලොක්කා බ්‍රිගේඩියර් ජයසේකර - දින්නායා ද වෙච්ච කෙනෙක් ..." මේ සියලු විස්තර මගේ එක කනෙකින් ඇතුළුව අනෙක් කනෙන් පිටව ගිය එවාය.

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

ජයන්ත මේ ජීප දෙක සමග ජායාරූපවලට ද පෙනී සිටියේ ය. ගොවිපොළේ ශාඛාගේ පුතා විරන්ත ය - ජායාරූප සියල්ල ගත්තේ. එවිට එය මගේ කැමරාව ක්‍රියාත්මක කළේ ජයන්තගේ ඉල්ලීමකින් නැත්නම් ඇණවුමකිනි.

"මිනී කරු අප දෙන්නා, අයියා බඩු තියෙනවා" විරන්ත මට ඇසෙන් වයමින් [illegible] කියයි.

[illegible] ජායාරූප ගෙනා අපට [illegible] සියලු ජායාරූප ගොවිපොළේ [illegible]

ඉන්ටකොන්ටිනෙන්ටල්හිදීම සියලු ජායාරූප ගැනීමට අවශ්‍ය [illegible] ජායාරූප ශාලාවෙන් ගෙන ඇවිත් තිබිණි. විදුලි බුබුළු පළඟාල ගාඩිය ද ජායාරූප [illegible] ඇවිත් මගේ ඔිස කෙස් සකස් කරමින්, [illegible] නැගී තිතර තිතර ඇවිත් මගේ මුහුණේහි දහඩිය පිස දැමුවාය. අලුතෙන් පුයර තැවරුවා ය.

"අද හැමටම කවදාද නෑ ලස්සනට ම ඉන්නේ ?" ඈ විහිළුවට කීවාය. "දැන් ඉතින් අලුත් ජීවිතයක් !"

අලුත් ජීවිතයක් ... දැන් ඉතින් ජීවිත් විය යුත්තේ ජයන්ත සමගින් නොවේ ද ? කොළඹ හෝ තරකව ... නැමදාවම ... ඔහුගේ උරහිසේ පැළඳිත තරුවක් මගේ දෑසට කාළුව මතු විය. අම්මාත්, තාත්තත්, මල්ලීත්, ගෙදරත් හැර යා යුතුය.

අලුත් ජීවිතයක් - මා මෙබඳු දෙයක් කරන්නේ ජයන්ත කෙරෙහි මා තුළ ඇති සැබෑ ආදරය නිසා නොවේ ද ? මී නීතිම යැදි හැඩුවේ - කෙරවේ සතුටත්, වේදනාවත් මුසු කඳුළුනි.

www.sinhalaelibrary.com

SIHINA

මා ජීවිතයේ පළමු වරට [illegible] පරිසරයක් ද ? ඉදිරි මිදුල [illegible] ගොඩනැගිල්ල [illegible] ආණ්ඩුකාරයා [illegible] මිදුල් පිටිය දිගට සුදු පැහැ වැටි ද රතු සිමෙන්තියෙන් [illegible] ද, ලොකු කොටු සහිත පඩිපෙළක් ද [illegible] ද, සියල්ල සිහිපත් කරන්නේ ඒ ගෙපැලේ මන්දිරයකි. [illegible] දෙවැනි මහලේ විශාල කාමරය ද, [illegible] ඇඳන් ද, [illegible] වතුර සහිත නාන කාමරය ද මා [illegible] සිහිපත් කරන්නේ සොමිතයකිනි.

අපේ ගමනට හාමුදාවෙන් රථයක්ද, රියැදුරෙක් ද ලැබිණි. ජයන්ත මාවි මනත් කතා කාල් නැත. [illegible] තරුණ රියැදුරා ඔහුගේ ලෝකින් මිළිතරු දන්නේ, හැම විටම ඔහුට "සර්" යැයි අමතමිනි. අප කනායමට ගිය පසුව ද අපට උවමනා විටක රථය ලැබෙන බව රියැදුරා කීය.

ජයන්ත කාමරයට ආ සැනු දිග නින්දක් නිදා ගත්තේ ය. මම උණුවතුර නා, අලුත්ම ගවුමක් හැඳ ගත්තෙමි. ඔහුට නිදා ගන්නට හැර මම රාත්‍රිය එළඹෙන පිටත ලෝකයට පා තැබුවෙමි.

ශාලාවේ දොළට මැදිමින් සිටි සේවකයෙක්, ගිය නමා ආචාර කොට මා හා සිනාසුණේය. "නෝනා .." ඔහු කීවේ බයාද අයුරිනි. "මහත්තය හාමුදාවේ නේ ද ?" ඔහු අනතුරුව ඇසුවේ නිකමට යැයි මට සිතිණි. ජයන්ත හමුදා ඇඳුම් ඇඳගෙන එනු ඔහු දකින්නට ඇත.

මම "ඔව්" කියා හැරුණා පමණි. මගේ නම කියනු ඇසිණි. ජයන්ත අපේ කාමරයේ කවුළුවෙන් බලා සිටිනය.

"ආ ඔයා නැගිට්ට ද ?" කියාගෙන මම යළි කාමරයට ඇතුළු වුණෙමි.

"මොකටද ඒ මිනිහා ඇහුවේ ?" දොර වසමින් ඔහු ඇසුවේ සැකයෙන් මෙනි.

"ඔයා හමුදාවේද ඇහුවා"

"වැඩිය කතා කරන්න යන්න එපා .. අපි දන්නේ නැහැනේ .!!"

"මං කිසිත් නෑ ! ඒක වරදක් කියල"

"ඔයා දන්නේ නෑ මේ රටේ හැටි"

"මොකද මං කොළන්නේ ?"

"ඔයා දන්නෙ නෑ ... මං දන්න විදියට !"

"ඔයා දන්නෙ නෑ ... මං දන්න විදියට !" ජයන්ත මගේ මූව යිප හාත මම පිළිතුරු නොදුන්නෙමි. ජයන්ත ඔහුගේ මූව සිප හාත කාමරයට වැළඹෙයි. මම ඇඳෙහි ඇලවුණෙමි. ඔහු මගේ සැමියාය. ඔහු නිසා තැම දෙයම ඔහු නිසා ගැම දෙයම මා පිළිගත යුතු ද ? ඔහු නිසා ඉපදුණු මිනිසුන් හා සාර් ම මා අවනත විය යුතු ද ? ඔහු නිසා හැදුණු වැටුණු මිනිසුන් නොකර සිටිම නම්, මට වල කොතැනක ද ? මා නොගත් ආත්මයක් හා පිළිගත් හා සිතුරුව සිතා සි හාර අත කරමින් මා වියානි වූ පළියට එය වරදක් වෙයි ද ?

ජයන්ත හා පිරිසිදු වී වෙන කලිසමකුත් කමිසයකුත් හැඳ ගනිද්දී මම නිදාගත් ලෙසින් සිටියෙමි. ඔහු මා ළඟ හිඳ උණුසුමින් මා ගනිද්දී, මගේ අප්‍රසාද සිතුවිලි දිය වී ගියා මෙන්ය. ඔහුගේ වැළඳ ගනිද්දී, මගේ අප්‍රසාද සිතුවිලි දිය වී ගියා මෙන්ය. ඔහුගේ තුරුලෙන් උණුසුම් වූ මම, ඔහු අතට හැරී ඔහුව වැළඳ ගතිමි.

"අපි වීතර්වලට එනව නිව්ණේ අටට ... තව ඩිංගක් වෙලා තියෙනවා..." මදක් මා දෙස බලා සිට ඔහු" එතකන් අපි ටිකක් ඇවිදල එමුදැ"යි ඇසුවේය.

"ඔයාගෙ කැමැත්තත් ජයන්ත"

"ඔයාත් කැමති නම් පමි"

"යමුකෝ"

කාමරයෙන් නිකම් අපි පහළ ගොස් විසිත්ත ශාලාවකට එළඹුනෙමු. එහි දෙතුන් දෙනෙකුට වඩා සිටියේ නැත. මල් රෝස්මලින් වැපුණු ලොකු සෝපාවක හිඳ සිටි මිනිසෙක් එකවරම නැගිට ජයන්තව හඳුනා ගනිමිනි.

"මේ අපේ ලූනිතන් සර්යන" යි මිනිසා මා දෙසට බලා සිනාසුණේය.

"විශේෂ ගමනක් ආවා" ජයන්ත මගේ අත අල්ලා යන ගමන් කීය.

"බව් බව් අපිටත් ආරංචියි ... කොන්ග්‍රැජුලේෂන්ස් !"

මමද "ස්තූතියි" කීවෙමි.

"අනෙක් ආරංචිය ඇහුවද යාපනේ .."

"මොකක්ද ?"

"ඉන්ස්පෙක්ටර් බස්තියන් පිල්ලෙයි මැරල .."

"නගරාධිපති මරණේ ප්‍රධාන පරීක්ෂක නේද ?"

"අන් බිරිය එන ආවා ! දෙමළුන් එකොළොස් දෙනෙක් ඇල්ලුව කියල"

"ජාෆ්නාවලට එකේ වැඩක් ද ?"

"එහෙම තමයි හිතන්නේ "

"ඔය අපරාදයේ ඉල විකාරීත් ඔය ලඟ ඉන්නවා"

යාපනයත් ... එම මනුෂ්‍යවරුන් පාලනයේ ඇති නම් මට ඇසිණි.

"හැත්තෑ පහේදී දුරයිසප්පව මැරුවා "මිනිසා කීය. යාපනේ නගරාධිපති ඇල්ෆ්‍රඩ් දුරයියප්පාව මැරූ සිද්ධිය මා අසා තිබිණි.

"හැත්තෑ අටෙන් යාපනේ පොලිසියට ගහන කොටම මං ඒ වින දැන ගත්තා... කෝ ඔබතුමා කියාන ..."

තව විනාඩියක් ජයන්තගේ අසින් ඇද ගත් මිනිසා ඔහුවත් කැටුව මගෙන් ඈතට ඇවිද ගියේය.

ජයන්ත මා කාන්තාව ඒපිටට ගියේ යන්නාවේ මා දෙස බලමින් ඔවුන් ශාලාවෙන් පිටව සැදී මම මල් මල් සෝපාවක හිඳ ගත්තෙමි. ජයන්ත වියාග වී සිටින්නේ මා හිත පමණක් නොව, හමුදාවත් සම්බන්ධය යන සිතුවිල්ල මා තුළ තහවුරු වූයේ මෙසේ හිඳ සිටිද්දීය. යුද්ධයක් ආවොත් තමා යුද්ධයට යා යුතු බව, ඔහු පසුගිය වසරවල පවසද්දී මා එය හැදිනව වැද්ද නොගත්තත් නොසැලකිල්ලෙනි. ලංකාවේ කොහොමද බලාන යුද්ද ඇතිවෙන්නෙ යන හැඟීමයි, මා තුළ ඇති වූයේ.

උතුරු කරයේ යම් යම් සිදුවීම් ගැන අසද්දී මා සිතුවේ ඒවා මගේ ජීවිතයට බල නොපාන දේ හැටියටය. රජවර් දෙවී ආච්චිගේ තෑදැයින් කිප දෙනා යාපනේ අවට විසුව ද, ඔවුන් හා අපේ සම්බන්ධයක් නොවීය. මා ඇසුවා නම් ඇසුවේ එකම නෑදෑයෙකු ගැන පමණි. ඔහු ආච්චිගේ සහෝදරයෙකුගේ එකම පුතාය. වේලු මාමා නමින් අප හැඳින් වූ ඔහු කතෝලික පියතුමෙකි. කලාතුරකින් කොළඹ ආ විටෙක ඔහු අප දැක යන්නට ආවේය.

අම්මා ඔහුට ඇමතුවේ "ෆාදර්" යනුවෙනි. ඔහු අප හා කතා බහ කළේ ඉංග්‍රීසියෙනි. මේ සම්බන්ධය නෑදෑකමකට වඩා, මිතුරු-නිතවත්කමක් ලෙසය මා දුටුවේ. යාපනේ ගැන තොරතුරක් මා අසද්දී, මා සිතුවේ ඔහු ගැන පමණි. "දෙවියන්ගේ සේවය කරන තමා දෙවියන්ගෙන්ම රැකෙන බවය" ඔහු නිතර කීවේ. මේ නිසා ඔහුට කිසි විපතක වරදක් නොවේය යන හැඟීමකි මා තුළ ද වූයේ. ඇත්තත් සමහරින් ද, කාරුණ්‍යාවර ඇසතින්ද, සිත් ඇදෙනා සිනාවකින් ද යුතු

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

... රැකෙය යන සිතුවිල්ලෙන් මා ජීවත් (පාදර්) මාමා දෙවියන් විසින් ... ගැටවන්නට හැකි කල ගොතොසා වූයේ. ඔහු නිසි විවේක අපට ආගමට ගැටවන්නට නොවේ.

බොහෝ විට ඔහු උස්සන් මිනිස්සුන්ට උදව් කල බව පමණි, මා ඇසුවේ. උනෙයි ඇතැම් තරුණයන් අයහපතෙන් පෙළෙන බව, ඔහු ... ඒ සියල්ල මිනිස් වර්ගයාගේ ... ජීවිතයෙන් ... [illegible] විය.

ඉතිස්සෙසටත් මැජිකයන් ... [illegible] ... අසූ ජයන්ත, ඒ මස්සේ ඉතා කථාවකට පැටලෙමින් මා තනි කොට ඇවිද යාම මා ඊස්සුවෙන් නැති ! එහෙත් කමුදාවේ අයෙකුගේ සිතුවිලි මා ගැන සිටියේ කොතරම් අල්ප වයසෙක් ද ?

මගේ සිතිවිලි තවත් ආගාධයකට බෙලමින් පිටත වැස්සක් වසින්නට විය. හැලහුණ මම අසුනෙන් නැගිට, ඉදිරි පිලිගැනීම් කවුන්ටරය වෙතට ඇවිද ගියෙමි. මෙතැනින් පහළට ගිය ඉදිරි ගිනිපෙල උඟ කතා කරමින් සිටි ජයන්ත, තම ගිතවතාට "එහෙනම් පස්සෙ කථා කරමු" කියමින් මා වෙතට ආවේය.

"මං ඔයාව තනි කරල යන්න හිතුවේ නෑ අම් .... ඒ උනාට ?"

"ඒකට කමක් නෑ ජයන්ත " මම නොසැලකිල්ලෙන් පිළිතුරු දුන්නෙමි. "ඒ උනාට අපි අටට විතර එක ගන්න ඕනෑ කිව්වා නේ ද?"

"අට තිව්වට අට පහු උනාට කමක් නෑ" තම රත් අත් ඔරලෝසුව දෙස බැලූ ඔහු "අටයි දහයයි" කීය. "මං හැතුට ඔයාට කාලාන්තරයක් වගේ හිතෙන්න ඇති" මගේ අතල් මිරිකමින් ඔහු ජීවේ යළි මගේ සොඳුරු හැඟුම් පුබුදුවමින්.

බොජුන් ශාලාවේ දී කළින අපගේ එළිය කණ සිටියදී, මම යාපනේ සිදුවීම් ගැන ඇසුවෙමි. වට පිට බැලූ ඔහු "පස්සෙ කියන්නම්" යැයි කීය.

මෙයින් පසු අප අතර වැඩි කථා බහක් නොවීය. ආදර බැල්මක් පමණි.

අප රාත්‍රී භෝජනය අවසන් කරන විට වැස්ස තවත් ඇවි විය.

"ඔයාව තුරුල් කරන් නිදා ගන්න විතරයි මට දැන් ඕනෑ" මගේ අත තරයේ අල්ලා ගත් ඔහු කීය.

"නිදාගන්න විතර ද ?"

"නෑ සැතපෙන්න"

අපි දෙදෙනාම සිනා වුණෙමු. මා හදසට ඉතා අනුපාතයෙන් බැලූ වැස්ස දැන් මා සතුටට පත් කල කරුණක් විය. කාමරයට ආ අපි වැස්සේ අඹණිව ගඩ අසමින් එකට ඇඳ මත තුරුලුව රතිනෙතායෙන් උණුසුම් වීමු.

වසර තිහයක් තිස්සේ මා මේ මොහොත ගැන සිහින මැව්වා ද ? ඇඳ ... ඔහුගේ මුහුණ දෙස බලා සිටියෙමි. ඒ ඇසේ ... මගේ හදවතට දැනුණ සේය. මගේ මුළු පපුවම වේගයෙන් ... විය. අනතුරුව ඒ උණුසුම මගේ මුළු සිරුරේම ධෛර්යය අවදි කරමින් මා වෙතම ලොවකට පා කළේය.

ඔහු සැබවින්ම මේ රාත්‍රියේ මට ආදරය කළා යැයි කිව හැකිය. යාපනේ සිදුවීම් ගැන ඉන්පසුවත් අපේ කතාබහේ නොවීය. මම ඔහුව තුරුළු කර ගත්තෙමි.

"ඔයා මගේම නේද ?" ඔහු රහසින් මෙන්ය, ඇසුවේ.

මම සුසුම් මැදින් "මගේ රත්තරං" යැයි කීවෙමි.

මේ ඔබා කොලු හැඩි විය පුතුය.

මෙයින් පසු වසර දෙක අතර කාලය ඉතා සුන්දර වී යැයි මට සිතේ. ජයන්තත්, මාත්, සුළු සුළු කරුණු මත වාද විවාද කර නොගත්තා නොවේ ! එහෙත් ඒ සියලු නැල කැප්පීම් ඔත ඉඳෙන පෙණ පමණි.

[illegible] සහතික ලැබිණි. [illegible] පැල්දින්නට ලැබීම ඉතා සතුටක් විය.

මේ කාලයේ දී මට ද කොළඹ තිබි කාර්යාලයක රැකියාවක් ලැබිණි... ජයන්ත ද ප්‍රධාන හමුදා කාර්යාලයට මාරුවක් ලබා ගත්තේ අලුතින වැඩගානකුගේ මාර්ගයෙනි.

"දැන්ම වෙනම හදාගන්න ඕන නෑ" යි ජයන්ත කියෙන් මම ද ඒ අදහසට අවනත වීමි. මේ කාලය මා සැබවින්ම සැනැල්ලුවෙන් ජීවත් වූ අවදියකි. තිබි කාර්යාලයේ සිප දෙනා සමඟ ද ඉක්මනින් ම මිතුරු වූ මට එතැන ගෙදර මෙන් විය.

ජයන්තත්, මමත් අපේ මහ ගෙදර සිට රාජකාරියට ගියෙමු. ජයන්ත ළඟ වාහනයෙනි, මාත් වැඩට ගියේ. ඇතැම් හවසක අපි එක්ව ගෙදර ආවෙමු. ඒ නැත්නම් ජයන්තට වෙනත් රාජකාරි පාසවිජා ඇති වූ විට මම කාර්යාලයේ මිතුරෙකුත් සමඟ ගෙදර ආවෙමි.

ගෙදර දී ජයන්ත අම්මා හෝ මල්ලී සමඟ වැඩිමනත් කතා කළේ නැත. මෙයට හේතු මම නොදනිමි. චමරී නංගී නම් ඔහුට විහිළු තහළු කළෙන් ඔවුන් දෙදෙනා නිතර වදන් හුවමාරු කර ගත්හ. සියල්ල විහිළුවට ය! එහෙත් ඇතැම් විට ජයන්ත දොඩන වදනක් තරහෙන් යැයි මට සිතිණි.

"මහොල්ලෝ අතින් කොළඹ මැව්මිලඳේ - අපි ගොඩ කොල්ලෝ" ඔහු චමරී හා වාද කොට යම්ක් නොදැන පැරදෙන විට කියයි.

"ඒ උනාට අයියා ඔයත් කොළඹ සැප්වන් කෙනෙක්නේ"

"මං පුද්දෙට ගිහිල්ල තුවාල උණාම ඔයා මට සාත්තු කරනවා නේ නංගී ?"

"නැතුව හොඳ බේතක් දෙන්නංකෝ"

චමරී මේ වන විට වෛද්‍ය විද්‍යාලයට සමත් වී සිටියාය. ඇ ගැන අපි ලොකු බලාපොරොත්තුවක් තබා ගෙන සිටියෙමු. ඇ හොඳ වෛද්‍ය වරියක් වෙන බව නිසැකය. මල්ලී නම් තෙවැනි වතාවටත් සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයට සිද ගත්තේ ය. මල්ලී වඩ වඩාත් පොත පතට නැඹුරු වෙමින් නිතඩ වූයේ තමාගේ මිතුරත් අවබෝධ කර ගන්නාසේ මෙනි.

"මල්ලීටත් කියෙන්නෙ හමුදාවට බැදෙන්න" දිනක් ජයන්ත මට කීය.

මා මේ ගැන මල්ලීට සඳහන් කළ විට ඔහු කීවේ "හමුදාවකට බැරි [illegible]"

මේ කියන්න [illegible] හමුදාවේ සිට [illegible] ! [illegible] කරුණක් නම් නොවීය. එහෙත් මේ කතාව මම ජයන්තට නොකිවෙමි. ජයන්තව එතරම් රුස්සන්නේ නැතිය ඔහු [illegible] මා තුළ ඇල ප්‍රිය වූයේ මෙවන් වදන්වලින් හා ඔවුන් [illegible] ඉදිරියේ තැබිරුණ සීතල ආකාරයෙනි.

අපේ ජීවිත මඟින් වෙනස් වූයේ 1982 වසරේදීය. මේ වසරේ මුල්දී ජයන්තට සය මාසයක හමුදා පුහුණුව සඳහා ඉන්දියාවටත්, පකිස්ථානයටත් යාමට සිදුවිය. දරුවෙකු ළඟින් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි අපි මේ ගමන ගැන ආරංචිය ලද විටය.

"මං යන්න කලින් ඔයාව හැලෙන්ඩ [illegible] යන්නංකෝ" ඒ රාත්‍රියේ තම ගමන පිළිබඳ කියද්දී, මා හැඬූ කළේදී, ඔහු මගේ කඳුළු පිස දමමින් කීය.

"අනේ ජයන්ත."

"මට මොනව හරි උණොත් එතකොට ඔයාට මාව මතක් වෙන්න ...!"

"මහොම කතා කියන්න එපා ජයේ - ඔයාට මොකවත් වෙන්නේ නෑ!"

"හොඳයි මොකවත් වෙන්නේ නෑ කියමුකො ! ඒ නැතත්, ඔයාට මාව මතක් වෙන්න ...."

"මට ඔයාව අමතක වෙනවද - ජයන්ත ?"

"නෑ නිතර නිතර මතක් වෙන්න ...?"

"මං හැම තිස්සෙම හිතන්නේ ඔයා ගැන නෙ.."

"ඒ උනාට මං ගියාම ඔයාට මිනිස් එකේ යාලුවෝ එක්ක හිනාවෙවී ඉන්න කොට ....?"

"එතකොටත් මං හිතන්නේ ඔයා ගැන නෙ"

"ඔයා හැම තිස්සෙම තර්කයක් ගේනවා. ලෝයර් කෙනෙක් වගේ !"

"ඉතින් ඔයා බැන්දේ ලෝයර් කෙනෙක්නේ" මගේ කඳුළු සිදී ගියේය.

මගේ ලොකු පුතු රජිත මා තුළ පිළිසිඳ ගත්තේ ඒ රාත්‍රියේය.

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

උත්සවයට ගිය කල්හි, මගේ

ප්‍රසන්න ගය මෙන සුපුළුව සැනහ [illegible] බිල්දයයි. ජයන්තගේ පිටියා එකම සතුට වූයේ මගේ අත අල වූ මෙන බිල්දයයි, හොගෝ දෙනා වඩ වඩාත් මා නම් යැයි හැඟුම් රාත්‍රියෙම මට සිහිණි, කරන්නට වූයේ කොමෙන් මගේ අත කෙරෙහි [illegible] වේදිය මෝරමින් [illegible] සමීප වී යැයි මට

කාර්යාලයේ [illegible] මා සතුටු කරන්නට ඒතේ. වෙනදාටත් වඩා සවුන් විහිළු තහළු කළේ මා සතුටු කරන්නට මවුන් මෙනි. [illegible] මොහොතක් හෝ සංකේසල්මලන් ගත කරන්නට මවුන් ඉඩ [illegible] නැත.

කාර්යාලයේ පිරිසගෙන් මට වඩාත් සමීප වූයේ නදිකාත්, මංගලත්ය. නදිකා මට වඩා වයසින් වැඩි ලිපි ලේඛිකාවකි. මා කටයුතු කල කවු විභාගවල දී ලිපි සකස් කරන්නට වඩාත් උදව් කළේ ඇයයි. මනු මංගල මෑතදී අපේ කාර්යාලයට බැඳුණු නීතිඥවරයෙකි. අපේ කාර්යාලයේ නීතිඥවරයෙකු වශයෙන් දිවුරුම් දුන්නේ මෑතදිය. අපේ කාර්යාලයේ අයිතිකරුවන් තිදෙනෙකුගෙන් එක් අයෙකු වූ, කාන් විජේපස්කාරගේ දුර නෑයෙකි, මංගල. ඔහු රැකියාවට පැමිණියේත්, මේ මාර්ගයෙන් බව මට පසුව දැන ගන්නට ලැබිණි.

මංගල මා දුටුවේ මගේම වැල සොහොයුරෙකු ලෙසිනි. ඔහුගේ දෑසේ අනුකාර මැල්මක් විය. දෙතොලගැ පවතින් අනුකාර සිනාවක් විය. කොමෙන් මගේ අත මෝරද්දී, ඔහු කොමෙන් වඩ වඩාත් මට ළං විය.

"සමීලා ඔයාගේ මිනුස්සය ඔයාව දාල ගියේ තරහ වෙලාවෙ නේ ?" ඔහු කිවේ විහිළුවටය.

"මොකද තරහ වෙලාව ? එයා ළගදීම ආපහු එනවනේ ?"

"ඒ උනාට දැන් නම් එයා ඔයා ළගින්ම ඉන්න ඕනැ !"

"ඒකට කමක් නෑ මංගල, මං කොහොමට බැදාගෙන නිදාගන්නං"

අපේ කාර්යාලය තිබුණේ කොටුවේ උදයරත්න මාවතේය. මෙතැනින් අපට ඇවිද යා හැකි තරම් දුර විත හෝටලයකුත්, වෛතිය ඔම්කාවක් විය. ඇතැම් දිනක අපි තිප දෙනා එහි ගියේ කෑමකට - විමම විරාමයකටය. සමහර විටෙක මා සමග ගමනට සහභාගි වූයේ නදිකා හා මංගල පමණි. තවත් දිනෙක, නදිකාට වැඩ වැඩි වූ විටෙක, මා විත හෝටලයට ගියේ මංගල සමග පමණි. ඔහු වඩාත් විවෘතව තායා බස් කළේ මෙසේ අප දෙදෙනා තනිව ගිය විටදිය.

"සමීලා මට හිතෙන්නේ ඔයා මගෙම සිස්ටර් කෙනෙක් විදියට" ඇසන් කාටේ දියරය තොල ගාමින් මා හා විත හෝටලයේ උන්නැරුම් පිළිය යට හිඳ සිටි මංගල, කලින් එතාටක තී දෙයක්ම කිය. එතෙත් මෙවර ඔහු එය කිවේ හඩ බරිරුම් නොටය.

"මටත් එහෙම තමයි හිතෙන්නෙ මංගල ! ඔයා මගේ මල්ලි කෙනෙක් වගේ !"

"මං ඔයාව විසුර හැලට, [illegible] හිතෙනවා ඔයාගේ හස්බන්ඩ් ඔයාව මේ වගේ වෙලාවක තනි කරල ගියෙ ඇයි කියල ?"

"තනි කරල ගියත් නැතැහෙ මංගල එයා ළගදිම ආපහු එනවා!"

"ඒ උනාට ... මේ වගේ වෙලාවක ?"

"මේ වගේ සිද්ධිවෙයත් එකප් ඇති [illegible] අපි දෙන්නගෙම හිත හොඳට මංගල ! අපි මෙච්චර කල් [illegible] එක කල් දැම්මා. ඒ උනාට ඒක වෙනස් වුනේ, එයා යන්න [illegible] ...."

"මට තේරෙනවා ... එයාගේ බිලුවත් ඔයා ළඟ තියල යන්න...!"

"ඔයා හරියට හරි"

අපේ සිනාව තනාර වූයේ විත සේවිකාවක් විත් අප ඉදිරියේ අනුරු පස පිහානක් තැබූ කල්හිය.

"මට හරි ආසයි. බව්දරු අම්මල ගැන දැනගන්න" මංගල රහසින් සේ කිය. "ඇයි කියල අහන්න එපා මගේ හිතේ තියෙන්නෙ හරිම කුතුහලයක් !"

"ඔයාට තිබුණේ ගයිනො කොලොජිස්ට් කෙනෙක් වෙන්න."

"ඔයා හිතුව හරි සමී. මං ඇත්තටම හිතුවේ මෙඩිකල් කොලේජ් යන්න තමයි ! දෙසැරෙම පාස් උනෙ වැඩ දෙකයි... නැත්තං මං ගන්නෙ ඒ මාර්ගෙ තමයි. ඉතින් කියන්නකො ඔයාව දොල දුක හැදෙනව ද ?"

"ඇඹුල් ජාතිවලට මං ආසයි" මම පැහැන් දියරය තොල ගැවෙමි.

"සමහර අයට ලේවලටත් ආස හිතෙනවලු ! ඒ කියන්නේ බඩේ ඉන්න දරුවගේ ආසාවල්ලු අම්මටත් දැනෙන්නේ"

"එහෙම කථාවක් නං මං අහල නැහැ. ලේවලට ආසා කථාවක්"?

"නෑ මං අහල තියෙනවා. දරුණු දාමරික දරුවො ඉපදෙන්න කලින් අම්මලාට ඒ බව දැනෙනවලු - ළමය බඩේ ඉන්න කොටම ! මං කොහේද පොතක කියෙව්වා, ඇමෙරිකාවේ තරුණි ගැනියෙක්, ඒ ගැනිගෙ ළමය හරි දරුණු මිනිමරුවෙක් වෙලා තියෙනවා! පස්සේ ඒ ගෑනි කිව්වලු ළමය බඩේ ඉන්න කොටම එයාට දැනුණාලු මේ

ළමයාගේ අරාබියේ ගාතී ... නොඅමරැලි ගාථිය එහෙම !"

"ඒක වෙන්න පුළුවන් ..."

"ඉතින් ඔයාගේ ළමයි නං හරි සොබා වෙයි !"

"ඇත්තට ද මංගල"

"හිතට හොඳ දේවල් හිතන්න ඕනෑ. හොඳ මිනිසුන් අහන්න ඕනෑ. ඒව ළමයාටත් ඇහෙනවා."

"ඔය කිව්වෙ තාත්ත කෙනෙක් වගේ"

"තාත්තා කෙනෙක් ළඟ නැති නිසාදැයි මං මෙච කියන්නෙ"

ඔහු හැඟුණේ මං හඬවන්නම ද ? ඇත්තෙන්ම මගේ නෙතට කඳුළුත් නැගිණි. මංගල කැළඹිණිය.

"අනේ සමී මං ඔයාව හඬවන්න හිතුවේ නෑ මන්න !"

"නෑ, නෑ, නෑ, කමක් නෑ !"

"අනේ මට සමාවෙන්න ! ආ සොරි සමී සොරි !"

"ඔයාගේ වැරැද්දක් නෙමෙයි මන මංගල. ඔයා ඔහොම හිතා වෙලා කතා කරන එකත් මට පැහැසිල්ලක්" මම සැබැවින් කීවෙමි "මිසිස් එකක් නැමෝම මට ගෙදර අය වගේ. ඒකයි මට බයක් පාලුවක් නැත්තේ."

"ඒ ඇයි දන්නවද ? ඔයා නැමෝ එක්කම හිතා වෙලා කතා කරනව. ඉතින් නැමෝටම හිතෙන්නෙ ඔයා සිස්ටර් කෙනෙක් වගේ!"

තවත් දිනෙක මංගල මා හා හමු වූ විටෙක මෙවන් කතාවක් කීය.

"සමී ඔයාගේ බඩ මෝරන කොට මූණත් ලස්සන වෙනවා."

"අනේ නිකං ඉන්න මංගල"

"නෑ ඇත්තමයි. බඩදරු අම්මලාගෙ මුහුණේ අමුතුම ලස්සනක් තියෙනවා ... පොල් පිරිල වගේ !"

"එහෙනං ඔයාට තියෙන්නේ කොහොත් බැඳල ඔයාගේම බබෙක් හදාගන්න"

"ඇත්තමයි සමී ... එක මගේ ආසාවක් මගේ හිත ඇදිල යන්නෙම බබෙක් ඉන්න ගෑනු අයට ! ඇයි කියල මං දන්නේ නෑ ? ඒක මගේ ආසාව. ඔන්න එල් කමක් නොවෙයි කොළේ ... බඩ තියෙන ගෑනු කෙනෙක් දැක්කම මට හිතෙනවා. ඒ ගොල්ලන්ගේ අගෝත්තරයට පඩිල බලන්න. ඒ ගොල්ලන් හිතන විදිය, ඒ ගොල්ලන්ගේ සතුට වේදනාවල් දැන ගන්න ! ළමයා බඩ ඇතුළෙ කැරකෙන කොට හිතෙන දේවල් දැන ගන්න"

"ඔයාට ඉතින් මං දන්න දේවල් කිව්වනෙ"

"ඔයාට වෙලාවකට බය හිතෙනවා ද ?"

"මට වෙලාවකට බය හිතෙනවා. ළමයා බඩේ ... නැතිව ඉපදෙයි ද කියල - වෙලාවකට හිතෙනවා මාත් මැරෙයි ද කියලා !"

"නෑ, නෑ, සමී ඔයාට එහෙම වෙන්නෙ නෑ, ඔයා ලකී !" මංගල මගේ අත්ල පිරිමැද්දේය. එයින් මම සැනසුමක් ලැබීමි. ජයන්ත මා ළඟ සිටියා නම් යැයි මට එවේලෙත් සිතිණි.

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

28

www.sinhalaelibrary.com

මෙම ඒත් සුදු කාලයේ මංගල ඉඳ හිට මට සුදු පැහැගැන්වූ ගොතවීත් ... සුවඳ පැන් ... බිළිඳු උත්සවය. [illegible] දරුවා ඇඳුම් ... [illegible] මනු යොන වෙනුවෙනි. [illegible] නිදන කාමරයේ දුන් බිළිඳු ජායාරූපයයි. මම ඒ [illegible] මට පෙනුණේ මේ හිනැහෙන බිත්තියක එල්ලුවෙමි. හිඳගන්නට පෙර මට පෙනුණේ මේ හිනැහෙන විසිරි බිළිඳු මුහුණත්, ජයන්තයගේ මුහුණත්ය.

මා දරුවා වදන්නට පෙර ජයන්ත පෙරලා එන බව හැම ලිපියකම සඳහන් කළේය. මම ද දෙවියන් යදිමින්, බෝධි පූජා පවත්වමින් කල් ගත කළෙමි. මා එව වචාත් පාස්තරකාරයත්, ජේන ... ඔවුන් සී ඇතැම් දේ මගේ සියන්තත් සොයා ගියේ මේ කාලයේ ? ය. ... සිත සැනසවිය.

"ලැබෙන දරුවා වාසනාවන්තයා," යි ඇසීමිය, වඩාත් මා සැනසූ ප්‍රවෘත්තිය ! බෝධි පූජා පැවැත්වීමෙන් ද මම අපමණ සතනයක් ලද්දෙමි. බෝධියට පැන් වත් කරන හැම විටම මා සිත අරමුණු කොට ගත්තේ උපදින දරුවා වෙතය. ඔහු කරදරයක් නැතිව උපදින ආකාරය ගැනය. ජයන්තට ද මම නොයෙක් තොරතුරු කියා යැවීමි. එහෙත් මා ඔහුට සඳහන් නොකළ එකම කාරණය නම් මංගලයි. මංගලගේ සමීපත්වයයි. මංගල හා විවෘත ව කතා කිරීම, ඔහුගෙන් නැගී බෝගු භාර ගැනීම මහා වරදැකැයි මම කිසි විටෙකත් නොසිතුවෙමි. මංගල මගේ ම සහෝදරයෙකු මෙන් විය.

ජයන්ත නම් දෙමාපියනට ලියා යැවූ බැවින් මගේ තොරතුරු ලත සැප විමසා යත ලෙසටය. මගේ ගැබට සස් මාසය පිරෙද්දී දිනෙක සවස් වරුවේ ජයන්තයගේ අම්මා වූ ඇහැළියගම හාමිනේත්, මලී අක්කාත්, මයිකල් අයියාත් කුලී රථයකින් අපේ දෙහිවල ගෙදරට මා බලන්නට ආවෝය.

මලී අක්කා ඇතිම මගේ අපමණ සතුටට හේතු විය.

"ආ නංගී පොට්ටුවකුත් තියලා" මා දුටු සැනින් මලී අක්කා බෙදා වැලඳ කීවාය. ඉද හිට දිනෙක මම නළලේ තිලකය තියමි. හිස මැදින් බෙදා පීරා, පිටුපස කැටයම් කටුවකින් එකතු කොට තනි කරලට ගොතා ගෝ බැඳලා සරසන්නාටය මා එකල පුරුදුව සිටියේ.

මගේ උදරය දෙස බලා මයිකල් අයියා ඇස්මෙහින් අවිත බලා යන්නේය. ඔවුන්ට තදබල ලෙසින් ... නැති විම, ඔහු ලැජ්ජාවක් මෙන් සැලකුවා ද ? මම නොදනිමි. ජයන්තයගේ අම්මා නම් පෙනුණේ ඉතා ඇදී පැදී ගියා ලෙසිනි. ඇගේ ඇසක් ළඟ කළු පාට වී තිබිණි. මුහුණ ද වැහැරුණා සේය. ඇගේ කළුව රැළුණා සේය ! ඇගේ අසනීපද ද යි අසන්නට සිතුවත්, මම එය නැසුවෙමි.

තේ වතුර බීමෙන් පසු, අම්මලා ඉස්තෝප්පුවේ කතා කරට වැටෙද්දී, මමත්, මලී අක්කාත්, වමරී නංගීත් ... ගියෙමු. නංගී අපෙන් වෙන්ව ඇඳුම් ... මලී අක්කාත් ... කොට්ටයෙන් තනි ...

"මල්ලී නැමිදාම කියලා එවනව නංගිව ඇවිත් බලලා යන්න කියල ! අපිත් හැමදාමත් කතා කරනවා විතරයි ... ඒ ගෙදර කිසි පිළිවෙළක් නෑ, අණක් ගුණක් නෑ!" මලී අක්කා කීවාය. "හැමෝම ඉන්නේ බයෙන් වගේ!"

"ඒ මොකද ?"

"මිහ එක්සෙනා පොලීසියේ ගිවිදු හොයන ... ඉතින් තාම නැසිරෙන්නෙ ඒ විදියට !"

මම ඒ ගැන්සේ ප්‍රශ්න නොකළෙමි. මලී අක්කා කතා කළේ ජයන්තගේ තාත්තා පිළිබඳ අසතුටකිනි. ඒ ඇගේ වදනින් පමණක් නොව, මුහුණේ ඉරියව්වලින් ද හැඟවිණි විය. කවස ... රත් එළිය වැටී ඇගේ ඇස් දිලිසුණි. ඒ ඇසේ කාන්තිය යට වූයේ ... පුනුවර්ණ ඇවිමිනි.

"මගේ මිනිහ නං වැරැද්දක් නෑ නංගී ... මිනිහ හැබැයි, තාත්තට බයෙන් වගේ ජීවත් වෙන්නේ ! අපිට ගම ඇරල යන්නත් බෑ ! අපි බැඳිලා !"

"මං නං ආසා ගමක ජීවත් වෙන්න."

"අපේ ගමේ ගෙදර ගිරිය නං නංගී එහෙම කියන්නේ නෑ ... නංගී වාසනාවන්තයි ! ජයන්ත මල්ලිත් අම්මට හරි ආදරයි."

"අම්මා ගැන කියද්දී - මට හිතුනෙ අක්කෙ අම්මට සනීප නැද්ද?"

"මොකොහොමද නංගී - ඒ ගෙදර ඉන්දැද්දි සනීපයක් වෙන්නේ...?" දිග සුසුමක් හෙළූ මලී අක්කා, ඈත සයුර දෙස බලමින් "හිතේ සැනසිල්ලක් නැහේ - හොයි වෙලාවක වත්" කියා කීවාය.

අම්මා පිළිබඳ වෙන තොරතුරක් මට මේ වෙලාවේ දැන ගත නොහැකි විය.

වමරී නංගී ටිප්පි කලු වගයකුත් අහුලා ගෙන අප ළඟට ආවාය.

"නංගී මට නැගී යොතාවා වගෙයි" වමරී දිගු කළ දැත් කල් දෙස බලා මලී අක්කා හිනැහුණාය.

SHINA

"මට අක්කට තමයි මං මේ අහලයොත ආවේ. ගමේ අරුන් යන්න කොල්ලෝත් නැත්තන්"

ඊළඟ [illegible] මලී අක්කා එයින් එහාත් ඇහුම්කම් [illegible] අහර රෑවා නැවු බැලුවාය.

"[illegible] ! ජෙර්මා රැලි වැදිලා රැලි වදිලා [illegible] තමයි, අපේ ජීවිතේ ලස්සන [illegible] වී යැයි මට හැඟිණ.

"ඒ උනාට අක්කේ ... වේදනා විඳින්නම ඕනෑ ද ජීවිතේ ලස්සන වෙන්න ?" වමර් ඇසුවාය.

මලී අක්කා යන්තමට සිනාසුණාය. "මේවා අපි ගීත හදා ගන්න කියන දෙවල් නැගී ... වේදනාව එතකොට මොනාව හරි දිහා බලල අපි ගීත හදා යන්න ඕනෑ !"

"වේදනාව දෙන දෙයින් අපිට ඈත් වෙලා ඉන්න බැරියැ ?" වමර් තර්ක කළාය.

"එහෙම ඉන්න පුළුවන් නං ඉතිං හොඳයි ! ඒත් ඉතිං පැනල යන්න බැරි නං ? වටේටම කටු කම්බි වැටවල් බැඳල තියෙනවා නං ? අපි කොහොමද වේදනාවෙන් පැනල යන්නෙ ? අන්න එතකොට තමයි අපි මේකට හරි හොඳ දෙයක් හිතල ගීත හදාගන්න ඕනෑ !"

ඔවු තමයි ... මලී අක්කාගේ කථාව මගේ ජීවිතයට බලපෑවේ කෙතරම් සුළු කාලයක් ඇතුළත දී ද ?

මංගල මගේ ජීවිතයට කෙසේත් කෙමෙන් ලං වූයේ නොදැනීමයි. ජයන්ත පෙරේරා [illegible] කාලින් මංගල අපේ ගෙදර විත් මෙමා සමඟ ද කථා බස් කොට ගියේය.

එහෙත් ජයන්ත පෙරේරා පැමිණි පසු මේ ගමන් බිමත් නතර විය. "මං ඔයාගේ ජීවිතේට ඇඟිලි ගහන එක හරි නෑ" වරක් ඔහු කාර්යාලයේ දී මා සමඟ කීය. "ඒත් ඔයාගේ යහපත ගැන හිතන එක නං මං නතර කරල නෑ පමිලා !"

"අපි කාටත් වෙලාවකදි හරියන්න තව කෙනෙකුගේ උදව් ඕනෑ කියනවයන් ?" මම ඇසුවෙමි. "එහෙම කෙනෙක් හොයාගෙන හරි ඉන්නවා කියල දැන අහින එකත් හිතට සැනසිල්ලක් !"

"මන්න තමී ඔයාට පුළුවන් ඕනෑ වෙලාවක මගේ උරහිසට ඔළුව තියාගෙන අඬන්න."

මංගල ගැන මා හිතුවූ විට නොසිතුවාත් නොවේ; ඇත්තෙන්ම, මංගල ජයන්තට වඩා තරුණ, වඩාත් කඩවසම් කෙනෙකි. නගරයේම හැදුන වැඩුණු ඔහුට, මුහුකුරා ගිය දැනුමකුත් කෙනෙකු හා හිතවත්ව, මුහුණට - මුහුණ දී ප්‍රසන්නව කථා කිරීමේ හැකියාවකුත් තිබිණ. ඔහු දක්ෂ නීතිඥයකු වන සලකුණු ද කියා පෑවේය. කෙතරම් නිර්භය වූව ද ඔහු ජයන්තට මුහුණ දෙන්නට අකැමති විය.

ජයන්ත පෙරේරා පැමිණියේ මගේ ගැබට සය මස පිරෙද්දිය. ආපසු පැමිණි මොහොතේ පටන් ඔහු මට අමුතු ආදරයක් පෙන් වූ යැයි මට හැඟිණි. රාත්‍රියේ මා තුරුළු කර ගන්නා ඔහු සෙනෙහසින් මගේ උදරය අත ගා, මා සිප ගන්නේය. මට ද අමුතු ම උණුසුමක් සහ උතුරා යන ආදරයක් දැනිණි.

කාමරයේ බිත්තියේ එල්ලුණු බිළිඳු ඡායාරූපය කාගෙන් දැයි ඔහු විමසුවේ එතරම් උවමනාවකින් නොවේ. "සන්තෝරුවේ කෙනෙක් උන්නා ... සන්තෝරුවේ නැම දෙනාම වගේ මට තෑගි දෙනවා ... ජයන්ත."

"මට ඉතින් ඔයා 'හරි පොපියුලර් නේ"

"ඒකෙ වැරැද්දක් නැතේ ඉතිං ?"

"එකම වැරැද්ද ඊට පස්සෙ ඒ කොල්ලොත් ඔයාගෙන් බලාපොරොත්තු වෙන්න උනොම ?"

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

බලාපොරොත්තු වෙන අය නොමෙයි !"

"ඒ කොල්ලො එහෙම [illegible] තමන් ගැනය, "රජිත"

ඇත්තටම අපි [illegible] කවුරුත් නොදනිමි ! ජයන්තට යන නම මගේ හිතේ ඇඳුන නමයි. ඇයි ඇයි මම නොදනිමි ! අම්මා කීවේ උපන්නා [illegible] නම් දෙන [illegible] නමක් තබන්නටය. අම්මා [illegible] උපදින [illegible] බවයි. [illegible] කිසිවෙක් [illegible] පිපිම් [illegible] අපූරු [illegible] නමක් දුන්නේ [illegible] උපදින බවයි. [illegible] අපි "ජයන්ත" යන නමද සිතේ තියා සිටියෙමු.

මේ කාලයේ ජයන්ත සොයා බලා, මිරිහානේ අතුරු පාරක ... [illegible] ඉඩම් කැල්ලක් ද මිලදී ගත්තේය. තවම නම් ගෙයක් හැදීම සිහිනයක් පමණක් විය. ඉඩමට ගත් ණය මුදල් පියවා, ගෙය සැදීමට ණය [illegible] ... ඉඩම් කැල්ලේ මුදලත් ගෙවීමටය ඔහු සිතා සිටියේ. අද හිට මේ ඉඩම් කැල්ලේ ජයන්ත හා ඇවිද ගිය මම එහි නිම්වෙන ගෙය ගැන සිහින මැව්වෙමි. ඉඩම් කැල්ල තිබුණේ අඹගහකට මුහුණ ලාය. නිතර පරිසරයේ මට සිතුණේ ගම්පියසකට ආ සේය. "කොළඹට කිට්ටු උනත් ගම වගේ" යැයි ජයන්ත ගී කරුවට මමද එකඟ වීමි.

මගේ කුසට ඇට ගස එන විට මම වට [illegible] බෝධි පූජා ආදියට සහභාගි වීමි. ජයන්තට නම් ඉවරයක් නොවිය. මෙයට [illegible] ඔහු ප්‍රියන්ත විකුමසේකර නම් [illegible] මිතුරු වීමයි. විකුමසේකර හා සමග තිබී විද්‍යාලයේ [illegible]. ඒ දවස්වල මී [illegible] විද්‍යාලයට ආ [illegible] ජයන්ත, මේ විකුමසේකර හා [illegible] තිබුණේය. දැන් විකුමසේකර [illegible] ගනේපිටිය [illegible] පමණක් නොවේ, ඇමති පැටියක්ද [illegible] තිබිණි. ජයන්ත සිතා සිටියේ එහි [illegible] ගන්නටයි.

ජයන්ත, විකුමසේකරට [illegible] කොතේදැයි මම නොදනිමි. [illegible] 'මිනිස්ටර් එක්ක [illegible] තිබුණා' යන [illegible] "මිනිස්ටර්" එක්ක මේ ගිය [illegible] ? ජයන්ත [illegible] කරන්නට ද [illegible] ගියේය.

"මේ වගේ මිනිස්සු [illegible] වෙනවා." [illegible] කළ විට ඔහු කීවේය. "[illegible] මේවා තේරෙන්නෙ නැහැ ? පොලිටික්ස් !"

"මොකද, නොතේරෙන්නෙ එකේ ? [illegible]

පොලිටික්ස්වලට [illegible] තියෙනවද ? ලෝකෙ මුල්ම [illegible] ලංකාවෙත්"

"[illegible] !"

"එහෙම කියන්න එපා, ජයන්ත !"

"[illegible] වැලුණේ ය.

මෙයින් දින [illegible] ඔහු මිතුරු ගෙදර [illegible] දෙකට පමණය. "මිනිස්ටර්ගේ [illegible]" ඔහු [illegible] කීය.

"මං බයේ හිටියා"

"එහෙම තමයි [illegible] එතන් [illegible] මිනිස්ටර්ගේ [illegible] සැවරිලා"

"මං හිතුවා [illegible] අතර [illegible] කියලා ?"

"[illegible] ... ඒ [illegible] ! දැන් [illegible] වෙනස් [illegible] ... [illegible], [illegible] එකට [illegible] කරන්න වෙලා තියෙන කාලයක්."

"[illegible] මියාට [illegible] වත් [illegible] තිබුණා"

"[illegible] ෆෝන් තියෙනවද මෙගේ"

"[illegible] කැප්ටන් කොහොත - ෆෝන් එකක් [illegible] එක මග [illegible] ද ?"

"මං හිතන් ඉන්නේ අපිට [illegible] එකට යන්න වෙනවා [illegible] ... බබා ලැබුණාම. එගේ එතකොට ෆෝන් තියෙනවා - එක මිනිස්ටර්ගේ අඩවිය."

"ඔයාට හැම එකටම දැන් මිනිස්ටර් !"

"මට ඔයත් එක්ක [illegible] කරන්න බැහැ ! [illegible] ඔයා ලෝයර් .. මම කැප්ටන් ..."

"ඔව්, ඔයා තමයි කැප්ටන්. [illegible] ගැන හිතනව නං, ඔයා මගෙ හිතට ගින්දර දෙන්නෙ නැ !"

මට [illegible] ආවේය. [illegible] ඔහුට දැන් [illegible] මිනිස්ටර්ගේ [illegible]. ඔහුගේ [illegible] කාරණාව [illegible] කලින් එන බවයි.

මම [illegible] ඇඳේ ඇල වුණෙමි. [illegible] සිටි ජයන්තට ඒ ගැන [illegible] නැති විය.

www.sinhalaelibrary.com

ජයන්ත දලුවෙන යාමයේ මහ මා ඇඳුමට නැඟී මා යහනාන්තට
ජයන්ත දලුවෙන යාමයේ ... ඉස්සෙම නිදන්නෙ ... කොහේ
ගියත් !"

"ඉතින් ඔයාට පණිවිඩයක් එවන්න තිබුණ නෙ ජයන්ත"

"මං පුළුවන් වෙලාවෙ ... අපි නැගිටපු එකට

"... ගියාම අපේම නැතත් තියෙනවා ... විසිවෙච්චි
ගන්න කල් ඇඹිලී ඔබට ලැබෙන කල් ... මත ඇහැරිලා ... විසිවෙච්චි
මට ලැබී කාලේ එකට; නැත්නම් මෙලහට අපි කොයින් හරි ඇතට
මාරු කරලා"

ඔහු සියල්ලම කරන්නේ මගේ යහපතට යැයි ඇසීම, මගේ
අස්වැසිල්ලට හේතුවිය. කිසැණිනම් මා නොතකා නැඟී කඳුළු පිස ඇඹුම්
ඔහු මා තුරුළු කර ගත්තේය. "ඔයා මිහොම අඬන කොට බබාට
හොඳ නෑ !"

"මං කිව්වනෙ ? ඒ උනාට රාජකාරිය කරන්නේ නැතුව මං
කොහොමද ඔයාව බලා ගන්නේ ?"

මටත් රස්සාවක් තියෙනවා යැයි කියන්නට සිතුණ ද, මම
නිහඬව ඔහුට මගේ දෙතොල් සිප ගන්නට ඉඩ හැරියෙමි.

3.1

රජිත කඩිත්ත ඇඳපුළුගේ කඩවෝවිල මත රෝහලේය. මගේ
සිතට එකම වේදනාව වූයේ, කලුපා මෙවැනිරක සෙල්ලම් ජයන්ත
මේ මොහොතේ මා ළඟ නොසිටීමය. කලුරාව නොදරන් සමන්ත්
නොව, මා තුළ කැළඹීම ඇතිකළේ ඇල්. ටී. ටී. ඊ. වැනි දාමරික
කණ්ඩායම් කොටයි ද මා තුළ කොටයක් විනි විය. ඇත් - ඇත්
ජයන්තට ඇති වැඩි රාජකාරි වැඩි ය. මා දුටුව වේදනාවෙන් රෝහලට
ඇතුළු කරන ලද්දේ රාත්‍රී අටට පමණය. මේ වන විටත් ජයන්ත
ගෙදර ඇවිත් හිටියේ නැති. ඉතින කාර්යාලයට දුරකථන පණිවිඩ
යැව්වත්, ඔහු එහි නොසිටියේ ය.

බත්තරමුල්ලේයට ගියා යන ආරංචිය පමණි අපට ලැබුනේ අම්මාත්,
නංගීත්, මල්ලීත් ළඟ සිටියෙත් මම හිත හදා ගත්තෙමි.

ජයන්ත රාත්‍රී මැදහට පමණ රෝහලට එන විට මා දරුවා
බිහි කොමාරය. මා තින්දෙන් අවදි වූයේ ඔහුගේ ඇඟිලි මගේ හිස
කෙස් අතරේ දැවටෙනු ඇසිලා ය.

"සමී ..."

"ම්..."

"අපිට පුතෙක්"

ඔහු කොහේ ගියා දැයි මම නො ඇසුවෙමි.

"මට පණිවිඩේ ආපු ගමන් මං මේ ආවා"

"ඒක හොඳයි ජයන්ත"

ජයන්ත දරුවා තුරුළු කර ගත්තේය. ඔහුව සිප ගනිමින්
සිනාසුණේය. මම ද යන්තමට සිනාසුනෙමි. ඔහු පැමිණ සිටීම මගේ
හදට සැනසිල්ලක් විය.

"බලන්න සමී. අපි දැන් සම්පූර්ණ පවුලක් ! අම්මා - තාත්තා -
පුතා ... ළමයිනුත් ... පස්සේ !"

[illegible] ඉඩ හැරියෙමි.

මම, ඔහුට මගේ [illegible] අපි කැම්ප් එකට ගියාට පස්සෙ

"තව හොඳ ආදරණීයක් නම් .. [illegible] එහෙනම් මං මේජර් !" මට ලොකොම්ලන් එහෙත් නමින් වෙනවා !

"ඒක හොඳයි ජයන්ත ..."

"[illegible]"

"එහෙනම් [illegible]"

මා සිතුවේ [illegible] බිරිඳ පමණක් නොව, කොපේ ඇයි කියායි. මා මේජර් කෙනෙකුගේ බිරිඳ පමණක් නොව, තනිව සිතන්නට - ක්‍රියා කරන්නට හැකි උගත් කිරිකැටිරියක් බව ඔහුට අමතක ද ?

"ඔයාට තවත් දවස් දෙකකින් ගෙදර යන්න පුළුවන් කියලා දොස්තර කිව්වා ... මං හොඳ වෙලාවකුත් බලනවා. මං දන්නවා ඔයා මේ වගේ නැකැත් විශ්වාස කරනවා කියලා."

"ඒකෙ වැරැද්දක් නැහැ නෙ .."

"මං වැරැද්දක් කිව්වේ නැහැ නෙ අම්මේ !" ඔහු ඇද කෙලවර හිඳ මගේ මුහුණ අත ගෑවේය. මා එක් විතම මවක් වී ඇති හැටි! මගේ ලැම උතුරා යන තරමට කිරි පිරෙන්නේ ඇයි මට සිතේ. "තමී අපිට කැම්ප් එකේ ගෙදර සේරම හරි ... මං ඔයාට කියන්න හිටියේ ..."

"අපි කලින් බබා අරන් යන්නෙ අපේ ගෙදර නේ ද ජයන්ත ?"

"නැතුව ? නැතුව ? ඔයා පතා කරන්නේ හරියට මට මේවා තේරෙන්නේ නැ වගේ ?"

"නැ මං හිතුවා ඔයා කෙළින්ම නැගෙනහිර බලලා පුතාත් අරන් කැම්ප් එකට යනව කියල"

ඔහු නිහඬව සිනාසී මගේ නැගෙ තුඩ ඇඟිල්ලකින් අත ගා අකාරුණිව මා තුරුළු කර ගන්නේය. මගේ අතෙක පස සිටි දරුවා හඬන්නට වුණේ ය.

"ඔයාගේ කිරි බීලා වෙලා"

මා බිළිඳා තුරුලට ගෙන, ඔහුගේ මුව, මා තනපුඩුවට ලං කරනු ජයන්ත බලා සිටියේ පාඩම්කර සිනාසෙමිනි. තමාත් මෙහි ගවුල් කාරයෙකියි කියන ගැලමේ ඔහුගේ ඇසේ වූයේ ! මඳ වෙලාවක් බලා සිටි ඔහු, කාමරයෙන් පිටව ගියේය.

මම දරුවාට මුහුණ තථා කරමින් කිරි පෙව්වෙමි. "මගේම

හැටිකා. මගේ දරු නැටිකා" කොඳුරමින් මම තාලයක් මුමුණන්නට වුණෙමි. මා යම්කිසි කල්පනාවක් ඇත්තා නොවේ ඇයි මට සිතුණේ අකාතුරුවය. මා කතරගම දෙවියන්ට වූ භාරය ඔප්පු කළ යුතුය. ජයන්තට ඉවර නැතිනම් අම්මා සහ මල්ලී සමග ඒ ගමන යා යුතුය. දෙවියන් කොහෙදි මා තුළ ඇත්තේ [illegible]

ඒ [illegible] ආවේ කොතරම් සතුටකින ද [illegible] මගේ මිතුරන් බොහෝ දෙනා මාත්, බිළිඳාත් දැක යන්නට ආහ. මැගල මහාදැමිණියේ කොලඹින් බැහැර ගොස් සිටි හෙයිනැයි තනිකා සිතාය.

ඉර බැස යන්නට ඔන්න මෙන්න තිබිය දී, ජීප් රථයක් ගේ ඉදිරියේ නතර විණි. හිමිදාවේ [illegible] ජයන්ත ඒ මෙත දිව ගියේය. ඇතුළත ගැඹුරු ඇලුමෙන් සැරසුණු දෙන්නෙනි. ඔවුන් කුළු කුළුවෙන් කථා කළහ. ඉදිරි ඇලුමෙන් [illegible] ගියේය.

"එමර්ජෙන්සියක් මං යන්න ඕනෑ" ජයන්ත මා දෙසට හැරී කීවේය.

එසේ කාර්යාලයෙන් ආ දෙන්නා දෙනොටම ඇස්තෝප්පුවේ සිද ජනිමහනායකගේ මුහුණ බැලුහ. මට නොකියන රහසක් ඔවුන් දන්නේ යැයි මට සිතිණි. පසුබිය දිනා දෙලෙත් මා සිතුවේ පුතා ගැනම පමණි. එවන්නේ මොකාවි ඇයි මට තේරුමක් නොවිය.

ජයන්ත ගොතුළට ගියේ නිල ඇඳුම් ලා ගැනීමටය. මම ද ඔහු අනුව ගියෙමි.

"කියන්නකො ජයන්ත"

"පස්සෙ කියන්නං අම්මි ... සේරම ගිනි ඇවිලෙනවලු .... මං ඇවිත් කියන්නං ! එමර්ජන්සි මීටිං එකක්"

"කොහේද ගිනි ඇවිලෙන්නේ ?"

"කොළඹ සේරම .... මම ඔයාට කියන්න එපැයි කියලා නැතමෝටම කිව්වෙ මේ වෙලාවෙ !"

"නොදැන ඉන්න එක තමන් උනුලන්න බෑ ජයන්ත"

"අරගොල්ලො කියාවී ! ඒ ගොල්ලො දන්නව"

ජයන්ත ඇස්තෝප්පුව දෙසට ගිය හැරවිය. නැවතතින් බලා නාම හිස් වැස්ම සපාද් ආරගත් ජයන්ත, මගේ මුව මත හාදුවක් තබා කාමරයෙන් පිට වුණේ ය. ඔහුගේ බූට් සපත්තු හඩ නැසී යාමේ, මම

... ගැහැනුන්ගෙයි, ඇගේ වැනසුදානම කාමරයේ වූ ගුවන් විදුලි යන්ත්‍රය ... ගුවන් විදුලිය ඇසෙන්නේ සංගීතයක් පමණි. ජයන්ත දන්නා දේ තමන් ... නො දන්නේ ද ?

[illegible] ... කාර්යාලයේ බැඳ තර්ත ... ජයසේකරත් ... විරසුමන ... ඇහිපිය ... ජයන්ත පිටව යන්නට කලින් ... කියන්නේ ?" විරසුමන

"මොකද් දොස්තර මහත්තයා ... කියන්නේ ?" ඉස්තෝප්පුවට ගොඩවෙමින් කීය.

"අපිත් ඈතම ගෙවල් වලට ගියොත් හොඳයි."

"මොන කොටිද් ද අනේ ?"

"යාපනේ හමුදාවේ ආට්ටිය. කොල්ලුපිටියලාටයි, ඔජිසරුයි!"

හමුදාවේ රට කෝම්බ ප්‍රහාරයෙන් විනාශ වී දහසක් දෙනෙක් ... මේ සියල්ල නැවී ... මා දැන ගත්තේ ... පසු ... පවුලේ ... මෙහෙන් ... ඊයින් මිටත්, මගෙන් දරුවාටත් ... සිතා ... පුතා ස. එහෙත් ... සිටිටත් ... පුතා කිරි ... තොටිල්ලේ නිදයි. ... ගෙවෙයි. තරහ ... මගේ ළම කිරි ... වේවි ද ?

"මළ මිනී කොරුළේ ... හැටියෙම ... වගේ ඇවිස්සිලාලු !" විරසුමන කීය.

"... මළ අයට ... !"

මටත් දෙමළ ... ඇති බව සිතුනේ නොදනිති.

"හැමෝම ඉස්කෝලට ගියොත් හොඳයි එහෙනං ?" අම්මා දොරකට කිව කීවාය.

"මං කාරෙකින් ... ගත්තොත්නං." ජයසේකර යතුරු කැරුල්ලත් අතැතිව හරකරමින් කීය. "යමු යමු .. මට තියෙන්නේ අපේ ... ලියනකී, ... වගේ අයට මොනව උනාද කියල ?"

"... නම් ... වෙයි" ආනන්ද කීය.

"... ගියොත් අපිත් ... " මිළුලුට ... විරසුමන කීය.

"කෝහොටත් කොල් කරල බලමු."

ඔවුන් රියේ නැගී පිටව යන්නේ මට මහා ... පැහිණ. ... ඇසෙන්නේ ...

"අනේ අම්මා මට බයයි" ... කියමි.

"බය වෙන්න එපා දුවේ ! අපිට දෙවියෝ බලනවා !" අම්මා මගේ හිස අත ගා කීවාය.

"අනේ ජයන්ත කොහේ ගියා ද මන්දා ?"

"එයා පුළුවන් ඉක්මනින් එයි නේ ?"

"මට හිතෙනවා අපි කෑම්ප් ... එහෙනං මට මෙලහට ... දැනෙන්න තිබුණා."

"ඉතින් ළමා ලගදීම එහෙ යනවනෙ ?"

"අනේ අම්මා මට බයයි."

වමරී ද ඇවිත් ඉස්තෝප්පුවේ පිටාසේ බිඳ ගත්තාය. ඇයේ සිතුවිලි ඇතාය.

"පුතා මන්ත පාරට එහෙම යන්නේ නෑ " අම්මා කාමරයේ සිට මල්ලිට ඇසෙන්නට කීවාය. "දොරවල් වහල අපිත් ගෙවිම වෙලා හිටියොත් හොඳයි."

මගේ නළල බැලූ අම්මා තිලකය දෙස බලා සිටියාය. දිවගින් තෙමූ ඇඟිල්ලකින් මගේ නළල එය දැම්මාය "දුව ගිහින් මුහුණ සෝදගන්නකෝ ! විසා සැලක් යන කල් ඔය තිලක - පොට්ටු නොතිබ්බට කමක් නෑ !"

මා කෙතුලට ගියේ දරුවා තුරුළ කරගෙනය. අපේ දෙවිල උරුමය දන්නේ කියෙන් හි දෙනා ද ?

www.sinhalaelibrary.com
SHINA

www.sinhalaelibrary.com

SIHINA

මාසතුනකට පමණ පෙරණි, බැළුම් රැසක් මෙයින් පසු කාලයේ [illegible] සොයිමි. පසුව ආ දහවල සිදුවිය. [illegible] ගෙන අලුත් ගෙදර ආ ජයන්ත, [illegible] දෙන ගත්තේ ජීප් රථයෙන් [illegible] මනුෂයෙක් කොට මල්ලීගෙනි.

"ජීවතොටුපේ සේරම අළුවෙලා ... ගාලු පාර දිගටම පිච්චෙනවා ! මෙහෙකොම දෙමළ කඩ සාප්පු ඉවරයි!" මල්ලී කතා කළේ කියන්නැනේස්සල්ලෙනි. "මගෙත් යාලුවෝ තිප දෙන්නෙක් ගොඩගේ ගියාද නෑනෑ !"

මල්ලීගේ යින් වේදනාවට හේතුව මම දැන සිටියෙමි. මෙ මල්ලීගේ බම්බලපිටියේ සාප්පුවක් තොරතුරු මා දැනගත්තේ පමණිගෙනි. මල්ලී බම්බලපිටියේ සාප්පුවක් අයිති වේලුපිල්ලේ නම් තොතෙතුගේ යාන්තිනී නම් දුවණිය හා මිතුරු වී ඇති බව ඇ මට කීවේ රහසිනි.

යාන්තිනී ගැන මම මල්ලීගෙන් විපරම් කරන්නට නොගියෙමි. එගෙන් ඔහු කල්පනාවෙන් බරව සිටින හැටි මම දුටුවෙමි.

"සේරම පුළුවයක් වගෙයි අම්මා ... මං ඇස් දෙකටම දැක්කා දෙමළ මිනිහෙක් ව බස් එකෙන් ඇදල අරන්, කට්ටියක් ගහගෙන ගහගෙන ගියා !"

"අනේ පව් ..." අම්මා සුසුම් ලෑවාය.

"අපි කවුරුත් එකම ලේ තියෙන මිනිස්සු නේද ?"

"මිනිස්සුන්ට කොල්ල කන්න හොඳ වෙලාව ! දිගටම කඩවල් වල වීදුරු ජනෙල් කඩල, මිස්කොම ටීළගේ බඩු අරන් ගිහිල්ල ! කාමින් බින්න ගිනි ගත්තවා !"

"පුතා වැඩිය යන්න එපා කෝ" අම්මා අවවාද කළාය.

"මට හිතෙනවා දැන් පොලිසියට බැඳෙන්න"

"අනේ නිකා ඉන්න පුතා"

"රටට වැඩක් කරන්න පුළුවන් එතකොට !"

"එච්චර වැඩ නැතිවෙයි !"

"මට බෑ ගැහැල්ලෙක් වගේ ඉන්න ..." මෙහෙ කිකොළට පිටි මල්ලී "මගේ යාලුවන්ට මොකට උනා ද දන්නේ නෑ"යි කීය.

අපේම පාරේ දෙමළ ගෙවල් හතරක් තිබිණි. එක ගෙයක අය රජයේ තැන ගන්නට තැන් කරද්දී කිප දෙනා එකතුව ඔවුන් ව නතර [illegible] වීය [illegible] ගෙවල් [illegible] වන අමා පළා [illegible] විය.

"මේ මොන විනාසයක් ද ?" අම්මා [illegible].

මම හෝ නංගි හෝ, අම්මා කීප දිනකම ගෙයින් පිටතට වත් නොගියෙමු. ගාලු පාරට ගොස් අපට [illegible] කළමනා සොයාගෙන ආවේ මල්ලීය. ඈ නැම දෙයක් ගෙන [illegible] තමාට නුසෙකොවට ම යන්නට සිදුවූ බවය. ඔහු කීවේ. ඔහු [illegible] අපේ ව්‍යාපාර නිවනක් නොවීය.

ජයන්ත නම් ගැම්දාම මෙන් [illegible] ගෙදර වීත් ගියේය. ගාලුපාරේ හමුදා කඳවුරු වල සේවයට [illegible], ගෙදර ඇවිත් යාම අපහසු කාරියක් නොවීය ! වරින් වර ඔහු අපට අල්ලපු වත්තේ ගුණතිලක අන්කල්ට දුරකථනයෙන් කතා කොට මට පණිවිඩ එව්වේය. හැම්දාම මම කීප වරක් වැටෙන් එකා ගෙදරට ගොස් දුරකථනයෙන් ඔහුට කතා කළෙමි.

"මෙහෙ නම් නියම යුද්ධයක් තමි ... මයාට තේරෙන එකක් නෑ! මයා දැන ගන්න ඕනැත් නෑ !"

"අනේ ඉක්මනට ගෙදර එන්න ජයන්ත."

ඔහු රාත්‍රියේ පවා ගෙදර නැත. ගෙදර ආ විටෙක ඔහු කරන්නේ වෙහෙසින් නිදා ගැනීමයි.

"ලබන සුමානෙ අපි කැම්ප් එකට යනවා" මෙසේ ආ විටෙක ඔහු කීය.

"මේ කලබල අස්සේ ?" අම්මා ඇසුවාය.

"කලබල අස්සේ තමයි අපිට ඕනෑ වෙන්නෙ ! දැන් තමයි හමුදාවේ රහස් තේරෙන්නේ"

අම්මා මෙයින් පසු කතා නො කළාය.

ජයන්ත ගිය පසු අම්මා ඉකිබිඳුණු මුහුණින්, කඳුළු පිරි ඇසින් සිටිනු මම දුටුවෙමි.

"අම්මා අඩන්න එපා අම්මේ ... අපි නිතර හම්බ වෙමුනෙ !"

[illegible] ගෙනෙන්නේ තදින්ම ජීවත විඳෙන

"පුතා.." අම්මා මට පුතායි කෙනෙක්නේ ... නෑ අපිට ගම්බුද්ධවත් එක්ක වෙලාවකය "පුතා වෙන කෙනෙක් බැන්ද නෑ ... ගැටෙන්න වෙන්නේ නැහෙ ?"

"අනේ එහෙම කියන්න එපා අම්මා ... ජයන්ත දැන් ඔයාගේ [illegible] ... අනේ ...."

[illegible]

"නෑ, නෑ, [illegible] ?ලොක්ක කෙනෙක් උනා නෑ ?"

"අපිට ඒව වෙනස් කරන්න බැහැ නේ අම්මේ ?"

"අපිට ඒව වෙනස් කරන්න බැහැනේ අම්මේ ?"

දෙන්නා ම සිනා වීය. ඊළඟ මට මංගල සිහිවීය. කාර්යාලයේ නැම දෙනා ම සිනා වීය. ඊළඟ සතියේ මුල් දිනෙක මට කාර්යාලයෙන් තොරතුරු ලැබිණි. අප ගා ඒකට වැඩ කළ සුන්දරලිංගම් සවුරිදත් ලෝ විසින් වෙඩි තබා මරා දමලාය. ඔහුගේ පවුලේ උදවිය අනාථ කඳවුරකට ගොසිනි. සාමිනාදන් සාමිනාදන්ගේ බිරිඳත්, දරුවන් ආ ගිය අතක් නැතිලු ! සාමිනාදන් යාපනයට පලා ගිය බවට ආරංචිය.

හර්ෂයේ මිතුරිය වූ ශාන්තිනිගේ පවුලේ උදවිය ද අනාථ කඳවුරක සිටින බව ආරංචි වීම, අප සැමගේ සිතට අස්වැසිල්ලක් විය.

"අනේ යාපනේ උදවිය කොහොම ද දන්නේ නැ ?" අම්මා මිතක් කලේ ඊශ්වරී දේවි ආච්චි අම්මාගේ නැඳුයක්විය. "අපේ පාදර් වෙලුසුල්මල සහෙම ...?"

"එයාව දෙවියො බලාගනිවි" නැගී කිවාය. "එහෙම කෙනෙක්ට කවුද වැරැද්දක් කරන්නේ ?"

මමද නැම දෙනාට ම මෙන් පැතුවෙමි. නැම දෙනාම කරදරයකින් තොර ව, සතුටින් ජීවත් වේවායි පැතුවෙමි. සිත එකලාසයක් කර ගන්නට, මම අප යන අලුත් ගෙදර ගැන සිතමින් වඩු මුට්ටු අඩුක් කළෙමි. රෙදි පිළි එබිලි ද පෙට්ටිවල ඇසුරුවෙමි. නැගී, මට උදව් කළේ නැට් පෙරීති. "අක්කා ගියාම මට නමා පාලු !" ඈ නිතරම කිවාය.

ජයන්ත ගෙදර ආ විට වෙහෙසින් නිදද්දී, මම ඔහු තුරුළ කරගෙන ඔහු හා බැතුරමෙමි. ඔහු පෙරට වඩා මින් සැන් ගන්නේ යැයි සිතුණිද, මම ආයින කොකලෙමි. ඔහු මුහුණ දෙන බියකරු අවස්ථාවන් ගැන මා දන්නේ මොනවා ද ! චිරක් රාත්‍රියේ ඔහු සිහිනයෙන් මෙන් දෙඩුවේ "මෙක නෑ කර දුලියක" කියායි.

හිමුදාවේ [illegible] කඳවුරට [illegible] [illegible] ගොඩ වැස්සක් ඇද හැලුණි. අම්මාත්, නැගිත් සේම, අකපත් ගෙවැදී [illegible] වීට වීට මට සිහිණි.

මා හමුදා කඳවුරේ නිවාසයට [illegible] පොල් යායකින් වටවුණු කඳවුර [illegible] පොල ඔවන වූ තුවක්කු අතින් ගත් [illegible] නැරී පොල්වත්ත සඳහනට, මුර [illegible] තණ පිට්ටනියයි. ඉදිරියේ නැගෙනහිර [illegible] පිට්ටනිය වටා ඇත්තේ නොයෙකුත් නිවාසයන්ය. අවුරුදු 40 ක් තරම් පිට නොයෙකුත් [illegible] සේවකයෝ ජීවත් වූහ.

සෙබළුන් තුන්සියයක් පමණ, නිලධාරීන් තුන්සියයක් පමණක් මේ අතර වූහ. මැතදී මෙසිරි පනතුර ලද ජයන්ත ඇතුළු මේජර් වරු හතර දෙනෙක් ද, එක් ලුතිනන් කොලනල් කෙනෙක්ද, කපිතාන් වරු දහ දෙනෙක් ද, ලුතිනන්වරු විසි දෙනෙක් ද, දෙවැනි ලුතිනන්වරු තිස් දෙනෙක් ද, ජීවත් වූ නිවාස නිලධාරීන්, පුරාන ගෝට්ටුවෙන ඇතුළු වූ තැල දකුණු පැත්තේය. සෙබළුන් ද අනෙක් සේවකයන් ද ජීවත් වූ බැරැක්ක නිවාස පිට්ටනියට මුහුණලා අනික් පැත්තේ පොඩ්ඩක් තිබිණි.

එහෙත් අතකින් අප ආරක්ෂා වුව ද, අනික් ගෙයින් මට සිතෙන් අප කවුරුත් වෙටෙන මැද සිර වූ ලෙසකිනි. මුරපොළෙන් යන එන හැම විටම මුර භටයන් බලා සිටිති. ඇතැම් දිනෙක වටාපිට පරීක්ෂාවෙන් රිය සෝදිසි කරති. ඇතැම් විට අප නොදන්නා රහසිගත නිවේදන, අණ ආදිය ඔවුන්ට ලැබෙන්නට ඇත.

මා නිදහස ලද්දේ වැඩට ගිය කල්හිය. මෙතැන සිට කොළඹ කාර්යාලයට සැතපුම් විස්සක් තරම් දුර වේ. මට හමුදාවේ වෑන් රියකින් එහි යාමට හැකි විය. මා මගේ වියදමින් බස් රියකින් ගෙදර ආවා නම්, ඒ ඉතා කලාතුරකින් දිනකය. වෑන් රියක් හෝ ජීප් රියක් මගේ ගමන් බිමන්වලට ලැබිණි.

අපේ ගෙදර සේවයට දෙදෙනෙක් සිටියහ. මැදි වියේ පසු කළ රම්ලින් කුස්සියේ ඉවුම් පිහුම් කළාය. ගේ දොර අස්පස් කිරීමට ද,

ගෙන් අපූරින් ආවතේව කිරීමට ද, එමිලිනට උදව් දීමට ද, අපට නොයෙක් අපූරින් [illegible] ජස්ටින් අනා අහිංසක ජස්ටින් සිටියේය. ඔහු ගැටිච්චි විය. සදාකල [illegible] ජයන්ත ඔහුව හැඳින්වූයේ ජීකරු යටතේ සහන් මිනිසෙකු විය. ජයන්ත ඔහුව හැඳින්වූයේ තමාගේ "බට්ලර්" වශයෙනි.

[illegible] මිනිසෙකු විය. ඔහු අප හා කථා කළේ අවශ්‍ය වූ [illegible] ජයන්ත නැති [illegible] මට කළ හැකි වැඩක් [illegible] ජයන්ත නැති විටෙක කමි. මා සිතුව කරදර කරන්නේ නැත. [illegible] ජයන්ත එන ජීප් පිටුපස සිටල් හිඳ පත්තරයක්, පොතක් බලයි. ජයන්ත එන ජීප් රියේ හඬ ඇසෙනම, ඔහු උන්නැයින් මුළා හැරියා මෙන් නැඟිට ප් යටයි.

ජයන්තගේ බූට් සපත්තු ගලවන්නේ ජස්ටින්ය. බූට් සපත්තු ඔප දමා මැද දෙන්නේ ජස්ටින්ය ! බීම වීදුරුවක් ගෙන දෙන්නේ ජස්ටින්ය. ජයන්ත මේ සියලු සත්කාර හැලකිලි ලබන්නේ තමා ප් ගැළවූ ගිවිසකරුවෙකුට යන මානාධික හැඟීමකිනැයි ඔහු දෙස බලන මට සිතේ.

ජයන්ත, ජස්ටින් සමග ඉංග්‍රීසියෙන් දොඩයි. ඇතැම් විට මම සිංහලෙන් පිළිතුරු දෙන්නෙමි.

ජයන්තගේ බොහෝ වාර්තා ඉංග්‍රීසියෙන් ලියා සකස් කොට උන්නේ මවිසිනි. ජයන්ත තම උසස් නිලධාරීන්ගෙන් කුසලකම් ලැබූවේ මගේ ඉංග්‍රීසි වාර්තා නිසාය. මා ඒ සියල්ල පිළියෙල කර උන්නේ සැබෑ ආදර හැඟුමෙනි.

මේජර් කෙනෙකු ලෙස ඔවුන්ත ලැබීමේ මා තොව, ඔහුය ! ජීවනට ඔහු කථා කළේ ඔවුන් දෙකක් ලබා, ඉංග්‍රීසින් කර්නල් වන තැටිය. ඔවුන් අපහ ලබා කර්නල් වෙන තැටිය.

දිනක් සවස කොළඹ ආ වීරත්‍රිමයක ඔහු රජනව තලටමින් සෝපාවේ හිඳ සිටියේය. මිදුලසින් ඇවිද ආ මට ඔහුගේ හිස මුදුනේ කෙස් අතු වී යන බව මිනා පෙනිණි. නැම මේසය ළඟ වූ විදුලි පහනේ එලියෙන් ඔබට එවත් ඇඳිලි විය.

"බන්න ඔයාගේ තට්ටේ පෑදෙනවා" මා කීවේ විහිළුවටය "දැන් ගොඩයි ඔවුන්ත දාගත්තම දෙනවා." මා ඔහුගේ හිසට අත තබද්දී ඔහු "වැ:" යා හිස ඇරෙව්වේය.

"ඔයාට දැන් මගෙ අඩුපාඩු හොඳ පේනවා නේද ?" ඔහු පිළිතුරු දුන්නේ අමනාපයෙනි." ඉතින් ඇයි එක් කෙනෙක් හොයා ගන්න තේලා !"

"අනේ ඔයාට යන පේන්නේ ?"

"ඔයාට තේරෙනවද මට තියෙන රාජකාරි ඔලුව ඇටවෙන බර ....?"

"කමක් නෑ ජයි ! [illegible] පෙරම හරි."

"ඔයාට තාමත් විහිලුවක්."

"ඉතින් ඔයාට විහිලුවක් වත් තේරෙන්නේ නැතේ ?"

දරුවා හඬන්නට වූයේය. රජනව මාගේ ඇතට තල්ලු කළ ඔහු, සාලයෙන් පිට විය. [illegible] වූණා ඇයි නොදැන, මම දරුවා තලටමින් සෝපාවේ හිඳ ගත්තෙමි. ජයන්ත ඉදිරි මිදුලට ගිය බව මම යන්තමින් ඇස් කොණින් දුටුවෙමි.

"සර්ට කෝන්ති ගියා වගෙයි" නැම මේසය ළඟට ආ ජස්ටින් සහන් හඬින් කීය.

"ඔබා ගන්න ගන්න එපා ජස්ටින්" මම කීවෙමි.

"ඔබා මට දෙන්න නෝනා ... බබාව තලව ගන්න මට පුළුවන්"

ජස්ටින් දෑතට ගත් කළ, රජනා නැළවෙයි. දරුවාව ඔහුට බාර දුන් මම, කාමරයට වැදුණෙමි.

"මා මෙතන වරදක් කළාවද "යි මට සිතිණි. ජයන්ත මා සොයා ආවේ මා කෑමපත ළඟ හිඳ ගිය සිරද්දිය. දිගු වරල කරදරයක් ලෙසින්ය, මට දැන් පෙනෙන්නේ. දරුවාත්, සැමියාත්, රාජකාරියත් යන සියල්ල මැද, මේ දිගු වරල සෝදා, පීරා, සකස් කිරීමට යන කාලය ගැන මම මෙනෙහි කළෙමි.

මේ කෙස් කැරලි කපා දැමුවොත් ? එංගලන්තයේ වයනා කුමරියගේ සෝයා රූ සිතියක් මම පසුගිය කාලයේ දුටුවෙමි. ඒ විදියට කෙස් ටික කොටට කපා, සකස් කරන්නට මට සිතුණි. එතකොට කරදරයක්වත් නෑ ...

පසුගිය කාලයේ ඇරඹුණු ජාතිවාදී කලබලවලින් පසු මම තලලේ තිලකය නොතිබ්බෙමි. දැන් දිගු වරලද අනවශ්‍ය යැයි මට සිතේ. මගේ වරල, ජීස්වරී දේවි ආච්චි අම්මාගේ වගේ නොවේ ද ? මගේ දෙවිව සම්බන්ධය සහමුලින්ම සිඳිමක් වරලය කෙටි කිරීමෙන් සිදු නොවන්නේ ද ? එය බොළඳ සිතුවිල්ලක් පමණක් විය හැකිය. එහෙත් එක අතකට කෙස් රැල කොටට කපා දැමීම ජයන්තට එරෙහිව මගේ හිතු මතයටම කෙරෙන ක්‍රියාවකි. මා තනිව නැගී

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

www.sinhalaelibrary.com

[illegible] සිටින, එතන යන කුරුල්ලෙකු හට ඔහුට [illegible] තියා ගාන ගායියකි.

"සමී."

ජයන්තගෙ [illegible]

"ම්"

"ඔයා මොනවද කල්පනා කරන්නෙ ?"

"මොකුත් නෑ."

"අනේ බොරු මා එක්ක තරහ නැහැනේ ?"

"මං මොකට ද තරහා වෙන්නේ ?"

මා පිටුපසින් සිට ගත් ඔහු මගේ මුදා හළ කෙස් රළ අත ගෑවේය.

"ඔයාට තේරෙන්නේ නෑ සමී ... සමී වගේ මට අහපන් ප්‍රශ්න ... එක පැත්තකින් හමුදාවෙ වර ! අනික් පැත්තෙන් වික්‍රමසේකරගේ ඉල්ලීම !"

"මොනවද මිනිස්සු ඔයාගෙන් ඉල්ලන්නේ ?"

"මිනිහගෙ තරහකාරයන්ගෙන් පළි ගන්න මටයි වෙලා තියෙන්නෙ"

"ඒ මොකටද"

"ඔයාට තේරෙන්නේ නැද්ද සමී ? මට ප්‍රොමෝෂන් ලැබුණේ මිනිස්සුන්ගේ උදව්වෙන්. මේක එයාගෙ ආසාවක් ! මිනිහගේ විරුද්ධකාරයො අල්ලල මස කරන්න වෙලා තියෙන්නේ මට !"

"එක නීති විරෝධී වැඩක් නොවෙයි ද ජයන්ත ?"

"නීතිය කියන්නෙ මිනිස්සුම හදා ගත්ත දෙයක් සමී ! ඔයා දන්න නීතිය හමුදාවට වත් මිනිස්සුන්ලට වත් බලපාන නීතියක් නොවෙයි!"

"මං ඔයාට සැර වෙන්න හිතුවෙ නැහැ." ඔහු යළිත් මගේ කෙස් රළ අත ගෑවේය. "මොනව කිව්වත් උනත් මට ඔයාත් - පුතාත් ඉන්නවා !"

මම පිළිතුරක් නොදුන්නෙමි.

"උතුරේ කොටි ඇවිලෙනවා. ඔයාටයි - පුතාටයි ගාලා මං රට යන්න ඕනෑ ! අපි ජීවත් වෙන්නෙ මරණය ආසෙ තබලා ..."

"එක ඔයා තෝරා ගත්ත ජීවිතේනෙ ඉතින් !"

"ඉතින් ඔයාවත් මං තෝරා ගත්ත [illegible] කොටසක් !"

"එක හරි."

"උතුරේ කොටි ප්‍රහාර එනකොට [illegible] ආයින් වැටිමෙව්වී කියල [illegible] තියෙනවා. එනකොට අපි දෙදෙනාටොන්ම මැදි වෙනවා."

"ඉතින් කේරම ඔයා කාටයි ගන්න ඕනෑ නැහැනෙ."

"හොඳ සොල්දාදුවෙක් හැටියට - මං ඒවා ගැන හිතන්න ඕනෑ ! මේජර් කෙනෙක් හැටියට මගේ යටතේ ඉන්න සොල්දාදුවන්ගෙ යහපත ගැන හිතන්න ඕනෑ !"

"ඒකෙ වැරැද්දක් නෑ ! ඒ උනාට මිනිස්සුන් තියන පලියට ඔයා මිනී මරන්න යන්න ඕන නෑ."

"මං මිනී මැරුවේ නැත්තං මං මැරෙන්න ඉඩ තියෙනවා. ඔයාට තේරෙනවා ද ? යුද්ධෙ තියන්නේ ඒකයි. හමුදාවන් සටන් කරන්නෙ සතුරෝ ඉන්න නිසා. අපි තුවක්කු අරන් පුහුණු වෙන්නෙ එකට විතරක් වෙඩි තියන්න නොවෙයිනෙ ?"

යුද්ධයක් ඇති වෙන්නේ සතුරන් නිසා යන තර්කයට මා එකඟ වන්නේ කෙසේ ද ? හැම තැනම සාමයක් ඇත්නම්, හමුදාවක් කුමට ද ? අපේ ජීවිතය මෙසේ ගෙවී යන්නේ, යුද්ධය නිසාම නොවේ ද ? [illegible] අවශ්‍ය මිනිස්සු අතරේ ආරවුල් - අරගල ඇති වෙන නිසා නොවේ ද ? අප රැකෙන්නේ, අනුන්ගේ ප්‍රතිවිරුද්ධ හැඟීම් [illegible] නිසාවෙනියි, මට මේ මොහොතේ පසක් විය.

"සමී ..."ඇඳ මත ඇලවෙමින් මා දෙස බැලූ ජයන්ත, රහසින් මෙන් කථා කළේය." මොනවද ඔයා කල්පනා කරන්නේ ?"

"මං හිතුවෙ මේ කොණ්ඩෙ කොටට කපල දාන්න. එතකොට කරදර අඩුයි"

ජයන්ත පිළිතුරක් දුන්නේ නැත ! ඔහු දෑත් හිස යට රඳවා දෑස් පියා ගත්තේය.

"ආ තම්, ඔයා නං දැන් හරියටම ලෙව් වයනා වගේ" මංගල ජීනාවයෙන් හැවි මා දෙස බලා ගත්තේ.

"හොඳයිද මංගල?"

"හරි ලස්සනයි. සුදු කොල්ලෙක් වගේ. මං ඔටුවේ ලෙව් වයනා වගේ !"

"සේරම හොඳ අම්මා ! කරදරයක් නෑ දැන් !"

"ජයන්ත මොනවද කිව්වේ ?"

"මොනවත් නෑ. කොණ්ඩේ මගේ නෙ"

"කොහොමද බබා ?"

"හොඳින් ඉන්නවා"

"ඔයා නිවාඩු ගිය වගේ මෙහේ හරියට පාළුයි"

"ඉතින් මංගල් ජිනම් වන් ආවෙ නැත්ද නේ ?"

"මං හිතුව, මොකටද අනුන්ගේ ජීවිතවලට ඇඟිලි ගහන්නෙ කියල ?"

මංගල හා දොඩන විට මට ගෙදර හරිදර අමතක වේ. ජයන්ත හා මංගල අතර ඇත්තේ කොයිතරම් වෙනසක් ද ? මංගල හා කතා කරන විට දැනෙන සැනසිල්ලක්, මට ජයන්තගෙන් දැන් ලැබෙන්නේ නැත. ජයන්ත කතා කරන්නේ හමුදාවේ අර්බුදය ගැනයි. මන්ත්‍රීවරයාගෙන් ලැබෙන අණ ගැනයි.

ජයන්ත පත්තර පිටුවක් කියවන විට මම ඔහු වෙත ගොස් ඔහුට සහයෝගය දෙන්න හදමි. ඔහු ඇතැම් විට මා හිස පිරිමදිනවාටත් අකමැතිය. ඇත්තෙන්ම, පෙම්වතුන් කාලයේ ඔහුගේ හිසේ කෙස් සිඳ ගියේ බලා සිටියේ මෙනි. ඔහු එක්වරම කොල්ලෙක් නොව, බැරෑරුම් කමින් ආරූඩ කර ගත් මිනිසෙකියි මට සිතුණි. ඔහු තවදුරටත් මා සොයා ආ ජයන්ත නොවේ. ඔහු රජයේ නායකයෙක් තාක්තයි ! ඔහු නොයෙක් විට කතා කරන්නේ හමුදාවේ සහ ප්‍රමාණ පමණි. ඒ කතා බොහෝ ඇත්තේ සටන් උපක්‍රම පිළිබඳ ද? නැත්නම්, දේශපාලන සිදුවීම් ය.

කෙසෙනක් ගෙදර ආ විට ජයන්ත ඔහුගෙන් උපදෙස් අසන්නේ

ඉගෙන ගිය මිතුරු තමන් පාමිනි. "මං මේ ඔයාගෙන් විතරයි මෙහෙ අහන්නෙ ..." ඔහු කියනු මා අසා නොමැය. "අපේ තාත්තලත් ඉන්නවා බලයට පත් වෙන්ට ගන්න, අප්‍රසන්නලාම කතා කරමු කියල ! ඉන්නෙත ගන්න ... ඒ උනාට ගාන එකල් ... මං හිතුවේ, අලංකාරයෙහි මාර්ගයෙන් ගියොත් විශ උඩසත් යොදා වෙන කාදුරු නම් ඉන්නවද? ඔයාගෙනුත් අහන්නෙ ..."

මෙසේ ... දිනයක් ... ඒ වේ ද මේ පුත්කයම තමයි. "මං මේ ඔයාගෙන් විතරමයි මෙහෙ අහන්නෙ ...."

ජයන්ත හිස මදනවාගෙන් විටින් ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු සොයා ගත්තේ මේ අයුරිනි. අනතුරුව, ඔහු වඩාත් සුදුසු මාර්ගය මෙසේ තෝරා ගනිමි. එසේ නම්, ඔහු ... දෙයට පිළිතුරු නොවිය යුතුයි. ... ඉංග්‍රීසියෙන් වාර්තා ... එය මම නැති, සාදම ආචාර්යට පිළිපැදීම ...

"ඔයා ඉස්සරට වැඩිය කල්පනා කරනවා"

දිනක් මෙසේ කිවේ මොකක වෙනුව ආ මංගලය.

"මොනවද කල්පනාව ?"

"මුලින්ම තමයි මංගල අපි රටේ කොහෙත් බැන්දම ! කොයි වෙලාවට යුද්ධෙට යනවද ? කොයි වේලේ ඔම බෝම්බයක් පිපිරෙනවද? අපි දන්නේ නැහැ!" මා මේ පිළිතුරු දුන්නේ වරෙක ජයන්ත හමුදා කණ්ඩායමක් සමඟ විදුලිකාවට ගිය විටෙකදී ය.

ඇත්තෙන්ම, ජයන්ත මෙසේ බැහැර යන හැම විට ම, මා වඩාත් කල්පනාවට බර වූ බව සැබෑය. කෙතරම් සිතායි කතා කළත් හිත යටින් ඇත්තේ බියකරු, අප්‍රසන්න සිතුවිල්ලකි. "කොටි" යනු නාම මාත්‍රයක් පමණක් වුවද, සිතේ මැවෙන්නේ දරුණු රූපයකි. බියකරු සිහිනයකි. හිතක් පපුවක් නැති තිරිසන් සතුන් රැසකි.

උතුරු, උතුරු මැද, යම් යම් තැන්වල කොටි ඇතැටි යන ආරංචිය ලැබෙන විට, හමුදා බලඇණි එහි යන්නේ දිවා රෑ නොබලාය. මේ යන ගමන් වලදී ජයන්ත තම රත්තරු, රන් මුදුනු පළඳින්නේ නැත. "කැමෆ්ලාජ්" වෙස් ඇඳුම් අඳින ඔහු, තම කනතුර පෙළ පෙන්වන්නට පළඳින්නේ ප්ලාස්ටික් වලින් තැනූ ලාංඡනයක්ය. දිලිසෙන ලාංඡන සතුරන්ගේ ඉලක්ක විය හැකි බැවිනි. තම නිල ඇඳුම් ඇඳ ගන්නා ජයන්ත, කැඩපත ඉදිරියේ බලා සිටිනු මගේ මනසේ මැවී පෙනෙයි. තමා මේ කැඩපතින් බලන්නේ අවසන් වතාවට යැයි ඔහු සිතනවා වත් ද ?

සතුරන්ගේ ප්‍රහාරයට ලක් වී එක දෙනා තුවාල වී ඇති, තිස දෙනා මිය ගියා යැයි එක දෙනා සතුරන්ගේ අත් අඩංගුවට පත් වී යැයි, ඇසෙන හැම පුවත්තියකදීම, මගේ හද බියෙන් ගැහෙයි. මා බැන්දුවන් වේවි ද ? මගේ පුතා, ඔයගෙ නැති අනාථයෙකු වේවි ද ?

"ඔයාට තාම නැ මං කෝල් එකක් ගත්තාද ?" ඔයාල දිනක් ඇසීය.

"එයාගේ ඉන්නකොට තං කෝල් දාන්න එපා ඔයාල"

"නෑ මං තිවිවේ පිටුපි තියාම ඔයාට ආදුව ඇරෙන්න !"

"නමක් නෑ"

"එයා ගිහින් හිත්දයි මං එහෙම කිව්වේ ?"

"මගේ අසම්මතයක් නැ ඔයාල !"

"ඔයාට මං එහෙම වෙලාවක වීතරක් කථා කරන්නං ... ඔයාට ඉතින් නැම්පි එකෙක් හරියට යාලුවෝ ඇති නෙ."

"ඔයා තියනා තරං මට යාලුවො නැහැ"

"වෙන පම්පරිලගේ කෝණිල එකෙක ?"

ගමුදා කඳවුරේ හැම දෙනාගෙත්, මා එක්ක සමීප මෙහිත්‍රි වනතුංගයේ බිරිඳ ප්‍රේමණි සමගය. මේ හැරෙන්නට කපිතාන්වරුන් දෙදෙනෙකුගේ බිරින්දෑ මගේ යින් දිනාගෙන ඇත. අමිතා සහ ප්‍රියාණි. එහෙත් අප එකතු වන්නේ අද නව විවේකය. සැමදා වැවිර යන මිට, ඉවර ඇතිමත් කන ආහාරයට පමණි. එවිට හොඳ් දොර වැඩ කටයුතු ද ඇත. ලේවායේ මහ එකකම්ද, සැමියාගේ මිනැ එකකම් ද ඇතුළු කළ යුතුය. ජ්ප් රිකියෝජ් එකුරා සමග කැලණි ගොස් එලවළු, කදලණා තෝරාගෙන එන්නේ ද මමයි !

මේ ගමන්වලදී, අප්පිත් ද, මා සමග එයි. ඇතැම් තැනක දී ඔහු මට රථයෙන් බසින්නට පවා අඩ නොදෙයි.

"මැඩම් ඔහොම ඉන්නකො මං ගිහින් එන්නම්" යැයි ඔහු කියන්නේ අපමණ ගෞරවයකිනි.

මා දැන් "මැඩම්" වී ඇත. ඩියුරා ද, රමලින්ද, ජස්ටින් මෙන්ම, වෙනත් සෙබළුන් ද, මා අමතන්නේ "මැඩම්" යනුවෙනි. ජයන්ත යන තැන ඔහුට "සැලියුට්" සහිත ආචාර ලැබේ. ඔහු සටනේ සේවය කරන, ඔහුට වඩා පහත් තනතුරුවල - තනතුරුවල හැම දෙනාම,

ඔහු අමතන්නේ "සර්" යනුවෙනි. ඇතැම් විට ඔහු ඇවිද යන විට ලබන ආචාරයන්, ඔහු දෙනා ද කියාන් සැතයනී. එහෙත් මේ සියලු ආචාර - සමාචාර ඔහු තරුණියට පත් කරන්නේ යැයි ඔහුගේ මුහුණ බලන මට සිතේ.

දුරකතන කෝලයක් ගෙනෙන, එක් නැත්නම්, කොලනල් සහ පුරාම ඇතුළුව "සර් - සර්" යැයි කියයි. කතාව වඩා පහත් අය තමා වෙත නැගිටින ලෙස, ජයන්ත තමාට වඩා ඉහළ අය සමගින් නැගිටින්නේ. දුරකථනයෙන් කතා කරන විට පවා, මට මේ ගැන ගතිය දැනෙයි. "ඉයස් සර් ... සර් ඒගොඩ නෑ සර් ... ඔයිසො සර්" මේ කියමින්, මා තී වනාවත් ඇත ඇද්ද ? එහෙත් ඔහු ඇතැම් විට කතා කරන දෙයක් මා ද නිශ්චිතවම අසන්නේ නැත. ඇතැම් දෙයක් නම්, නැඹුරින් ඇසෙයි.

"අර කන්ද වීක ගැනුවට වෙලාවටම වෙනස් වීම නෑ ඉවරයි" ඔහු වරක් රාත්‍රියේ ඇමතී විකුම්සේකරව දුරකථනයෙන් කතා කරනු ඇසී, මම යටි හැන තතර වුණෙමි. " මං හිතුවේ සර් ඉතාතරන් උමා මවේන්ද්‍රයන් එහෙම ... මං හිතුවේ දෙන්නෑ තමයි උන්ව අලේ අනව ම අනු උනා පුරයියප්ජා ඇඳුවට ! කුමාරපුරියට කියල උන්ව බිතසස් කරල දැම්ය ! ජිලුනට උන් ඉන්නයාටට පැනල ගියා ! දැන් ! වෙලා නියන හරිය පේනව නෙ ...?"

අමාත්‍යවරයා කියන දෙය මට ඇසෙන්නේ නැත.

"සොයොත් ගොටි ඉන්නව තමයි සර්" ජයන්ත කීය "ඒ උනාට ඔහුත් අපි ඉන්නකල් කොලයට එන්නේ නෑ සර් ...!"

"බඳමැතාම සිතාගෙන්නා සේප !" ඔව්, ඔව්, මං කියන්නං සර්ජුන් අවුරුදු පාටියට එන්න ඕනෑ .... මං එක කරල දෙන්නංකො හරියටම ...!"

දුරකථනය තැබූ ජයන්ත කල්පනාවේය. මට පුශ්න කළ නොහැකිය. ඔහුගෙන් එක එල්ලේ පිළිතුරක් නොලැබෙන බැවිනි.

ගොතුල තිසලනාට බීලගෙන පිටතින් ඇසෙන්නේ හමුදා ලොරි ගමන් ගන්නා හඬය. අහසුරුට හෙලිකොප්ටරයක් ඉගිලී යන හඬයි. එසිට පුහුණුවීම් කඳවුරේ වෙඩි හඬද ඇසෙයි. ඒ අතරේ කොහේ දෝ බල්ලෙකුත් බුරයි.

"කෑම ලෑස්තිද සමී ? මං කෑ හැටියෙ යන්න ඕනෑ !"

"ජස්ටින් - කෑම එක අරින්න ! ජස්ටින් !"

www.sinhalaelibrary.com

"ඔව්, මැඩම්"

"ජයන්තත් මගේ පුටුව දෙකත් එක්ක !"

"ඔව්, සර්"

"ඔව්, මැඩම් ඔව් සර්" වේලාසනින් රාත්‍රී [illegible] ජයන්තත් මගේ [illegible]

"පැරිස්සමෙන්" ඇයි මා [illegible]

මා සැනසෙන්නේ පුතා [illegible] කරගෙනය. [illegible] හැරමිට ද මගේ ඒක ඇතය.

මේ රාත්‍රියේ ජයන්ත පෙරළා ආවේ මැදියමින් පසුවය. ජීප් රථය ඒටව් යන විට මම ලොප් ඇරගෙන ඔහු වෙත ගියෙමි. ඔහු ළඟින් මත් ගඳක් හමන්නේයි. ගත පුරා [illegible] ...

"මොකද උඹේ ජයන්ත?"

"මං කිව්වේ - අහන්න එපා !" ඔහුගේ කට හඬේ ඇත්තේ [illegible] බවකි. "[illegible]"

මා සළු ඇඳට යළි ඔහු නාන කාමරයට වැදුණේය. ඔහු බොහෝ වේලාවක් යන තුරු වතුර මළ යට සිටගෙන සිටිනු මට ඇසිණි. නින්ද ඇතය. ඇඳට ආ ඔහු වෙත [illegible] නැති තරම් වේගයකින් මා ඔහුගේ ඇලයට තැරෙව්වේය. ඔහුගේ දෙතොල, මා දෙතොල මත තද විය. යම්කිසි [illegible] ඔහුගේ සිරුරේ වෙයි. ඔහුගේ රහසගත රත් [illegible] මගේ තලුව් අතර [illegible]. අපි කතා නොකළෙමු. ඔහු නැතිරුණේ යම් ඒකි ආවේගයකිනි. මම ඔහුට ඉඩ දී සිටියෙමි. ඇයි මේ මෙතරම් ? මහා [illegible] පසු මගෙන් ඈත් වූ ඔහු ඉහළ බලා වැතිර සිටියේය.

"හෙට මොකව් වේවිද අපි දන්නෙ නැහැනෙ ?" ඔහු කීය. "හෙට අපි කොහේ ඉඳීද කවුද දන්නෙ ?"

"මේ මොනවාද [illegible] ජයන්ත !"

"කියන්න ලේසිය ... ඒත් ...?" යි ඔහු කථාව නතර කළේය.

මට නින්ද ගියේ කාලාන්තරයකට පසුවය.

පසුවදාම ඔහු අමාත්‍යවරයාගේ පණිවිඩයක් ලැබ කොහේදෝ යන්නට ගියේය.

මේ රාත්‍රියේ ද ඔහු මැදියම් පසු වී පැමිණියේ වියමනින් ය.

අපේ ජීවිතයට බිඳු වන්නේ කුමක් ඇයි සිතයක් මම දැනන නැතිමි.

"මොකද්ද උඹේ ජයන්ත?"

"මං කිව්වනෙ අහන්න එපා !" නොදැනෙනම ඔහුගේ අත්ල මගේ කම්මුල මත නතර විය. නොදැනීම මගේ ඇසට කඳුළු ඉනුවේය.

"ජයන්ත" [illegible]

ඔහු මගේ [illegible] ඇල්ලා [illegible] ඒ [illegible] දෙතොල සිපගත්තේය. මේ වෙනස [illegible] ඇයි මට නොවැටහිණි.

"මං කිව්වේ කම් අහන්න එපා ! මට මිනියක් උනත් මරන්න සිදුවෙන් ....!"

"ඉතින් මට මොකද ?"

"ඒ උනාට මං මැරුවෙ නැහැ, තේරුණා ද කම් ?"

"ඔයා කිව්වා!"

"ඔයා කියනා තරං මං බලා නැහැ !"

"බොහෝ මිනිස්සු මියගෙන ටිකා!"

මා ඇදගෙන ඔහු ඇඳේ වැතිරුණි. අඳුරේ ඔහු මගේ මුහුණ අත ගෑය. යම්කිසි [illegible] ඔහුගේ අත්ල දිගේ වූයේ, මගේ ළමට දැමෙයි.

"මට සමාවෙන්න කම් ... මං හිතුවේ නැහැ - මං ..."

කථාව නැවත ඔහු [illegible] මා සිප ගත්තේය.

"අද මගේ අතින් නොහිතූ දෙයක් සිද්ද උනා ! [illegible] ත්‍රස්තකාරයෙක් අපි අරන් ගිහින් ...."

"අරන් ගිහින් - මොකාටද කළේ ජයන්ත"

"මිනිහට මරන්නයි මිවර එන ආවේ ! අපි මිනිහට පොඩි අඩුවමින් උන්නා විතරයි."

"මොකාටද පොඩි අඩුවම?"

"මං කිව්වනෙ කම් - අහන්න එපා ! මෙවා රාජකාරියේ කොටසක් .... අඩුවමක්. නැතෙයි අල්ලු කාරන්න බැහැ ඔයාගේ ජීවිත මාර්ගයෙන්."

"මං ඔය ජීවිතවලට ඇටලෙන්න යන්නේ නැහැ!"

"ප්‍රතිපත්තියො නිසා තමයි. ඉන්පසුව ඉඩම් විරුද්ධව වැඩ කරන්න .... පොලිසියට විරුද්ධව වැඩ කරන්න ! ඒ උනාම ඒ පොල්මලා ළඟ ආරක්ෂා නැතැ තේරුණා ද ?"

ජයන්ත නිතර ගෙන යන මී. මී. 9 "මට මැරෙන්" (සයිලන්සර්) [illegible] පමණයි ද ආරක්ෂා [illegible] තියෙන්නේ ?

ඇයි උමතුවෙන් ළඟ [illegible] ලඟ ? කොටි ලඟ? ඔහු සමග වාද කිරීමට තරම් මට දැන් සිත් නොදේ.

"ඔයාගේ හිතට හරි කියල හිතෙන දේ කරන්න ජයන්ත"

"මං ජීවිතෙ, මගෙ රාජකාරිය ! ඔයා ඔයාගේ රාජකාරිය කරන්න. මං මගේ රාජකාරිය කරන්නං, හරිද ?" යළිත් ඔහුගේ දෙතොල වින් මගේ දෙතොල් කාතර විය. ඔහුගේ උණුසුමට මා අවනත වන්නේ නොදැනීමය. ඔහු මා මුලින් හඳුනාගත් ජයන්ත නොවේ. දේශපාලනය ද, ඉල්ලීම ද විසින් මිනිසා යන්ත්‍රයක බවට පත් කරන බව මා ප්‍රථම වරට [illegible] තිබෙන කාමරයේදීය.

"කී වයස ද එන්නේ ?"

"ඒයා එන මිටලාවල් කියන්න බෑ මංගල !"

"මං සතා සමල් මයා [illegible] නිදාපු නිසා !"

"ඉතින් අද කන්තෝරුවෙන් කතා කලා නෙ ?"

"ඒ ලොකුට එහාන කිව් [illegible] කතා කරන්න බෑ නෙ අම්ලා! මට හිතුණා, ඔයා මොකක් හරි ගැන කල්පනාවකින් හිටියෙ ?"

"ඒ මොකද මං හිතාගෙනවා අඩු ද ?"

"නෑ ඔයා හිතාගෙනවා ! කතා කරනව තමයි ! ඒ උණට ඒ සවින් මොකද්ද වේදනාවක් තියෙනවා වගේ ....?"

"....."

"ඇඹි"

"ම් ?"

"ඔයාට බැරි නං කමක් නෑ ! ඔයාට හිතුන දවසක මට කතා කරල කියන්න. තේරුණාතෙ ?"

"තෑන්ක් යූ මංගල"

"ඔයා හිතාගෙනවා තමයි. ඒ උනාට ඒකෙන් මූණ තවිස්සි වෙලා"

"ඒකට හේතුවක් තියෙනවා"

"මොන වගේ හේතුවක් ද ?"

ඇත්ත - ඇති සැටියෙන් හෙළි කිරීමට මට සිත් දෙන්නේ නැත. එහෙත් සත්‍යයෙන් කොටසක් පමණක් කීමෙන් මංගල සතුටු විය හැකිය. "මංගල ...... මං ආයෙත් ප්‍රෙග්නන්ට්."

"ඇත්තට?" ඔහුගේ කට හඬ සතුට මට ප්‍රකාශනය කිස්සේ අහෙයි.

"ඇත්ත නැතිව බොරු කියනවද ?"

"එහෙනං ඔය දෙන්න තමයි ...?" කියන්නට ගිය දෙය ඔහු ගිල ගත්තේය. "කොහේද එයා ගියේ?"

"මං හිතන්නෙ මට - කිව්වේ අනුරාධපුරේ යනවා කියලා ! ඒ උනාට චැලී ඔය ගියා කියලයි ආරංචි."

"මට [illegible] නොවෙයි"

"මට [illegible] කියලා

අපි දෙන්නාම [illegible] සමග සම්බන්ධයි මට සිතේ, මා ඔහුට කී දේ ඇත්තය.

එහෙත් එය සත්‍යයේ කොටසක් පමණි. මා ගැබ් ගත් ජානියේ පවා අප සහවාසයේ යෙදෙන්නට කලින් ජයන්ත විසිනින් මට කම්පුල් සෙරත් උන් සැටි, කෙසේ නම් මියාලාට කියන්න ද? ඔහු වාද කරාවි! එහෙත් ජයන්ත ටවත් මින්පොත් සමග මා සැපුණේ ඇයි කියා ? එහෙත් ජයන්ත යම්කිසි අයුරකින් මා අවදි කළා යැයි සිතුවත්, බොරුවක් ද නොවේ !

මා ඔහුගේ බිරිඳයි. මා ඔහුට අවනත වූයේ ඔහුගේ උණුසුම් ග්‍රහණයේදී වෙවුලු ඊටත් පේ මොහොතක් වෙමිනි. ඔහුගේ ආදරය දැනු මම, ලැබෙන අයුරකින් එය බාර ගත් කළ, ඔහුගේ හදවත යළිත් මොහොතක් වූවා සේය. ඔහු මගෙන් වරදට සමාව ඉල්ලීය. තමා එසේ හැසිරුණේ මත්පැන්වරයා වෙනුවෙන් කළ අටමි ක්‍රියාවක ගේලය වශයෙනැයි ඔහු තර්ක කළේය.

"මට මොනව උනාද දන්නෙ නැහැ - අමී" පසුව ඔහු මට කීවිට මා සිප ගතිමිනි. "ඔයාට රිදෙව්වෙ මං හිතලවෙ නැහැ ! ඔයා අනෙත් මිනිහෙක් කොට මිසේ වීරිනේ ගති ඔහු උනා"

"මං ඔත්ත ඉතිං එහෙම දෙන්නේ නෑ"

"ඇනුවට කමක් නෑ ! ගෑම දෙවම මගෙන් උත්තර බලාපොරොත්තු වෙන්න එපා !"

ඔහු කොහෙත් සමාව ඉල්ලා මට කෑව කොහොවුත් උත්තද, එදා මා ලද අව පැලකිල්ල, මගේ මතකයෙන් බැහැර නොවිය. කෙසෙත් මට කිසාරුණේ වරදක් කළා නම්, එය අමතක කිරීමේ ශක්තියක් මට නොවේ. වරදට සමාව නම් දිය හැකිය. එහෙත් වරදක් අමතක කළ නොහැක. කට කල දකම් - එක වතාවක් තාත්තා මට කෝටුවකින් පහර දුන් හැටි මට කිසි දිනෙක අමතක නොවේ. එය සිහිවෙන විට තරමක වේදනාවක් පේ මා, තාත්තා කෙරෙහි සිතුමි කළ බව සැබෑවී. එහෙත් මට කළ වරද ගැන කොණක ඇති කරන සිතුම් කොටස මට සිඳලිය නොහැක. එය නැගී බෝගාවිලින් ද, වෙනත්

වදන්වලින් ද මැකිය හැකි දෙයක් නොවේ.

මම පෙර පරිදි ජීවිතය ගෙන යන්නට තැත් කෙළෙමි. ඉඳහිට දිනෙක අම්මා දකින්නට ගිය විටෙක ද, [illegible] මා දකින්නට ආ අවස්ථාවල, නංගියත්, [illegible] ආකාරයෙනි. ඉඳහිට නොකෙළෙමි. [illegible] මම කිසිවක් සඳහන්

කලාතුරකින් යනී ඇන්ත පෙරහර දෙහිවල ගෙදර ගිය මම, අසමින් සතුටක් ලද්දෙමි. එය අම්මා මගේ හිතන් [illegible] විසිතුරු ගමනක් විය.

නංගී අපේ තාමරය [illegible] තරගයේ [illegible] විද්‍යාලයේ ඇයම පෙම්වතෙකු වෙයි. [illegible] රාජපක්ෂ නම් විය. ඔහුගේ ශෝභා රුවක් ද [illegible] පසුම්බියේ [illegible] තබා මට පෙන්වන්නීය. ඔහු ගැරිම කවදාකම් ... ඔහු, දිනෙක දොස්තර නොවේ! නංගී වෙනුවෙන් මා ගැඳ උපදින්නේ කියා සිම කළ නොහැකි යනුවෙනි.

"අම්මාත් දන්නවා"යි ඈ කීවාය.

"කාරණෙක් නැද්දෙ ?" මම සිනාසී ඇසුවෙමි.

"මල්ලී පොලිසියට බැඳුණා "නංගී තවත් කරුණක් හෙළි කළාය." ඊළඟයි අයියටත් ආරංචිය කිව්වේ ! ලබන මාසෙ ඉඳල ට්‍රේනිං යනවා !"

පොලිසියත්, හමුදාවත් අතර ඇති යම් යම් වෙනස්කම්, මා අසා ඇත්තේ ජයන්තගේ කටින් ඔහු ඇසීමෙනි. මල්ලී පොලිසියට බැඳුණේ ජයන්ත කෙරෙහි ඇති අප්‍රසාදය නිසාවෙන්ද ? එසේ විය හැකි යැයි මට සිතේ.

"මල්ලී ශාන්තිනීටත් කියනවලු"

"ශාන්තිනී වේලුපිල්ලේ"

"වෙන කවුද?"

"ඒ ගොල්ලන්ට කොහොමද දැන් ?"

"කාටවත් උන අලාබ පෙරම ආණ්ඩුවෙන් ආපසු හම්බ උනාලු ! ඒ උනාට එහෙ කඩ නම් දැන් නැහැ. ඒ ගොල්ලෝ දැන් ඉන්නේ වැල්ලවත්තෙ"

"ආදරේ අත්ටයි කියනවනෙ"

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

"මං කොල්ලව දැනල කරා නළා. හරිම හොඳයි !"

"ජස්සාවත් කරනවද ?"

"ජස්සාවත් මොකවද ? හරියට සල්ලි තියෙනවා ! සේරම ජන්තරු."

මගේ මුහුණ දෙස බලා සිටින නගී "අයියෝ මන අඩමිලා වගේ"යි කීවාය.

"නෑ නංගී"

"නැත්තේ මොකද ?"

ඇගේ අත්ල මගේ මුහුණේ රැඳෙයි. මම හොඳු වුණෙමි.

"කියන්නකො අක්කා"

"ජයන්තට හරියට වැඩ ! කොයි වෙලාවක වත් ගෙදර නෑ නෑ ... හැම තිස්සෙම ආබිය - ආබිය එකයි නංගී ...!"

"වෙන මොකුත් ප්‍රශ්න නැද ?"

"නෑ. දත්තට කෙ අනිත් බබාලා ගැන මං වෙවදී වෙනවා. බබ්බී ඉන්න එක්කෙනා ගැනත් ... මං හිතන්නෙ මම පාර් ලැබෙන්නෙ දුවෙක්"

පුතා වඩාගෙන මිදුලට ගිය අම්මා, කාමරයට ආවාය. පුතා ගිනැගෙමින් "අච්චා අච්චා" කියමින් අත දිගු කරන විට මගේ වේදනාව තුරන් වී, හදේ හිරු පායයි.

"අච්චා - අච්චා" අම්මාද පුතුව සිප ගනිමින් කීවා ය. "ජීප් එකේ යනවා කියන්නෙ"

"ජීප් - ජීප්" පුතා දොඩයි.

"යන්න ඕනෑ අම්මා රෑ උනා. තිවි ඉයර්ප් ජීවි පාවි එකාකුත් තියෙනවා. මාත් කොම්ටි එනෙ" මම යන්නට සැරසෙමින් කීවෙමි.

"ආ මට මතකම නැති උනා. අපේ "පාදර්" ලියුමක් එවල තිබුණා" අම්මා රජිතට - වමරි අතට දෙමින් කීවාය.

"කවුද අපේ පුල්ලෙ මාමා ?"

"ඔව්. ඇමෙරිකාවෙන්"

"ඇමෙරිකාවෙන් ?"

"ඔව්, ඇමෙරිකාවට ගිහින් ! පෙනිසිල්වේනියාවෙ දැන් ඉන්නෙ"

වේලු පිල්ලේ පියතුමා එවූ ලිපිය ඇවිත් තිබුණේ පෙනිසිල්වේනියා විශ්ව විද්‍යාලයේ සිටයි. ඉංග්‍රීසියෙන් ලියූ ලිපිය මම කවිතාමින් කියැව්මි. [illegible] ... උද්වෙන් ... බිරිද වූ සෙන්, පල්ලියේ සිටි කාලය, [illegible] සිහින් විය. ඇමෙරිකාවට ගියා තිබුණේ. මාවත්, මගේ පුතාවත් මතු විශේෂයෙන්, ආදරයෙන් මතක් කර තිබුණේය.

"පුතාටත් හොඳයි එහෙම [illegible] යන්න ඇත්තම්!" අම්මා කීවාය. "මේ සාදර් සේරම අල්ලල ඇතෙ"

"එහෙම ලේසියෙන් [illegible] මොකවර හොඳ ද අම්මෙ ?" මම ද එකඟ වුණෙමි. " ඒ උනාට අපි කොහොමද [illegible] එහෙම සේරම අල්ලල ගිහින් යන්නෙ ?"

රජිත, මගේ ඇතැම් එත්තට අඟලමින් "ජීප් ජීප්" හැවෙන්, මම අම්මාගෙනුත්, නංගීගෙනුත් සමු ගත්තෙමි.

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

3.6

අවුරුද්දට සැදුණු සුදානම විය. උත්සව සාලය නිවෙන් අලුත් අවුරුද්දට සැදුණු, අපේ ශාලාව ආලෝකමත් වෙනුවෙන් පුංචි - පුංචි විදුලි බුබුළුවලින්, අපේ ශාලාව ආලෝකමත් විය.

මේ අවුරුදු සැමරුමේ සාදයට [illegible] කිරීමට [illegible] උත්සවයෙන් ද මගේ [illegible] ලබන්නෙන් යයි මට පැසක්කම් ලැබිමෙන්ද, යම් සුව නව ජීවිතයක් ලබන්නෙන් යයි මට සිතේ. මවුන් ජීවිතෙට ගෙවන වෙනස්කාර ජීවිතයට, වේදනාබර ජීවිතයට, ලැබෙන පටන් රළු මේ උත්සව හා පැදක්කම්ය.

"මොරාල් එක ඩිස්ටි කරන්න ... ඔම් වගේ දේවල් හිතෑ" යැයි අණ දෙන නිලධාරී සුනිල් කපිලරත්න වරක් කියනු මා අසාගෙනය. සුනිල් කපිලරත්නගේ බිරිඳ දයානි මගේ මිතුරියයි.

දයානිගේ සැමියා ජයන්තට ඉහලින් සිටින නිලධාරියායි. ජයන්ත, සුනිල් කපිලරත්න ගැන කතා කරන්නේ, එතරම්ම සැලැඩීමකින් නොවේ. එහෙත් ඇතැම් විට ජයන්තට සුනිල් අමතන්නට සිදුවන්නේ "සර්" යනුවෙනි. සුනිල් නැත්තම් ඒ තනතුර ලබන්නේ තමා යැයි, ජයන්ත වරක් කියනු මා අසාගෙනයි.

මමත්, දයානිත්, අමිතාත් නිලධාරීන්ගේ විසිත්ත කාමරය සරසන්නට යන විට කපිලරත්න එහි යමක් පරීක්ෂා කරමින් සිටියේය. ඔහු බලමින් සිටියේ ජායාරූප කීපයක් දෙසය.

"මේ බලන්න පමිලා ඔයාගේ රූපයකුත් ඉන්නවා - ෂම්" මා ළඟු විට කපිලරත්න කීවේය.

මා අතට පත් ජේන රූපේ, ජයන්තත්, තව නිලධාරීන් කිප දෙනෙකුත් අගමැති සමග එකට සිටින ඡායාරූපය පෙනිණි. අගමැති ළඟින්ම සිටියේ වික්‍රමසේකර ඇමතිය. ඒ ළඟින්ම වික්‍රමසේකරගේ අතෙහි පසින් සිටියේ ජයන්තයි.

"ජේතවද ? ඔයාගේ පත්කෙනා දැන් මිනිස්ටර්ගේ දකුණු අත!"

"ඉතින් මට මොකද අනේ" මම නොසැලකිල්ලෙන් කීවෙමි.

"මේක අරන් තියෙන්නේ රිය පාර් ඩයිමිනිස්ටර් මෙහේ ආ වෙලාවේ ... අද තොසිස් ලැබුණේ"

කපිලරත්න ළඟ වූ විදුරු අල්මාරිය හැර, ඒ තුළ වූ ඇල්බම් එක අතට ගත්තේය. "මේවා ජෝරම් යන්න ඇල්බම් රාජසත්තායයි !" ඇල්බමය රැගෙන තම කාර්යාල කාමරයට යන අතර කපිලරත්න කීවේය.

"මට මොකද්දැයි" කියන්නට සිතුණු, මම තව පියාගෙන දයානිත්, අමිතාත් සමග සාලයේ සැරසිලි බලන්නට වූයෙමි.

"අපේ පාටි එකට ප්‍රයිම්මිනිස්ටර්ලත් ඇවිත් යනවලු" අමිතා කීවාය.

"එහෙනං මෙතන කට්ටිය වැඩියි ඇති" දයානි පේන කීවාය. "හැමෝටම මිනිහ-ලොකු අයට ළං වෙලා ඉමිලනතන් එකක් දෙන්න"

එය ජයන්තට ගැලපු ඇනුම් පදයක්ද ?

"මට නං ඕක බත්කෙට මගේ වෙනම එකයි" මම නොසැලකිල්ලෙන් කීවෙමි. "ඇයි ඒ ගොල්ලන්ගේ අතේ ගැලුනා කියල අපි රත්තරං වෙන්නෙ නැහැ නෙ !"

"ඇගේ යාළුවෝ සමහර අයට රත්තරං හම්බ වෙනවලු !" අමිතා ඇසක් වැසුවාය.

ඈ කියාන්නට අදහස් කළ දෙය මම දනිමි. ඇතැම් මිතුරියන මා අසා ඇත්තේ, තමුදා බිරිඳක, උසස් නිලධාරියෙකු හා මිතුරු වී තම සැමියාට තනතුරු ලබා දෙන බවයි! මම ඒ ඔස්සේ වැඩි දුර නොයිතුවෙමි.

"කමාන්ඩර් අබේරත්නත් හරි කුහුලා" වරක් දර්ශනී කීවාය. "දවසක් මටත් ලඟින් එකත් දාන්න ආවා."

වෙන කෙනෙකුගෙන් මා ඇසුවේ, දර්ශනී - අබේරත්නට අවනත වූ බවයි. කවුරුන් ඇත්ත කියන්නේ දැයි මම නොදනිමි.

"ප්‍රේමයෙ වයින් අබේ තියාගෙන ආපු ගමන් අබේ ජේරම් දම්ල ගහල යනවා" තවත් දිනෙක දර්ශනී කීවාය.

"අනේ අපිට මොනවටද අනේ ඒ ගොල්ලන්ගේ ප්‍රයිවට් දේවල්?" මම එවිට කීවෙමි.

එහෙත් ඇතැම් විටෙක මිතුරියගෙන් ගැලවීම එතරම් ...

"සැරයක් මූලෙට්ටියර් ගානිය දෙපෙරා මිනිස්සර් කොනෙකෙක්ගෙන් වැඩක් කරගන්න ගිහින් හොඳටම අප් උනාලු!" අමිතා කිව්වාය. "ප්‍රතිහෝම් එකක් ඇඳගෙන දවස් ගානයක්ම සල්වෙට්ටි සැරසුනාලු !"

"ඒ උනාට මෙහෙට ආවම අපිට යන් එක දාගෙන, ලොක්කා ලඟට යියාම. නතරට නැමිලු කත්ම ..."

"කොහොමත් එකෙක් නම් අනේ"

මා නැති තැන මිවුන් ජයන්ත ගැන කියන්නේ මෙහෙම විය හැකි දැයි මට සිතේ. ජයන්ත, විනුම්සේකර සප්ජේ යන බව කම්ලරන්න නොකියා කිව්වා නොවේ ද ?

මේ නිපාදන මදනට හෝ අමිතාකා වෙන්නේ සාදයකදී, උත්සව අවස්ථාවක ද ? ය. එසෙන් එවන් අවස්ථාද, අලුත් නිපැයුමකට උල්පත් වන්නේය.

මේ වසරාන්තයේ රාත්‍රී භෝජන සංග්‍රහයට ආ උත්සවයට විනුම්සේකර ඇමතිද, අනමැතිතුමාද සහභාගී වූහ. හැම නම්බුදා බිරිඳක්ම, හොඳම අගනා සාරියෙන් සැරසී උත්සවයට සහභාගී වූ බව පෙනිණි. මටද මේ සඳහා ජයන්තගෙන් අලුත්ම සාරියක් තෑගි ලැබිණි. ජයන්තද අනෙක් නිලධාරීන් සේ තම නම්බුදා ඇඳුමෙන් සැරසුනේ ය. ජස්ටින්, වරුවිකගෙන් වඩා ඔහුගේ බූට් සපත්තුද, රන් සදක්කාම් ද මැද ඔපලා ලන්නේය.

නම්බුදා තූර්ය වාදන මණ්ඩලය ද, ගායන කණ්ඩායමද, උත්සවය සණ ගාන්වන්නට ඇවිත් සිටියහ. අවට වූයේ සෑ [illegible] සිරියකි. මේ තුඩා විදුලි බුබුළු යට, නොයෙකුත් තැන්, පුවද විලවුන් සුවඳ මැද පුද්ගය මෝහනාකව [illegible] විය. නිල ඇඳුමින් සැරසුණ නිලධාරීන්ද, පනාකුරු කරාබිමී අමිතා කරමින් මෙන්ද්, [illegible] සවිද්‍ය පුරවමින් "මත" කොල ගැස.

ජයන්ත, ලොකු ලොක්කන් අතරේ සැරිසරමින් කොයෙන් පේජා රූපවලට මුහුණ දුන් අතරේ, මම මගේ මිතුරියන් අතර කතා බහේ යෙදුණෙමි. වරින් වර නිලධාරීන් ඇවිත් අපට කතා නොකලා නොවේ.

"මහගොල්ලන්ගේ මොනරින් නම් යෝක්" කොනෙක් ඇවිත් කී විට." මෙන්න කමිලා නම් කොමිටියෙ ලොක්කා !" සැයි දයානි කීවාය.

"මියාට මියෝගන්න යය ගොනෙල්මල් ලෝ [illegible] එකෙක් අගේ වෙලා. ඒක් පතර කෝයින් වෙන්න." [illegible] මේ රාත්‍රිය...

මට කීය. "මයාට කොච්චර වැඩක් කරන්න පුළුවන් එමෝට තොතෙන් ද ?"

"මං ඇතුත් වැඩ කරනවා නේ" මම පිළිතුරු දුන්නෙමි. "මං දැන් කරන්නේ මං කැමති වැඩ."

තූර්ය වාදන මණ්ඩලය [illegible] ලයාන්විත ගට ගැයේ. ඒ [illegible] ඇසෙන්නට විය. [illegible] අමිතා කීවාය.

"ගත වූ දිනේ ලෙහැවුල් සිනාසෙනෙහා
නැති වූ පැවත් පම්පත් සොයන්නෙහා
අඳුරේ මැවූ සිහිනේ තැවෙන්නෙහා
රෑයෙහි කියයි දිලෙන්නා තාරකා ....
හිරුගෙ රන් සිනා වැදී
සඳුළු පින්න යයි පිදී
ලොවට තවත් දවසක් උදාවෙනවා
කුරුළු ගීත නිවයෙන්
වැලයෙන නාගය නාදයෙන්
ලොවට තවත් දවසක් උදාවෙනවා ....

සිතු ලයාන්විත තවින් ඒ ගයන්නේ මටම නොවේ ද ? ගත වූ දිනේ ලෙහැවුල් සිනාසෙනෙහා .....

රෑයෙහි කියයි දිලෙන්නා තාරකා ...

හිරුගෙ රන් සිනා වැදී ... සඳුළු පින්න යයි පිදී ....

"ඔයාට පුළුවන් ද මා එක්ක ඩාන්ස් කරන්න ?" මා ළඟ සිටගෙන සිටියේ ඇමති විනුම්සේකරයි. ඔහු මදක් බීමරින් බව පැහැදිලිය.

"සම් ..... සම් - එන්න ....." ඔහු අත දිගු කොට මා වෙත පෑය.

අමිතා ඇසින් ඉඟි කරන්නේ මට යන්නැයි කියමිනි. සැකවිය යුතු දෙයක් නැත. එළිපිට කෙරෙදී එසැන නිපැයුමක් ඇති විය නොහැක. මම සැක හැර නැගිට්ටෙමි. මිනිද, කොහොමද හා සිනායි කතා කරන්නට හැකි මා, පැටලිපින්නේ කුමට ද ?

ගීතය දිගටම පැතුමිනිත් ඇසිණි.

තාරකා රැයා සෑ තරංගා සාගරේ
ජිදුරු යාල් තුළේ නැගිලා බිඳී විසිරේ
මුතුරන් සිනාවෙන් බිඳු වී ඇතිරේ

www.sinhalaelibrary.com
SHINA

සරසා වෙරළ සුදු පෙළ සේ වැතිරේ
හැංගෙන බාධා තුළින්
දකිමු සේයා සඟන්
ලොවේ තවත් දවසක් උදා වෙනවා .....

වික්‍රමසේකර [illegible] ගීතය අතරට අවතීර්ණ වූයේය. [illegible] එහෙත් ජයන්තගේ ඇස සොයන්නට මම [illegible] ඔහු අඩ අඳුරේ මට මතුව නොපෙනිණි. හැම තැනම පෙනෙන්නේ [illegible] නිල ඇඳුම්ය. දිලිසෙන රන් පැස්කම්ය. මොහොතකට මම ඒ සියල්ල මැද වත්පුණු සුවිලේ පාවී ගියෙමි.

හිරුගේ රන් සිනා වැදී
සලුව වත්ත යයි සිදී
ලොවේ තවත් දවසක් උදාවෙනවා

දහසක් සට සැඩවල් ගීතයේ අවසන් පැවිල් රිද්මයට ගායන තාල තැබී එත්තට විය.

කුරුළු ගීත රාවයෙන්
වැසෙන නෑංග නාදයෙන්
ලොවේ තවත් දවසක් උදා වෙනවා

එය අප පැමියෙ බලාපොරොත්තුවේ ගීතයක් විය. මිනා අත්පොළසන් නාදයකින් ගීතයද, නැටුමද අවසාන විය.

මා අසුන වෙත යන විටම ජයන්ත මට ඉඳගන්නට උදව් කළේය. "සයාට නටන්න හොඳද සමිලා ... මිනත් එන්න ?"

"මිගාවත් දහලල නටන නැටුමන් [illegible] අනේ ... අතිසා විකුමසේකර කිව්වම ...?"

"එන්න, එන්න" ඔහු මා ලඟින්ම හිඳ ගත්තේය.

ඔහු උද්ධමතාවයෙන් වීටා මට සලසන්නේ වට පිට අය බලා සිටිද්දිය. සේවකයෙකුට කටියා ඔහු අප දෙදෙනාටම බිමට සිසිල් පැන් වීදුරු දෙකක් ගෙන්වා ගත්තේය. ඔහුගේ වීදුරුව ඔහු තොල ගෑවේ මදක් පමණි. කවුදෝ නිලධාරියෙක් කථා කළ හැකිනිත්, නැගිට ගත් ඔහු මගෙන් ඈතට ඇවිද ගියේය.

මා මඳ වේලාවකට පසු ඇරී බලන විට ඔහු බලවතුන් කීප දෙනෙකු හා ඡායාරූපයකට මුහුණ දෙනු පෙනිණි. කැමරාවේ නිල් විදුලි එළියෙන් ඔහුගේ ඇස් ආලෝකමත් විය.

3.7

අද වැනි දරුවා [illegible] මම, ජයන්තත් සමග [illegible] කොට, ඔහුගේ [illegible] මේ ගමනේ දී ඔහු සොයා බැලුවේ [illegible].

මේ වතාවේ අප මල්ලීත්තට ගියේ ලාන්සර් මෝටර් රථයකිනි. ජයන්ත ගිපුද් තමුදා ඇඳුම [illegible] නොවේ. ජයන්ත ගමුදාවේ පැසිරුණේ නම් තානපූර [illegible] නොවේ. විසදරා මිනුට "සර්" යැයි ඇමතුවේ ද, ඔහුගේ [illegible] "මිට්ටියේ" [illegible] ද, ඔහු මේ ගමනේ දී [illegible] මිනිසෙකු වී ඇති බව සිතිණි.

මහද්ද ඔහු පුතා සමග කුරුපල් සහා දෙදවමින් සෙල්ලම් කළේය. පුතා මහ හෝර්මින්, යම් යම් දේ කියද්දී, මටද අලුතුම සතුටක් දැනිණි. සියල්ල යළි යහපත් විය, කියායි මට සිතුණේ; එහෙත් ඇත්තෙන්ම, එය මහා කුණාටුවකට පෙර වූ නිසලතාවය බව මට වැටහුණේ නැත.

අප මහගෙදරට යන විට මලී අක්කා මිදුලේ බලා සිටියාය. කාටය සිරු දළිය හැම තැනම වැටී පැතිරී ඇත. වී වැනු පැදුරක් මිදුලේ විය. මලී අක්කා අතකින් ඇස සෙවණ කොට, රථය එන දෙස බැලුවාය.

අත්‍යතුරුව මා රියෙන් බසිද්දී මගේ තුය දෙස බැලූ ඇය මා වෙත පැමිණ සිප වැළඳ ගත්තාය.

"කෝ තාත්තා ?" ජයන්ත ඇහුවේ කුතුහල නොසැලකිල්ලෙනි.

"මය ඇවිදින්න ගියපු ගියේ මල්ලීයෙ ! මල්ලිලා ආ එක කොච්චර හොඳද ?"

"කෝ අම්මා ?"

"ගෙයි. යන් කාමරේ !"

මලී අක්කා රත්තට වචාගෙන, අතින් අතින් මගේ බෑගයත් අර ගත්තාය.

"මට පුළුවන් අක්කා"

"තමන්ට බෑ ! [illegible]" යි අවට වුයේ අම්මා කියලයි.

"කෝ මල්ලී ?"

"එයා කොළඹ ගිහින් මේ ටිකේ"

"මයිකල් අයියා අපි දන්නා කඩේ ඉන්නවා"

"එයාට උරුම ඉතින් කඩේ තමයි !"

ජයන්ත ගෙතුළ තාම්රයක අම්මා සමඟ තදු තුසුවක් දොවනු ඇසිණි. ඒළඟට මට ඇසුනේ අම්මා හඬන හඬයි. මමත්, මලී අක්කාත් මුහුණෙන් මුහුණ බලා ගත්තෙමු. ඊළඟ ඇසිල්ලේ මගේ අතින් අල්ලා ගත් මලී අක්කා "සෑ මිදුල දිගාට" යි කීවාය.

දරුවාත් වචාගෙන, අපි රියදුරා ඒදී රියත් පසු කොට වත්ත පහළට ගියෙමු. කොහොමත් තුරු වැලුවිල සෙවණේ, ලිද අසට යද්දී ඈ රහසින් මෙන් කතා කළාය.

"මේව ඉතින් නැගිට හංගල මොකට ද ?"

"මොන වගේ දේවල්ද අක්කා?"

"අම්මා ගැන - තාත්තා කියන මනුස්සයා ගැන"

"මොනවද ?"

"මං දන්න දා ඉඳල මහතාමයි නායියෙ" මගේ කුතුහලය ඇවිස්සිණි. "අම්මා හරි දුකක් විඳිනවා. තාත්තා නැමදාම වගේ අම්මට සතර දෙනවා !"

"නෑ" යි මට ඉබේම කියැවුණේ !

"නැත්නම් මොකද ?" මලී අක්කා ඇද ඇද කීවාය. "අම්මා පුළුම විදියට ඉවසන දැකියෙන්. දරුවො නිසා ඉවසන්නෙ ! එදා අපි කොළඹ එන කොටත් මෙතන මෙ ඇසේ කළුවා?"

"ඔව්"

"එයිට ටික දවසකට කලින් තාත්තා ගෙනූ තාරකාව අම්මා කුස්සියේ වැටුණා ..... නිරමෙන් කෙරෝල්ලක මූණ වැලුණේ ! අපි බෙහෙත් ගෙදරත් ගියා."

"ඉතින් කවුරුවත් [illegible]"

"කවුද මෙහෙම කරන්නෙ [illegible] ? [illegible] තාත්තාට මිනිස්සු බයයි."

"ඉතින් අහියන අම්මට [illegible] ?"

"කවුද දන්නෙ නංගි ? ජීවත [illegible] - [illegible] හරි ජීවිතේ යන්නෙත් එහෙමයි"

ජයන්ත මට සහර [illegible] ඒ වේදනාව කෙසේ අමතක කරන්නද ?

"කවුද දන්නෙ මීට ආරෙත් ගහලා ඇති - ගැනි [illegible]"

මලී අක්කා කොහොම [illegible] සොහොයුරි සැබෑද ?

"ඒක අවන්න පුළුවන් අක්කෙ" යැයි මා කීවේ ඉතා බලා සුසුමකින් හෙළිමිනි.

"නමුදාවෙ පොලිසියෙ පමනර අසයන බය අහෝ ඇති."

"වෙන්නත් ඇති."

"මල්ලිලා පොඩි කාලෙ ඉඳන්ම තාත්තා මහතාමයි කියල මයිකල් කිව්වා. ඒ ළතාට කවුරුත් නෑ තාත්තට විරුද්ධව කතා කරන්නේ..."

"අක්කා මට මේව කිව්ව එක හොඳයි." යන්න පමණකි මට කියන්නට ලැබුණේ.

ඉතාල මිදුලට ආ ජයන්ත, අපට කතා කළේය. "මිය ළමයින් අරන් ලිද ගාව ...?" ඔහු එසේ කීවේ අපව්‍යයකින් යෙයිනි.

"මෙන් අපි එනවා" මලී අක්කා කීවාය.

"නැගිලාට ගේ වතුර ටිකත් ගෙන්නා. ඉඳුරුත් දාලා ?"

ඈ, මේ මහගෙදරට ආ පුරණතාවයයි මට සිතේ. මේ අවට එකම ආලෝකය ඇයයි. මගේ සැබෑ සොහොයුරිය ඇයට කිව හැකිද ? මගේ සිතුවිලි තර්ක කරයි. මේ ගති ආරෙට යනවා ඇයි. ඈ කොහොන

මුව නිවේ කොතරම් කතාවක් ද ? ජයන්ත මට වද දුන්නේ, තාත්තාගෙන් ලද උපදෙස්වලින්ද ? වද හිංසාකාරී ගෙවල්වල හැදෙන වැඩෙන දරුවන්ද දිනෙන වද හිංසාකාරී දෙමාපියන් වෙන බව මා, [illegible] ජයන්ත මට වද දුන්නේ උපාන්නේ කොහේ සලන් ගිය [illegible] මම සිත තදා [illegible] ගත්තෙමි. ජයන්ත [illegible] වේ සැයි සිතා නැත [illegible]

[illegible] ඈ [illegible] මුහුණින් බලා මා යොහුලට ආ මම, අම්මා දුටුවෙමි. සිප ගත්තාය.

"කොහොමද පුතේ?" යි ඈ ඇසුවේ දියාරු කට හඬකිනි.

"අපි අම්මව බලලා යන්න ආවා" යි මම ඈ සැනසිල්ලට කීවෙමි.

මලී අක්කා හදා දුන් ඉඳුරු තේ කොළ ගාමින් අපි පිටුපස පිලේ හිඳ කථා බස් කළෙමු. තේ බීව නැතිනේ, ජයන්ත [illegible] නැති කොහේදෝ ගියේය. කොහේ යනවා දැයි කීවේ නැත.

"තාත්තාගෙ තුවක්කුව හොයන්න කියාද දන්නේ නෑ" යි මලී අක්කා අම්මා දෙස බලා කීවාය. අම්මා පිළිතුරක් දුන්නේ නැත.

"තුවක්කුවට මොකට වෙලාද ?" මම විමසුවෙමි.

අම්මාත්, මලී අක්කාත් මුහුණින් මුහුණ බලා ගත්තේ මට කියමිදෝ - නොකියමිදෝ ? යන්න තීරණය කරන්නට මෙනි.

"තාත්තාගෙ පරණ තුවක්කුවත් නැවුණේ. කොහොල් කොටු අල්ලන්න" මලී අක්කා දිගු කථාවකට මුල පිරුවාය. "තාත්තා අර ඉඩම පල්ලෙහා දිගටම කොහොල් පඳුරු තියෙනවානේ ! සිකුරා දවසක් හවස තුවක්කුව එළියට ගත්තා, පිල් [illegible] කරන්න. මොකද කාලිකා දවසේ [illegible] ගිය නිසා, එදා රෑ තුවක්කුව පිලේ තිබ්බා. උදේ බලන කොට එකත් නෑ ! මං හිතුව, මල්ලිව ලියළ එව්වා කියල තව තුවක්කුවක් අරන් දෙන්න .... ?"

"මං නං එහෙම ලියුමක් දැක්කෙ නෑ !"

"මං හිතන්නෙ මල්ලිට කියනවා ඇව්වා අලුත් තුවක්කුවක් ගැන. [illegible] හොඳ එකක් අරන් දෙන්න පුළුවන්ද කොළ ...."

"අපිට මොකටද තුවක්කු ?" අම්මා කීවාය. "මිනිහු මිනිහා නැත

ගෙන යන්න එපා!"

"ඔය කියන්නේ නැති, දැන් මේ [illegible] තුවක්කු අඳුරුදුනත් වෙනවා. [illegible] කියල." [illegible]

"එහෙම් මොකද ?"

"එහෙම උනොත් නං [illegible] කොටව වලට තියෙයි. [illegible] ඔය තැන තැන [illegible]"

ජයන්ත [illegible] ගමන ආවේ [illegible] මා දැන ගත්තේ මේ අඳුරේදී. [illegible] ජයන්තත් සන්සුන්ව ඇසීය.

"තාත්තාව තුවක්කුවකුත් මොකට ද දුන්?" ජයන්ත ඇසීය.

"මගේ ආරක්ෂාවට නං මං එක ඉතා !"

"ඔව අර ගත්තම පුරන් ඇති වෙනව විතරයි, එළිගට මහත් තරක මිනිහ වෙනවා"

"හොඳයි අරුන් තුවක්කු අමෝරාගෙන මෙහේ ආවම අපි එතකොට මොකද කරන්නේ ?"

"ඉල්ලන දෙයක් දෙනවා ..." යි ජයන්ත මඳක් නිහඬව සිට "දැන් මං ගැන දන්නව නං මෙවට ඇවිල්ලා ගන්න එන්නෙ නෑ තාත්තෙ" යැයි කීය. ජයන්තගේ කට ගැටි වූයේ, තිත්තවෙනුවෙන් තමා ඔය නැතිය කියන ගතියකි. "මගේ [illegible] උන් මෙතනට ගේ කාලෙන්, මං උන්ව කොයල පනුකාරේටම උයන්නනව කාවෙනේ" ඔහු කීවේ [illegible] හඬින් කාටත් ඇසෙන්නට මෙනි.

ඒ රාත්‍රියේ මා ඔහුගේ තුරුලේ නිදන්නට ගියේ යම්කිසි චකිතයකිනි ! ඔහුව බියකින් නොවේ. මේ [illegible] යට මා [illegible] පෙර සිදු වූ නොයෙකුත් දේ පිළිබඳ සැකයක් මා තුළ උපන් හෙයිනි. ජයන්තගේ තාත්තාගෙන් අම්මා ලද අතවර, [illegible] ගැන [illegible] යයි [illegible] මම සිතුවෙමි. මලී අක්කා, [illegible]

යලි යලිත් මෙහෙයි කළේය. ජයන්තගේ [illegible] ඇඟිලි මා ඔහු සිටින්නට මට නම් නොහැකි විය. අද්‍යවත් [illegible] වෙනුවෙන් මා ඔහු හා එක්ව සිටිය යුතු බව නම් සැබෑය.

[illegible]

පාන්නාගෙන් මෙන්ම ආදරය එක තරම්ක් [illegible] උරුම වී තිබේ. පාන්නාගේ පුතා! මගේ පුතාත් ඒ විදිය අවිද්ද ? පුතා මා [illegible] මගේ මෙන්ම, [illegible] සමින් රජිත වගේ [illegible] ඇත්තම ඔහු වෙනුවෙන් මගේ ආදරය යාවි.

"මොකවද ඔයා එතන්නෙ නම් ?"

"නෑ මොනවත් නෑ"

ඔහුගේ අත්ල මගේ සිරි ඇඟ උරයේ මත රැඳුණි. ඒ ඇගේ ඇත්තේ උණුසුමකි. ඔහු උණුසුම් [illegible] මා සිත ගති. අඳුරේ වැතිරී සිටින මට [illegible] වන් ඔහුගේ රහසක පසස ඇති. ජීවන ගොම්බත්තගේ [illegible] තනන හඩවත්, සවන් දෙමින් මම මහුල අවසාන වෙමි. [illegible] සුන්දරයි.

ඉතා ළඟ [illegible] ජයන්ත [illegible] හෝටලයේ [illegible] වෙනුවෙන් ඉහළින් [illegible] මෙම වාර්තාවේ [illegible] විය. පොලිස් කාර්යාලවලින් ලබා ගත් ඇතැම් ප්‍රවෘත්තිද, මැසුදලින් [illegible] වූ තුවක්කු ඇතිසැද [illegible] ලබන එක [illegible] විෂයෙහි පෙර [illegible] නමා සැක කරන ආයතන, [illegible] ජයන්ත [illegible] කළේය.

මේ කටයුතු කාලේ මිනු [illegible] මෙන්ම, සී. අයි. ඩී. [illegible] මෙමනු තොරතුරු [illegible] පොලිසියේ සැබෑණි. පොලිසියෙන් [illegible] ලද බෝම්බ [illegible], ඇතැම් තැනක [illegible] බෝම්බ, [illegible] සහතායි ආරවි මනාවේ.

"ඔයාත් කොළඹ පොලිසියෙන් මේ ගැඹින් එකක්ම රස්සාවක් කරනව [illegible]" ජයන්ත [illegible] විය. "එක පුළුවනි."

"මොකක රස්සාවක් ද ?"

"ඇඩ්මිනිස්ට්‍රේෂන් එකටත් ලොකුම් ලේසය, මොන වැඩක් පුලුතක් කරන්න පුලුවන් කෙට්ටා වගේ එහෙම. මං සාමාන්‍යයෙන් කතා කරල බලන්නං."

"ඔයාගෙ හැමදේම ජයන්ත." මටත් සිතෙන්නේ දරුවාත් ලැබුණු පසු, කොළඹ නොයා, ගතේපිටියේම රැඳෙන්නට ඇත්තම කියායි. දරුවිතට ළංව සිටීම අපහ වූ පසු අපි කෙළොහොම තීරණය කළෙමු. එහෙත් කොළඹ කාර්යාලයේ මා විසින් අවසන් කළ යුතු වැඩ තව කටයුතු වගයක්ද ඉතිරිව තිබිණි.

මගේ ගැබ මෝරද්දී, මෑගලයෙන් මා ලද සැලකිල්ල වචනත් කර විය. කලින් වතාවේ සේ, හැඟී රාත්‍රියත් නොලන්නද, මිනු දින උනන්දුවෙන් මගේ තොරතුරු, [illegible] විමසුවේය. මෑගල වචනත් සැලකිල්ලෙන් වූයේ මා පිළිමලව නොව, මගේ දරු ගැබ ගැන සැයි මට ඇත් සිතේ. ජයන්ත ගෙදර නැති බව දන්නා විට ඔහු මා හා දිගු වේලාවක් කතා කරයි.

ඇතැම් විට, ඔහු දුරකථනයෙන් අමතන්නේ නදීකාගේ ගෙදරිනි. ජයන්ත උත්තර උන්නොත්, මා කතා කරන්නේ නදීකා පමණ පමණි. ජයන්ත නැති නම්, මංගල දිගින් දිගට කතා කරයි. දිනක් දවල් ඔහුගේ උවමනාවට අපි කාර්යාලයෙන් නිවාඩු, වැල්ලේ ඇවිදින්නට ගියෙමු. මගේ පොකට්ටුවෙන් මංගල මගේ ඇඟට අත තබා ඇල්ලුවේය.

"ඔයා මගේ ජීවිතේ විනාශ කළා"යි ඔහු ඒ මොහොතේ කීය.

මගේ ඇඟට කුළුඳ උනා ආවේය.

"ඔයාට කරදරයක් නෑ නේද ශමිලා?"

"නෑ - නෑ - නෑ"

"ඔයාට ජයන්ත හොඳට සලකනවා ....."

"නෑ"යි මට කියැවුණේ ඉබේය.

උයින් පසු මම වස්සාට හැඩුවාක් සේ හඩමින් පසුතැවිලි කාලයේ විටින් විට මා වීදි අතරවර ගෙදි කළෙමි. මංගල අසා සිටියේ අවිශ්වාසයකින් මෙන් සලකමිනි. සියල්ල කියා දැමූ මට අපමණ සැහැල්ලුවක් දැනිණි.

"මටත් ඔයාගේ වේදනාව දැනෙනවා නම්" මංගල කීයේ මගේ අතක් තෙරපා ගනිමිනි.

මගේ දුවණියගේ උපන්නේ ගමේදා රෝහලේදීය. කිසිදු කරදරයකින් තොරවූ, මම ඇය ප්‍රසූත කළෙමි, ජයන්තද, මා ළඟින් ම සිටියේ ය. අම්මාත්, තාත්තාත් සෙම, තාත්තාගේ පෙම්වතිය තරංගා ද ළඟ සිටීම සහනයක් විය.

දුවණියට "රිසා රජිනා" යැයි නම් තැබිණි. කාලුවේ ගෙදරට ආ පසු, ඇයට නොයෙක් ලොනයෙන්, නොයෙක් තෑගි ආදිය ලැබිණි. ජයන්තද මේ කාලයේ සතුටකින් සිටියා යැයි කිව හැකිය.

එහෙත්-මේ සතුට කෙටි කාලීන වූයේ උතුරේ සේම, දකුණේ ද ත්‍රස්තවාදය උත්සන්න වූ හෙයිනි. ඇතැම් ත්‍රස්තවාදීන්, කම්හලාවේ පොලිසියේ සේවය කරන්නවුන්ගේ පවුල්වලට උඩියයෙන්ද පලි ගැනීම ඉතා බියකරු සත්‍යවක් විය. නිතරම ඇඳිරි නීතියයි; හදිසි නීතියයි.

මම අම්මා, තාත්තා, මල්ලී ගැනද තැවුණෙමි. බිය වූ නමි. මල්ලී

ද පොලිසියේ සේවයට බැඳී සිටි නමුත් ඔහුගේ ඇඳුමින් ඉවත්වෙමින් ලක පොලිස් පරීක්ෂක තනතුරකට පත් වුණේය. එවටත් නොගියාම, ඔහු ක්ෂේත්‍රගතිය විචාරණ කරගෙන ගෙදරට ගෙන්වාගෙන ආවේය. රටේ වතුරෙයේ බිහිසුණු සිදුවීම් අතරවාස විය. හැමවිටම, ත්‍රස්තවාදී, ... - තරුණයෝ විනාශ ද කළ දමනු ලැබිය.

"සෙරිම කිසි දන්නවා" යැයි ජයන්ත කීවත් ඒ කියමනේ දැන් ඔහු ගෙදර සිටියා නම් කළතුරකිනි. ඇතැම් රාත්‍රියක මැදියම පසුගොට ඔහු ගෙදර එන්නේ, දින ගා, බීලා නැකිමට පමණි.

අණක් ආණ්ත් නැති වෙඩි නමින් මෙම්බර මරමි, පළිගැනීම්, කොලවරක් ඉනාවිය. ජනතා විනෝදය කරගනුණ්, කොටි, මරා දමා ජනතා විශ්වාසය, රාජ්‍ය නිලධාරීන්, සිල්ලර වෙළඳ වී. ඩී. ඒ. ඒ. පී. ආර්. පල් පල්, ත්‍රස්තයෝ හා අනුබලධාරීන් ඊයි, අස වීද දිගි, කය පහර නොගණිනයක කාලේ දරුවන්ගේ මේ ප්‍රථමයේ හොඳ්ස් තරුවක් වී ඇත්තා සේය.

තොයෙකුන් පැනතරුවක් සේ ම, ඇතැම් අභියාගයන්ද වැටුණේනී, අස වීද ආදිය මා අසා සිටියේ කිළිපොලා යන ආත්ති. මගේ සැමියා මේ කිසි විටෙකත් හවුල් වේ යැයි යන සිතුවිල්ලට මා ඉඩ උන්නේ නැත. එහෙත් ඔහුගේ මේ ක්‍රියාවලිය මගේම ජීවිතයට එළඹි කල්හි, මා කොතරම් වෙනස් ගැහැනියක් බවට පත් වීද ?

මා තවදුරටත් ඔහු හා බැඳී සිටියා නම්, මගේ දරු දෙදෙනා වෙනුවෙන් පමණි.

ධර්ම විජය, ආනන්දය, වැනි අභිනිෂ්ක්‍රමණ සුන්දර වචනවල කොතරම් අරුණු අලුත් අර්ථ ඇති වූවාද ? විමුක්තිය වැනි වචනයක් පවා ලැබුවේ කොතරම් වූ හී තේරුමක්ද? ලුත් නිවන් ලු නෝ ගත් පොවණේ පවා, දැන් අරක් ගන්නේ අව ගත් සෙඩියුත්ය.

4.1

www.sinhalaelibrary.com

ජයන්තට [illegible] ලැබුණ ද, දැන් සම්පූර්ණ කොටුවෙන් ඉතාමත් සෙමින්. [illegible] නිසා ඔහුට සිමෙන්ති, ගඩොල් වැනි මුදලකට හෝ ලබා ගැනීමට නැති විය. එයෙන් වැඩ කරන්නට සුදුසු අය සොයා ගැනීම අසීරු විය. ඇතැම් දිනෙක වැඩ කරන අයෙකුට වැඩට යාමට පවා නොහැකි වූයේ, ත්‍රස්තවාදීන්ගේ තර්ජනවලට නිසාය. ත්‍රස්තවාදීන්ට ආණ්ඩුවට වඩා බලයක් ඇතැයි විටෙක සිතුණේ මිනිසුන් ත්‍රස්තයන්ට බියෙන් සිටින නියත - කියන ආකාර හැසිරුණ නිසාය.

පුවත්පත්වල අනේක විට ඔය ජනතා පුවත් හා ඡායාරූප පළ වේ. ගයා දිගේ ඉපිලී - තුණු වී පාවී යන මළ කුණු ! මරා පිලිස්සීම.

"ඔයා බඩු ගේන්න තැනීට යන්න එපා. "යි දිනෙක ජයන්ත කීය.

"මං නොරත්තේ නැතිව කොහොමද බඩු ගන්නේ ?"

"ජස්ටින්ට පුළුවන් ඔයා කියන්, ජීප් එක දුරින් දුරින් නවත්තල ඉන්න. අපිට කියල දැන ගත්තොත් ඔය ගන්න දේවල්වලට සමගර එවුන් විස දාන්න පුළුවන්."

මෙයින් පසු මගේ ගීතට තව තවත් බිය ඇතුළු විය. අපි නම්බි වැට බැඳ සිර වූවා සේය. මගේ සතුට අරු දෙදෙනාය. මංගලගේ සිනා කථාය.

මංගල තවමත් දුරකථනයෙන් කථා කරයි. ලහදිම මා තන්තෝරුවෙන් අස් වී යන බව අසන ඔහු, කණගාටු විය. සැබවින්ම කණගාටු විය. එක් දවසක අපි දෙදෙනා විරුවක් නිවාඩු දමා ගමනක් ගියෙමු. ඔහු නදුනන හිඹිරිගස්යායේ තානායම් කාමරයක අපි තනි වූයෙමු.

මා මුල් වරට මංගලව සිප ගත්තේ එදාය. එයින් නැවුම් රසයක් මම ලැබීමි. ජයන්තගෙන් මා කලකට ඉහත ලද බැද වේදනා මතකයට නැගෙමින්, මා තුළුව හෙලද්දී, මගේ කඳුළු පිස දැම්මේ මංගලය. ඔහු ඉදිරියේ මගේ බිය පැන තුරන් විය. රාජකාරියටම නැමුරු වූ

වෙනස - මේ ජයන්තගෙන් නොලද ආදරයක් මම [illegible] මංගලගෙන් ලද්දෙමි. මා ඉතා කරන ගැහැනියකැයි [illegible] කියන්නට සුදුවත්. එහෙත් මෙය මගේම පුද්ගලික [illegible] ජයග්‍රහණයක් විය. දිගේ ගියෙදී, ඉහළට යමින මා [illegible] රළත් විය, මේ ආදරය !

"ඔයා අස්වෙලා [illegible] මංගල මා [illegible]

සිතේ එක කොහොමත් මංගලව සොයා යන මා, ඔහුගෙන් වෙන්වීම ද පසන්නේ [illegible] දැන සිටිමි. මේ අවසන් එකාව ! අපි එකම එක වතාව ! [illegible] එහි රසය මම දැනුම්. [illegible] විමෙද [illegible] තියෙයි.

"මට ඇඹිලිපිට්ටියේ [illegible] මං ජයන්තගෙන් [illegible]" මම ගැලවීමට සාරුණ් කීවෙමි.

දැනටමත් මගේ ලිය කියවිලි සියල්ල සකස් වී ඇති බව මා හෙළි කරන්නේ ඉතා සෙමින් ගැටලුවකට පත් මුලක් තොරා බෙරා දිග හැරිණ ආකාරයෙනි.

ඒ සිකුරාදා මම අස්වීමේ ලිපියක් කාර්යාලයට බාර දුන්නෙමි. ඒ මාසයේ අන්තිම දවස, එහි පදනම් වූයේ. මංගලටද මම ඒ බව හෙළි කළෙමි.

"එදා සවස මා ගෙදර එන විට අහස වැහි බර විය. ජයන්ත, ගාමිලා මෙහෙයුමකට වැලිකිසාට ගියේ හෙලිකොප්ටරයෙනි. ඔහු එන විට ඉතා රෑ බෝ වේ යැයි මම සිතා සිටියෙමි.

මා එන තුරු බලා සිටි පුතාට, බොක්ලට් පෙත්තක් දුන් මම, තේ කෝප්පයක් වත් කරගන්නා පමණි. දුරකථනය නාද විය.

"මංගල?"

"මෙහාට එනවද?"

"තාම නෑ"

"මෙහාට එන්න පටන් ගන්න අමිලා ... ඔයා අස්වෙලා යනව කියල දැන ගත්තාම මට හරි වේදනාවක් දැනුණා !"

SHINA

පුතා ඇහෙන් එල්ලෙන්නට වූයෙන් මම ජස්ටින්ට කථා කළෙමි. "අනේ ජස්ටින් මේ බබා අරන් එළියෙ ඇවිදල එන්න, පුතා පිට්ටනියට ගිහින් සෙල්ලං කරන්නයො."

"මං එක්ක යන්නං බැටම් ! එන්න බේබී, අපි මේ රතු බෝලෙත් අරන් යමු" ජස්ටින් ලෙවියන් විසින් එවන ලද ප්‍රතාපයෙකැයි වරෙක මට සිතේ.

කවුළුවෙන් පිටත බලන මට බඩුත් දෙගෙන තණ පිට්ටිය ආවට ඇවිද යනු පෙනිණි. අහසේ යොනු වන කළු වලා ගොන්න අව්ව අඳුරු ඇඩී කරයි. එමලින් ආප්පියේ පිටි කොටන ගඩ යන්නම් ඇසේ.

"අම්මී .... අපිට කථා කරනවැයිද ?"

"ඔව්."

"කෝ එයා ?"

"දුර ගියා .... රෑ වේවි."

මම මංගලට කථා කරන්නට ගැර, අසා සිටියෙමි. ජීප් රථය ගේ ඉදිරියේ නැවතෙනු දකිනම, මගේ හදවත ගැස්සිණි. හරියටම, එමලින්ගේ බෝල් ගස් පාරවල් මෙන් ගිඹි ගිඹි හඩ උස් විය.

"මංගල වෙරීයෝ ....අරයා ඇවිත් !"

මම සාවනාව තබා කාමරයට වැදුණෙමි. ජයන්තගේ බූට් සපත්තු සද්දය සාලය හරහා එනු ඇසිණි.

"සමීලා."

"ඇයි ?"

"මං හිතුවා ඔයා තාම ෆෝන් එකේ කියල"

මම පිළිතුරක් නොදුන්නෙමි. මා ඉතාමතුව දුරකථනයෙන් කථා කිරීම වරදක් වෙන්නේ කෙසේ ද ? මට කථා කිරීමේ නිදහසක් ද ඇත. මම ජයන්තට තේ කෝප්පයක් වත් කරගෙන ආවෙමි.

සාලයේ සෝපාවේ හිඳගත් ඔහු බූට් සපත්තු සහිත දෙපය කොට මේසය මත ගසාගමින් රැඳුවා "කෝ අපේ බබ්ලර්?" යි ඇසුවේය.

බොහෝ විට ජයන්ත ගෙදර ආ විට ඔහුගේ බූට්වල ලේස් බුරුල් කොට එවා ගලවන්නේ ජස්ටින්ය.

"පුතා අරන් ශුද්ධාවිස් ඇන්ටා ගියා."

"වැස්සට කලින් එනවා එයි."

මම ඇල් කවුළුවෙන් පිටත බැලුවෙමි. ගිහින් සැරි කොටයක් ලෙල්ලෙන් පුතාත්, ජස්ටිනුත් ගේ [illegible]

තේ කෝප්පය මේසය මත [illegible] අසාවදානයෙන් බව මට දැනුණි [illegible] ඇස ජයන්ත,

"මං හිතුවා පුතා වැලිපිට ගියා කියලා"

"ජීනා සැන්ඩල් ... මං ගෝරිගෙන් එනකොට ඔයා ෆෝන් එකේ - කාගෙද කෝල් එක?" ඔහු මට ළං විය.

"මල්ලී ... මල්ලිට ඉන්ස්පෙක්ටර් [illegible] එක හම්බු වෙලා."

"ඇත්තට ?" ඔහුගේ කට [illegible] හරි සන්තෝෂ ඇති."

"මාසයගේ ..." [illegible] ඉවෙයා. මට කථාව අවසන් කරන්නට [illegible] ජයන්තගෙ [illegible] "වවයි" ගා වැදිනි.

මා හැරෙන විටම, පුතා දොරකඩ බලා සිටියේය. ඔහුගේ ඇස විස්මයෙන් විවර විය. ඒ අනුව ආ ජස්ටින්, පුතාගේ වාහනය අසු පසට ගියේය. මම වේදනාවෙන් ද, ලැජ්ජාවෙන් ද කාමරයට වැදුණෙමි. ජයන්ත කාමරයට ඇතුළු නොවේ නැත. මම ඇඳෙහි වැතිරුණෙමි. නොදැනීම මගේ දෙකම්මුල් කඳුළින් තෙත් විය. "දෙවියනේ මා මොන වරදක් කළාද ද"යි මට ඇසිය නොහැකිය. මා අතින් වරදක් සිදුවී ඇති බැවිනි. මගේ හැඟීම දන්නේ මා පමණය. මා මෙවැනි අවස්ථාවකට වැටුණේ, සෙලවුණේ මගේම තනි වරදකින් ද? ජයන්ත මුල්ම වතාවට මට පහර දුන්නේ මගේ කුමන වරදකටද? මා වරදකට පෙළඹුනේ ඔහුගේ වරදකින් නොවේ ද ?

ඔහු කොහේ ගියා දැයි නොවිය. වැටෙන පොද වැස්ස අතරින් ඇසෙන්නේ එපිට පුපුරණ වීම් ජනයාගේ හඬ වෙඩි හඬ ය. එමලින්ගේ පිටි කොටීම නතර වී ඇත. වෙඩි හඩ ඒ [illegible] නොකරමි නයාකර ද ? පුපුරණ වීම් ලබන්නේ අගයට වෙඩි තැබීමට පමණක් නොවේ, ලේ සෙලවීමටය. මා කවුළුකම් වැටක් වැද නොමු වී ඇත්තේ කිනම් අපායකද ?

වැටෙන වැස්සේ පවා ඇතැම් කොල්ලාවුවන් ඉලක්ක අල්ලමින් වෙඩි තබමින්, මට ගොහොරු වල බවගාත්තේ, පූර්වයට අව්ව - වැස්ස වෙනසක් නැති බව කියන කියාගෙනී.

නාන කාමරයට වැදී මුහුණ සෝදා ගත් මා එළියට එන විට රාත්‍රිය අඳුර ගලා ඇවිදින්සේ. මුළුතැන් ගෙයින් කෑම අරගෙන පුතාද ඇතෙයි. පුතා බඩගිනියි කීය.

"සෝ සර් ?" මම ජස්ටින්ගෙන් ඇසුවෙමි.

"[illegible]" ජස්ටින් [illegible] ජස්ටින් [illegible] ය.

"මං බේබිට කවන්නං මැඩම්."

"අනේ එව්, ජස්ටින්"

"අම්මී ටී. වී. එක දාමු"

"හරි පුතා"

රූපවාහිනිය පණ ගැහැවී ගී හඬක් ඇසෙන්නට විය. ජස්ටින් ගොඅල විදුලි පහන් දැල්වීය.

ඔහු බත් පිඟානක් බෙදා ගෙන විත්, කෑම කාමරයේ බංකුවේ හිඳ ගෙන බත් අනන්නට විය.

දුවණිය නැවතු ඇසි මම කාමරයට ගියෙමි. ඈ වඩා තුරුල් කර ගත් මගේ ඇසේ කඳුළු අලුත් විය. මේ මගේ ජීවිතය නොවේද ? මා මේ සියල්ල හැරදා කොහේ යන්නද ? ජයන්තත්, මගේ ජීවිතයේ කොටසකි. ඔහු මට පහළ උන්නේ නිහඬ වේදනාවකි.

ඔහු මුර පොළේ දොරටුවෙන් එද්දී අපේ දුරකථනයේ කෙනෙක් කථා කරන බව දැනගන්නට ඇත. ඔහු අසා සිටියා වන්නට ඇත. ඒ මොනවාත් මගේ නියාමින් සිටියේ තුමක් ද ? මට දැන් මතක නැත. සිතන්නට සිතන්නට මිලුව වියවුල වැඩිය !

බත් කටක් දෙකක් කෑ මම, දරුවන් නිදි කරවා ඇඳට වැටුණෙමි. ජයන්ත පෙරලා ගෙදර පැමිණියේ කොයි හෝරාවේදැයි මම නොදනිමි.

42

[illegible] මා ඇඳ [illegible]

"සර් [illegible] හඬයේ ඇලා" [illegible] ජස්ටින් කීය "එදත් ඇවිදි නිසිය

මම ඒකාව නාවා, ඇයට අලුත් ඇඳුමක් ඇන්දෙව්වෙමි. සෙනසුරාදා නිසා, ඔඳුන් විශේෂ [illegible] කිසිවා ද, දයාති මා සොයා ඇවිත් කතාවක පැවැත්තය.

කපිලරත්නලාගේ නිවසේ [illegible] අපේ ගෙට යාර ඩීයන්ත් දුරිනි. [illegible] කරමින් හිඳින්නීය.

"අද බයාලගේ මුණ අමුතුයි පේලා"

"ඒසේ හරියට පිත්ද [illegible] නෑ අනේ"

"සෝ ඒයාන්ද"

"මං දන්නෑ උදේම ගියා."

දයාති ඒකාව වඩා ගත්තාය. ජස්ටින් රජිනයේ අතකින් අල්ලාගෙන පිට්ටනිය අතට යනු පෙනිණි. එයිට වෙව් නව ද බල්ලන්ගේ බිරුම් හඬ ද ඇසෙන්නට විය.

"ඊයේ රෑ ආර්. සී. එෆ්. එකේ ඇපරෝ එකක් මෙතන නැවිද් එක ඉස්සරහින් සද්ද කරන් ගියා ඇහුණ ද ?" දයාති ඇසුවාය.

"නෑ මට ඇහුණේ නෑ"

"ඒ කොල්ලන්ට නැමදාම සෙල්ලම් කරයි තිතිය කිපල නෑ" 'සිංහ ජනපදය' කඳවුර ඇත්තේ, අපේ කඳවුර බිමට නැතැම්ම සතරක් පමණ ඈතිනි. ඒ කඳවුරේ අයත්, මේ එස් ටී. එෆ්. (විශේෂ මෙහෙයුම් ජනපදය) කඳවුරේ අයත් අතර ඇත්තේ තරඟකාරී බවකි.

"මොනාපද් පුටි බෝල් මැච් එකක් කථා කරන්න ආපු කට්ටියක් කිව්වේ." දයාති තව දුරටත් කීවාය. "ඔයාට හිතෙන්නෙ නැද්ද අනේ මේ කොල්ලන්ට හැම එකම සෙල්ලමක්"

"පිරිමි එහෙම තමයි. පොඩි කාලේදී කරන සෙල්ලම්ම තමයි දිගටම"

"ඔයා හරි, සමහරු බෝල ගහනවා වෙනුවට වෙන සෙල්ලම්

www.sinhalaelibrary.com
SINHA

පටන් ගත්තට" යැයි කියාපුණය.

"සුද්දෙන් දේශපාලනේත් ලොකු අයගෙ සෙල්ලම් විතරය නේ!"

"මටත් එහෙම හිතෙනවා සෙරම් "ගේම්" එකක්."

"[illegible], ජීවිතේ ගේම් එකක්"

[illegible] ජයන්තගෙ [illegible] ජීවිතය දැන් දුඹු සෙල්ලමක් [illegible] සිල ජීවිතය දැන් දැඩි මී සෙල්ලමක් වී ඇත. නැවත කරන සෙල්ලම් මායාත්මිකය. හැම තැනම ඇලුම් හැද, පැත්තකී පැලු කරන සෙල්ලම් මායාත්මිකය. හැම තැනම පිල් සෙදී ඇත. මගේ ජීවිතය පාත්‍රයින් බවට පත් ව ඇති සැටි ද, දැනගිට සෝ වෙන කිසිවෙකුට කිව නොහැක.

දහවල යළිත් වැස්සක් ඇරඹිණි.

ජයන්ත තවමත් නැත. මම අලස ලෙස පොතක් අතට ගෙන සෝපාවේ ගුලි වුණෙමි. ඊගා මා පාලම් නින්දේය. ජස්ටින් හා රජිත වැස්ස දිහා බලාගෙන පිටුපස ඊලේ කතා කරනු යන්නමට ඇසිණි. හැම තැනම අරන් ගත් නිහඬතාවයකි. වෙනි ගව නැතේ. වැස්ස සියල්ල වසාගත් පසත් කවතුරවකී. මංගලව මට සිහි වියා. ඔහු යළිත් කතා කරාවී ද?

දුරකථනය නාද වෙත්ම මම ගැස්සුණෙමි.

"හලෝ"

"සමී මේ නදිකා"

"මංගල කථා කළාද?"

"ඊයේ කතා කළා!"

"නෑ අද.... අද උදේ ඉඳල නැහැයිලු ! මට කිව්වේ නාත් විජේසේකර ... මංගලගේ අම්මා කතා කරාලු .... !"

"මං නං දන්නෙ නෑ නදී"

"මේ විශේෂ හදිසි නීතිය නිසා කරන්න දෙයක් නැහැලු !"

පොදු ජනතාවට බලපාන හදිසි නීතිය හෝ ඇඳිරි නීතිය ජයන්ත වැනියවුන්ට නම් බල නොපායි. ඇඳිරි නීතියේදී ලෝකය අඳුරු පාතාලයකට හෙලන ඔවුන්, රහපාත්තේ යමපල්ලන් - යම දූතයන් ලෙසිනි.

නදිකා කතා කරන්නේ, මංගල ගැන මගෙන් තොරතුරක් දැනගන්නට බව, ජයන්තගෙන් මාර්ගයෙන් උපකාරයක් ගන්නට දැයි මට සිතිණි.

"මං [illegible]"

"[illegible] කතා කරන්නකෝ"

[illegible] ජයන්ත නොහෙද් [illegible] සත්‍යෙද්ය [illegible] වෙයි තවත් ඇසිණි. [illegible] නොහැඟවිනි මම පිට්ටනිය දෙස බැලුවෙමි. [illegible] සියල්ල තිසුළු විය. වී ඇකිලුණාක් සේය. [illegible] දැන් පෙනෙන්නේ එහි [illegible] පොටස් [illegible] සහතට [illegible] හැම තැනම [illegible] මට සිතිණි.

මට [illegible] විදගෙන [illegible] ජීප් රථයක් [illegible] නැවතිණි. [illegible] ආවේ ජයන්තයි.

"සමීලා" ඔහු කැඳෙව්වේය.

"ඇයි වලද ?"

"එන්න යන්න විගහට!"

"මේ ගවුම පිටින්?"

"එකට - එකට ඔය හොඳයි."

"මේ ළමයි දෙන්නා ?"

"ජස්ටිං ළමයි දෙන්නා බලා ගනීං! අපි එක කල්"

"එහෙමයි සර්!"

ජයන්ත මගේ අතින් ඇදගෙන ගියේය. ඔහුගේ ලුහුණ්ය රථයක් මේ ඉතින් වන්නේ දැයි මට සිතාගත නොහැක.

"මේ මොන විහිළුවක්ද?" යි මා ජයන්තට සිතුවත්, පමා වුණා වැඩිය.

ජීප් රථයේ පසු අසුනේ පොලිසියෙන් නිලධාරීන් තුන්දෙනෙක් ගෙන සිටිති. ඔවුන්ගේ මුහුණුවල රළුකමක් දළ, නැගුණු රජක ඔලුවකි. ඉටි රූප - මැටි රූප. ඔවුන් හමුවේ ජයන්ත හා ලුහුණ්යේ සුමිලියත ගැලවෙන්නට මා තුළ කිසියම් ආශාවක් නොවිය.

ජීප් රථය පදවා ගෙන යන්නේ ජයන්තයි. මම ඔහු ළඟින් ම හිඳ ගිනිමියෙමි. නොසිය බව පෙන්වන්නට මම ගෙල දිගුකොට හිස හොස් ද සසා ගත්තෙමි.

පිටිය වටා ගිය ජීප් රථය පොලිසියේ බැරැක්ක පැත්තෙන් ගොස්, [illegible] පොළ වෙතට ආ විය. ඒ අසල වූ [illegible] දෙකේ ඇදී සෝදියි. පලින් පල රැඳී ඇති ඇති දිය [illegible] ජීප් රථ දෙකේ ඇදී [illegible]. යන්නේ කොහේ දැයි මට වැටහීමක් නොවීය.

"මේ කොහේද යන්නේ ජයන්ත ?"

"ඉඹ් කො - පෙන්නන්න!" මේ කථා කරන ආකාරයෙන් ඔහුගේ සිතේ ඇත්තේ හොඳ සිතුවිල්ලක් නොවන බව නම් පැහැදිලිය.

"උඹල අන්තවෙන - නීතිය තියෙන්නේ අපේ අතේ" ඔහු කතා කරන්නේ මටද, පසු අසුනේ සිටින සොල්දාදුවන්ට දැයි මම නොදනිමි.

ඇඳිරි නීතිය - නැම තැනම මිලාත් මෙනි. වාහනයක් ගමන් යනි නම්, එය හමුදාවට හෝ පොලිසියට අයත් වාහනයක් පමණි. මහ දිගට මුර පළවිල්විල හමුදාව නැත්නම්, පොලිසිය තුවක්කු එල්ලාගෙන සිටිති.

වැලි ගොඩ, කටු කම්බි, ගිනි අඟු - මේ රට කොතරම් වෙනස් වෙලාද ? ඒ වෙනස ඇති වූයේ මිනිස් හදවත් නිසාම නොවේ ද ?

"මට අම්මට කථා කරන්න ඕනෑ" මම නොසිසව කීවෙමි.

"පස්සෙ පුළුවන් ! පස්සෙ පුළුවන් ! වෙන වැඩක් තියෙනවා ඊට කලින් !"

ගාලුපාරට අවතීර්ණ වූ ජීප්, ගාලු අතට ඇදී යන්නට විය. අවට ඇත්තේ යම්තම් එළියකි. මලසිඹලන් පසුවිය, ගල්කිස්ස. රත්මලාන මේ කොහේ යන ගමනක් ද ?

රාත්‍රිය එළඹෙන්නට ළඟය. මොරටුවේදී අතුරු පාරකින් හැරුණු රථ දෙක මුහුදු ඉවුරට ළඟා විය.

"ඔළුගෙත්, බැහැගත්."

ජයන්ත [illegible] [illegible] ජයන්ත් බැස පමාරය. [illegible] ගත් රජිත [illegible] මම ඇත් පොරවා ගතිමි. සෙට් පොෂ් හැඳලි සුළඟ ගමන ගමන අතට නැවෙවි.

රාත්‍රිය ඉතා ළඟය.

"බැහැපත් බ."

පිස්තෝලය අමෝරාගත් ජයන්ත [illegible] ජීප් රථයෙන් පනු දොරෙන් බසින හැටි [illegible] ඇත.

හමුදා ඇඳුමින් සැරසුණු ජයන්ත, ගෝවම ඉහලින් නැගී සිටින්නේ මල්සහ සමගමක් අනුව කරයෙනය. ඔහුගේ සණ උඹ රැවූල ද මේ හැඩි ඇඩි පෙනුමේ ජීවරයකි.

"වමණෙට වරෙන්"

ජීප් රියේ දොරෙන් මෑත් වූ සිරුර මම හැඳිනිමෙමි.

"මංගල!" මම නුසම් ගජීන් හැඟැසුවෙමි. මගේ උගුර විසලි හිර වී ඒ වදන සුළඟේ ගොඩමිනයේ මැකී ගියා සේය.

මංගලගේ ළා සැහැ කමිසය තීර පලක් ඉරී ගොසිනි. අඳු පැහැ කලිසමේ ද පලින් පල ගෙන ඇල්ලමිය. දෙපයේ සාවනක් නොවිය. ඔහු ඇවිද ආවේ, ඇද්දෙමින් මෙනි. මගේ බැල්ම ඔහු හරිමින් ඔහු නම යැම් ලු දැමෙන් පුහුණ පිසදා ගත්තේය. මම සිටි තැනම බිරාන්තව සිටිගෙන සිටියෙමි. ජයන්තයේ නිහඬ ඇණවුමකින් එක් සොල්දාදුවෙක් මංගලට තුවක්කු මිටෙන් ඇණ තල්ලු කළේය. මංගල ඉදිරියට ආයේ වීසි වෙමින් මෙනි.

"ඔතොම දණ ගහපන්" ජයන්ත ගිගිරුම් දුන්නේය.

මංගල දණ ගැසුයේ මා ඉදිරියේය. මම ඉවත බලා ගත්තෙමි. මගේ පෙදගොල ගොලුවෙලාය මං පවිකාරියක් ! මම වරදකාරියක් ! මේ අභියෝග මිනිසා වද විදින්නේ මා නිසා නොවේ ද ?

"සමාව ඉල්ලපන් ... ඊයි ! යකෝ ! සමාව ඉල්ලපන් !" ජයන්ත තම පිස්තෝලය මංගලගේ හිසට ළං කළේය.

www.sinhalaelibrary.com
SHINA

"එපා ! ජයන්ත ! එපා " මම හැකි වෙර යොදා කෑගැසුවෙමි.

"එයි, උඹල ගාව තියාපල්ලා!" ජයන්ත මෙවර කථා කළේ කොල්ලැවන්ටය. මම සමුත් ගය දෙකෙන් සිටිනා අයුරු ගත්තෙ තෙරුවෙමි.

[illegible] පාන්තම් එළියකි. [illegible] සෙල [illegible] ශාලාවේ [illegible] අඳුරුවට [illegible] ලෙයිනි මෙට ගැටගස [illegible] ගස්වලින් වට වූ වේදිකාවක් පරිදිය. ගල්පර නිසයක ද පඩිපෙළ සේ නැති සිටියි. අප කෑ ගැහුවත් අසන්නට කෙනෙක් මේ අවට නැත. සාර අතට යන කළු ගැඹෙසේ එක කොටයක් කරගා ඇදෙන්නේ මල ක්ෂ තාලු තමිනි වැටෙනි.

මේ වේදිකාවේ රඟන්නෝ අපි වෙමු! ඇඹිරි තිනිය සහිත පාතාල ලෝකයේ අවි යන් යමපල්ලන් මැද පුටන යම් උනයා මගේම සැමියායි. "මට ආදරේ" යැයි කියමින් මා අවතාතයට ගෙන, මට දරුවන් දෙදෙනෙකු ද උන්නේ, රාත්‍රියේ මා හා සැතපුණේ, මේ මිනිසාම දැයි ඇත් නම් සැකයකි !

මිනුට වැඩි ඇත්තේ මොන යකාද ?

අනින් කොල්ලැවුවන් තුවක්කු අල්ලා සිටින් මෙන් අපට පිටුපාගෙනය. මුහුද්'තට ලුව ගොස් දියට පනින්නට සිතුවත් එය කළ නොහැකිය. ඒ දෙපස, කොල්ලැවුවෝ දෙදෙනෙකි. මේ වේදිකාවේ ඉම හා නිරයට මිටුගය !

"එළු සමාව ඉල්ලපන් - බල්ලා!" ජයන්ත යළිත් ගුගුලේය.

"බල්ලා කවුද"යි මට සිතිණ.

"මට සමාවෙන්න අම්මි ... සමිලා!" මැගල් කොදුළේය. ඔහුගේ මුහුණේ දල රිවුළු වැටිගෙන එයි. [illegible] සැලී, විසලී, වියැකුණු ලේ ඒ මත එළෙයි. ඔහු කතා කරද්දී දෙතොල වෙව්ලුවේය.

"දණ ගහපන්!" ජයන්ත ඇත් කථා කරන්නේ මටය!

"දණ ගහන්නැයි කිව්වේ සමිලා"

මම වෙව්ලමින් දණ ගැසුවෙමි. ඔහුට අපි දෙදෙනා මරා දමා බිහැම දමන්න වුවත් බැරි කමක් නැත. මෙසේ අතුරුදහන් වූ කී දෙනෙක් පිළිබඳ කථා මා අසා ඇද්ද? අප වෙනුවෙන් සාක්ෂි කියන්නේ කවුරුන් ද ?

මගේ, මැගල්ගේ, ඔහුගේ [illegible] ඇත සිට මැගල්ම ද ? [illegible] එරෙහිව නැති සිටින්නට, මැගල්ට මිට [illegible] දෙදෙනාම අපි යට [illegible]

[illegible]

"ජයන්තගේ මුහුණ [illegible] ?"

ඇලෙලටම [illegible] අප්‍රසන්නයගේ මුහුණයි ! ඒ ඇස, ඒ රැවුළ ... [illegible] සිතේ [illegible] කැත්කොලයක් [illegible]

"සමිලා" යැයි ජයන්ත [illegible] ඔහුගේ වචන [illegible] මිනිහට ආදරේද බං ? කියපං.

මම "නැහැ" [illegible] සැලුවෙමි. මගේ උරහිසේ [illegible] බලන් මේ [illegible] "[illegible] !!" ඔහු අප අසල [illegible] මුහුණ ලා [illegible]

විසරු වූවෙකු හා එරෙහි වීම ජීවිතයට හානිකර විය හැකි බව මගේ යටි සිත කීය.

"උඹ දරුවො දෙන්නෙක් ඉන්න අම්මා කෙනෙක්! මෙහෙමද බං හැසිරෙන්නෙ ?"

. දරු දෙදෙනා සිහිවී මගේ ඇසට කඳුළු උණන්නට විය.

"අඩයක් ! අඩයක් !! සේරම හෙළිල යන්න අඩයක් ! එතකොට සේරම හරි යාවි ... උඹ මේ මිනිහට තාමත් ආදරේද බං ?"

මම යළිත් හිස සැලුවෙමි.

"කථා කරපන්!"

මම විශාලන උගුරෙන් "නැහැ"යි කෙඳිරුවෙමි.

"එහෙනම් තියල මේ ... මට පෙන්නපන් ! බං දන්නට මේක අත් වැරැද්දක් විතරයිය ? මේ යකා උඹව නොමඟ යැව්වා නේ ? මට ඔප්පු කරපන් ....ගහපන් උගේ මූණට කෙළ .... ගහපන් කෙළ !!"

ඔහුගෙන් ගැලවිය නොහැකි නිසා මම මැගල අසට කෙළ

www.sinhalaelibrary.com
SHINA

ගැහුවෙමි. මගේ වියළි මුවෙන් එය ඩුයේ ගොළු බිඳකම පමණි.

"උඹට තෙල ගහන්න වත් තේරෙන්නේ නැද්ද බං? ගහපන් ගොඩ තෙල පාරක් !"

මා මේ පැටලුනේ දුෂණ කටු පඳුරක ද ?

මා තවා [illegible] ද ?

ජයන්ත තම [illegible] හැකි තැන මම තව්ත් තෙල පිඩක් මංගලයේ මුහුණට පෙලුවෙමි. ජයන්ත කියනා පරිදි, මංගල මා නොමිහ යැව්වා නොවේද ? මා බිරියක්, මවක්. මංගල මා අනුනා ලෙස තම සතුට සඳහා යොදා ගන්නා නේද ?

මගේ ජීවිතය විනාශ කළේ ජයන්තද? මංගලද?

"කියපන් උඹ මේ මිනිහගේ මුන ආයෙත් බලන්නේ නෑ කියල!"

ඇත්තෙන්ම අව අඳුරේ මට පෙනෙන මංගලගේ මුහුණේ ඇත්තේ නිවට බයාදු බැල්මකි.

"මං ආයෙ මූණ බලන්නේ නෑ"

"කාගෙද"

මට කියාගත හැකි දෙයක් නොමැත.

"කියපන් ! මං ආයෙ උඹගෙ මූණ බලන්නෙ නෑ !"

"මං ආයෙ උඹගෙ මූණ බලන්නෙ නෑ"

"ඒයි ඌරා!" ජයන්ත තම පිස්තෝලය මංගලගේ මුහුණට ළං කළේය. "කියපන් ... මේ ගෑනිගෙන් උඹ සමාව ඉල්ලනවා කියල!"

"මං - සමා - සමා - ව ඉල්ලනවා" මංගල වෙව්ලන වියළි දෙතොලින් මිමුණුවේය.

මේ ඇති ! මේ ඇති !! යැයි කෑ ගසා කියන්නට සිතුණත් මා තුළ හයියක් නොවිය. හෙට උදෑසන හිරු පායා ආ කල්හි, මේ සියල්ල සිහිනයක් පමණක් වේ නම් ! බියකරු සිහිනයක් !!

"උඹලා දන්නවද ? අපිට උවිත් සවුරුත් නෑ ... අපිට පුලුවන් - අපිට ඕනෑ කෙනෙක් මරල නැගන්න ! අනු නොවෙන්න වැඩ දීල මරන්න අපිට පුලුවන් - තේරුණාද ?"

ජයන්තගේ කටහඬ දිකාරු වෙයි. ඔහු මේ ගමන එන්නට කලින් බොන්නත් ඇති. "උඹ මගේ දරුවන්ගේ අම්මා. ඒක වෙනස් වෙන්නෙ නෑ නෑ ! අපේ ජීවිතේ අපි හරියකාරව කොහියන්න ඕනා. අපේ දරුවන්ගේ අනාගතේ වෙනුවෙන් අපි හරි විදියට ජීවත් වෙන්න ඕනෑ..."

ජයන්ත කියවාගෙන ගියේ [illegible] මංගල [illegible] ජීව හිස් [illegible] දෙදාර් වැසිණි.

මා නැඟිටුවා ගත් ජයන්ත, තමන්ගේ පිස්තෝලය උඩින් යොදා අනුනාවිය. ජීය යලින් [illegible] මා නැංගේ පසු [illegible] වීය.

මම අසුනේ ගුලි වී කොනාවට හැඩුවෙමි. මගේ මුවින් නිතැතින් නික්මුණේ එකම වදනයි "අම්මා, අම්මා, අම්මා" මම කලුව ආරවින් මිමුණුවෙමි. මේ ලොවින් මට සදාකාලිනවම, මට ආදරය කරන මිනිසා [illegible] ද ? [illegible] ඔහු [illegible] නොවේද ? [illegible]

ගෙදර ආ පසු සියල්ල කෙළවර වේ යැයි මම සිතුවෙමි. එහෙත් එය එසේ නොවීය. අප හැඩුවිරව එන විට රාත්‍රී දහය පමණ විය. ඇඳිරි නීතිය නිසාත්, වැහි වර ගතිය නිසාත්, සියල්ල නිහඬව කළුවරුවකින් වැසී තිබිණි. පොහොසතයෙන් සුනු සිත රාත්‍රියේ, මම වෙව්ලුවෙමි. මා තුරුලට ගෙන උණුසුම් කරන්නට ඇති එකම පුද්ගලයා විසරුවෙන් තැඹිරෙද්දී, මට කුමන උණුසුමක් ද ?

අප ගෙට එන විට, ජස්ටින් දොර හැරියේය. එමලින් මෙසෙහෙ අගලක නොවීය. දරු දෙදෙනාම නිදිය.

මම රූකඩයක් මෙන් ජයන්තගේ ග්‍රහණයට හසුව කාමරයට ඇවිද ගියෙමි. ජස්ටින් "සර්" කිවා පමණි. ඔහුට පිළිතුරක් නොලැබිණි. ජයන්ත තවමත් ආවේශයෙනි. විස්කෝලය කිණිතුවරය! කාමරයේ අව අඳුරුයි. කුඩා පහනක් ඇඳ අසල දැල්විණි. මගෙම සුදු යහන, ඇඳ ඇතිරිලි, මරාවේශයේම කොවයක් වේ යැයි මා කිසිදාක නම් සිහිනෙන් වත් සිතුවා ද ?

ඇද එය යම ගෙයකි, කැළුපෙරත්ද, කොටේද, ඔහුගෙනි, මා මිරිකෙනැයි මට සිතේ. මා මෙසේ සිරකාරියක් වන්නේ කෙසේයි සියතින් නොවේ ද ?

ඇඳට මඳක් එපිටින් වුයේ ලාච්චු මේසයත්, පුටුවත්ය. ජයන්ත මාව පුටුව මතට තල්ලු කොට විස්කියෙන් මෙන් ඇඳ පෙරද්දක් ඇද්දේය. ඊළඟ මොහොතේ ඔහු මේ රෙදි පටෙන් මා වෙළන්නට විය. ගාමතේ අප්‍රාණිකව සිටි මම, වන්නට වේවායි යන හැඟුමෙන් සිටියෙමි. ඔහු මගේ දෑත් පසු පසට කොට පුටුවේ පිටි ඇන්දට බැන්දේය. ඊළඟට තවත් රෙදි කඩක් අරා, මගේ දෙකකුල පුටු කකුල්වලට බැන්දේය. ඔහු මේ වද දීම ඉගෙන ගත්තේ කොයි කාලයේද ? මේ හමුදාවේ උගෙනීමෙද ? ඔහුගේ ගුය අභ්‍යන්තරයේ නොමිනිස් බවද ? ඒ නැත්නම් ඔහු දේශීය කරන්නේ මා සතුටින්නට කැත් කළ මගේ ආච්චි අම්මාගේ ද්‍රෝහ ලෙයටද?

මා කළ ගැහුමට එක් වරකි. ඔහුගේ පුරුෂ මගේ මෙදකොළ සුපුරු ගෙඩවමින් කම්මුල ගරගා පැදිණි. ඊළඟට ඔහු කොට්ට උරයක් උදුරාගෙන මගේ මුව ගරගා බැන්දේය.

මගේ එකම හැඟුමේ හඩ අහා, දොරකඩට ආ ජස්ටින් දැස අදහා ගත කොහී බලා සිටියේය.

"[illegible]"

මම [illegible] අහා නැත්නම් [illegible] කතා කරනු කතරගම දෙවියනේ!" [illegible]

"තට වනයන් බං!!"

ඉන් පසු ජස්ටින් කියවා ගෙන [illegible] දෙපසත්, මගේ පවනට හැඬදිලිව ඇසුනේ නැති.

"වනයන් කට..." ජයන්ත කෑ ගැසුවේය.

ජස්ටින් වැනි බියසුළු මිනිසෙක් [illegible] අනුරත [illegible] කිසිදාක වත් අහා නැත. ජයන්තට "සර්" කියමින් [illegible] නැමුණු මිනිසාමද මේ? සියල්ල අගයේ ප්‍රතිපත්තියක් සේදිය.

"ඊයි - බල්ලා ! උඹව මෙතැන උතත් මට පුළුවන්."

"ඒවා පස්සෙ බලමු - " කලාලයට මෙන් වේගයෙන් කියමින් ජස්ටින් දොරින් ඇත් විය.

ජයන්ත ඔහු හබා ගියේය.

දොරත් අවස් ගා වැසිණි.

කොහේදෝ බල්ලෙක් බිරුවේය.

"පලයන් ! පලයන් ! මං උඹව හොයා ගන්නං!" ජයන්ත කියනු ඇසිණි.

මෙයින් පසු, කිසිදු දිනෙක, මම ජස්ටින්ව ඇසින් නොදුටුවෙමි. ඔහු කොහේ ගියා දැයි මම නොදනිමි. ඔහු මුළු ගෙට්ටුවෙන් ඒ රාත්‍රියේම පිටව ගිය බව පමණක්, දොරටුවේ සෙබලුන්ගෙන් පසුව දැන ගතිමි.

ගාමතේ, පීඩාවයේ, මම නින්දට වැටුණෙමි. ජයන්ත, මෙයින් පසු මට කරදර කළේ නැත. ඔහු යළිත් නිදන කාමරයට ආමිණියේද නැති. මම අඩ වූ ඇදරේ 'අම්මා' යි කෙඳිරි ගෑවෙමි. සංගය [illegible] එකම වදන එයයි. "අම්මා - අම්මා - අම්මා" [illegible] තාද වුවද, එයට පිළිතුරු දෙන්නට කෙනෙක් නොවීය. මම යළිත් අසිහියට පත් වුණෙමි.

මා අවදි වූයේ සිසිල් අත්ලක පහසෙනි.

ඉවිමුණු ඇස යන්තම් අරින විට, මට පෙනුනේ දයානිගේ දයාබර ඇසය.

www.sinhalaelibrary.com

"සමීලා"

ඈ මේ වන විටත් මගේ මුව බැඳි පටපතුරාව ඉවත් කර තිබිණි.

"මේ මොකක් වෙලාද ?"

මට පිළිතුරු දී ගත නොහැකි විය. වාවා ගත නොහැකි වේදනාවකින් මම හඬන්නට වූයෙමි.

"මේ මොන තිරිසන් වැඩක්ද?" දයානි කඩිනමින් මගේ දෑත දෙපස ලිහුවාය.

නිදහස ලද සැණෙන්, මම ඇඳට ඇදී එහි දිගෑදුනෙමි. සිරුර රාත්‍රිය තිස්සේ රැඳුණේ එකම ඉරියව්වක සෙයින් ඇදුම් කයි.

"අනේ දයා .... මට ඩිස්ප්‍රින් දෙකක් දෙනවද ? අර කබඩ් එකේ!"

"මං දැක්ක ජයන්ත පාන්දරම යනවා. ඊළඟට එමිලින් යනවා දැක්කා. මා ඇහුවම ගෑනි කිව්වෙ එයා ගමේ යන්න නිවාඩු ගත්තා කියල! මොකක්ද උනේ සමීලා ?"

මා කතා කරන්නට තැත් කළද, පිටවන්නේ කඳුළු කැට පමණි.

"ඔයාට කතා කරන්න බැරි නම්, කාරි නෑ ! පස්සෙ කතා කරමු. ඉන්න මං උණුවට මොනව හරි හදාගෙන එන්න. මං හැමදාම උදේට මේ පැත්තෙත් එනව නෙ. සද්දයක් නැති නිසා මං කතා කළා. උත්තරයක් නෑ ! ඒ පාර මං ගෙටම ආවා."

"ඔයා ආ එක හොඳයි දයානි."

ඇය යන හඬ ඇසිණි. මම අල්ලපු කාමරයට ගැටුවෙමි. ඒකා [illegible]. මම කඳුළු පිසදාගෙන ඇඳියගේ ගවුම මාරු කළෙමි. රජිත තවමත් ඒ අසල නිදිය. ජයන්ත් ගිය බව මම දනිමි. දැන් එමිලිනුත් ගිහින් ! සියල්ල යුද පිටියක සටනින් පසු, ඇති පාලුවක ගිලී ඇත. දරු දෙදෙනාත් කර පින්නාගෙන අම්මා වෙත යන්නට මට සිතිණි.

දයානි මට කෝප්පයක [illegible] සාදා ගෙනැවිත් දුන්නාය. මම එය අපහසුවෙන් තොලගෑවෙමි.

"මොකක්ද, උනේ සමී?" සෝකාවේ මා අසල හිඳගත් දයානි යළිත් විමසුවාය.

"ජයන්තයි මායි [illegible] අපේ එකක් [illegible] තියෙන්නද ? මට තිබ්බ කියල!" [illegible]

"එයා කොහොමද දන්නෙ?"

"හාඩි ගේට් එකේදි මගේ [illegible] එක "ඩේට්" කරල හොරෙන් අහන් ඇදල."

දයානි ඇස් මහත් කොට "මේ [illegible] ලක්ෂ්මී!" කීවාය.

"මගෙත් වැරැද්ද දයානි, මං [illegible] "[illegible]" එයා යන එන කෙනෙක් පිට ඇයම් කියන එක හරි නෑනෙ."

"ඒත් මම [illegible] වද දෙන්න ? මේ ඔයාගේ ඇඟත් තද වෙලා! කම්මුලුත් ඉදිමිලා !"

දයානි දන්නේ මා ගෙදර බැඳ තැබූ ආකාරය පමණි. රාත්‍රී කලින් මිනුද වෙරළේ සිදු වූ හරිය ඈ දැන ගත්තා නම් කුමක් කියාවිද ?

"මගෙත් වැරැද්ද" යැයි මට යළිත් කියැවිණි.

"ඔයා - ඔයාගෙම වැරදි කියා ගන්නෙ ? ඒ මිනිහ ඔයාට කළ දේ හරි ද?"

"ඒක පවුලේ ආරෙට යන ගතියක් වෙන්න ඇති දයා. මං දැන ගත්තා එයාගේ තාත්තත් ඔය විදියලු! ඉස්සර පොලිස් කාරයෙක් කොහෙත්. මිනිහ හැමදාම ඇවිත්, ජයන්තගෙ අම්මට ගහනවලු! වද දෙනවලු!"

"ඉතිං ඔයා කියන්නේ තාත්තා කරන දේ බලා පුතා - මේ මිනිහත් ඔය ටික අහගෙන ගන්න ඇති කියලද ?"

"එයාගේ හැසිරීම විග්‍රහ කරන්න මං මනෝ විද්‍යාඥයෙක් නම් නෙමෙයි දයා. ඒ උනත් මට හිතෙනවා ඒකත් බලපාන්න ඇති කියල"

"මේ ඔහොම එක්ස්කියුසස් දෙන්න එපා ! ආයෙ එහෙම මේ වගේ දෙයක් කළොත්, පොලිසියට රිපෝට් කරන්න. නැත්නං මං රිපෝට් එකක් දාන්නද ?"

"අනේ එපා දයා! එපා!" වාක්‍යයක් ඉදිරියත් කළොත්, අපට යන කල දසාව කුමක් ද ? ජයන්ත මගේ මැරුණ්දම් කියාවි. මා ත්‍රස්තවාදියෙකුට (මංගලම) ගෙන් උදව් දුන්නා කියාවි ! මා ත්‍රස්තවාදියෙකු හා පෙම් සම්බන්ධතාවක් ඇති කරගෙන, ගම්බුලාවේ ප්‍රකාරයක රහස් තැනක ගෙනි කළා කියාවි ! මට දඬුවම් දුන්නේ අම්මාට ඇවරි ඇති [illegible] ? අපේ පවුල වයාකම් [illegible] ! [illegible] මා [illegible] කොහේ හෝ යා කඩාකප්පල් වී යාවි ! [illegible] මට දණින් නොවේ, පුතු වේ. එවිට මේ මිනිසා මා සොයා ඇවිත්, මට පමණක් නොවේ, මගේ අම්මාටත්, තාත්තාටත්, මල්ලීටත් වද කරදර කරාවි ! නෑ, මා මගේ අම්මාටත්, තාත්තාටත්, මල්ලීටත් වද කරදර කරාවි ! නෑ, මා තනිව සටනට මුහුණ දිය යුතුය. ඔහුට මගේ වරදක් හසු නොවන විදියට මින් මතත මා ක්‍රියා කළ යුතුය.

රත්න අවදි වී දැය් පිසදමමින් මා සොයා ආවේය. "අම්මි කෝ අම්මි ජස්ටින්?"

"ජස්ටින් ගමේ ගියා පුතා"

"කෝ එමිලීන්"

"එමිලීනුත් ගමේ ගියා"

"නැමෝම ගමේ ගියා. කොහේ ද අම්මා ගම?"

"මං යනවා සමිලා" දයානි නැගිට්ටාය." සියා බබාලගේ වැට බලාගන්නකෝ ! මොනව හරි ප්‍රශ්නයක් ආවොත් මට කෝල් එකක් දෙන්න!"

"අනේ දයා මේ - සමිලුට නං මේ ගැන කියන්න එපා." ඈ මා දෙස බලා කීවාය.

"ප්‍රොමිස්?"

"ප්‍රොමිස් !!"

දයානි මගේම සහෝදරියක් සේ මම විශ්වාස කරමි. එහෙත් ඇගේ සැමියා වූ සුනිල් සමිලරත්නත්, ජයන්තත් අතර, ඇත්තේ තරඟකාරී බවකි. සුනිල්, ජයන්තට ඉහළින් සිටින නිලධාරියෙකි. ඒ තනතුර තමාට ඇත්නම් යැයි ජයන්ත නිතර සිතුනැවෙයි.

යාන්ත තෝමස් විදුහලේ උගැන්ම ලද සමිලරත්න වචාත් හොඳින් ඉංග්‍රීසි කතා බස් කරමින්, කොළඹ කොල්ලෙත් ලෙයින් හැඩුතු කරයි. ඒ ඉදිරියේ ජයන්ත තම ගැමි ගතිය සඟවන්නට තැත් කරයි. තමාත් කොළඹ අධ්‍යාපනයක් ලද, ජයන්ත තමාට ඉංග්‍රීසි වචාත් බැරි බව දනී. එයම අඩුපාඩුවක් සේ දනී. එයද

සඟවන්නට වැයම් කරන්නේ යම්කිසි මාන්නාධික බවක් මවා පෙන්වමිනි.

දයානි ගිය පසු, මම පුතාත් අම්මා ගේ තැම ගෙදරට ගියෙමි. එහෙවත් නාවා, [illegible] කොයිය. [illegible] ජයන්ත හොඳ ගියා සඳවිමත් ඇතුළේ [illegible] කම් නැතැයි මට සිතුණි.

උදා ඇලිය ගාලුම් එන්නට දගලයි. වලා පොද අතරින් කිරණ එළිය මඳකට නගණ පිටිය [illegible] කළ දැකිරි යළින් අතරුදහන් වෙයි. මෙතෙත් වූ තණ පිටියේ [illegible] දිය පැවිණි වූ බැසැගෙනී. අතන මෙතන අමුලා සාත මධ්‍යස්ත [illegible] දෙනෙකි. ඒ රථ සිරියක් නව හතා යොත්, බැරෑන්නා ඇතී දවටි [illegible] පටාත දොරටුව වෙතට ඇදී ගියේය. ඒ සාව මගේ ගත [illegible] දැවිය කොතරුව දුරකථනය නාද වෙද්දී මම නැගිටුණෙමි.

"හලෝ -"

"සමිලා ? පුතේ ?"

"අම්මා ?"

"මං මේ ගුණතිලක අන්කල්ගෙ ගෙදර ඉඳල කතා කරන්නෙ? එයේ කෝල් කළා. හිටියේ නැද්ද ?"

මට ඇඬුම් ආවේය.

"සමිලා පුතේ .... මේ මොනද කියන්නෙයො ?"

"මට ... මට දැන් කථා කරන්න බෑ අම්මා ! ඊයෙ ... ඊයෙ ..."

"මොකද උනේ ? කෝ ජයන්ත ?"

"ගෙදර නෑ!"

"මොකක්ද උනේ?"

"ඊයේ අපි දෙන්න පොඩි ආගිලුම්කට එකක් ගියා අම්මා"

"පොඩි ආගිලුම්කට එකක්?" අම්මා මා විශ්වාස නොකරන බව ඈගේ හඬින් පැහැදිලිය. "මං දැන් එතටා ටුට නොගෙවිත් යන්න එපා."

"මං කොහේ යන්නද ?"

අම්මා යාවතාට තමන ගෙ ඇසිණි.

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

ඇගේ තව තව ඇසීමෙන් පැනයිල්ලක් විය. මා තනි වී නැතැයි හැඟුණේ, ඇගේ තව ඇසෙද්දීය. අම්මා මට කොයි තරම් ආදරේද ? ඈ ගැන විටෙක දුර්භාග්‍යයෙන් කථා කරයි, නැත්නම් ලිව් එවයි. ඒගොත් ඇයට වුව, සිදු වූ සියල්ල ඇගේ සැටියෙන් ජීවිමට මා සිත කල ඇත්තෙ කියයි. මගේ අතීතයත් වරදක් සිදු වී ඇතැයි නැගෙන විට, [illegible] හරි දෙ [illegible] ද ? ඒ නැත්නම් ජයන්ත සියල්ල කාලේ මිටත් වඩා, මංගලට පාවෙලාද ? ඉගැන්වීමද? මා කාර්යාලයට ගොස් යළිත් මංගලට මුහුණ දෙන්නේ කෙසේද ?

මංගල පිළිබඳ තොරතුරත් හරි හැටි දැන ගන්නා තෙක්, වැඩට නොයන්නෙමැයි මම සිතා ගත්තෙමි. කොහොමටත් මා මාසය අගදී රැකියාවෙන් අස්වන වගට ලිපිය භාර දී අවසානය. ඇත් වැඩට ගියත්, නොගියත්, මොකැයි සිතේ.

එදා දවල් කෑම වේල දයානි පිළියෙල කරගෙන ආවාය. අම්මා තුළි රසයකින් කාවුරව සැමිණියේ මා කෑම කා අවසන් වන විටය.

"ඔබ් මොකද [illegible]
මං අම්මාට [illegible] කිව්වේ?" කනු වෙලා."

දයානිට [illegible] පිරිමි, මම අම්මාටත්, [illegible] කාර්යාලයේ [illegible] ජයන්තගේ වැඩ [illegible] මට පහර දුන් බවය මා කීවේ.

"මේ මිනිහා පෝරියාලයෙක් නේ!" අම්මා [illegible] "මගෙ [illegible] මට [illegible] ? [illegible]"

"අනේ එපා අම්මා"

"මොකද අනේ එපා ? [illegible] කාර්යයෙන් [illegible] ද මෙහෙම [illegible] වැඩ කරන්නේ?"

"අම්මා යන්න! අම්මා යන්න!"

"මං යන්නේ නෑ! මං [illegible] යන්නෙ. [illegible] මං යන්නෙ නෑ!"

අම්මාත්, ජයන්තත් අතර [illegible] ගැටුමක් ඇති වේ දැයි සිතාගත නොහැකි විය.

"දොස්තර කෙනෙක් ළඟට යනවද දුව?"

"නෑ, එපා ! අම්මා."

"කැම්ප් එකේ බැරි නං අපි යං ප්‍රයිවට් තැනකට."

"එපා තව විනාඩියක් [illegible] එක"

"කොහොල්ම්ල් කඩ්ඩැයි එපා. ඒ ගොල්ලන්ගේ පෝරම එරා වැඩ කරන්න ඇඳිරි නීති දාගන්නවා ! එළියට අහරණ මිනිස්සුන්ට වෙඩි දීලා මරණවා !"

"ඔහොම කියවන්න එපා අම්මා."

"මට සාමීත් නෑ මං කියන්නේ ඇත්ත. පෝරම නැත වැඩ කරනැති පොලිටිෂන්ස් කියලා."

"ඒ වැඩ කරන්නේ එක පැත්තකින් විතරක් නෙමෙයිනෙ අම්මා.

බලන්නකො වෙරළිවිල්ලා කරන වැඩ."

"ඔයා තමා ඒ මිනිහට ආරක්ෂා කරන්නවා"

"නෑ, මං හොට වත් විශේෂයි කරන්නෙ නෑ. මං කියන්නෙත් ඇත්ත. වෙරළිවිල්ලා මිනිස්සුන්ට කිව්වොත් අද හැඩට යන්න එපා කියලා කොටින්ම ඩැහැට ගොඩද ?"

"ඔයා ආසිගු කරන්නේ එයි කාලා"

මා හරින කරන්නේ කම්කරුවන්ගේ පුරුද්දට යැයි අම්මා කියන්නීය.

"මියන් ජයන්තට එතට එන කියන්න ඇති."

"පැරැණ්දට මං කට කියන් අන්නේ නෑ."

මෙයින් පසු අම්මා ඒ ජයස් ලෙවුවේ නැත.

"මං රෑට කෑම උයන්නං. මං වමිරිට කියල ආවේ රෑ වුණොත් මෙහෙ ඉන්නවා කියලා - කෝ අද දුවට හරියට කන්න වත් ලැබෙන්න නැතුව ඇති!"

"දයානි කෑම හදන් ආවා"

"කවුද දයානි?"

"කමිලරත්න"

"ජයන්තගෙ පුතිරියද?"

"ඔව්"

"ඒ ගොල්ලොත් නැමෙම දැන් කතා වෙනව ඇති මේ ඉන්සිඩන්ට් එක ගැන."

"නෑ දයානි එහෙම කොයිම් කියන්නෙ නෑ."

"බලමුකො"

මෙයින් පසු අම්මා කුස්සියට වැදී කෑම උයන්නට වුණාය. මමද ඇයට උදව් කළෙමි. පැහැවින්ම අසුවීය කාලයේ මට මුළුතැන් ගෙයක කාලය ගත කිරීම අනවශ්‍ය විය. එමිලින් ඒ සියලු වැඩ කළ බැවිනි. ජයවීනුත්, එමිලිනුත් අපේ සියලු ආවශ්‍යතාවන් කළහ. "අතට - පයට වැඩ කාරයෝ" යැයි අම්මා කීවේ මේ හෙයිනි.

මා මේ පරිසරය හැරදා ගියොත් මගේ වැඩ සියල්ල මා කර ගත යුතු වේ.

කාලය ගතවීම සමඟ ජයන්ත කෙරේ ආවේශය මගේ ඇසුණ ගොතට අම්මාගේ සන්තෝෂය වී සිටියෙමි. ඔහු කතා කාමරයට වැදී කතා හඬ ඇසිණි.

"දැන් කාට හරි [illegible] ඇගෙන්නට කියාද මේ කට [illegible] ?" අම්මා මට පසුවෙන් [illegible] "ආරක්ෂාව මිනිස්සුන්ට

"එපා. අම්මා ..."

හව මිදුලින් ජයන්තගේ, රත්නත් කතා කරන හඬ ඇසිණි.

ඊළඟට ඉරණට [illegible] ජයන්ත කතා කරනු යන්නට ඇසුණි.

"[illegible] ආනන්දයට [illegible] ?" ඔහු කතා කළේ එණ ලෙස අනුරෙනි.

ආනන්දය යනු කට ඉරටත් [illegible] විවිධතාවක් නොවෙන බව මම දනිමි. "ආනන්දය" යැයි ඔවුන් කියන්නෙ "බී" .... පාටේ රතිබර දෙපාර්තමේන්තුවේ [illegible]. එට මහලත් ලඟ එකි ඇතැම් කාමර දැන් ආවේවී කරන්නේ [illegible], ඇත කවුරුත් වන විමර්ශය. ආනන්දයේ කාමරවලින් පිට වන්නේ වේදනා උණුසුමය, [illegible]වලින්, බැටන් පොලුවලින් - රබර් පටිවලින් පයිප්ප කෑලිවලින් පහර දෙන හැටි මම අසා ඇත්තෙමි. දෙපතුලටත්, රහසටත් වැඩ එවන් පහර නොකරම් වේදනාකාරීද ? ඇගේ මාංසපේශිවලින් එල්ලා, සිගරැට්වලින් පුළුස්සා, විදුලි සැරයෙන් විද, පයිප්පවලින් පහර කෑවුන්ගේ කතා මට අලුත් දේවල් නොවේ. මගෙලත් එවන් තැනක විය නොහැකි ද ? කෙස් ඇදීම, නිය ඇදීම, බෝල්පොයින්ට් පෑන් ඇඟේ ආදිය තුන් වළව ගැනීම, මිරිස් දුම් බෙලෙන් ඇදීම, රහසට, මුවට, නාසයට, අඩෝ මුඛයට මිරිස් කුඩු දැමීම - ආදී මේ අපා ගත වද්දීම් තුම නිර්මාණය කළේ කිනම් විධියේ මිනිස් මනසක්ද? එනි විනාශී බව යන්ත්‍රයෙහි උපන්නක් විය යුතුය.

ධර්ම චක්‍රය යන වචනය පවා දැන් ලැබුමේ වෙනත් අරුතකි. නිරුවත් වූ සැකකරුවන් උණ්ඩි කොට මුණින් හවුන්, දෙපයත් එකට බැඳ, පොල්ලක් දණහිස් යටින් යවා, ඔවුනට උඩුකුරුව එල්ලා කරකවද්දී පහර දෙන්නේ ධර්ම චක්‍රය වැනි මුදු විදහකට නියා දෙවිමිනි. සිරකරුවන්, සිරකාරියන්, ලිංගික දූෂණයට පත් වූ වාර අනන්තය. සිරකාරියන්, සිරකරුවන් ඉතින් දූෂණය වුයේ, එණ දෙන්නාත් බලා සිටියදී ය.

මගේ සත් වුයේ එවන් අවස්ථාවකට නොවේ ද ?

ජනම වෙනස, මගේ සුමිතා මා එවන් නින්දිත තත්වයකට පත් කිරීමයි. ජනම වෙනස මගේ ඇස රෙදි කඩකින් තො බැඳීමයි. මගේ ඇස රෙදි කඩකින් බැඳී ඇද්ද ? මා කනුයේ ඇස මියාලගේ ඇස සැටමත් රෙදි කඩකින් බැඳී ඇද්ද ? මා කනුයේ ඇස [illegible] ලිප්ලේ බලා සිටි සැටින්, [illegible] මා [illegible] [illegible]

[illegible] ජයන්තගේ [illegible] ගත, [illegible] මට සිතේ. එයින් සුමිතා වරදකාරිය වන්නේ මා නොවේ ද ? එවිට මගේ දරු දෙදෙනාට යන තැන දකාව ? ඔවුන් වෙනුවෙන් මා ඉවසිය යුතුය. සැමදා මිවික ලෙසින් ඉවසිය යුතුය.

ජයන්ත උරහිසයෙ තබන විට, අම්මා ඔහු ළඟය. ඇගේ ඇගේ පොල්තැලු ඇත්දති. ජයන්තගේ ඉණ ඇරේ. බිමකුටින් පිස්තෝලය ඇති බව ද අම්මා දනී. දරු ළඟ තිසා ඇ ළද අතිරිය ඇත් මට ද තේරුම් ගත හැකිය. අම්මා දොඩවා ගෙන ගියේ ඉංග්‍රීසියෙනි. ඇයට වඩාත් පහසු ඉංග්‍රීසියෙන් දෙඩීමයි. ඒ ඇ ළද උගත්තමයි. ඇගේ මේ වචන් ප්‍රකාශය කටී ඇවි තේරුම් නොගෙන ජයන්ත බිඳ සිටි තැනම බිඳ සිටියේය.

"පෙම් ගත් පූ" යි අම්මා නිසවරත් කිවාය.

"පෙම් ? පෙම් ?" ජයන්ත ගිගුලේය. "[illegible] ලැජ්ජාව? වෙන මිනිහෙක් එක්ක ගියෙ මම ද? උඹේ ලුවිද ?"

"මොකවද මේ මිනිහා කියන්නෙ?"

"අහගන්නවනෙ ළමයාගෙන් ! ඇත්ත ඇති සැටියෙන් ... මං නැති වෙලාවට මෙතන මගුල් කරනවා. දරුවො දෙන්නෙක් ඉන්නවා කියල හිතුවද ?"

"අනේ එපා අම්මා"

"මගුල් කරනවා උඹ ඇසින් දැක්කද ?"

"නැ මට ඇහුනා ! මං අතත් කිව්වා ! මට ඒකට අකටම අනුවුණා. පොත් එකේ තියපු දේවල් මං එලියට කියන්නෙ මිනැද ?"

"ඒකට මගේ ලුවි පලිද?"

"මොකද පලි නැත්තේ ? සමිලා කියපු දේවලුත් මං අහගෙන ... එනකොට මමද වැරදිකාරයා ?"

"මොකට කලන් තම්න්යේ ගැනීට මෙතෙම් වද දෙනවද ?"

අම්මා දන්නේ තියෙන් කියද ? [illegible] තත්තවා නම්?

ජයන්ත, [illegible] වැලමිත් [illegible], සුදු ඇඳ සංගල කට සැටමින් යොයින් පිටව ගියේය. ඊතා, රජිතත්, කුමාරයට ප්‍රය, මම දරු දෙදෙනාට හැලටමින් [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] නෙ දොළොස් [illegible]

"පුතා ඇත්ත එපා පුතා"

"මට ජපටින් මිනැ"

"ජපටින් එපි! ගාමී ගියා ! ම ! සු ඊතා, ඊතා, මගේ ඊතා."
මගේ ඇසට [illegible] පුරවා එපි

"මොකවද සමිලා ඒ මිනිහා [illegible] ? කවුද මහළ ? අර නැගී ගෙනාපු එක්කෙනාද ?"

"පුතා ඇත්ත එපා අම්මා"

"ඇත් නැම නැතම [illegible] මගේ වැරැද්ද කියාපි ! මයා පවුලට තිතාවත් නැ කියාපි ... [illegible] මිය තියෙන්නේ කියාවත් [illegible] කාරණා!"

මම ඇයට පිළිතුරු නොදී, ඊතා තැලවත්තට කාලයක් මිලුණුවෙමි. කඳුළු අතරින් පිටවන්නේ වේදනා හඬක්ම පමණි.

"ලුව බීවෝස් එකත් ගන්නවද? වැට කරන තැන ඇවරිනි නොගෙනම ළුවි කරාවි ...!"

"මං එහාතිත් අප් වෙනවා අම්මා"

"ප් කවිද්ද"

"මං තිවිවේ මට "ආමි" තෙවිත්වට්ටවල තැනක් ලැබෙනවා"

අම්මා නිහඬ වුණාය. මා වැටී ඇති දුර ඇයට වැටහුණා සේය.

ඊතා, හැඬුම් නවතා තෙමෙත් නින්දට වැටුණාය. ඇයට ඇද මත හෙවූ මම, රජිතට ඇද්ද කරගෙන සාලයට ආවෙමි. සැම තැනම ඇත්තේ මලානික එළියකි.

"අම්මි, අම්මි ගාමී යන්නෙ නැ නේද අම්මි ?"

"මං පුතාලව දාලා කොහේවත් යන්නේ නැ පුතේ !"

"ජපටින් ගාමී ගියා. එමිලින් ගාමී ගියා. තැනෙම ගාමී ගියා."

"නැ, නැ, ඔයාගේ අම්මා ගමේ යන්නේ නැ" අම්මා කීවාය.

"ආච්චි අම්මා ආවේ, අම්මව ගමේ ගෙනියන්නද ?"

"නැ පුතේ. ආච්චි අම්මා ආවේ අපිව බලන්න"

"[illegible] !"

[illegible] නොහැකි විය. අම්මා [illegible] නැවතිවාය.

www.sinhalaelibrary.com

ම[illegible] වේදනාව තම, ඒ [illegible] නොහැකි විය.

මංගල සිටි දිනයක ඒ කාර්යාලයේ [illegible] නැත. මංගලට [illegible] ගොස්, [illegible] ආ ගිය [illegible] කාලය, මංගලගේ [illegible] පොලිස් [illegible] නිලධාරියෙකුට [illegible] ගත නැති විය.

ඔහු සිටියේ පොලිසියේ [illegible] ය. මන්ද, [illegible] මංගල ජීවිතය [illegible] ආ බව [illegible] මගේ අරමුණ [illegible] හේතු විය.

මෙයින් පසු මා මේ නීති කාර්යාලයේ වැඩ කළේ දින කිහිපයකි. මගේ [illegible] වෙන අයෙකුට පවරා පසු, මම නැවත "ආයුබෝවන්" කීවෙමි. මෙයින් පසු මා දින ගණනාවක් ගත කළේ [illegible] නිවාසයෙයි. මා [illegible] මැද සිර වූ [illegible] මගේ එකම සැනසුම වූයේ [illegible] දෙදෙනායි. ඔවුන්ගේ උදව්වෙන් අලුත් දිවියක් අරඹන්නට මම තීරණය කර ගත්තෙමි.

[illegible] මගේ මිතුරියන් [illegible] සිනාසී, කතා කරන්නට මම පුරුදු වුණෙමි. මට සිදු වූ දෙයක්, ඔවුන් [illegible] නැත. එහෙත් ජයන්තත්, මාත් අතර [illegible] ඇති [illegible] නැති බව ඔවුන්ට දැනෙන්නට ඇත.

ජයන්තගේ මාත් කතා කළ විට, අපේ කට [illegible] වූයේ [illegible] බවකි. එය ඇණ කොටා ගැනීමක් නොව, [illegible] ඇනුම් පද කීමකි.

"මට මොකද [illegible] ජයන් !"

"මොකටද මගෙන් අහන්නෙ ? ඉතින් [illegible]"

අප ගැන සොයා බැලූ මේ අල්ලපුවැසි.

මා නිලයාත්තෙන් ඊතගෙන් ආරුඪලේය. ජයිත ජයන්තගෙන් ඇසේ නිලා ගන්නේය. ජයවීන් තම් ගොයාගේ ජීවය නොවීය. මට වපෙන පිනගෙණි, ජයන්ත තම් හද - ප්‍රලයකාරකම් පෙනවා, ජයවීන්ගේ මරණ ගොඩට ඇද දැමීය ගියායි. එහෙත් ජයවීන් සාරදරයක් නැතිව [illegible] නම් වූ මැදි විය පලු සඳ මිනීයෙකි. කොඩිකාරයෙකු වූ මෙහු, අප ජීයන කීයන වැඩ නිවීයාකාරව කර උන්නේය. ජයන්තට "සර්" කීවේය. මට "මැඩම්" කීවේය. ජයන්ත, ජයන්තගෙ මුව් සපත්තු ගෙලවයි, ඇමයි. එවා මැද දෙයි. පැන්නම් මදියි. ඉල්ලන දෙයක් හැකි ඉක්මනින් ගෙන දෙයි. අප උණින නැම විටම ඔහු හිඳගෙන සිටින තැනින් නැගිට සිය තමයි. ජයන්ත නම් මේ සැලකිලි සත්කාර රස විඳින අව් මම පුරුද්දෙන් උනිමි. ඔහු දැන් පුරුදු වී ඇත්තේ තමාට වඩා "පහත" යැයි සිතෙන අයගෙන් ආචාර සමාචාර සැලකුම් ලැබීමටය. ඔහු තටමින් නිල ඇඳුම හැද නැඩිහත ඉදිරියේ නැව බලයි.

ගෙනෙන් නෙමෙත් ඔහුගේ රාජකාරි ද වැඩි වෙයි. ගෙදර සෙත්තුට උදෑසන්, දහවලින් දරුණු අවස්ථා වැඩි විමයි.

ඉන්දු - ශ්‍රී ලංකා ගිවිසුම යටතේ, ඉන්දියානු හමුදාවද උතුරේ සාමය ආරක්ෂා කරන්නට පැමිණි තිබුණි. එහෙත් එහි ස්ථිර සාමයක් නොවීය. ඉතා ඉක්මනින් ඉන්දියානු හමුදාවද, කොටින්ගේ සතුරන් වූ බැවින්, සටනුත් යෙර බරිම විය.

ජයන්ත තම ජලබිරින් පැත්තම් ඇඳ ගෙන ගොයින් විටට යන හැම විටම ඔහු පෙරලා ගෙදර එ ඇයි යන තුරම් සැකයක් මා තුළ විය. දැන් නම් මා ඇතැම් විට සිතුවේ ඔහු ප්‍රහාරයකට ලක් වී ඉවසා ලන්න ආකාරයයි. ඒ නැත්නම්, මිය යන ආකාරයයි. ඒ දෙය, විස්තරයෙකු ලෙසින් හැගීමකින් තොරව, බලා සිටින්නට තරම් ඇතැම් විට මගේ සිත දැඩි විය.

මෙයින් ටික කලකට පසු, මම කොලඹ ප්‍රධාන හමුදා කාර්යාලයේ පරිපාලන අංශයේ සහායක තනතුරක් ලද්දෙමි. ජයන්ත තම බලපුළුවන් කාරයන්ගෙන් මේ සඳහා උදව් ලද බව ප්‍රන ප්‍රනා කීවේ මට ඇහෙන පරිදිය ! ඒ සඳහා මා ඔහුට සදා ණය ගැති විය යුතු ද ? නැත! එසේ නොවූ නම් මට අලුත් ජීවිතයක අලුත් මිතුරු මිතුරියන් කීප දෙනෙකු ඇති විමයි. එහෙත් කිසිම පිරිමියෙකු හා වඩාත් සමීප නොවන්නට මම වග බලා ගත්තෙමි.

එක් වතාවක ප්‍රධාන කාර්යාලයේ වැඩ කළ මේජර් ඇල්විස් තමාට ලැබුණ් ... [illegible] "එහෙනම් කියන්න" ... [illegible]

"එහෙම අපි දෙන්න තනියම යන එක හරි නැතේ ඇල්විස්" යැයි මම ගැලවිල්ලට කීවෙමි.

"එතකොට මොකද වරදක් ... ඇමෙරිකාවට ගැහැනු පිරිමි එකෙම යනවා!"

"ඒ ඇමෙරිකාවෙ" මම කීවෙමි. "මේක ලංකාවේ කොළඹ! අපි අතින් සට්ටියක් ... යනු"

"මිනිසා මාව ... කරනවා ?"

"නෑ මම ... නැහැ! ඒ උනාට මේ රටේ මිනිස්සු ? අනිත් ... කළලා මට බේරෙන ... නැති වෙයි !"

"අපි දෙන්න වරදක් කළේ නැත්නම අපි කාටවත් බය වෙන්න ඕනෑ ද ?"

"අපි වරදක් නොකළාට, අනිත් මිනිස්සු වැරදි අහිත්තකයකුවත් අහල තියනවද. කොලඹ ගිනි ගෙනෙල්ලෙන් බෑව සෑ මිනිසා කළාමැදිරියටත් බයයි තියෙනවා!"

"ඒ මොනාද එකට පෙරුම ? ඔයා ගිනි පෙනෙල්ලෙන් බෑව නැද්ද ?"

"නෑ, ගිනි බවේවිත!" මම සිනාවත් මවා ගත්තෙමි.

ඉන්පසු ඔහු ඒ ඔස්සේ ප්‍රයත්න කළේ නැත. මට තනිව ඇවිදින්නට යාමට ආරාධනා කළේ ද නැත! එහෙත් ඔහුගේ ඇසේ වූ බැල්ම මම හඳුනා ගත්තෙමි. ජයන්ත කෙරෙහි මා තුළ තවමත් එසේ යම් කිසි අනුකම්පාවක් හා බියක්. එහෙත් එය ලෝකයාට නොපෙනේවී. ජනතාව ඉදිරියේ අප හැසිරුනේ විවාහක යුවලක් පරිද්දෙනි. ඔහු මගේ දරු දෙදෙනාගේ පියාය ! මගේ සැමියාය ! අපි එකට ගමන් බිමින් ගියෙමු. විනෝද ගමන් චාරිකා ගමන් පවා ගියෙමු. ඇල්ල - සීගිරිය කතරගම - එහෙත් මේ සියලු අනුරූපත් ගිය ගමනවලදී පවා, ඔහු පරිසරයේ බන්ද සෙව් යැයි මට සිතේ.

මෙද ඔහුට රහසින් ඇතැම් දේ කළෙමි. වැරදි දේ නොවේ. මා අම්මාගේ ලිපි ගෙන්වා ගත්තේ ගෙදරට නොව කාර්යාලයටයි. අම්මා මෙයින් අනු කැඩුවේ තිබෙසා නොපැමිණියාය. ඈ බොහෝ දිනෙක කාර්යාලයටම කථා කළාය. කාර්යාලයට ලිපි එව්වාය. මා ඇයට ලිපි ලියා යැවූයේ කාර්යාලයේදීය.

[illegible] කාර්යාලයේ සේවය කළෙන්, [illegible] මා දන්නාවට ගාවේද, තරුණ මල්ලි ජයන්ත කෙරෙහි කිසිදා ප්‍රසාදයක් ඇති වූ කෙනෙකු නොවේ. ඔහු ජයන්ත ගැන කිසිදු සඳහනක් නොකළේය. ඇදුවේ, මගෙන්, දරු දෙදෙනාගේත් දුක - සැප පමණි.

එමරි නැයිද, වෛද්‍ය විද්‍යාලයෙන් සමත් වූ සැමණේන් තරුණ හා විවාහ වන්නට ඒනා සිටියාය. ඇයගේ වැඩි කාර්යබහුලතා අධික වූයෙන් අප ගම්වී කතා බහ කළේ කලාතුරකිනි. ලමා වියේ එක කාමරයේ නිදා ගත් ඇයත්, මාත් නොතරම් ඈතට - ඈතට ගිහින් ඇත් දැයි මට සිතිණි. මගේ එකම සම්බන්ධය අම්මායි. ඈ ලියන ලිපිවල ඈ ඇතැම් විට මට අවවාදයක් දුන්නාය. ඈ ලිපි ලියන්නේ ඉංග්‍රීසියෙනි. එය ජයන්තට ඉහලින් සිටීමේ එක් මාර්ගයකැයි මට සිතේ. ජයන්තගේ ගමේ ගෙදර උදවියගේ තොරතුරු මම කවදාවත් සොයා නොබැලුවෙමි. ඔහුගේ අම්මා හා මලී අක්කා මට මතක් නොවුණා නොවේ.

අම්මා, තවමත් තාත්තාගේ පහර කනවාද? ඇයත්, මාත් නොතරම් සමීප වූ චරිත දෙකක් දැයි, ඈ සිත්තෙත් වත් අත්තාවාද? පිළිතුරු මම නොදනිමි.

වරක් ජයන්තගේ පහර තැලීම් උහුලා ගත නොහී, මම ඔහුගේ අනවසරයෙන් දරුවන් සමඟ අම්මාගේ ගෙදරට ගියෙමි. දෙවැනි දිනයේ ඔහු පැමිණියේ මා කැඳවා යන්නටය. දරුවන් නිසා මම ඔහු වෙත ගියෙමි. දරුවන් නිසා මම බොහෝවිට කෝපය නොපෙන්වා කට පැළෙමි. අම්මා නම් ඔහුට පෙනෙන්ට වත් නොපැමිණියාය. අන්තිමේදී ඔහු මා සලි සැපුව ගියේ බලෙන් මෙනි. දරුවන් රථයට නැගා කල්හි මට ඔහු හා නොයා නොහැකි විය.

මගේ රජිත පුතා, ආනන්දයේ ප්‍රාථමිකයට ඇතුල් කරන ලදී. එය ජයන්තත් උගත් පාසැලයි. රජිතගේ පාසැලේ ගුරුවරියන් තිදෙනෙක්ම, කැඩූර අවට ජීවත් වෙති. එදුන් අද හිට සති අන්තයක අපේ ගෙදර එති. අපි එකට බත් උයාගෙන කමු. මගේ අතීත ජීවිතයේ ඇතැම් තොරතුරු ඔවුන් දන්නේ නැත.

"මාත් ජයන්තත් පරිගණනය ගැලපෙන යුවළකියි" ඔවුන් ඇතැම් විට කියති. මම ඒක පටිත් සිතාගෙයමි. ලෝකයා දකින්නේ කොයි තරම් බාහිර [illegible] දන්නේ ඔවුන්, මාත් පමණි!

එක් දිනෙක අප [illegible] ඔවුන්, මගේ සමීපමට පහරක් ගෙලිය.

"මං නඩු දානවා" මට කියැවිණි.

"දාපං! නඩු දාපං! එහෙනම් මං උසාවියට ගිහින් පේරම කියන්නං - ලමයින්ගේ මිතින එක්ක [illegible] ගෙට් - කෝප්ප විතරක් නෑ.... [illegible] තොටලේ නිදාගත්තු [illegible] නෙ අහගන්න!"

ලජ්ජාව මගේය. දෙදියාත් - මගේ [illegible] ඇත්ත ඇති සැමියෙන් කීමට තියෙන ඇත්තේම නැද්ද?

දරුවන් වෙනුවෙන් මම ඉවසා සිටියෙමි. මවිතාගේ පුතකම එයයි.

මා දුන අණෙහෙ කළ වෙස්ඩා කැඳවා නොවී. කමුදා කාර්යාලයේ සේවයට ගිය පසු, මම සේවා වනිතා සංවිධානයේ [illegible] කළෙමි.

බොහෝ විට අප කමුදා රෝහලේ නැවතී සිටියවුන් දකින්නට ගියේ අප විසින්ම එකතු කරන ලද ආහාර පානාදිය රැගෙනය. නොයෙකුත් ප්‍රදේශවලට ගොස්, ප්‍රහාරයෙන් තුවාල ලද සොල්දාදුවන් වෙත ගොස්, ඔවුනට ආහාර පානාදිය නැගී කොට දී ඔවුනට සතා සිරියෙන් මමද යම් සිටි සැනසීමක් ලද්දෙමි. ඇතැම් විට ගඟමැද්දී සීරිද ගා ප්‍රතිව ඇඳීද යාමටද මට අවස්ථාව ලැබිණි. සතුට වූයේ මේ ගමනේ නොවේ. සොල්දාදුවන්ගේ මුහුණේ සිනා රැලක් දකින්නටය. සතුට! ඇතැමුන් අත පය හිඳ ගත්තොය. ඇතැමුන්ගේ මුහුණ පටා ප්‍රහාරයෙන් විරූපී විය. ඔවුන් බෝම්බවලට ලක් වූ බොහෝ දෙනා, පිහායෙන්තට හෝ දොඩන්නට ජීවත් වූයේ නැත. එහෙත් ජීවිත අවස්ථාවකදී ඒ අවට සිට තුවාල වී ජීවත් වූවනට වඩා, මිය ගියවුන් වාසනාවන්ත වී යැයි මට සිතේ.

ඇතැමුනට අපි රෝද පුටු අරන් දුන්නෙමු. ඇතැම් විට ඔවුන් වෙනුවෙන් විවිධ ප්‍රසංග පවා සංවිධානය කළෙමු.

කොළඹ කමුදා රෝහලේ පමණක් නොව, වෙනත් රෝහල්වලද සොල්දාදුවන් වෙනුවෙන් කොටස් වෙන් වූ හෙයින්, අපි මේ තැන්වලටත් ගොස් ඔවුන්ගේ දුක සැප සොයා බැලුවෙමු. සටනින් මිය ගියවුන්ගේ අවමඟුල් උත්සවයන්ටද අපි සහභාගී වුණෙමු.

මේ ගිය ගමන්වලදී, ඒ පවුල්වලට මූල්‍යත්ද ආධාර එකතු කොට පිළිගැන්වීමු.

අපට ආධාර ලැබුණේ නොයෙකුත් ලොකු ව්‍යාපාරවලිනි. අප වැනි වනිතාවන්ට මේ ව්‍යාපාර වෙත ගොස් එහි පාලකයන්ට කරාකොට, ආධාර ඉල්ලා ගැනීම වඩාත් පහසු විය. අපේ බැල්මට, සිනාවට, ඔවුන් අවනත වූවා යැයි සිතේ. ඒ නැතත්, රටට කෙරෙන සේවයකි, මේ ආධාර මේ හැරෙන්නට කමුදාවෙන් විශ්‍රාම ගිය ඇතැම් කමුදාපතීන්, ලොකු ව්‍යාපාරයන්හි ප්‍රධාන ආරක්ෂක නිලධාරී තනතුරු දැරූහ. මේ සම්බන්ධයන්ද අපට වැදගත් විය.

බොහෝ විට සේවා වනිතා සංවිධානය නිසා, මට කොළඹ නගරයේ අමතක විය. සියල්ල අමතක රාජකාරි ඉටු කළෙමි.

සේවා වනිතා [illegible]

[illegible]

"මිනිසා ඩයස ලෝකය හරි අඳුරු නේ." [illegible]

"මොකක්ද ඒ පාර?" [illegible] කළෙය.

"සුපිරි [illegible] බැඳීලා [illegible] කියල"

"පණිය [illegible]"

[illegible] තමන්ම [illegible] සැරසීමද? [illegible] මමද ඔවුන් හා එකඟවෙමි.

[illegible] මුහුණ [illegible] හා එදා [illegible] සොල්දාදුවන් [illegible] සිටියහ. මෙරටේ සිටි දෙදෙනාට පමණි. [illegible] දෙදෙනාම [illegible] බෝම්බයකින් මිය ගිය බව මම පසුව දැන ගතිමි. [illegible] මාද නොව වෙනත් පළාත්වලට යවන ලද බවද මම පසුව දැන ගතිමි.

මේ සියල්ල කලේ ජයන්ත යැයි මට දැන් සිතේ.

ඒ සිසිවෙනුත් හා කමුදා මගේ මිතුරියන්ගේ සම්බන්ධය තමන් නැත. මේ නිසා ඔවුන් තිරිවෙනුත් හරි හැටිම මා මුහුණ දැ [illegible] දැයි සැකයකි. [illegible] තිරිවෙනුත් කෙලි කලේ නැති බව දිවුරා කීවාය.

ඈ දෙවියන් - [illegible] සැමියන් [illegible] සියල්ල [illegible] දෙදෙනෙකි.

ඇතැම් විට දොශී, අම්මා වැනියවුන් වෙත කොතෙක සම්බන්ධව කතාවක් කියා සිනාසෙන්නේ, ඔහේ තරහකින් නොව, තමන්ගේම සාර්ථක සැනසුම! ඔවුන්ගේ සිතේ පලි ගැහීමේ චේතනාවක් නොවේ. ටවුන්හම් ඔවුන්ගේ විශ්ලවට ලුත් ඩිනාගේ [illegible] අබේරත්නය, "ලස්සන කෙල්ලො "පහල සැත්තාට කරි අහලා" යැයි ඔවුන් කීහ. [illegible] ජීවිත් නැත... වයිස්ට් තමයි [illegible] කරි යනවා.

ඇතැම් විට අපේ සිනාවට ඉලක්ක වනුයේ ලොක්කාගේ බිරිඳයි. ඈ ඇඳ එන ඇතැම් ඇඳුමින් අපේ ඇසට නුහුරුය. "මේ කොහෙන් හොයා ගන්න ලැබෙන් ද"යි දර්ශනී වරක් කීවාය.

"රූබි ඇමෙරිකාවෙන් ගේන්න ඇති."

රූබි එතෙර ගොස් රූ රැජින තරගයක් දිනා ආ ගැහැනියකි. ඇයද, ඉඳ හිට අපට උදව් කරන්නට ඇඹිණේ.

එක් සවසක අපි අප්වා වනිතා සංවිධානයේ විශේෂ රැස්වීමකට නිලධාරීන්ගේ ශාලාවට ගියෙමු. මුලසුන දැරුවේ කමුලාපති අබේරත්නයි. රැස්වීම ඇරඹී මඳ වේලාවකින් ඔහුට උරකැටන අණිවිඩයක් ලැබිණි. ඔහු පුටුවෙන් නැගිට ගියා ගියාමය! ආපසු ආවේ නැත.

උරකැටනය අසල සිටි තරුණියක් අපට සසුව සිද්ධිය හෙළි කළාය. "ඒ කතා කළේ ලොක්කාගේ වයිෆ්. අනේ මගේ... ස්කොච් ගහන්න යමු! කිව්වා. ඒ වෙලාවෙම ස්කොච් බෝල් ගහන්න ඉතට කොට්ටෙල් එතට ගියා!"

"ස්කොච් බෝල් ලොකුවු බිම බෝඩ්බවලට වැඩිය." දර්ශනී කියමනක් එකතු කළාය.

ඉඳහිට මෙවන් සිදුවීමක් ගැන ඔහුට ඇහුණේද, අපෙන් අපමණ සේවයක් වී යැයි මට දැනුණු සිතේ.

ඇතැම් විට අපට කමුලාපති අබේරත්නගේ නිවසේ සාදයකට යාමටද ආරාධනා ලැබිණි. මී... පාරේ ඇති ඒ නිවෙස අවට ඇති අනෙක් නිවෙස්වලද ජීවත් වන්නේ ලොකු ලොකු උදවියයි. මන්ත්‍රීවරු, උසස් බැංකු නිලධාරීන්, උසාවියේ උසස් තනතුරු දරණ උදවියයි.

මම කමුලාවේ රථයකින් ජයන්ත හා එහි යන්නෙමි. අප හැසිරෙන්නේ කිසිදු වෙනසක් නැති අයුරිනි. හැම දෙනාම ජීවත් වන්නේ බොරුවෙන් යැයි මට සිතේ. අබේරත්නගේ බිරිඳ තමරා කට හැර කථා කරන්නේ අභියාක මෝඩ අයුරිනි. අබේරත්නගේ දෙබිඩි

දවිය ඈ. දන්නේ නැත්ද? අබේරත්න, ඉතා ඉහළ [illegible] තරුණියක් සමඟ ඇතැම් ඇල්වලට යන බව ඈ දන්නවාද.?

බ්‍රිගේඩියර් ගාමිණී සමරතුංග [illegible] ඔහු දන්නවාද [illegible] ලස්සනයි"

මම සැකිල්ලකින් තොරව "ස්තූතියි" කීවෙමි. ඇසිල්ලකින් කොහේදෝ සිට ජයන්ත වයිත් විදුලියක් ලෙසින් මා වෙත ආවේය. මා තවත් සම්බන්ධයක් ඇති කර ගැනීමට [illegible] ඔහු බැහැ කරන්නාද?

"මොනවද බ්‍රිගේඩියර් කිව්වේ?" ගාමිණී පිටව ගිය පැණින් ජයන්ත මගෙන් ඇසීය. සාවද්‍ය විලසින් මම "මොකත් නෑ! කෙළේ කිව්වා! නැතල යමුද අනුවා?" කීවෙමි.

මෙයින් පසු ජයන්ත, මා [illegible] කෙලවුණේ [illegible] නැත. ඔහු විනිලුමින්ද? මට සිතිණ. [illegible] ඈහුලන ගීස්! [illegible] ලෝකයේ සුව ගිනි! ඇතැම් තැනවල සංගීතයද, සිනා කථා හඬද සංසර්ගයද [illegible] සවන්පත්. මල්ලිකා [illegible] ඇසෙන් යැයි මා නොකෙල් ඇසු කරාට් තොරාම් නැද්ද?

මෙවන් උත්සවයකින් පෙරළා ගෙදර එන ජයන්ත මඳත් නිහඬයි. හෙට දින ඔහු සලින් සැබෑ ලෝකයේ සුදු ගිනි මැදට, පොළේ වැද දිවිවලට සහභාගී වීම පුහුණු. උත්සවය තාවකාලිකය.

ඔහු පුතා සමඟ එන ඇඳේ නිදද්දී මම උදවිණිය තුරුළු කරගෙන නොයෙක් දේ ගැන සිතමින් නින්දට වැටෙමි.

www.sinhalaelibrary.com

4.9

මගේ අනෙක් පැනයිම, සතුට, ශාස්ත්‍ර ඇටිමයි. අත් සාස්තර, [illegible] ඇසීම්, ආර්‍යයන්ගේ ජ්‍යොතිෂ ශාස්ත්‍ර ආදිය කෙරෙහි මා [illegible] [illegible] [illegible] ඇල්ම [illegible].

"බොරු දෙයක් නෙවේ" ඔහු කීයයි. "ජ්‍යෝතිෂයවල තියෙන දේවලුත් වෙන්න තියෙනවට නෑ වෙට්"

කෙනෙකුගේ මගේ අනාගතය ලුවාත් මෙන් කියන විස්තරයක්, මා විමංසියට සන් කරයි. එවන් කෙනෙක් ගැන ජ්‍යයන්න කියන්නේ "සමහර අයට අනුන්ගේ හිත් බලන්න පුළුවන්! ඉතින් හිතේ තියෙන දේවල් අහන්න පැමිණි විදියට කියාව්!" කියායි.

මගේ තර්කය නම්, ඇතැම් දේශපාලඥයන් පවා ශාස්ත්‍ර විශ්වාස කොට, ඒ අනුව කටයුතු කරන බවයි. ජන්ද නාම ඩාරිම, ජන්ද පැවැත්වීම ආදිය තම ප්‍රමන්ට වාසි වෙන හෝරා නැකැත්වල ඇතැමුන් පවත්වන බව මම අසා ඇත්තෙමි.

"ඇමරිකාවේ ජනාධිපති හිටපු රොනල්ඩ් රේගන්ලුත් සාස්තර අහල වෙලාව බැලුවලු"මම තර්ක කළෙමි.

"ඉතින් ඇමරිකාන්කාරයෙක් හාල පළියට අපිත් කරන්න ඕනැද?"

අප අතර කථා බහේ ඇත්තේ තරඟකාරී තොරු(ය)ක්ත ගතියකි. ඉඳහිට ඔහු මට, "එකතව කට" යැයි කීයයි. එසෙන් මම කථා කරමි.

මා සාස්තර අහන්නට යන්නේ මගේ මේ ජීවිතයේ ගැලවීම තවදා ඇයි අසා දැන ගැනීමටය.

ගැමි දෙනායෙන්ම මා අසන්නේ මේ සම්බන්ධයෙන් මා මිදි යා යුතුද කියායි.

"මේ කාර් ගෙන තියෙන්නේ වැරදි සම්බන්ධයක්!" එක් ගැහැනියක් කීවාය. "දැන් කරන්න දෙයක් නෑ! අවුරුදු කීපයක් මෙහෙම තියෙනවා."

"දික්කසාදයක් ගැන මොකද හිතන්නේ?" මම තවත් කෙනෙකුගෙන් ඇසීමි.

"ජීක අරු(ව)ාට හොඳ නෑ!" ඒ ඇත්තිය කීවාය

"තව ටික කාලයක් මෙහෙම ඉවසලා ඔට්ටියෙන් හොඳයි."තවත් කෙනෙක් කීය. "අවුරුදු කීපයකින් [illegible] [illegible] වෙනයක් ඇල්ල වෙනවා.."

[illegible] - [illegible] - මා [illegible] එක්කත් එවන් හොඳ දිනයක් එන [illegible]

"අනේ ගම්ලා හොඳ ගණ්ත ගාරයෙක් ඉන්නවා කම්පලපිටියේ" දිනක් දයානි කීවාය. "මං [illegible] ගියා.. කරියටම - හරි සේරම ලනදි වෙනස්වීමක් වෙනවා [illegible] කරියටම කෙනෙක් [illegible] ගියේ නැහැ. කවිල ටිකයි [illegible] [illegible].. මං තාවර කියන්න ඇහැටම කර [illegible] කරල තියෙනවා [illegible] එයක් [illegible] හරියට කිව්වා."

"මටත් [illegible] යායි අනේ" ඒ මොකොහොම [illegible] කටන් මගේ ගිය තලියකන්නේ මෙම [illegible] [illegible] විටෙයි. "ජයන්න විදුලි බිය ලැබෙන යං!"

"කල් [illegible] [illegible]කට දාලා යන්න ඕනැ"

"එහෙනං ඔහිජ් එකෙන් වරුවක් දාලා යනවා"

මා කාලේ එයයි! මෙමින් සති අතකට පසු, මට කම්පලපිටියේ "වනිතා ලතා" හමුවන්නට හැකි විය. වනිතා ලතා ඔහුගේ ඇත්ත නම නොවේ. පිරිමියෙකු ලෙසින් උපන්නද ඔහු එවන් වටන් ගැහැනියෙකු අනුකරති. ඔහු අඳින්නේ ගැහැනු ඇඳුමය. රන් මාල - වළලු පළිඳි, බැලූ බැල්මට ඔහු පෙනෙන්නේ ගැහැනියක ලෙසටති. වනිතා ලතා මට කථා කලේ නංගී කියමිනි.

"නංගී ඔයා අත් හරියට දුක් විදිනව නේ" ඔහු දුක් අවින් කීය. මා මේ ඔහු දුටුවා පමණි. ඔහුගේ ගෙදර ලොකු නාස්පයකින් වට වුණු පැරණි කාලයේ එකකි. ඇතුළත බිත්ති රෝස පාටය. කැමි තැනම ඇත්තේ මල් පොකුරුය, ලේස් රෙදිය! සඳුන් කරල්, කූට්ටන්දලුත්, පලින් පල ඇල්ලවී. පරිසරයේ ඇත්තේ යම් කිසි සියුමැලි වනිතාමය ගතියකි.

විදුලි පහන්වල ආලෝකය පවා රෝස පැහැයකි.

වනිතා ලතා ඉදිරියේ හිඳගත් මම, ඔහුට මා දෙස බලන්නට ඉඩ හැරියෙමි. මෙතින් ගහු කරල වී මෙන් කථා කරන්නට වූයේය. මගේ දරු දෙදෙනා ගැනද, ස්වාමියා ගැනද, ඔහු කීවේ දැකින් දුටුවාක් මෙනි.

"ඇඹුම් බයවෙන්න එපා! ඔයාට රට යන්න වාසනාව තියෙනවා! මේ සම්බන්ධය කඩන්න එපා ! ඔය විදියටම ඉවසල ඉන්න ... රට ගියාම හොඳ ගෑ ගම්බ වෙනවා!"

"මං සුද්දන්ට කැමති නෑ" මම සැබෑවටම හෙලි කළෙමි.

වනිතා ලමා කියනුණොය. "රට ඉන්නෙ සුද්දො විතරද මෝඩා, කළු අය [illegible] ඉන්නවනෙ?"

"මං කළු අයට කැමැති නැහැ!"

"ඔයාට හොඳ ගැලපෙන කෙනෙක් හම්බ වෙනවා. ඔයා රට යනවා."

මම වනිතා ලතාට මුදල් ගෙවා එතැනින් පිටවූයෙමි. රට යාමත් සිහිනයක් පමණි.

පාදර් මාමා කැනඩාවට ගිය බව සැබෑය. එහෙත් ඔහු මට උදව් කරාවි ද ? ගෙනිසිල්ඩ්ව්ජියාවෙන් යම්කිසි උපාධියක් ලද ඔහු, කැනඩාවේ ජදිවියට ගිය බව අම්මා කියා එවා තිබුණොය. ඔහු උදව් කරන්නෙ යාපනේ මිනිස්සුන්ට බවය ඇ සඳහන් කර තිබුණේ.! අපි ඔහුගෙන් කොතරම් ඈතද? ඔහු උදව් කරන්නේ නැති බැරි දුවිඩ අනාථයන්ට පමණින්ද ? පාදර් මාමා මාර්ගයෙන් රට යාමත් සිහිනයකි.

එහෙත් පුංචියට මෙන් ජීලත පතියේ මම ආරාධියක් ලැබිණි, එනම් ගොඩකවෙල මාමාගේ දුවණියගේ ආයෝජා, නිව්යෝක් නගරයෙන් ආ සිංහල දොස්තර කෙනෙකු හා විවාහ වී ලගදීම එහි යන බවයි.

ඇයට සුභ පතන්නට කතා කළ වෙලාවේදී මම විහිළුවට මෙසේ කීවෙමි. "නංගා එහෙනං අපිත් එහෙ ආවොත් අපිට උදව් කරනව නෙ."

"මොනාව කියනවද අක්කා?" අයෝජා කතා කරන්නේ සවදත් පරිදි, ආදරයෙනි. "ඕනෑ වෙලාවක එන්න. අස්තිත ලබාදීම හොයන ගන්නවිදු එකකොට ඉව තියෙව් ! දැන් නං ඉන්නෙ අපාට්මන්ට එකකනු ! ඔයත් එන්න - ජයන්ත එක්ක !"

"ඔව් සේරම සිහින තමයි."

"එහෙම කියන්න එපා අක්කා - සිහින සැබෑ වෙනවා!"

සිහින සැබෑ වෙනවා ... ජයන්තත් සැබෑ වූ සිහිනයක්ම නොවේද? සිහිනය සැබෑ වුණ පලියට එය සුන්දර වේවිද?

මම - මගේ සිහිනය නැති කරමි සුන්දර කරන්නට නැත් කළෙමි. මා එය එසේ කළේ මගේ අරුවත් ලොකු කරමින් [illegible] නිවාඩු ඇති වෙලෙන අවුරුදු ලොකු ජෙදකා වෙනුවෙනි. ජයන්තට ඔහුගේ අඩවියේ "සුන්දර" ලෙස [illegible] මට කතා කරන්නේ [illegible] ගිය මම, [illegible] එවා, ජයන්ත

"පුතා අම්මගෙන් [illegible]

ඔහු අසයි.

[illegible] වලට යනවද කියල?"

මා පිළිතුරු දෙන්නේ ජයන්තය "පුතා තාත්තට කියන්න මං කඩ වැඩට යන්නෙ නෑ කියල"

රජිත අප දෙදෙනා [illegible] මලය කට්ටුනු කරයි. සියල්ල [illegible] අපේ කොල්ලයා ඒකාල, ඇත් ඇයියා මෙන්, [illegible] ඔහු චිතක කෙයයි. විට පැයිරෙන්නේ අරු [illegible] ජයන්ත බොහෝ කාන්තාව එවාන ආදරේ [illegible] මට සිතේ [illegible] තැම විටම රිකාව අලුත් ශාලුම, ජයන්ත අයි නැති ගොනුවීත් ලෙයි.

එහෙත් ඔහු ඒ ආදරය [illegible] දක්වන්නේ නැ නොවේද ? ඔහු ජී දෙකසතුට [illegible] සතුට ලබනවා ඇයි මම නොදැනිමි. ඇතැම් විට විසුරු කියමින්, ඔහු රාත්‍රියේ යන ගමනකදී, ජී දෙකෙන් විදාව පාත් වී ඇයි මම මිතොන්ම ඉන්න කරමි. මට පිළිතුරක් නැත. ඔහුගෙන්ද මම පිළිතුරු බලාපොරොත්තු නොවෙමි. එහෙත් ඇතැම් විට ඔහු නිවසට පැමිණෙන්නේ ජයග්‍රාහී අයුරෙනි. තවත් විටෙක, පරාජය ඔහුගේ මුහුණේ පැහැදිළිය.

ඔහු කොල්ලකොට්ටර්යේ නැගී සිටව යන හැම විටම ඇත්තේ "ජය ගනිමි" යන අධිෂ්ඨානයයි. ඇතැම් විට ඔහු පිටව යන්නේ ගී මැදමගාව හරියේය. උතුරේ තමුදා මෙහෙයුම් පිදු වන්නේ ජදිලවෙන යාමයේය. ඔහු තම හටයන්ට නිසියාකාරව සැලකු බව නම් මම දනිමි. තමා යටතේ සේවය කරන සොල්දාදුවන්ට හැකි හැම උදව්වක්ම ඔහු කමල් ඔවුන්ගෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන ලබා ගන්නා ආකාරයෙනි.

වරක් මෙවන් ගමනක ගොස් පැමිණි පසුවදා ඔහු තමුදාගම් සමග දුරකථනයෙන් කතා කරනු මට ඇසිණි.

"අපේ එකාලාස් දෙන්නෙ මැරුණ සර්! අපේම මිනිස්සුන්ගේ වැරැද්ද. කවුරු හරි අපේ ගමන ගැන උන්ට ඔත්තු දීල තියෙනවා සර්! උන් දැනගෙන හිටියා අපි එන වෙලාව හරියට"

තවත් වතාවක ඔහු මෙසේ කියනු ඇසිණි.

"මේජර් මොහොමඩ් මැරුණේ එහෙ නම් අපරාදේ සර්. තව ටිකෙන් මෙයිට එහෙ ඉන්න තිබුණේ. ඔයා හිතන්නෙ මැරැද්දට කෝතු දෙකක්, හෙලිකොප්ටර්වලින් දෙකකුම, අපේ මැවම්ගෙ විනෝද සවාරියකට ගිහින් ඉන්න ... අපේ අයට ... දාලා. අනිත් හෝඩුව ... අපේ ... මිනිහා - මිනිහා සයිවාරු ගහලා තියෙනවා ... [illegible] ... කියලා ! ... [illegible]"

[illegible] ... වූ ... වැටලීම ගැන ප්‍රචාරයක් ලැබුවෙමි. ඉතුයේ ජයන්තගේ නාමය සඳහන් විය. වැටලීම අසාර්ථක වීමට හේතුව ජයන්තගේ, ඔහුගේ අලුත් ප්‍රධාන නිලධාරියා වූ ජාජ් අලහකෝන්ගේ වරද බවත් සඳහන් විය. ලොක්කාගේ බිරිඳගේ විනෝද සවාරියට හෙලිකොප්ටර් දෙකක් යොදා ගැනීම නම් මේ පුවතේ සඳහන් නොවීය.

මේජර් මොහොමඩ්ගේ සිරුර වත් සොයා ගත නොහැකි විය. හමුදාවේ දාහතර දෙනෙකුම ප්‍රහාරයෙන් මිය ගිය බවද මම දැන ගත්තෙමි.

මෙයින් පසු ජයන්ත හාලයක් ගත කිසිල් කැලතිරීමතිති. මම ඇත්තෙන්ම ඔහු ගැන අනුකම්පා සිතිණි.

"සේරම ඇත් සත්තෙ මගේ තරපිටින්. මං තමයි කරන්න ගෙන ගරිය දක්කෙ මමයි."

"ඔය ගැන ඔය තරු හිතන්න එපා අනේ" මම කීවෙමි.

"කොහිතා බෑ පමි ! (...රෙත් නකුරෝ) , දකුණේත් පාතුරෝ . අපි ගත්තේ රටට යහපතක් කරන්න කියල. සමහර මිනිස්සු තවම විශ්වාස කරන්නේ නෑ!"

"වෙනතාව හොඳ නෑ වරිත්තෙ නෑ ජයන්ත"

බොහෝ කලකට පසු ඒ රාත්‍රියේ ඔහු මගේ තුරුලට සැමිණියේය. මම ඊසිපරිදි ඔහුට ඉඩ දුන්නෙමි. ඔහුගේ හැසිරීමේ රළු විකරු ගතියක් විය. එහෙත් මම යම්කිසි තෘප්තියක් ලදිමි.

5.1

පවුරු පද්දල යා ... දැන් මෙහි ... [illegible] ... ගම්මුල් ප්‍රමණ්, මගෙම හැමැත්තෙන් ... මා මේ ... [illegible]

මා සිත වෙනස් කොට ... [illegible] ... ගියේ ... [illegible] ... හමුදාවේ උදවිවට ... [illegible] ... සූර්යයන් වෙනුවෙනි.

සුරංග ඒ ... [illegible] ... ගියා කළේ ... [illegible] ... ජෝතිකට ... [illegible]

එක් දිනෙක ... [illegible] ... ගියේය. ඒ ... [illegible] ... ගියේය.

අනුක්ව ... සුරංග, රෝහල ... [illegible] ... මිය ගියේය. මේ ... [illegible] ... මිනිසුන් මරණ එවන් පිරිසකට එරෙහිව යම්ත් තළ නැති නම් ?

පවුරු පද්දල, විමුක්ති පෙරමුණේ කල්ලියකම සිටින බව ලැබුණු ඔත්තුවක් අනුවය. ජයන්තත් තව හමුදාවේ ... [illegible] ... ක්‍රියා කළේ. මුල් දිනවල ඔහු කොහේ ගියා දැයි මම නොදැන්නෙමි.

ජයන්ත පවුරු පද්දල ... [illegible] ... එනි කවයක් සමීපයේ ... ඔහු ජීවත් විය. ඔහුගේ උදව්වට තවත් දෙදෙනෙක් ආහ.

තවත් තරුණියන් දෙදෙනෙකුත් මෙන්, ඔවුන්ගේ උදව්වට ගියේ සඳුවය.

ගම්මුදාව හා රජයින් කටයුතු ... [illegible]

තරුණියටත් නැවතෙන්නට කවදාවත් නොලැබිණි.

ඇතැම් දිනෙක අප කළු කඩයට ගොස් යමක් මිලදී ගැනීම පමණි! මෙවන් විටෙක එහි යන එන අය ගැන අපි නොදිසියෙන් සිටියෙමු. වැඩි දිනක් නොයා එක් තරුණයෙක් ගායා හා මිතුරු විය. ලයනල් නම් වූ ඔහුගේ මාර්ගයෙන් මමද මේ කණ්ඩායමට හවුල් වූයෙමි.

www.sinhalaelibrary.com

ගායා සිංහයාගේ [illegible] කියා යයි කියටත් තිබුදිය. ඇ ත්‍රස්තවාදීන්ගේ සංවිධානයට හවුල් වූයේ ලයනල්ගේ මාර්ගයෙනි. මමද, වරක ඔවුන්ගේ සභාවකට සහභාගී වූයෙමි.

එතැන තිහක් පමණ පිරිසක් ඇවිත් සිටියහ. ජයන්තද එතැන සිටය කුන්, මා නැකිරුණේ ඔහුට නොදන්නා අයුරෙනි.

මේ රැස්වීමේ දී ඔවුන් කතා කළ නොයෙක් උපායක්‍රම ජයන්ත උවමනාවෙන් අසා සිටියේය.

ඒ රාත්‍රියේම ඔහු මේ සියලු තොරතුරු පොලීසියට ආරංචි කරන බව මම දැන සිටියෙමි.

ඒ රාත්‍රියේ ජයන්ත මා නැවති සිටි නිවෙසට පැමිණියේ නැතිව නොවේ. රැස්වීමට ආ තවත් තරුණයෙක් සමඟිනි.

"මේ මල්ලිට, නංගිට අඳුනාගන්න ඕනෑලු කියනවා" ජයන්ත සුළු කරමින් කීය.

අලුත් නම් වූ තරුණියා සිහින් පැහැපත් සිරුරක් ඇත්තෙකි. ඔහු ත්‍රස්තවාදියෙකැයි කෙසේ නම් විශ්වාස කරන්නද ?

"මාව මොකටද අඳුන ගන්නෙ?" මම කෝල ගතියෙන් ඇසුවෙමි.

"ඔය දෙන්න කතා කරන්නකෝ!" කී ජයන්ත, අපව තනි කොට යන්නට ගියේය.

මම, අලුත් සමඟ රාත්‍රියේ ඇවිදින්නට ගියෙමි. තරු පිරි අහසක් යට අපි වෙල් ඉවුරක හිඳ කතා කළෙමු. ඔහු විප්ලවය ගැන කී හැම දෙයක්ම මම උවමනාවෙන් අසා සිටියෙමි. ඔහු විශ්ව විද්‍යාලයේ උපාධියක් ලද්දෙකි. තම පියා පොලිසියේ අතවරයකට හසුව මිය ගිය බවත්, සියලු දේශපාලනඥයන් විප බවත්, ඔහු කියා සිටියේය. මම සැබවින්ම ඔහුට අනුකම්පා කළෙමි.

ගමුදා නිලධාරියෙකු හමුවේ විද ගියාටත් පත් වූ හැටි මමද කෙළි කළෙමි. මා නිවේ සැබෑ සිද්ධියයි. එහෙත් මා දැන් උදව් කරන්නෙ මට එදා වැද උන් ගියාටම බව නම් කෙළි නොකළෙමි.

මා ගැනත මට මුදම සිතිණි. මා කොයි යන්නේද? මා විප්ලවවාදීන්ට අවශ්‍ය විය යුතුද ? නැත.

මෙවන් කාලයකට [illegible] ලන්කාවේ [illegible] ඒ සති ලදී. [illegible]

ඒ අතර ලයනල් හා අලුත් සිට බව මම දනිමි. එහෙත් මුහුණ දැ මෙවැනි නම් මම [illegible].

මගේ එකම සැකසිල්ලට [illegible] ඒ පිරිස අතර ප්‍රචාරයට වෙඩි තැබූ ද්‍රව්‍යයකට [illegible].

මේ [illegible] පසු ජයන්තට [illegible] සහතික ලැබිණි. [illegible] ගෞරව සම්මාන ලැයි හමුදාපති [illegible] සේවය කළ [illegible].

මිද සාදයට පසු ජයන්තට, තවත් ප්‍රසාදයක් ලැබිණි. මාස හයකට ඇමරිකාවේ හමුදා පුහුණුවට ලැබීමට ඔහුට වරම් ලැබිණි.

"සමිලා අවුරුද්දකට ඇමරිකාවට යන්න පුළුවන්" ඔහු සතුටින් ඉල්පමින් කීය. "මං ජීවතෙකට ලියන් කෙමේ නොදැනේ"

"ඔයා ගියාම අපට යන්න බැහෙ?"

"මිලදුමිනෝ! මං ජීවත් හදාගන්නංකෝ!" ඔහු කතා කළේ උද්යෝගයෙනි. "පුතාටයි දුවටයි උනත් ඇමරිකාවේ ගිහින් ඉගෙන ගන්න පුළුවන් .... කොච්චර හොඳද !"

"අපි ඇමරිකා යනවද තාත්ති?" ඒයා ඇසුවාය.

"දැන් යන්නෙ මං විතරයි දුව. පස්සෙ අම්මින් එක්ක ඔයාගොල්ලොත් එනවා" ජයන්ත දුට වඩා හසමින් කීය.

ජයන්ත අමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට ගිය සය මාසයේ මම අනුනා නිදහසක් ලද්දෙමි. එහෙත් මගේ චරිතයට ගැතියක් කැලලක් වෙන කිසිදු සම්බන්ධතාවයකට මම නොපැටලුනෙමි. දරුවන් දෙදෙනා වෙනුවෙනි මා ජීවත් වූයේ.

[illegible] අම්මා, තාත්තා, මල්ලී, නංගී, [illegible] අය අතර වූහ.

මගලට සිදු වූ දෙයක් නදීකා කවා නොදන්නාය. ඔහු නීති කාර්යාලයේ රැකියාවෙන් අස්ව වෙනත් ගිය බව පමණකි. ඇ දන්නේ! මංගලගේ නැගො වූ කාක් විශේෂඥ මාරුවක් ලැබ ගොසිනි.

වෛද්‍ය විද්‍යාලයෙන් සමත් වූ චමරින්, තංරනාත් විවාහ වූහ. මවුනට මුල්ම පත්වීම ලැබුණේ බදුල්ලටය. දෙදෙනාටම එක්ව එහි යාමට හැකිවීම එක් අතකට සහනයක් විය.

මේ කාලයේදී මටද ඉද සිට රාත්‍රියක, දෙහිවල ගෙදර, අම්මා සමඟ රැඳෙන්නට හැකි විය. දරු දෙදෙනාද මේ ආච්චි අම්මාගේ ගෙදර රාත්‍රිය ගත කිරීමට ආශා කළෝය. ආච්චි අම්මා ඇගේ කුඩා මුනුබුරන්, මිනිබිරියන්, මිතෑවටත් වඩා සුරතල් කළාය.

මමද, මගේ නිදහස රස වින්දෙමි. ඉඩ ලද විටෙක, දරු දෙදෙනාත් සමඟ වෙරළේ ඇවිද ගියෙමි. ජයන්තද නිතර එතෙර සිට ලිපි එව්ය.

ආශිය තැන්වල ජායාරූප එව්ය. ඔහු සිටියේ උතුරු කැරොලයිනා ජනපදයේ, පොව් බූග් නම් තැනය. ලංකාවෙන් සිටියේ තවත් එකම අයෙකු පමණී. නොයෙක් රටවලින් හමුදා පුහුණුවට ආ අය එහි තැවෙනි සිටි අතර ජයන්තගේ සාමීරය තවුල් කර ගත්තේ එන්රිකෝ අල්ෆොන්සෝ නමැති පෘතුගිසි ජාතිකයෙකි.

"එන්රිකෝගෙ භාෂාවේ හුඟක් වචන අපේ සිංහල භාෂාවෙත් තියෙනවා" වරක් ජයන්ත ලියා එව්ය, "සපත්තු, කමිස, මේස, පින්තූර .... මං දැනං හිටියේ නෑ, අපිට අයිති වචන ගොඩක් ආවේ පෘතුගාලෙන් කියා!"

තවත් වරෙක, ඔහු මා ගැනත්, දරුවන් ගැනත් තදින්ම සිතනි

බව ලියා එව්වේය. අපේ වෙනුවෙන්, [illegible]

"ඔයාටත්, දරුවන්ටත්, මෙහේ ඇවිත් ඉන්න පුළුවන් නං කොච්චර හොඳද!" [illegible] ලංකාවටත්, ඔයාටත්, [illegible]

[illegible]

"එක [illegible] අපි ටී. වී. එකේ [illegible]

[illegible]

වරෙක ලංකාවට ආරංචියක් [illegible] ජයන්ත, තවත් වරෙක [illegible]

සය මාසයකින් ජයන්තගේ පුහුණුවීම් කාලය අවසන් විය. ඔහුගේ උපාධි උත්සවයටද මටද සහභාගී වීමට වරම් ලැබිණි. දරු දෙදෙනාට අම්මා ළඟ රඳවා මම ගමනට ලැස්ති වුණෙමි.

ගමන සති තුනකට වූවද, දරුවන් අමා යාම ගැන කැමැත්තක් නොවිය. රටවැසි වූ අරාජික තත්ත්වයද යහපත් නොවිය.

මා යුවන් යානයට නැගගේ හද සසලවන වේදනාවෙනි. එම වන විටත් ජයන්ත, කථා කරමින් සිටියේ, නොයි සිතුවිලි ගෝ නැති නම් මා ඇමෙරිකාවේම නතර විය යුතු බවයි. සමුද්‍රයේ අලුත් මෙහි පැමිණි විට, තම බිරිඳද නතර කර ගියේය. ගිරාති නම් වූ ඇය, දැන් මොන්ටිසෝරි ආයතනයක සේවය කළාය. එවන් අධ්‍යාපනයක් ලද ඇයට ඇමෙරිකාව වැනි රටක සුදුසු රැකියාවක් සොයා ගැනීමට අපහසු නොවන්නට ඇති! එහෙත් ලංකාවේ නීතිය හැදෑරූ මා වැන්නියකට, එවැනි රටක ඇත්තේ කිනම් අවස්ථාද? "ඇවිත්ම බලන්න" යැයි කියයි ජයන්ත එව්ව.

හමුදාවේ මාර්ගයෙන් හමුදා පුහුණුව සඳහා ගිය ජයන්තට නම්, රාජකාරිය ගයා දමා, එහි නතර වීම කළ නොහැකි විය. ඔද

[illegible] සෙමිනයෙන් විදෑස් ලත් සලු, එසේ රට යාමට නැතිවෙනැයි ඔහු සිතුවේය. එසේ කලින් මා ගෙයින් නැතත් බැහැ පිළිවෙලක් වීමු යොමුවිනැයි ඔහු කීය.

එහෙත් අප ජයන්ත කැමති පැහැදුවකට තිබී දෙයක් සිදු නොවේ.

"අපේ [illegible] වින්ස්ටන් සිල්වා [illegible] [illegible]" [illegible] ජයන්ත කීය "ඒ වගේ [illegible]"

වින්ස්ටන් සිල්වා සැමවිටම රට හැර ගියේ ඔහුගේ ජීවිතයට තර්ජන වූ නිසාය. ඔහු අතීත සිදු වූ යම් යම් දේශපාලන ක්‍රියාවන්හි ප්‍රතිඵල වූ නිසා දෙනා, මරණ තර්ජන එල්ල කළ සලුය, වින්ස්ටන් සිල්වා රට හැර ගියේ. ඇත්තෙනම්, ඇතැම් විට ජයන්ත කීවේ, තමාගේ ජීවිතයද අනතුරේ බවයි. [illegible] යන තැම දෙනාගේම ජීවිත ඇත්තේ අනතුරේ බව අලුතෙන් කිව යුතු නැත.

දෑවත් වෙන තැනක රඳවා, කන්තාලුන රටින් තනිවීමට නම් මගේ සිහිල්ලු කැමැත්තක් නොවීය. එහෙත් එවන් පරිත්‍යාගයකින්, ඔහු හැඟ දැවැත්ව යහපතක් වෙයි නම්, මරණ වියයෙන් එවැනි අවස්ථාවකට මුහුණ දෙන්නටද මම සිතා සිටියෙමි.

මා අමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට පා තැබුවේ මෙවන් නොයෙකුත් දෙගිඩි සිතුවිලිවලින් හද [illegible]ගතය.

මා නෝත් කැරොලයිනාහි, රෝලි තුවින් තොටුපලේදී ගුවන් යානයෙන් බසින තුරු, ජයන්ත මග බලා සිටියේය. මා දුටු වූ සැනින් ඔහු මා වැළඳ ගත්තේය. අප අතරේ සිය යෙහින් තිබූ වැළඳීමක් යළිත් මෙහිදු වූවා සේය! "හිමි [illegible] පැලඳුන රෝස මලක්" යැයි මට සිතිණි.

හිරු බැස යමින් තිබිණි. ජයන්තට කුලියට රියක් ලැබ තිබිණි. අප තම්පර් ලංවිටම, ගොඩ බෑගේ වෙන එන විට, රාත්‍රි නභ තමාව අමිණ විය. ස්ට්‍රීට් ලයිට් ලුත්වියේ, පොජ් ගුවන් බල මුලස්ථානයේ අසට සාමිට [illegible] තිබිණි. සාමිරයට ඇතුළ ලද නාන සාමිරයකුත්, කුඩා මුළුතැන් ගෙයකුත් විය. එහි වූ කුඩා ශීතකරණයේ ජයන්ත මා වෙනුවෙන් සිසිල් බීම ඇතුළත් කර තිබිණි.

ඔහු මට සිසිල් ඇත් විලුරුවක් වත් කර දී, සෝපාවේ මා ලඟ හිඳ ගත්තේය. මා තුරුලු කර ගත්තේය. මේ පරිසරයේ ඔහු ඇළ මා හුරු වෙනය මා සතුටු කළේය.

කවුළුව වැසී තිර කට විවෘත කල ඔහු "බලන්න පමිලා" යි කීය.

පටිට ගගන් ගලා ගියේය. "[illegible] [illegible]" ජයන්ත පැහැදිලි කළේය. "පුළු යානාව - ඒ ලගාට පුළු [illegible]"

මේ සුරම් [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] නෙසිඳු බලා.

[illegible], ජයන්ත [illegible] ලට රිය පිටත රාත්‍රි අඳුරට යද බලා සිටියෙමු.

"කොහොමද අපේ පුංචි [illegible] වගෙද?"

මම [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ලියා ලත් [illegible]. ඔහු [illegible] [illegible] [illegible] දොර විවෘත කැය කීය.

ජයන්ත දොර තැරිය [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

"මේ [illegible] අල්[illegible]" ජයන්ත ඔලුව මට පැහැදිලි කළේය. "[illegible] - [illegible] හෝ බිරිඳ - සාකච්ඡාවට"

[illegible], [illegible] [illegible] මිතුරු වීමු. අ. ලිප්සන් [illegible] ඇවිත් සිටියේ [illegible] කලින්.

"ඉතින් අපිට රෑ කෑමට කාලාවට යන්න විනා"

එතාරීන් අත් [illegible] දෙක බැලීය.

මම තැද ආ සාරිය පිටිත්ම ගන්නට යුතුවෙමි.

අප හෝටල ශාලාවට ගියේ එතාරීන්ගේ රියෙනි. ශාලාවේ තවත් නොයෙකුත් ජාතීන්වල නොයෙකුත් පවුල්වරුම් අප ඇවිත් සිටියහ. මම තැම දෙනාටම මෙන්, ඔහුට අත දී ආචාර කළෙමි.

මගේ සාරිය ලස්සන යැයි බොහෝ දෙනා කීහ. ජයන්තගේ බිරිඳ ගැනීම ලස්සන යැයි තවත් අය කීහ. "මෙහෙ මිනිස්සු, [illegible] [illegible] [illegible] තර්ජන මොකට හරි කියනවා!" තැම් මේසයට හිඳ ගෙන දී ඔහු [illegible] ලං වී රහසින් මෙන් කීය.

එක [illegible] මේසයක් වටා අපි දෙනා බැලීන් හිඳ ගත්තෙ.

"[illegible] මේ විශේෂ [illegible] එකක්" ජයන්ත කියා දුන්නේය. "තැමදාම අපිට මෙහෙම කන්න ගම්මු වෙන්නෙ නැහැ. ඊළඟ දවස් [illegible] මොකට හරි එක් කරන් කන්න පුළුවන්, නැත්නම් කොහේ හරි ගිහින් හැම්බර්ගර් එකක් කන්න පුළුවන්. මේ හරියෙ නං වැඩිය සිංහල මිනිස්සු නෑ!"

මා එයාන කථා කළේ ඉසබෙල්ලා සමඟයි. මී උන දින තිහයේ එහා-මෙහා ඇවිදින්නට යෑමට ඇ යෝජනා කළාය. ජයන්තගේත් එතරීසෙලෙගේත් රාජකාරි කටයුතු වෙනත් නිසා, අපට එහාට යා හැකි බව ඇ කීවාය. එතරීසෙත් නිසා මිනුදු වෙරළටත්, කැරෝලිනාවිටත් විනෝද උද්‍යානයටත් යමු කීවායි.

[illegible] "[illegible]" [illegible] අප [illegible] ඒ සියල්ල [illegible] එතරීසෙත් කීවේය.

අප පෙරළා කාමරයට එන විට සීතලය ඇවී විය. ඉසබෙල්ලාටත්, එතරීසෙටත් සුබ රාත්‍රියක් පැතූ ජයන්ත කාමරයේ තිවරය පසු ගැහැව්වාය. සෝපාව දිග හැරී ඇඳක් බවට පත් විය.

මම ජිනුගේ තුරුලේ උණුසුම් වීමි. ජිනුගේ මේ ආදරය, අප පෙරළා ගිය පසුත් පවතී දැයි මගේ සිත සැක සැකයක් විය.

53

තු ජිය වාදන, කිරිලි [illegible] [illegible] [illegible] ජයන්ත තම [illegible] [illegible] [illegible] නිව්යෝක් [illegible] [illegible] [illegible] එහි උපේ

[illegible] කැරොලයිනා [illegible] මේ පරිසරය [illegible] වෙනස් විය. [illegible] නිව්යෝක් නගරයේ උස් ගොඩනැගිලි අතරේ මට [illegible] [illegible] ආකාරයකි.

අම්මේ [illegible] [illegible] පත් වුණ [illegible] අජිත [illegible] ජයන්ත [illegible] [illegible] නොපෙනිණි ජයන්තට [illegible] [illegible] ජීවිත ආකාරයක් [illegible] [illegible] [illegible] වැඩි කිරීමේ [illegible] [illegible] වෙන නොවිය. ලංකාවේ [illegible] දූදු [illegible] ඇරළා, [illegible] ඇවිත්, නිව්යෝක් නගරය වැනි නැතක නැවතීමේ අභිප්‍රාය ද [illegible] වෙන නොවිය.

"මෙහෙට එන මුනුන් ජිනුලු අප කරන්නේ පොඩි පොඩි රස්සාවල් දන්නෙ නැද්ද? කාර් හෝදනවා! ඇපාට්මන්ට්වල වැඩ කරනවා! පැට්‍රෝල් ගහනවා ... අවල්ට වීට්යෝ ස්ටෝර්ස්වල වැඩ කරනවා." අජිත කථා කළේ අපට උනන්දු කරවන්නට නම් නොවේ. "නිව්යෝක්වල අවල්ට කොස්ස්වල මැව්යෝනම් වැඩ කරන්නෙ මං හිතන්නෙ ලංකාවෙ මිනිස්සු."

"එහෙම නැතක වැඩ කරන්න නෑ මගෙ ආසාවක් නෑ" ජයන්ත තුළුවමනාවෙන් කීය.

"මුනත් අය නොරෙන් වැඩ කරන්නෙ! අනු උනොත් ඉමිගේෂන්කාරයෝ එහෙන් කරවල පටනවා. දැන් නිතිත් නැයි!"

නිව්යෝක් නගරය වැනි නැතක ජීවත් වීමේ ආසාවක්, මා තුළ නම් නොවීය. අජිතාගෙන් නමු ගනිද්දී ඇ කොහේදී මා තුළ උපන්නේ භෝනයකි. අප කවදා නම් ආයේ නමු වෙයිද?

පෙරළා ලංකාවට එන තුරු, මා වෙත ඉවසනසුවක් නොවීය. කොහේ ගියත්, ගෙදර වගේ නෑ නොවේ දැයි සිතෙන්නේ මේවිය.

අම්මා රජිනත්, ජිගාත් කැටුව ගුවන් තොටුපළට ඇවිත් සිටියාය.

"අපි හිතුව එහේ නැවතුණා කියලා" අම්මා කීවාය.

"අපෝ මං නං එහේ ඉන්න කැමති නෑ අම්මේ" මම ඇත්තෙන්ම කීවෙමි.

" කොහේ ගියත්, විනෝද ගල් යනවා, සූදානම් වෙන්න ! " ජයන්ත [illegible]

[illegible]

ජයන්ත එයාට වඩා ගත්තේය.

" තාත්ති මට පස්සෙ කොහේ ගියත් අපිව එක්කන් යන්න කීවා "

" ඔව් දුව, ඔව්!"

" තාත්තා අපිව කොහෝ යොදැව්ද? "

" ඔව් , ඔව් "

" බෝනික්කෝ? "

" ඔව් දුව ! ඔව් !"

" දැන් දුව මට මතකත් නැතිවෙලා " අම්මා කෝක්කොදුවට මෙන් කීවාය.

5.4

අප ඇමෙරිකාවෙන් පෙරළා [illegible] ජයන්තගේ ජීවිතයේ අප [illegible] ආචාර්ය වූහ.

ජයන්ත රාත්‍රී සාදයට [illegible] තමා ඇමෙරිකාවට? මිලදී ගත් [illegible] ආඩම්බරයෙනි.

" ආ ජයන්ත නියම ඇමෙරිකන්කාරයෙක් වෙලා ! " ජයන්තගේ සැමියා [illegible] පිළිගනිමින් කීය.

" මං දැන් ග්‍රීන් කාඩ් [illegible] " ජයන්ත ආඩම්බරයෙනි පිළිතුරු දුන්නේ. ඇමෙරිකන් හමුදාවේ [illegible] ග්‍රීන් කාඩ් [illegible] නැති ! එහෙත් ඇමෙරිකන් හමුදාවේ පුහුණුව ලද [illegible] ලංකාවට [illegible] තමා ග්‍රීන් කාඩ් [illegible] වූ බවයි.

" මගොල්ලන්ට ඇමෙරිකාවෙම ඉන්න තිබුණා! අපි නං හිතුවේ නෑ ආපහු එයි කියලා ? " අම්මා මා දුටු ඇණින් කීවාය.

" අපි ගියේ ඉන්න නෙවෙයි " මම කීවෙමි.

" එහේ කොහොද?"

" හොඳ තමා ! හැම දෙයක්ම තියෙනවා ! ඒත් අපි ගියේ ඉන්න නෙවෙයි නෙ?"

" අපි ගියේ හමුදාවෙන්. ඒ ගියේ යමක් ඉගෙන ගෙන ඇවිත්, රටට සේවයක් කරන්න." ජයන්ත එකතු කළේය. " අනිත් එකෙම ගිහින් සේවයට පයින් ගහන්න බැහැ අපිනං."

ජයන්ත පෙරළා ආවේ කාරණා කිහිපයක් හේතුවෙනි. එකක් නම්, තමා පෙරළා ආ විට හමුදාවේ උසස් තනතුරක් ලැබෙන යන විශ්වාසයයි. මේ හැරෙන්නට, තව වසර දෙක අතක් සේවය කළ විට, ඔහුට උසස් තනතුරකින් විශ්‍රාම යා හැකිය. ඇමෙරිකාවට ගිය විට, ඔහු නතර වුණා නම් එය මුළු සේවා කාලයටම කළු ලකුණකි.

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

එසේ නම් ඔහු මෙතෙක් දුර ආ යන්නේ අසාර්ථක අවසානයකට

එය වන්නේය.

" ෂා, ගමට රටට වැඩක් කරන්න ! අපිට අමෙරිකාවේ විදියට ජීවත්වෙන්න බෑ ! වැඩ කරන්නෙත් බෑ !" ජයන්ත කථා කරනු ඇසිණ. "අපි ඉස්සෙල්ලා මේ රටේ ජනයා මේ ප්‍රශ්න විසඳලා ඉමු!"

" [illegible] වැඩිය - වැඩියි කියලා" [illegible]

" එහෙම තමයි. අපට මේවා සංස්කරණය කරන්න බැහැ."

ජයන්ත එතෙර යෑම ගැන සිහිනි පවා තල් දැමීමට තවත් හේතුවක් විනි. එනම් අප මිරිගාසේ ඉඩමේ කන්නෙට ආරම්භ කළ ජීවිතයයි. ජයන්තට සමුදායෙන් යන්න ඇති වූ ණය මුදල් ඔහු හිතු අයුරු ගෙය නම ගිරීමට බැරි විය. මේ නිසා මමද හමුලා කාර්යාලයෙන් ණය මුදලක් ගත්තෙමි. අපේ ගෙදර පැදිමේ වැඩ කටයුතුවල යන්නේ කිලුටු බලුමේ ජයන්තගේ අම්මායි. පාසැල් ගුරුවරියක් ලෙසින් සේවය කර විශ්‍රාම ඇසැලගම නාමිනේට, මේ යන්නේ කිලුටු බැලීම කරියටම කළ හැකි විය. සියලු බඩු භාණ්ඩ ගණින් ජයන්ත තම අම්මාට බාර දුන්නේය. අම්මා ඒ සියල්ල පොතවල ලියා තැබුවාය.

ජයන්තට මෙයින් කලකට පසු අම්මාගේ නිලධාරී තනතුරක් ලැබිණ. මේ උසස් වීම 1990 වසරේ මුල් ලැබීමට , [illegible] විනිණ. එනම් තම, ඔහුගේ ඉගෙනීම කිරී සුනිල් කපිලරත්න විශ්‍රාම යාමටයි. කපිලරත්න, ඊට පෙර කෝමිටියේ, කොළඹ සභාවේ ප්‍රධාන ආරක්ෂක නිලධාරී තනතුර දැරුවේය. අපිට ඉන පසු මෙන්ම ගේ, දැනී හොඳ හැටි තෑග්ගවාය. මමද ගැලුණෙමි. කපිලරත්න හා ජයන්ත අතර එතරම් ඇයි හොඳයියක් නොතිබුණිද, අප බිරියත් දෙපොළ අතර වූයේ සමීප සම්බන්ධතාවයකි. ඇයි ලැබෙන තැම විටම මට කථා කරන බව දැනී තිබුද, අපේ පැමිණීමේ ආරවුල් කරන නිසා මේ, අපේ සම්බන්ධය අතා ඉක්මනින් පලුදු විය.

ජයන්තට තනතුර උසස්වීමට තවත් ආධාරයක් වූයේ හමුදාවේ මෙහෙයුම්වින්, විජයන් පෙරමුණේ නායක අත් අඩංගුවට ගැනීමයි. මේ වර්ලුමින්, ඇල්ලීමත් සිදුවූයේ 1989 නොවැම්බර් 12 වෙනිදා යළෙකිය. මේ මෙහෙයුමට ජයන්තද ආධාර වූ බව මා දැන ගත්තේ පසුව ඔහු සැරී කෙළිය.

එහෙම කොළඹ වෙනත් උත්සවයක් ද විය.

මා උත්සවයට සහභාගී නොවුණේ, ඒ කටයුතු සියල්ල රාජකාරියක් ලෙස ගත්තෙමි. එය සාකච්ඡා ලෙස ඇරඹි ප්‍රධාන සේවයට පැමිණ වෙනත් පිරිකුණ විවාහයයි. කාලේ යන තාලයේම, සහසල්වරුන්ගේ උපදෙස් දැඩිවෙන ලෙසින් ඔහු ඇරඹි ප්‍රධාන විහාරයට පැමිණ වෙනත් [illegible] ඇමරිකා එකා එකී [illegible]

[illegible]

කෙනෙකුගේ [illegible] කථාව ඉතා සංයමයෙන් තිබු වූ තැන, සුදු කාලයට? විජයන්ත නායක අත් අඩංගුවට ගැනීමේ ඒ මෙහෙයුමේ, සරන ලද්දේ නොවුවද, [illegible] ප්‍රසිද්ධ විදේශගත විය. කාලයේදී හිඳ ලෙසා මේ [illegible] කරනු මම ගැන සිටියෙමි.

" [illegible] ඉතින් කරුණායින් [illegible] විතර ඉවරයි " ජයන්ත වදා හොඳ්ගීය පසු කිය. [illegible] ඇල්ලිල දැනෙන මුහුණත්, [illegible] නැවතී රැඳෙන්නේ !"

" [illegible] කථා කරන්නේ තරියට [illegible] කරන වැඩක් වගේ" යැයි ජයන්තට කියූණේද, [illegible] සිටියෙමි.

අමෙරිකාවට [illegible] සම්බ වූ බව මට පැහැදුණිද, පෙරළා ඇවිණි පසු, ඔහු පළින් තම රාජකාරියට ඇමිලුණු වූ කලම, අප දුරුවර වූහ පෙම ඔහු පළින් , තම කටයුතු කළේ එහි යන්න ආකාරයෙනි. ඔහු නිවසේ සතා කාලේ යම් සිසි කරයි.

මම වචනයක් පැවසුවේ නොවෙමි.

වනිතා ලතා නම් යෞවනාරියා ගැන කතාව මම මෙහෙයි කලෙමි. රට යන බව මේ අනිත්‍යවිය සැබෑය. එහෙත් රට එය විට, මට වෙන ගෙනෙන යමෙකු වෙනත් නැති ඒ තනාව නම් සැබෑ නොවිය. වනිතා ලතා කෙරෙහි ඇත් මා තුළ උපන්නේ සැකයයි. ජයන්ත කියන්නා සේ, සාස්තරකාරයින් අපට පවසන්නේ අපේ ජීවිත් ඇති ආයාසවත්ම පමණද ? වනිතා ලතා, ජයන්තගේ උසස් වීම ගැනද කිව්වාය. ඒ සියල්ල තම කරිය. තවදුරටත් ඇ කීමේ ජයන්තට කරනාකාරයින් ඉන්නා බවයි.

ඉතිය ජයන්තගේ කථා මෙසේ ආරම්භ විය.

" ඇගේ මල්ලත් ඉන්නේ මාව තදන්න. කපිලරත්න එයා වාසනාවට ! ඒ දුකාට ඇත් අලුතෙන් ආව පේ. බී. පී. නම් මට අල්ලන්නේ නෑ !"

ඇතැම් පතර ආ ජනතාවට සමෙහෙවුම් අත් දෙන නිලධාරී යෝජනා ගුණවර්ධන නැතුණ්නෙති. ජයන්ත අදිටියෙන් කරන ඇතැම් වාර්තා ආදිය යෝජනාගේ විවේචනයට නිරතුරුව ලක් වන්නේය. ජයන්තට නිතර සිතෙන්නේ තමා මොන වරදක් කළාද කියායි.

ජයන්ත, කපිලරත්නයෝ නාගරික ලැබුවද, ඔහුට පහරින් සිටි [illegible] ඇතැයි ජයන්ත කීයේය.

" මොකටවා උනත් මගේ ඇගේ මං හරියට කරනවා" ඔහු නිතර කියයි. " ඇමතිතුමාට නිය වෙලාවට ආසනු එන්නේ නැතුව හිටිය තං කියල දුන් තියෙනවා!"

" ඔහොම කිව්වට අපි එහෙම අන්නේ නොතොමද ? එයෝ ඉහල කරන්නෙ මොන රජකාවත්ද?. කාර් ගෙදෙන්නද? " මම ඇසුවෙමි. " අනිත දරුවො දෙන්නා මෙහෙ ඇලා ?"

" ඔයාට එහේ ඉන්න තිබුණි " ඔහු ගෙදන්නේ මාව ඉන්නෙතුව අන්දන්නද?

" මට බැහැ, මගේ ළමයි දෙන්න ඇලා ඉන්න !"

" කොහේ යන්න, මුල්දි යම්කිසි පරිත්‍යාගයක් කරන්න ඕනෑ. පරිත්‍යාගයක් නැතුව ජයග්‍රහණයක් නෑ ශමිල. අපි හැමදාම මුහුණ දෙන්නේ ඒ වගේ අවස්ථාවලට"

කපිලරත්න අස්ව ගොස්. දෙවැනි දිනයේ ජයන්ත ගෙදර පැමිණියේ පුපුරු ගසමින.

" අර යකා හරිලු බැලේ?" ඔහු සාලයේ සෝපාවේ හිඳ ගනිමින් කීය. ජයතිස්ස පුරුද්දට වීන්, ඔහුගේ බූට් සපත්තු ගලවන්නට වීය.

" මොන යකාද ජයන්ත?" මම විමසුම් කළෙමි.

" කපිලරත්නයා... අපේ ඇල්බම් එක අරන් ගිහින්"

" මොන ඇල්බම් එකක්ද ?"

" විසිටර්ස් රූම් එකේ වීදුරු අල්මාරියෙ තිබ්බව ෆොටෝ ඇල්බම් එක. ඒක අයිති හමුදාවට.... මිනිහ ඒක පිල්ලි අරන්!"

මට ඒ ඒ ඇල්බම් එක මතක් වීය. කොයෙත් ලොකු ලොක්කන් සමග හමුදාවේ උදවිය ගත් සේයා රූ එහි තැන්පත්ව තිබිණි. ජයන්තද මේ ඡායාරූපවල පෙනී සිටිය බව මම දනිමි. ජයන්තගේ තරනා ජසය! කලකට ඉහත සිට මන්ත්‍රිවරුන්ගේ නිවෙස් ආරක්ෂා

කරන්නට ඇරුණ සිටින මර යෝවයේ උදවිය [illegible]

ජයන්ත වචනන් [illegible] ගත්තේ මේ කියායි.

" ඔය යකා [illegible] ගොඩ..." ඔහු [illegible]

ජයන්ත කපිලරත්න කෙරෙහි ඇත්ව කරනා - මරනා තම, කිපිදාසා මැතුළේ නැත.

" ඕකා මගේ සේවදාත්තයා " ඔහු තව වරෙක කීය. " මිනිහට මං අර්ථ සාධක අරමුදල දෙන්නෙ නැහැ ! අර ඇල්බම් එක ආපහු දෙන කල්."

මෙයින් ටික දිනකට පසු මට දයාසිරිගෙන් දුරකථන පණිවිඩයක් ලැබිණි.

" අනේ කමිලා මොකද්ද ජයන්තට වෙලා තියෙන්නේ? අපේ කපිලගේ එන්න තියෙන සල්ලි දෙන්න බෑ කියන්නෙ?"

" මට තේරෙන්නෙ නෑ දයාසි ? ඔන්න මොකද්ද අර ඇල්බම් එකක් අවුසිල්ල. ඒක ඉන්වෙන්ටරි එකට ඕනෑලු"

" ඒක කපිල ගෙනාවෙ නෑ අනේ... ඔය කවුරු හරි ඔලු අද් කරන කොට හොරකං කරන්න ඇති."

" ජයන්ත කියන්නේ - අල්මාරියේ යතුර තිබුණේ කපිල ලඟ කියලා?"

www.sinhalaelibrary.com

" ඉතින් ඒ පතුර ඔයත් දන්න නේ? "

" ඊට කලින් ඇල්බම් එක නැතිවෙලා තියෙන්නෙ "

" මම දැක්කේ නෑ. නැතෑ මං මේ පොට්ටි අප් කරන කොට හොයලා බලන්නකෝ"

[illegible] ගෙදර ආ විට, මං [illegible] කලින් [illegible] ඔහු [illegible] තිබේ, මා [illegible] " අපේ [illegible] ඇතිලි ගහන්න එපා කමිලා. " ඔහු කීවේ කෝපයෙනි. " ඔයා දන්නේ එන්න මිනැවට වැඩිය කතා කරන කොට බැරි දේවල් කියවන්නත් පුළුවන් "

" එයයි කතා කළේ මම නෙමෙයි!"

" මීත නැ කතා කරන්න! අන්තිමට මගේ රස්සාවත් ගහලා යයි. මං ලියුමක් යවලා තියෙන්නේ ඒ යකාට සේරම විස්තර කරලා - ෆොටෝකොපි අනම් සල්ලි දෙන්නෙ නෑ ඇල්බම් එක දෙන තුරු එච්චරයි."

" අනේ ඕක අල්ලල දාන්න එයි." මා කියද්දී මිනුසෝ අත්ල මගේ කම්මුල පරනා බැදිණි.

" උඹ හදන්නේ අපි සේරම පාරට බස්සන්නද? මං කිව්වට මේවාට ඇතිලි ගහන්න එන්න එපා" මෙයින් පසු ඔහු කොටින් කිව්වේ ගියේ අඩි ගස්සමිනි.

මම කාමරයට වැදී ඇති තරම් හැඩුවෙමි. ඊගා ඇවිත් මා සුරතල් කරන තෙක්, මම හැඩුවෙමි. මගේ සැනසිල්ලට සිටින්නේ ලුවත්, ලූකාත් පමණි.

රට ගිය සැණින් සියල්ල හරි ගියා යැයි මා සිතුවේ කොතරම් වැරදි ආකල්පයකින්ද? ජයන්තට වැඩුණු යකා, තවමත් ඔහු පැර නොස් නැත. රට යද්දී, යකා මෙහිට එදෙන්නට ඇති. දැන් ලාගයත් මේ නිසා ඩිද වෙනා විදිය ලුනෙන් මායි.

වචනත් කථා නොකර සිටීම මැනවැයි මට සිතිණි. එදා රාත්‍රියේ මිනු ගෙදර පැමිණියේ මා පැමිනිම වර්ගයේ සුවඳ පැන් බෝතලයක් රැගෙනය.

මා එය බාර ගත්තද, වැඩි කථාවක් නොකළෙමි.

ජනු තමිලරත්න ගැන යම් යම් දේ කියෙව්වද මම නිශ්ශබ්දවම සිටියෙමි.

" අපිට තියෙන්නේ මේ සේරම අමතක කරලා රට ආරල යන්න" ඔහු කියෙව්වේය. " එතකොට මේ සේරම හරියාවි ලමයා."

මගෙන් සිටන් අපේ කරදර වෙදනා අපි හොඳ සැගෙත කෙට්ට සේල්දයි කියාන්නට සිතුණත්, [illegible] වරද ඔහු ඇමතේට කරයානා අනුව [illegible]

ඒ රාත්‍රියේ මා [illegible] කියනට සාර්ථකම්, ජයන්තත් සුනාත් වේදනම් ඇත !

5.5

" අම්මා කෝ කම අද වැඩට යන්නෙ නැද්ද? " ජයන්තගේ ප්‍රශ්නයේ [illegible]

" අද හරියට වහිනවා. මං බබාල දෙන්නගේ එයත් අද ගෙදර ඉන්නවා."

" හොඳයි - හොඳයි , අපට තමයි ලච්චි - වැස්ස නැත්තේ! "

" ඒකට මං මොකවා කරන්නදැයි " මම නුස්ම සටින් මටම කියා ගත්තෙමි.

තදින් වැසිලාට රජිත පාසැල් නොයයි. මටද වැඩ කරන්නට සිත් නොමැද විශේෂයෙන් ජයන්ත හා සිත නොපෙරොත් වූ විට, මෙසේ වසිද්දි මට උවමනා දරුවන් දෙදෙනාගේ උණුසුමේ, ඔවුන්ගේ ලෝකයේ සෙල්ලම් කරමින් සියල්ල අමතක කිරීමටය. මවකගේ ප්‍රධාන වගකීම දරුවන් නොවේද?

මම රජිතටත්, ජීනාටත්, සෙල්ලම් කරන්නට කඩදාසි ඔරු සාදා දුන්නෙමි. අපි ඒවා මිදුලෙහි කානුවේ පා කර හැරියෙමු. මගේ සිත ළමා වියට ලුව යයි. මිනිත්, වමරින්, හරිනත්, කඩදාසි ඔරු පා කරමින් විනෝද වූ හැටි සිහි වෙයි. ළමා වියත් මිදී යන පෙණ බිබිලෙක් නොවේද ?

මා මේ ඇවිත් ඇත්තේ කුමන ගමනක් ද?

මගේ ජීවිතයේ අඳුරු කොටසෙන් සැනසුරුවා ජයන්තම පමණක් ද? ජයන්ත පෙරදා රාත්‍රියේ දුන් සහරව කිවමින් මගේ කම්මුල් පුපුරු ගසන්නා සේ දැනේ.

දුරකථනය නාදවිය.

" හලෝ "

" ශමිලා - දුව ?"

" අම්මා "

" මං ඔෆිස් එකට කතා කළා - ඔයා ආවේ නෑ කිව්වා. මොකද කරදරයක් වත්ද?"

" නෑ නෑ නෑ අම්මා.... වැස්ස නිසා මං වැඩට ගියේ නෑ "

" මෙහෙට නෑ [illegible] "

" මෙහෙට හරියට වහිනවා අම්මා." [illegible]

" ඇයි ශමිලා ? දුව අර [illegible] "

" [illegible] "

" [illegible] "

" [illegible] "

" [illegible] "

" පොඩි [illegible] "

" [illegible] වෙන්නේ. මං [illegible] "

" එහෙදි [illegible] "

" ඒ [illegible] "

" [illegible] කරන්න එපා අම්මා"

" කවුරුද අහන් ගිවියම මට මොනාද?"

" කලිනුත් මට වැරදුනේ [illegible] ජයන්ත [illegible] අහන් ඉන්න පුලුවන!"

"අහන් [illegible] තමා මං කියන්නේ. [illegible] තියෙන්නේ මෙහෙට එන්න - [illegible] කරන්න"

" කැහැනේ අම්මා - බබාල දෙන්නා?"

" ඒ දෙන්නත් [illegible]"

" ඒකට [illegible] ! [illegible] අම්මා [illegible] කතා කොරුවෙ..."

" [illegible] ළමයි දෙන්නා අරන් එන්න "

" ඔය කියන තරං ලේසි නෑ අම්මා- එයාගේ [illegible] ආපි එනේ - එයා [illegible] නෑ අම්මා... [illegible] වැඩියි - ඒකයි."

" ඇයි, පුතාලාට ඔයා කිව්ව ?"

" නැ, නැ, අම්මාට තේරෙන්නෙ නැ ! ඔයාට සැමී නැතාම පුස්ත, ඒ අස්සේ පොඩ්ඩෝ ආවුත්.. ඒවා ඔහේ මේරීම... වැඩ කරන අය අතරෙත් ඊර්ෂ්‍යාව. කෙළි නැටිලි."

" මේවා [illegible] ඒකයි."

" [illegible] ... [illegible]"

" ඒ අස්සේ අවුත් මොකක් හරි කියාවී! ඔයාට නං මගු විදියට ගැලවීමක් නැ දුව "

" ලමයි ටිකත් ලොකු උනාම... ඒ නැත්තං රට ගියොත් මේ දෙන්නාට උගන්න ගන්නී."

" ඔයාට ඕනුනේ රිය වෙලාවට ඉන්න?"

" එහෙ මේ තාමා කරන්නද අම්මා මම? නිකං පොඩි රස්සාවක් කරන්න තිබුණ නොවෙත්."

මගේ දෛවය වෙනස් කරගන්නේ කොහොමද? වනිතා උනා සී විදියට මා අමෙරිකාවට රිදුණා නම්, මට ඇය ගී [illegible] ගැඹුරන්නටත් ඉඩ තිබිණි.

" දැනට තියෙන්නේ එහෙ ගිහින් ලෝ ආසනයක් කරන්න."

" එහේ තිබි වෙනස්, අපේ ඒවා තිබ්බු එංගලන්තෙට."

" එහෙනං එංගලන්තෙට යන්න "

" මං ආසයි එහේ ගිහින් කොලිඩ්වර්ස් එකක් කරන්න."

" හොයලා බලන්න දුව. අපි කොහොමහරි සල්ලි එකතු කරලා දෙන්නංකො."

" ජයන්ත උනත් කැමති වෙයි."

" ඔයා හිතනු - දුව යන්න! ගිහින් තමන්ගෙ ජීවිතය හරි ගස්ස ගන්න. ඊලඟට බැරියැ - [illegible] දෙන්න ගෙන්න ගන්න. මං මේ කථා කලේ තවත් කාරණයක් ! කියන්නෙ අපේ වමරිට බොහොම [illegible] වෙන්න යනවලු. මුලින්ම කතා කරලා තිබ්බෙ මට. මට තිබ්බා ඔයාටත් කියන්න කියලා."

" අනේ පෝක් "

" ඒ දෙන්නාට හොඳයි. තිබි කරදරයක් නැ."

" ඇයි, හොඳයි මං අම්මා."

" මං, [illegible] ඉන්නකො, [illegible]"

" [illegible] අම්මා."

" [illegible] ගන්න එපා."

අම්මා, [illegible]

[illegible]

" අපි යං රටුමිත්" ජයන්ත කැමෙත් සුදු කීය.

" ඇත් වැස්ස අඩුවෙලා "

ගිහින් කුඩු පොළයක් තරමක් වැටිණි. [illegible] තනිව ජීප් රිය පදවාගෙන.

ඊයලුවා නැතිව මිනු කුමිනියේ යම් [illegible] පදවාගෙන බව මම [illegible].

" මොකෝයද යන්නේ තාත්ති."

" අපි රටුමිත් යංකො දුවා."

" අම්මත්?"

" ඔව් හතර දෙනාම යමු. එන්න - එන්න ඉක්මන්! ඔය හොඳයි"

මම ඒගොල්ලන් [illegible]

රිය නොරෝ කළ ඔහු බලා සිටිනවාට වුණේය. වැටෙන එනා මට වියුරේත බව ගාතා සොල්දාදුවන් ජීප දෙකකි. ඔවුන්ගේ නිලධාරියා සොදු වැස්ස වැද්දෙන් මිත නාවින් අණ දෙයි. ඒ සටනාවේ ඇත්තේ ඇවි රළ බවති. මම අසා සිටියෙමි. බව ගාතා සොල්දාදුවන් අත ඇත්තේ [illegible] රජිත [illegible] වෙනස් ඉගලින් වෙඩි හඬ [illegible] [illegible] තම්බිකාවූ යටින් මට නොහොඳුවේ උරියන් සේ බසතා සනතේ "රෝබෝ" මැතින් මෙති.

" චූං චූං " රජිත තුවක්කුවකින් වෙඩි තබන්නාක් සේ අතක් දිගු කරයි.

" එපා පුතා"

" චූං චූං "

සොඳ වැස්ස රිය කවුළුවේ වීදුරුව දිගේ කඳුළු ලෙසින් ගලා යයි. ජයන්ත වයිපර් වර වයිපරය පණ ගන්වමින් වීදුරුව සියුම්ව බලා සිටියි.

" මේසාද බලන්න ආවේ ?" මම ඇසුවෙමි.

" හොඳට බලන්න පමිලා. මාත් කාලෙකට ඉස්සර ඔය විදියට බව ගැවා... ඔයට්දිගාට මේ හොඳයි, වැස්සේ, මාත් එයි ගැවා. මං මේ තැනට ආවේ ඒ විදිහටයි. මගේ උත්සාහයෙන්. ඔයාට මේවා තේරෙන්නෙ නැතුව ඇති?"

" මට තේරෙනවා"

" ඒ උනාට ඔයාට මතක නැතුව ඇති.. මිමෙතෙන්ට ආවිත් මං තාම ඒ විඳපු දුක ඒ විදියයි. ඒක මගේ ජීවිතේ කොටසක්" ඔහුගේ කට හඬ වෙව්ලන්නට විය. "සමහර වෙලාවට මට මතකව වෙනවද මන්දා මුළු සුද්දවෙම් බර මගේ ඔළුවට වගේ..."

" ඉතිං ඔයා සේරම කරගන්න ඕන නෑ? "

" අර හැම සොල්දාදුවෙක් ගැනම මං හිතනවා - ඒ ගොල්ලන්ගේ අම්මලා - තාත්තලා, අයියලා, අක්කලා, නංගිලා, ඒ ගොල්ලන්ගේ ආදරවන්තියො - ළමයි... දරු පවුල් ගැන... ඒ ගොල්ලො හැමෝම කරන්නෙ අරගලයක් පමිලා."

" මට තේරෙනවා"

" ඒ උනාට [illegible] ගොප්පරි ආලා, [illegible] [illegible] [illegible] ඔයාට තේරෙනවා කියලා නෑ!"

" මට තේරෙනවා ජයන්ත ! ඒ උනාට හැම වෙලාවෙම මං දැඩි

" නෑ , මං කිව්වේ [illegible] ! ඔයා දැඩි කියලා.. සමහර විට ඔයාට මාව තේරුං ගන්න බැරිවුණ ඇති"

" සමහර වෙලාවට ඔයාට [illegible] තේරුං ගන්න බැරි ඇති."

" මං උත්සාහ කරනවා... පමිලා [illegible] මං උත්සාහ කරනවා මොකද්ද වැඩ්ඩිලා වයේ මට හිතෙනවත්... මගේ අතීත මතුවෙලා කරන්නෙ, ලේ තැලෙන්ත අපි රට [illegible] - ඒ උනාට හැම [illegible] හැනම අවුල් ජාලයක්. අවුල් - අවුල් - අවුල් " ඔහු සුසුමකට [illegible] කීපයක් හෙළුවේය.

" චූං චූං ඩෝං " රජිත කෑ ගැසුවේය

" පුතා එපා !" මම සැරෙන් කීවෙමි.

රජිත, තාත්තාගේ උරයට හිස යසා ගත්තේය. වැස්සත් තද වෙනු පෙනිණි. ජයන්ත රිය පැදවා, මගෙහි ආවේය. ඒ සවස අප මෙදෙනා නිදද්දී, ඔහු පළින් මගේ උණුසුම සොයා ගැනීණි.

5.6

මෙයින් දින කීපයකට පසු දයානිගෙන් මට කෙටි ලිපියක් ලැබිණි. කපිලරත්නගේ අප්‍රසාධක මුදලේ, මුල්ම වෙන් පත ලැබුණු බව [illegible] මා යම් අසුරකින් ජයන්තගේ [illegible] ජීත වෙනස් නොට, කපිලරත්නගේ අප්‍රමුදල අරවා දෙන්නට ඇතැයි ඇ සිතන්නට ඇත. එසේත් මෙයින් පසු ඇ මට කථා නොකළාය.

අපේ මිතුරු සම්බන්ධය කෙමෙන් අතුරුදහන් වූවා පස්ය. ජයන්ත පසුව කීවේ, තමාට අහලින් ලැබුණු අණක් නිසා, තම ජීත වෙනස් නොට ගෙන, කපිලරත්නගේ මුදල් ඔහුට ලැබෙන්නට ඉඩ හැරිය බවයි. " මට සැත් බලයක් තිබුණා නං මං මිය මිනිහට ඉඩ දෙන්නේ නෑ!" ජයන්ත කාටදෝ ද්වේෂයෙන් කථා කරද්දී කීය. "මං කියන්න බයත් නෑ මිනිහ කළේ වැරැද්ද ! රාජ්‍යයන්තක දෙයක් පුද්ගලික දෙයක් විදිහට අරන් යාම. ඇල්බම් එක අයිති කැම්ප් එකට!"

මම ඔහු හා වාද කරන්නට නොගියෙමි.

දිනක් දහවල් කාර්යාලයේ දෙතුන් - දෙනෙක් දිවා ආහාරය සඳහා පවුන්මන් කැෆේ එකට යමුයි කීහ. ඉඳහිට විනෝද අපි දිවා ආහාරයට එහි ගියෙමු. මේදින කර්නල් අල්විස්ද, ධම්පත්ති හා රසිකා නම් මිතුරියන් දෙදෙනෙක්ද සමඟින් මා මේ ගමන ගියේ.

හොඳින් හිරු පායා තිබිණි. අපි සිනාසෙමින් ඇවිද ගියෙමු. අල්විස් තවමත් කථා කළේ තම බිරිඳ ජීවත් වූ දේශයට යාම ගැනය. ඇ මේ වන විට වැඩ කළේ කැලිෆෝනියා ජනපදයේ, වෙන්චූරා නම් අඩවියකය.

" එහේ හිටියොත් තගාරයට වඩා ලොකු වෙනස් " යැයි ඔහු කීය. " සමිලා හිටියොත් යන්නේ නැතුව කැලිෆෝනියාවට ගියා නං සුමිට් එහේ නතර වෙනවා."

" දැන් අතින් ගාපෙ මිටාලෙ යන්න චාන්ස් එකක් ලැබෙන්නේ නැහැ" යි මම කීවෙමි. ඇත්තෙන්ම මා සිතා සිටියේ ඒ ආහාරයෙනි.

බොජුන් හලට ඇතුළු වෙත්ම, අල්විස් අපට යන්නට ඉඩ හැර දොර ළඟ පසෙකට වූයේය. ඇතුළත අඳුරට ඇස හුරු වන්නට මොහොතක් ගත විය. මා ඉදිරියට පා තැබූවා පමණි. මදක් එපිට මේසයක් ළඟ හිඳ දිවා ආහාරය ගනිමින් සිටි කෙනෙකුගෙ ඇස මගේ ඇසේ ගැටිණි.

විවර වූ, බිය ගත, දැසේ ඒ ඔහු [illegible] ගත හැම කටත, යලි සිනාසෙමින් [illegible] හොඳ, සුවිසිට [illegible] ගැහුණේය. [illegible] මා දෙස බලා [illegible] කවිතමින් [illegible]

මංගල ! මා [illegible]

" ඒ කවුද මී?" ධම්පත්ති ඇසුවාය.

මම ගොළු වූණෙමි. [illegible] පාල් සෙටිකයක් මංගල ඇසුව දුව යනු පෙනිණි.

සිහිමෙත් බිදු කොවූණෙ [illegible] මේසයක් [illegible] බවක් දැනිණි. අතීතයේ [illegible] විය. මංගලත්, මාත් එකට [illegible] ගැඹුරු [illegible] දෙදෙනා [illegible] අසුරු; [illegible] වූ අසුරු..... ඔහු [illegible] මට ද්වේෂයෙන් කථා කළ අසුරු.....!

ජයන්ත, අප දෙදෙනාට වාරයේ තැබූ අසුරු සිහි වී , මට කෝපයක්ද වේදනාවක්ද දැනිණි. සමිහිම් ආවේගයකින්, මම ' මනු සනෙත් ' පවත් සලා ගත්තෙමි.

" එස්සෙද ? සමිලා!" රසිකා විමසුම් කළාය.

" ඇවිදන් ආව නිසා" මම කීවෙමි "මට කන්නං තුල්‍යන්ඩ් වගේ"

සෙව්වකයෙකු ගෙන ආ ඇල්දිය මම තොල ගෑවෙමි. මංගල - මංගල - මංගල ඔහු මා දැක්මෙන් පැන ගෙන පලා ගියේ මා ගැන බිහිසුණු හැතිරියක් සේ සිතා නොහෙද? කෙසේ අසුරින් වුවත්, ජයන්තගේ උපක්‍රමය සාර්ථක වී ඇත්තේ යැයි මට සිතිණි. ජයන්ත තමාගේ නිල ඇඳුමින්, කුට්කයුවින් බලය පාවිච්චි කොට, මගේ ජීවිතයත්, මගේ සම්බන්ධතාවයකුත් පාලනය කර ඇත්තේ කොයි තරම් බලවත් ආකාරයෙන්ද?

මා තුළ කෝපය උපදින්නේ ජයන්ත කෙරෙහි පමණක් නොවේ, ඔහු මංගල වැනි නිවටයෙකු කෙරෙහිත් මා තුළ කෝපයක් උපදියි. ඔහු සැබවින්ම මට ආදරය කළා නම්, මරණය හමුවේ වුව [illegible] සැබවින්ම මට ආදරය කළා නැසිරෙන්නට තිබුණා නොවේද? ඔහු සැබවින්ම මට ආදරය කළා නම්, [illegible] මා සොයා ඇවිත් මට කථා [illegible]

කරන්නට නෙද? මේ මෝඩයාගෙන් ඔහු කාලේ පලා යැමු පමණි. ඔහුට උරුමකා වූයේ නම් ආශාව සපුරා ගැනීමට මගේ ගැබබර උදරය අත හැරීම පමණක්ද?

මගේ සිත හොයෙන් පූර්ණ නායෝත්‍ය විය. තව අනාගත බලන [illegible] ලැස බැඳ තබා, එද වේදනා විදි සොහොන් මෙසේ හැපිරීම් අරුම ලෙසක් විය නොහැකිය.

සුද්දගේ නාමයෙන් බලය පාවිච්චි කළවුන් තුවක්කුවේ, පැත්තකමි, නිල ඇඳුම් යක්තියෙන් තව බොහෝ මිදෙනකුගේ ජීවිතවලට කිය සැත - දුක වේදනා - සංකා ඇතුලත් කර ඇති නැටි මට සැහැල්ලී විය.

ජයන්ත හමුදාවේ අයෙක් නොවුණා නම්, මමලනට මා ඔහු හැර ගොස්, මංගල හා විවාහ වෙන්නට ඉඩ තිබුණේ නැද්ද? එසෙන් මංගලගේ කිවට බව වටනා උන්නේ, ජයන්තගේ හමුදා බලයයි.

දෙදෙනාම වරදකරුවෝ යැයි මට සිතිණි. සියල්ලටම වරද අප ජීවත් වූ අවිවාද සමය යැයි කියාත් සිතිණි. අනතුරුව වරද මගේ යැයි සිතිණි. විවාහක මවක වූ මා, මංගල වැනියෙකුගේ ආශාවට අවනත වීම වරදක් නොවේද? එසෙන් මා වරදට පොළඹ්‍ය [illegible] ජයන්තගේ අවසැලකිල්ල නිසා නොවේද? සියල්ලම වරදින් පිරි වනුයනි. [illegible] කැමු [illegible] මගෙනාවද, මට සත කාවල් කියනට වඩා කැමේ පිරීයක් නොවිය.

ඒ පැයිය [illegible] රජකාරියට [illegible] සාකච්ඡා, ජයවර්ධන අවසන් [illegible] කල නොහැක.

ඇහැම් වටක ඔහු [illegible] කතා කරන්නේ ජනපතින් මෙනි. වෙල්විටිතුරේ - වඩමාරච්චි [illegible] මට ඇසිණි.

වඩමාරච්චි සටන [illegible] දිනවල, 1987 ඉන්දියන් [illegible] උතුරේ [illegible] 9000 ක් පමණ [illegible] 700 ක් 800 ක් [illegible]

ඉන්දියානුවන් [illegible] යානාවලින් උතුරේ ආහාර පොදි හෙලුවේ මෙයින් අනතුරුවය. I. P. K. F යන නමින් ඉන්දියන් සාම හමුදාවක් උතුරේ ලැඳුම් ගත්තේද මින් පසුවය. [illegible] කාලේ ඉන්දියාවයි! එම්. ජී. ආර්. වැනි නායකයින් පවා [illegible] කොටින්ට උදව් කළේ, [illegible] ඉන්දියාවේ ගොස් තමිල්නාඩුවේ ජනපද [illegible] ලැගුම් ගත්තේත්, ඒ ආධාරයෙනි.

ඉන්දිරා ගාන්ධි පවා ඉන්දියාවේ කොටින්ට පුහුණුවීමට අවසර දුන්නේ [illegible] ඇමෙරිකන් ආධාරයන් [illegible] ලංකාවේ රජයට [illegible] සියවරක් ලෙයින් [illegible] මේ ගැන ඇත්තකි.

ඉන්දියන් හමුදාවේ [illegible] පසු, [illegible] හා උතුරේ ජනතාව අතරද ගැටුම් ඇති වන්නට විය. [illegible] කවුරුන් දැයි නොදැන [illegible] ලංකා හමුදාවද, ඔවුන්ගේ [illegible] ඉන්දියානුවන් කාලේ කොටින්ට ආධාර කිරීම [illegible] යැයි ජයන්ත වරක් කියනු මා අසාගෙනය.

1990 අගෝස්තුවේ කලුවර උදාව නැවත ගිය පසු, ජනාධිපති කොටි සමඟ සාම සාකච්ඡා පවත්වන්නට තීරණය කළේය. මේ කාලයේ සියල්ල සාමකාමී වේ යැයි සිතූ හෙයින්, ලංකා පොලිසියත්, හමුදාවත්, තම ආයුධ බිමත් ලිහිල් කළද, එයින් අන්ත පරාජයකට පත් වූයේද අපේම ජීවිතයි. සාම සාකච්ඡා අතරේ, ත්‍රස්තවාදීන් විසින් පොලිසියත්, හමුදාවෙන් 900 ක් පමණ [illegible] මරා [illegible] ජීවිත අවසන් [illegible].

ජයන්ත වැනියවුන් එවන් නිලධාරී මෙවන් කාරණා නිසාය. දැන් ඔහු රහසින් සාකච්ඡාවලට සහභාගී වූයේ, එක්කෝ තම හමුදාවේ සෙබලුන් බේරා ගැනීමට, ඒ නැත්නම් වරද කළ වුන්ගෙන් පළි ගන්නට බව මට එත්තු ගියේය.

මම ප්‍රශ්න නොකළෙමි.

ජයන්ත මුත්තුර් බලා ගියේ මෙයින් පසුවය. දින හතරකින් පසු ඔහු පැමිණියේ බිඳ වැටුණු තත්වයෙනි.

දින කීපයක් යන තෙක් ඔහු මා හා කතා නො කළේය.

මුත්තුර් ප්‍රහාරය සම්පූර්ණයෙන්ම අසාර්ථක වූ බව මම දැන ගත්තෙමි. අපේ කඳවුරෙන් ගිය සියළුම දෙනාගෙන්, ඉතිරිව ආපසු ජීවිත් පැමිණියේ ටික දෙදෙනෙක පමණි. අනෙකුත් අය විශාල ප්‍රහාරයෙන්ද, බිම් බෝම්බවලින්ද අනාත් අය මිය ගියහ.

සේවා වනිතා සංවිධානයේ උදව්ය සමඟ රෝහලට ගොස්, තුවාල ලැබූ, අත් පා අහිමි කරගත්තවුන් අබියස මමද කම්පා වූයෙමි. එය මගේද පරාජයක් විය.

" මොකෝද - අපේ මිනිස්සු එතන මැරිලා වැටෙන කොට මොනවද?" පසු දවසක ජයන්ත කෝපයෙන් කීවේය. " හැමෝම මිනී ඇතින් එකට කාලා උඩට යන්න... මට නම් දැන් ඇතිවෙලා" එසේ කියද, ඔහු තම කටයුතු නතර කළේ නැත.

මා වචනත් නැතුවත් ප්‍රශ්න නො ඇසුවේ, ඔහු මා තෙරෙහිද කිපෙන බැවිනි, මා ඔහු හා කතා කළේ ඒකාලෙන්, රජිතගෙන් භාර්යාවෙනි. මා සතුටක් ලැබුවා නම්, ඒ මගේ මිතුරියන් හා එක්ව කතා බහ කරද්දීය.

මවතුදා මට සිදුවෙල කරන්නට දෙන වාර්තා, දැන් ඔහුම පිළියෙල කරයි. මමද ඔහු වලවා නොගත්තෙමි.

" මෙගේ ඉඳලා වැඩක් නැ! වාසේ එකක් ලැබෙවව හැටියේ යන්න තියෙන්නේ" ඔහු රාත්‍රියක මට ඇසෙන්නට කීය.

" කොහේ යන්නද?" මම ඉවසා ගන්න බැරුව ඇසුවෙමි.

" කොහේ හරි. මේ තැන අපිට නැහැ!"

" එංගලන්තෙට ගිහින්, පොලිසියට එක්කම එක කරන්න"

" කොහොමද [illegible]?"

ඔහු [illegible] කළේය [illegible] එංගලන්තයේ ඇඳුනන බැහැ පොලිසියට ලියුමක් ලියා ඇරියෙමි. ඇ තොරතුරු පසයා ගන්නත් ඇයි.

එහෙත් මා ප්‍රිතාන්‍ය කොමිසියට ගිය කල, මගේ ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප විය. මා පොදු සාමයේ බිර කරගත් නිසයි. මගේ පාස්පෝට් එසේ අමෙරිකාවට ගිය විට සටහන් වූව, එය මට උපකාරයක් නොවිය. කලකට පෙර අසාර්ථක ප්‍රයත්නයක්, මෙසේ අසාර්ථක [illegible] මා යන්

ජයන්ත තමාගේ වාර්තාවලට [illegible] ගත් තමන්ද, මගේ ජීවිතය පෙර පරිදි [illegible] විය. සේවා වනිතා ඇයි කටයුතු කළෙමි. සාදයකට [illegible] වූණෙමි. බැවට ගියෙමි. [illegible] අනිකා දන්නට ගියෙමි.

සමහින් ටික දිනකට පසු ජයන්ත යළිත් ගෙදර පැමිණියේ සුසුම් ගසමිනි.

" උනට ජයවර්ධනමගෙ රිපෝට් එක හොඳ උනා. මගෙ ඇසට - ගයිඩ්කේ ප්ලෑන් එක හොඳ නැ"

" මොකද්ද උනේ ජයන්ත?" මුව සිය පිටිමට පැරී ඇත මම විපරම් කළෙමි.

" මගෙ සිවු තනර බිලා! ඔං සෝම් ගරියට ලියලා ඇති! පැරුට් පම්පින් ගැන කිවිත්! ඒ උනාට උන්ගෙ ගරුප්මෙන්ට එකෙ සිටු 50 ක් බොහෝ... මට නං දැන් ඇති වෙලා" ජයන්ත රීසට දැන්ගෙන තෙතේය. " මං දන්නවා මට ආරක්‍ෂාකාරයො වැඩියි! මිනිස්සුන් හොඳට වැඩ කරන්න ගියාත්, සමහරුන්ගේ ඇගේ කලු අනිත ගානයි. මට උඩින් ඉන්න එකාත් මගෙ යහළුවා... යටින් ඉන්න එකාත් මගෙ යහළුවා... මට නං දැන් ඇතිවෙලා!"

ඒත්තා විත්, තාත්තාගේ ඇගේ එල්ලුණේය.

" පුතා තාත්තාට ඉන්න ඇරලා මෙහේ එන්න"

" අපි යං අම්මේ! අපි යං!" ඒවාද දෙයයන්නට වූණේය.

" ෂා! ෂා!" ජයන්ත සුසුමෙන් නැගිට්ටේය. " සෙරම් ෂා"

තොගේ යනවා ඇයි මා ඇහුවේ නැත. ඔහුගේ විධානයට ඔමත්, දරු දෙදෙනාත්, කැමරාවට නැංගොමු. නුවර පාරේ අපි කොළඹ ආපු [illegible] ලිඩී බූවට, තවම මිල, බැස ගොස් නැත. [illegible] ගිනියම් [illegible] ගොඩ ඉදුවෙනු පිටිදැයි [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ජයන්තගෙන් නෝට්ටු මිදෙන [illegible] [illegible] අප පාරේ ලෙනා තණ සිටිගේ සුළං අංගලේවත් ඇවිද යදී. [illegible] ලංව කථා කාළේය.

" අම්මි ඔයා කොහේ හරි යන්න කැමැත්තෙතොත්, හොඳයි."

" කොහේ යන්නද? අමෙරිකාවටත් බෑ! එංගලන්තෙටත් බෑ!"

" අපිට මීස්ට්‍රෙලියාවට යන්න පුළුවන්! මීතකද? කමාන්ඩ්ත් ජෙනරල් එන්ස්ටන් සිල්වා?"

" මොකද මට මතක නැත්තේ?"

ඔයා අන්තේ සිටිනිවලු! මං මිනිහට ලිව්වා. මිනිහා උදව් කරාවි..."

ජූලි මාසයේ ජයන්තට මාරුවක් ලැබිණි.

[illegible]

" මාත් උනට උගන්වන්නෙත් [illegible] පාඩමක්" [illegible] කරාවි අරුණ, මා ඇත ගාන්ඩෙත් අඳුරුයි!

" පුළුවන් නම් [illegible] මා [illegible] යන්න හැකි ගාත්ත පස්සෙ විශ්‍රාම ගිහින ලෙයිට... [illegible] නෑ! මට වියා එක [illegible] [illegible]

[illegible] කාරන [illegible] විට, [illegible] [illegible] අප මිස්ට්‍රෙලියාවට [illegible] විට, [illegible] පොරොන්දු වූයේය. [illegible] ගත හැකි බව කියා එවා තිබිණි.

දරු දෙදෙනා අම්මා යාම, තල නොකැමති විය. මා දරු දෙදෙනාත සමඟ නිවාඩුවකට යන ලෙස මුලින් එන්නැයි එන්ස්ටන් ආරාධනා දී තිබිණි. තමාගේ වැඩ කටයුතු පිළිවෙළ කළ සැණින්, තමා එහි එන බව, ජයන්ත කීය.

අපේ අවසාන නොකළ වැඩ අතරේ, මීරිගාමේ ඔබගෙට කැළ තිබෙයැද විය.

" ඒකත් ඉතුරුවා අපේ අම්මා බලලා කරාවි" ජයන්ත කීය "මෙච්චර කාලයක් අපි නොබැලුවත්, ඒ වැව තාලේ අම්මාතේ!"

ඇගෙලගාම නාමිනෙ මට විශ්වාසයට ගත හැකිය.

මෙයින් පසු වීක කාලයක් ජයන්තත්, මාත් කොළඹ කාර්යාලයන්හි වැඩට ගියේ, එකම වාහන රථයෙනි. අපේ කැටුමේ සිට එහි යන ගිය දෙගොඩම මේ වාහන රියේ ගමන් කළෙත. මා වැඩි දෙනා හා සිනායි කථා කළද, ජයන්ත කතා කළේ තමා හා සම තනතුරේ සැයි සිතුවන් හා සමඟ පමණි. ඒ කථා බොහෝ වූයේ දේශපාලනය පිළිබඳ අදහසයි.

" අපිට කවදාවත් මේව වෙනස් කරන්න බෑ නයිසා" ඔහු වරක් කියනු මට ඇසිණි. " අපිටත් බලුව් කලු ශාලේ ගගා යාත්තේ"

ඔහුගේ අප්‍රසාදය නිතර කියන දෙවල් වලින් පැහැදිලිය. ඕං, මිනා ලොකු වැරැද්දක් කරල කියල හුඟ දෙනා හිතනනවා ඇති ඕං, මෙතන වැඩට එන්න!"

අප දෙදෙනා [illegible] සයනයේ සිටියාත්තං, ඔහු මගෙන් බොහෝය [illegible] ඇතැම් රාත්‍රියක ඔහු හීනෙන් කියා වි සැ ගැස්සුණේය.

" කවුද මාව එලවගෙන එනවා" වරක් ඔහු කීය.

තවත් වරෙක ඔහු කීවේ" කොටි ආවා. මිනිස් කොටි නෙවෙයි ඇත්ත කොටි!" කියායි. තවත් රාත්‍රියක ඔහු හීනෙන් කියැවිවේය. මම අසා සිටියෙමි.

" කලු සාමිනි ! ඇමි නැතම කලු සාමිනි! යාතිං ! යාතිං ! එලියට! යාතිං එලියට ...! " මම ප්‍රශ්න නොකළෙමි. මේ සිහිනයේ තේරුම මා දැන ගත්තේ කාලයකට පසුවය. ඔහු විද උන් , ඔහු අතින් සියගිය අයගේ නොසැනසුණු ආත්ම ඔහු හඹා එන්නේය කියායි මට සිතුණේ.

ජයන්ත කොළඹ කාර්යාලයේ [illegible] යන්නේ කොළ පැහැ [illegible]

සාමාන්‍ය සේවාවේ වැඩ කරන ඔහු, ඇතැම් විට [illegible] ඉසවාගෙන පාර්ලිමේන්තුවට [illegible] ඇරගෙන අමාත්‍යාංශයට [illegible] කරන යම් යම් ලියවිලි [illegible] යන්නේ. ඇතැම් දිනෙක ඔහු ගෙදර එන්නේ මට වඩා [illegible] එසෙත් ඇතැම් දිනක අප දෙදෙනාට එකම වැන් රියේ එන්නට [illegible] ලැබෙයි.

මෙසේ ම දිනෙක, [illegible] පැරට එන [illegible] අරින සිටගෙන සිටියෙකුගේ ඇස අපේ ඇස ගැටිණි. පුරුදු මුහුණක් සේ දැනී මට [illegible] ජයන්තගේ [illegible] මම ප්‍රශ්න නොකළෙමි.

මෙයින් පසු දිනෙක ජයන්තට රෑ වන තුරු වැඩ කරන්නට සිදුවිය. එදා ඔහු ගෙදර එන විට, රාත්‍රී දහය පසුවිය. පාර්ලිමේන්තුවේ යම් කිසි විවාදයකට තමාට හිඳ සිටින්නට වූ බවය ඔහු කීවේ. එහෙත් ඔහු එළඟට ගෙලි කාලේ වෙනත් සිද්ධියකි.

" මතකද එදා අර වැන් එක ළඟ හිටපු මිනිහා?" ඔහු විමසීය.

" ඔයා කියන්නේ අපි වැඩ ඇරිල එනකොට?"

" ඔව් , රැල්ලක් වවන් හිටියේ?"

" කවුද?"

" මතකද සවුරු පද්දල? ලයනල්?"

සවුරු පද්දල ත්‍රස්තවාදීන් විසින් මට ගිය කල්හි, අප හඳුනාගත් ලයනල් හා අතුල වැනියන්ගෙන් මට සිහි විය.

" ඒ කොල්ලන්ට අතින් ගිරව් යන්න නෙ?"

" ඒ යකා කාගෙ හරි උදව්වෙන් එලියට ඇවිල්ල! එදා ඇවිල්ල අපිං හිටියෙ අපෙන් අල්ලන්න!"

" නෑ!"

" නෑ කෙසෙයි... ඔව්! ඊයේ උඹ පාලිමන්ට් එක පලියෙ කෑ රැකුණා. මං ආයුබෝ පොත්තුවම යන්න ගියා. මට ඔය මේ ළමයි දෙන්නා ගැන."

" අනේ, සිස්ටුප්ට් එකට කිව්වෙ නැද්ද?"

" [illegible] ඌ [illegible] නැතලා කියා... මං ඔයාට කිව්වෙ නෑ මට [illegible] ළමයි [illegible] අපි සේරගොනම පලි ගහනවා කියලා - මට ඒගොල්ලන්ගෙ ළමයි එයත්ත අත්තෙ උඹ තමයි! පුළුවන් වෙලාවක අපි සේරටම තියාවී... මං හිතන්නෙ අපි පුළුවන් ඉක්මනට මෙහෙන් යන එක හොඳයි."

" කොහේ තියලා එක පාරට යන්නද?"

" ඔයා කලින් යන්න ඔස්ට්‍රේලියාවට, ළමයි දෙන්නත් අරන් යන්න... ඔක්ස්ෆර්ඩ් මං ලිව්වා. ටූවරිස්ට් විසා අරන් එන්න කිව්ව නෙ."

" විසා දෙයිද?"

" ගිහින් බලනවා. අපි අමෙරිකාවටත් ගිහින් තියෙන නිසා දෙයි."

" එතකොට ඔයා?"

" මං කොහොම හරි වැඩ ටික ඉවර කරලා ඊයරමන්ට් අරන් එන්නං."

දරු දෙදෙනාත් සමගම යන්නට ලැබෙ නම්, එය පමණි මගේ සතනය. මගේ හිත දෙගිඩියාවෙිය. අම්මාත්, ගම - ඊළඟ දමා යාම හිතන තරම් පහසු කාරියක නොවේ. එහෙත් අනිත් අතට මට තව අලුත් ජීවිතයක්, ඒ නැත්නම් ජීවිතයේ අලුත් පිටුවක් පෙනෙයි! ජයන්තගෙන් ඈත්ව විසිමට ලැබෙන කාලයේ මට සිතා එකලාසයක් කර ගත හැකිය. ඇතැම් විට ජයන්තද පිටුපසින් ගිය කල්හි ඔහුගේ නැසීරීම සිතුම් පැතුම් අභියද යන අත්තානෙයින් වීය හැකිය.

" ගමගේ අත්ත එක නං හරිම අන්තරායයි" ජයන්ත පලින් කීය. "ඇවිළයෙන්ම මේ අරූවො දෙන්නට - මට ඔය අරුන්ගෙ එකෙන් අපෙන් පලිගන්න, මේ ළමයින්ට හානියක් කරයිද කියලා! අනිත් හොඳ එකේ ගියාම දෙන්නටම හොඳ ඉස්කෝලෙකට ගිහින් හොඳට ඉංග්‍රීසි ඉගෙන ගන්නත් පුළුවන්. මෙහෙ ඉඳලා කෙහොමටව වැඩිය...?"

මෙයින් පසු දවසක ජයන්ත නමට ලද නිර්නාමික තර්ජනාත්මක ලිපියක් මට පෙන්වීය. පොඩි ළමයෙකුගේ අත් අකුරින් ලියා තිබූ ලිපියේ වූයේ වැදගත් කීපයක් පමණි.

" එයි එයා... කළු වෙඩිවලට අල්ලන මරණයයි" රටමෙහෙ එක තිබුණෙ!

" සමහර විට, තවත් එන්න එකට ගිහාවලා, තනා කරලා වැඩ කරන හොඳනාත්ම වෙන්න පුළුවන්" මම අනුමානයට කීවෙමි.

ජයන්තද එහෙම [illegible] එක හොඳ නෑ." [illegible] හැබැයි, තව මැද අන්න

ඒව සාමාන්‍ය මා ගත් තීරණය ඇසූ අම්මා, හොඳටම කඩා වැටුණාය.

5.10

මාත්, දරු දෙදෙනාත්, ගවින් ගමන යන්තමින් අම්මා ගෙදර රාත්‍රී [illegible] ඇවිත් සිටියේ.

මා වඩාත්ම සතුටු වූයේ, නංගීත්, මල්ලීත්, දකීමයි. චමරී හා තරංගා දැන් දෙමාපියන්ය! මල්ලීගේ බිරිඳ නිලංකා, නුවරඑළියේ ලෙසින් මහ තොරයි. චමරීට ලැබුණු ගෝමායමට මාරුවක් ලැබෙන බව මට ආරංචි විය. තරංගාද අසම්මිත්ම කලුබෝවිලට මාරුවක් හදා ගන්නා බව කීය. තවීට දෙදෙනාම සිතා සිටියේ දෙහිවල ගෙදර නැවතීමටයි. එහෙත් ගෙදර ඉඩකඩ මඳ බව සැබෑය. චමරී යළිත් ගැබ්ගෙන සිටියාය.

අම්මා සමඟ එක වහල යට ජීවත් වූ හර්ෂයත්, ගාත්‍රිණීටත් දැන් තිලුන් දරු දෙදෙනෙක් සිටිති. නංගීත්, ඒ සවුලත් ආ කල්හි ගෙදර පිරේ.

මාත්, ජයන්තත්, මිරිහානේ නිම කරන නිවසක නැගීමට තරංගාටත් අලියට දීය හැකි දැයි අම්මා ඇසුවාය. මෙසේ යන්නගෙන් අයන්නට මම පොරොන්දු වූයෙමි. මෙය මට ගනිට ගත හැකි තීරණයක් නොවීය. එහෙත් ජයන්ත [illegible] යෙස හදා අවසන් කොටු බවයි.

" අවර කරලා බලමුකෝ" යැයි ඔහු මගේ යෝජනාව පස්සට දැම්මේය.

ජයන්ත, රාත්‍රී උත්සවයට වින් හැසිරුණේ අමුත්තෙකු ලෙසිනි. මල්ලී ඔහු සමඟ නොදොඩයි. අම්මාද ලොකුත්තේ අවශ්‍යම වූ විටෙක පමණි. තරංගා හා ජයන්ත [illegible] හුවමාරු කාලේ අපහසුවෙනි.

අයියලාත් නිදා දෙතා නම් සිටිම වගක් නැතිව සැලසමින් සිතායෙමින් සෙල්ලම් කළෙය. මවුන් අතර වාද බේදයක් නැති! ළමා විය කෙතරම් සුන්දරද? ආයෙත් ළමා වියට යන්නට ඇත්නම්!

මම නැම දෙනා හා සිනාසී කතා කළෙමි. ජයන්ත නම් මුල්ලක නාකි වුණුසේය. ඔහුට මිතුරන් සිටිනවාද කියාත් සැකයකි. මිනිසුන් නිහඬවත් මෝ සතුරත් ඇති කර ගන්නේ තමන්ගේම හැසිරීමවලින් හා ක්‍රියාවලියෙන් නොවේද?

මට සැරුණි මිතුරන්, නිහඬවත් නිදා දෙතා මේ රාත්‍රියේ මුණ ගැසිණි. ඒ අතර නන්දනා, ගොඩකුඹුර සමුගල් උළෙලේ විරන්ත සමුළල් ද අදින් වූහ.

ගොඩකුඹුර නැන්දා මට පසෙකට [illegible] මෙසේ කීවාය.

"අම්මා අපේ ගොඩට [illegible] හරි [illegible] ජීවිතේ මම [illegible] ."

"[illegible] කිව්වා [illegible] මම නොදනිමි. [illegible] " මම කීවෙමි." [illegible]

" ඔයා මන්තලට [illegible] ඉන්න ඇත්තේ" මල්ලිද කීය " අක්කා ඔයාට [illegible] වීරන්තෙත [illegible] "

විරන්ත සිනා සිටියේ, [illegible] ගරුණයට යාමටයි.

" මුන් දෙන්නම ගියාම, [illegible] කීය. අනේ රටනට [illegible] කල! [illegible] සනවා!"

" මේ රටේ [illegible] නොහොඳවන් එක්කෙනාගේ" විරන්ත නැම [illegible] ලෙස කළේය.

" මිනිස්සු ඇති [illegible] තොතොමද? දැන් ඒ දාපත් තැරුවද?"

මෙතොතාතට නිහැඬියාවක් ඇම ගැනුම විය. මම ජයන්ත දෙස බැලුවෙමි. ඔහු නිහඬව පිහාන දෙස බලාගෙන බත් ගිලින් මුව තුළට තල්ලු කළේය. මගේ නෑදෑ හිතමිතුරන් අතර, ඔහු වෙනම ලෝකයක නාකි වුණා සේය. ඔහු සොරෙනි මා තුළ තිබූ අනුකම්පාවත් ඇති නොවුණා නොවේ. ඔහු මගේ සැමියාය. මගේ දරු දෙදෙනාගේ පියාය. එහෙත් ඔහු අතින් සිදුවූ ඩියලු වරදට සමාව ලැබෙනු ඇත්ද?

" මැරෙනවා කියන එක තොනොත් වෙනවා" මඳ වේලාවකට පසු ජයන්ත කීය. " අපිත් කොයි වෙලාවේද කියන්න බැහැ මැරෙන්නේ?"

" මෙතා අවුරුදු [illegible] කාලයක් තමා " වීරන්තගා ඇතිවිද කීවාය. "අපිට බැහෙ වෙඩිට දෙවිල් වෙනස් කරන්න"

" අපි හදන්නේ මිනිස්සුන්ට යහපතක් කරන්න." ජයන්ත මිදුණු හඬින් කීය. " උතුරේ අපි මුහුණ දීපු අවස්ථාවල් දන්නෙ කීයෙන් ඒ දෙනාද ? උතුරෙන් වෙඩිට දෙවිල් මැව සටනවපු නැටි දන්නේ කීයෙන් ඒ දෙනාද?"

" පුතාල අතින් හුගාක් සේවයක් උනා"

ගොඩකුඹුර නැන්දා කියමින් මා දෙස බලා සිනා සෙමිනි.

ඒ රාත්‍රියේ ගෙදර ආ පසු ජයන්ත මා හා එකට සැතපුණේය.

එහෙත් එය දළ රළු බවක් විය.

"දැන් උන් ගෙදරින් මගේ ගොනුන් ප්‍රශ්න කරනවා" මා රටින් පිටට යන්නට සැරසුණු [illegible] කීය.

" [illegible] ජයන්ත"

" අර ගොඩ වෙ ලොරිවලින් !" ඔහු කවුළුවෙන් බලා කීය. "මිනාසු මඩකලපුවට අල්ලන් ආපු එවුන් ? ඔය ඊ පී ආර් එල් එෆ් එකේ එවුන් - උන් ප්‍රභාකරන්ගේ කොටින්ට විරුද්ධයි! දැන් ඉතින් උන්ගේ නම් මාරු කරලා, අපිම උනට පුරුදු කරවනවා. ඒට පස්සෙ දවසක උන්ම අපිට ඇවිත් ගහවි!"

" ඔයාට දැන් ඒවා වෙනස් කරන්න බැහැනෙ ජයන්ත "

" වෙනස් කරන්න බැරි උනාට අපිට කතා කරන්න පුළුවන් ! මට මෙච්චර කැලකිරෙනවා. අපි ගෙදර වීලා රටට පාලය ගන්න හදනවා! අපේම බස්සො අපට කැවවනවා. නුවරඑළියේ ගිහින් අපි උන්ගෙ සිස්ටමන්ට එකක් අල්ලුවා කොටින්ගේ ආයුධ! ඊළඟට මොකද කළේ? හොංකොංකේ උඩවෙන් උන් ප්‍රේම නිකන් කළා පූමින තුඹෙනා! අපි කරපු කරිය ප්‍රේම වතුරේ. අපි කොටි අල්ලලා ගොහැනවා.... ඊළඟට ආණ්ඩුවෙන් ඒවා වනනවා!"

මම නිශ්ශබ්ද ඇසා සිටියෙමි. ඔහු කතා කරන්නේ වේදනාවකිනි.

" මං මොකට කළත්, කාගෙන්වත් සහායක් ගන්නේ නැතු පමිලා! මං ඇඹ නිස්සෙම වැඩ කළේ කොල්ලාවන්ගේ යහපතට! මං යම් දෙයක් ඔයාට විඳවන්න කළා නැ. ඒත් අපේ පවුලේ අපේ දරුවන්ගේ යහපතට!"

මගේ ඇසට කඳුළු මතු වී ආවේ අනිත්‍ය සිහිපත් වීමෙනි.

"මිවා මතක් කරන්න එපා ජයන්ත!"

"ඔයා ගැන මිනිස්සු ඒවා මෙට්ටා කතා කළා! ඒකයි මං එහෙම සදයක් කෙරුවේ!"

"මේ ඔවා කතා කරන්න එපා!"

"මං නැඹදේම කොරුමට තරී ජීවලා ගිනෙන දේ. සම්පුර දෙවල් මං නුතන් කෝන්ත්‍රියත් කරන්න ඇති. කාමින් මගේ කෝන්ත්‍රිය තියෙනවා. මං මේ ගමුදාවට කරපු වැට රාසිය දැන් කාටවත් මතක නැ එහෙ! මගේ ඩැරි වීතරයි තොයන්නෙ.... අපි මෙවුල්ස්වලට

මිනී මරණවා තියනවා! පළන්කම්වලට මිනී මරන බැයොන් ඇති ද උනාට...?" නී ඔහු කථාව නතර කළේය.

කඳුළු වාවා ගත නොහී, මම නැත කාමරයට වැදුණෙමි. මා ගම්හට ලැජ්ජි වියහ දුන විය.

අවුත් ගාහය සිටින් [illegible] ආපින් ගොවිපළට හා ප්‍රසූතය මගේ තද ඇසී. එකෙන් අටට වත් මා විසාගෙන ඇත. අලුත් ලෝකයක්, අලුත් සිහිනයක්, අලුත් ජීවිතයක්.

මගේ එකම සැනසුම, මගේ දරු දෙදෙනා මා සමග මේ ටවන ගම්හට පැවුල් වීමයි!

www.sinhalaelibrary.com
SHINA

හයවැනි කොටස

6.1

www.sinhalaelibrary.com

ඕස්ට්‍රේලියාවේ නිව් සවුත් වේල්ස්හි, අග නගරය වන සිඩ්නි නුවර වෙත මම දරු දෙදෙනාත් සමග ඇවිත් සිටියෙමි.

වින්ස්ටන් සිල්වාත්, ඔහුගේ බිරිඳ වල්සිත් අප පිළිගන්නට ගුවන් තොටුපළට ඇවිත් සිටියහ. දෙසැම්බරය වුවද එය ඕස්ට්‍රේලියාවේ ග්‍රීෂ්මකාලය විය.

ශාන්තිසාර සයුර දෙසින් හමා ආ සුළඟ පවා උණුසුම් විය. වල්සිගෙ සිනාවෙන්, වැළඳ ගැනීමෙන් ඒ උණුසුම් රැඳිණි. වින්ස්ටන් සිල්වා හැසිරුණේ කථා බහ කළේ සිංහලයෙකු ලෙසින් නොව, එරට උපන් කෙනෙකු අයුරෙනි. ඔහුගේ දෙතොලේ වූයේ අධිෂ්ඨානයෙන් පිපුණු ගතියකි. ඔහු නොකඩවාම දුම් පානය කළේය. ඔවුන්ගේ 'ෆුයිස්ලර්' රථයෙන් අපි ඔවුන්ගේ දෙමහල් නිවස වෙත ගියෙමු.

දරු දෙදෙනා අවට බලමින් අරක මෙන සෙනඳුම්ය පුරංගනා ලෝකයකට ආ කලෙක මෙනි. අප තිදෙනාට උඩු මහලේ නිදන කාමරයක් ලැබිණි. වල්සි බතුත්, වෑංජනත් උයා තිබුණිය. අප දවල්ට කෑ බත් ඉතා සමිණ විය.

"කොහොමද ජයන්තට?" වින්ස්ටන් ඇසීය.

"මෙහේ එක එක ගැන තමයි කියන්නේ!"

"මට තේරුණේ ලියුම්වලින් මිනිහා කලකිරීමෙන් ඉන්න බව. මොනව කළත්, සම්ගරුනට අපේ වැඩ හොඳ නෑ! මාත් ආවේ හරිම කලකිරීමෙන්.... වෙන් නොවුස්...." ඔහු දුම් උගුරක් ඇද නැහැයෙන් පිට කළේය.

"අපිට ලෝකයෙන්ම 'අසයිලම්' තමයි දුන්නා මෙහෙට එන ප්‍රභාදෙනා කරන්නේ ඒක තමයි! ලංකාවේ දේශපාලන තත්වෙ කියලා අසයිලම් ගන්නවා."

"ඕගොල්ලන්ටත් පුළුවන් අප්ලයි කරන්න" වල්සි කීවාය "මං ඔයාට උගන්වන්න හරි වෙන වැඩක් කරන්න හරි ඉස්කෝලයක් හොයල දෙන්නං."

"මෙහෙත් වැඩ කරන්නෙක ප්‍රධානී ස්කූල් ඒකක ගත" වින්ස්ටන් තම බිරිඳ දෙස බලමින් කීවේය. "මම නං කොයි ක්ලැරිකල් වැඩක්."

"මොනාත් උගත් කමක් නෑ"

"අපි උදව් කරන්නං.... මෙහෙදී එක සිංහල අයට එක එක්කෙනා උදව් කරනවා මුළු..."

"අප් ඉතින් ටිකක් රෙස්ට් කරන්නකෝ" වල්සි කරුණාවෙන් කීවාය "ඔම් බබාලටත් මහන්සි ඇති! පස්සෙ ඇ ඒව බලන්න"

ඊයා මගේ ඇගේ ඇඹෙමිය. රජිත්ගෙද [illegible] කාමරයට වැදුණු මම ඔවුන් [illegible] ඇඳෙහි ඇල කරවා, කවුළුවෙන් බැලුවෙමි. සිඩ්නි ගස් කොළන් අතර [illegible] අට්ට [illegible] පියැසිය, [illegible] ප්‍රපාර ඉහළ අහසට නැගෙන රූපවාහිනී [illegible] අහසේ ඇත්තේ සැදි සිලුති.

අලුත් ලෝකයක්! මට කිසි නිදා ගන්න නොහැකිය. වෙනස වාතාවරණයට හැයි ගිමන්, පහත මාලයේ රූපවාහිනියක හඬ ඇසේ. ඔවුන් කථා බහ කරන තාලය තේරුම් ගැනීමට අපහසුය. මට අම්මා සිහිවිය. ජයන්ත මේ වෙලාවට මොනවා කරනවා ඇද්ද? ඔහුගේ ජීවිතය තවම අනතුරේද? ඔහු එන්නට කොයි තරම් කාලයක් ගත වේද? යම් කිසිවෙකු ඔහුගෙන් පළිගන්නට ඔහුව මරා දැම්මොත්...?

මම ඒ සිතුවිලි ඉවත දැම්මෙමි.

වනිතා ලතා කී පරිදි, මම යළිත් පිට රටකට ඇවිත් ඇත්තෙමි. එහෙත් ඇ කී පරිදි, මට තවත් කොහෙත් යනු වේවිද?

හවස් වී අපි නගරයේ වැදගත් තැන් බලන්නට ගියෙමු. පෙටි ජැක්සන්, බොටනි බේ, සිඩ්නි හාබර් පාලම, හයිඩ්පාක්, සිඩ්නි ඔපෙරා නාට්‍ය ශාලාව... සියල්ල ඉතා පිරිසිදුවට පිළිවෙලට සකස් වී ඇති සැටි මම දුටිමි.

"නැති යකාවෙන් පාලම හදලා තියෙන්නේ" වින්ස්ටන් හාබර් පාලම මත්තෙන් යන ගමන් කීය.

"ආං අම්මා තැව්."

"මව් පුතා" වල්සි කීවාය.

"මොනවද අම්මි ගෙනියන්නේ ඒවා?"

"විට, ටුල්, මස්" වල්සි මා වෙනුවෙන් පිළිතුරු දුන්නාය. මේ

නව ලෝකය ගැන මා දන්නේ කොතරම් අල්පයක්ද?

"මෙහේට මුලින්ම ගෙනැත් දැම්මේ එංගලන්තෙ අපරාධකාරයෝ." වින්ස්ටන් ඉතිහාසයක් හෙළි කළේය." 1788 දී. පස්සෙ - පස්සෙ නිදහස් මිනිස්සුත් ආවා ! ඊළඟට, වික්ටෝරියාවේ රත්තරං හොයා ගන්න හොට, නව නගරේ මිනිස්සු එන්න උනා. දැන් ඉතින් ඇඟිල්ලක් ගහන්න ඉඩ නෑ."

වින්ස්ටන් ඇතැම් විට කථා කරන්නේ මේ සියල්ල තමාට අයිතිය යන මානයකිනි. "ලංකාවේ මිනිස්සුන්ට බැහැ, මේ විදියට උත්සාහෙන් ජීවත් වෙන්න. එහෙත් මරා ගන්නවා! මෙහෙත් බට්ටෙටා බෝම්බ දාලා මරනවා! වෙඩි තියාගන්නවා! කටු කම්බි වැටවල් බඳිනවා!"

"අපි ඉතින් මෙහාටම ඇවිල්ල මිනෑ, සමිටා ඉගෙන ගන්න" වල්සි සැමියාට එකතුව දෙඩුවාය.

"ලංකාවේ මිනිස්සු බණ දහම් කථා කරනවා විතරයි පිළිපදින්නේ නැහැ!"

"ඒක ඉතින් එක පැත්තක වැරද්දක් නොවෙයි නෙ" මම තර්ක කළෙමි.

"නෑ එව බොරු වැඩියි ! මිනිස්සුන්ගෙ තැණ බැරි තමට ඉරිසියාව වැඩියි" වල්සි කීවාය.

"මෙහෙත් පන්සලක් තියෙනවා. අපි දවසක යමුකෝ!" වින්ස්ටන් කීය.

"හැම තැනටම එක දවසෙ යන්න ඕන නෑ. දැන් ඉතින් මෙහේ ඉන්න ආපු එක නෙ" වල්සි කීවාය. "මේ ළමයි දෙන්නටත් ඉස්කෝලයක් හොයාගන්න වෙනවා. මං හිතන්නේ ගම්ලම හොඳ ප්‍රයිමරි ස්කූල් එකක්ම තමයි!"

සොලිසිටර් විභාගය කරන්නට ඇත්නම් හොඳයි මා සිතුවද, ඒ ගැන නොකියෙමි. හැම එකටම මුදල් අවශ්‍යය. අපට ඉන්නට තැනක් සොයා ගත යුතුය. අපේ ජීවිතය අලුතෙන් පටන් ගත යුතුය.

මේ දිනවල මට හරි හැටි රාත්‍රියේ නිදාගත නොහැකි විය.

6.2

මට බොහෝ දෙනාගෙන් උපකාර ලැබුණේ සිඩ්නි පන්සල ගිය විටය. මාත් දරු දෙන්නාත් [illegible] අවශ්‍ය [illegible] ලාංකිකයෙකුගෙනි. වින්ස්ටන් අපට පුංචි රූපවාහිනී සෙට් එකක් සොයා දුන්නේය.

අප පදිංචි වූයේ මැරික්විල්හිය.

දරු දෙදෙනා ගිය පාසලේදී මට ලිපිකාර තනතුරක් ලැබුණ. තිනිඇවරියක් වූ මා ඒ රැකියාව "ඕං" නොකියා බාර ගත්තේ කල් යාමෙන් වෙන හොඳ තැනක් සොයා ගන්නට සිතමිනි.

අපේ නිවසට අසල ජීවත් වූ ඇලෙන් හා විනිතා රයියන පුවල ඔවුන්ගේ රථයෙන් අප පාසැලට හැඳවා ගියහ. ඇලෙන් හා විනිතා මා වෙනුවෙන්ම සමීප වූ අයයි.

මේ ගැහෙන්නට නවත් සිට දෙනා මට පන්සලේදී හඳුනා ගත හැකි විය. එහෙත් හැම දෙනාටම එක සේ විශ්වාස කොට ඇසුරු නොකරන්නට මා තීරණය කළේ එක් සිද්ධියකින් පසුවය.

දිනක් සවස මා කෑම පිළියෙල කරද්දී දොර සීනුව නාද විය. මැදවියේ මිනිසෙක් දොරකඩ සිට සිනාසුණේය.

"මට පන්සලේදී ආරංචි වුණා. මේ මිසිස් ඇහැලගමද ?

"ඔව්"

"මාව මතක නැතිව ඇති ! මාත් ආමි එකේ හිටියෙ ..."

"ආ ඇත්තද ? එන්න එන්න" මම උණුසුමෙන් කීවෙමි. අපේ කොහෙත් නේ ඇයි, කියායි මා සිතුවේ.

මම ඔහුට තේ කෝප්පයක් සාදා දුන්නෙමි.

"මම ලක්ෂ්මන් දේවාරට්ටි මතකද?"

"හරියටම මතක නෑ"

"මං හිටියෙ අනිත් කෑම්ප් එකේ, ආර් ඊ එල් එකේ."

"එහෙනං ඔයා මැව් එකකට ආවම දකින්න ඇති."

"ඔව්, ඔව්, මං ජයන්ත හොඳට අඳුරනවා. - ජයන්ත එනවාද?"

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

" ඔව්, ඊටපස්සෙ වෙච්ච ගමන් එපි."

"එහෙම තමයි. එයාගේ වැඩ කරලා පිරිමහන්න බැහැ! මාත් ආවෙ මට මරණ තර්ජන ආවා. ලෙඩිවන්ට් හදලා දුන්නා එන්න."

"එක හොඳයි"

[illegible] රූපවාහිනියේ තිරය දෙස ඇස් දල්වා බලා සිටිති.

"අපිට ආරංචි උනා අර සිද්ධිය"

"මොන සිද්ධියද?" මම විපරම් කළෙමි.

" ආ- ඒවා ගැන කතා කරලා මොකටද දැන්?" ඔහු තේ කෝප්පය බී අවසන් කොට නැගිටිද්දී මා දෙස බලා සිනාසුණේය. "ෂෝක් තේ එක."

මා නැගී මේසය වෙතට යද්දී ඔහු එතැන වීත් සිට ගත්තේය.

"ඔයාට පාලු නං අපි දවසක් යං කොහේ හරි!"

"මට නං අවිර නැහැ"

"ඔබාලත් එක්ක යමු. මගේ වයිෆ් තාම ලංකාවෙන් ආවේ නැහැ."

" අනිත් පේපර්ස් හදා ගත්තමත් නැද්ද?"

" මං ඇප්ලයි කරලා තියෙන්නෙත් කල් යනවා. මෙහෙත් හරි පාලුයි!"

"එක තං ඇත්ත"

" ජයන්තගේ වයිෆ් ඇවිත් ඉන්නවා කියලා පත්තරේ දැන ගත්තම, මං හිතුවා ඇවිත් බලන්න" පැහැපත් මුහුණකින් යුතු ඔහු උඩහස් ඩුවිලු සකසමින් සලිත් මා දෙස බැලීය. "මං මේ පාලු නින්දා ආවෙ."

"ඒකට කමක් නෑ"

"අර කැමිප් එකේ හරි වැඩේ නේද උනේ?"

"මොන වැඩේද?"

"ඔයාගේ අර සිද්ධිය? කවුද ඇවරිනි කෙනෙක් නේද? මිය ගෙත්තේ ජයන්ත අරන් ගිහින්...?"

ඔහුගේ මුහුණට ලේ උනා ආවේය.

"මේ මං දන්නේ නෑ, ඔයා මොනවා කියනවද කියලා?"

"ඔයා මේවා ගැන කතා කරන්න කැමති නැතුව ඇති!"

"මං දන්නේ නෑ මොනවද මේ මිස්ට ඩෙවාරට් කියන්නේ කියලා?"

"[illegible]"

"මොන ආරංචි [illegible] නැහැ."

"ඔයාගෙ ඩසපෝර් එක නැමෙම්ම දන්නවා කම්ලා. ඒ දවස් වල...!"

"මිස්ට දේවාරට් [illegible] විදියෙ ගැනියෙක් නොමෙයි මම ...!"

"කුඩිං වල්කමක් [illegible]...?"

ඔහුට බාධා කරමින් මම [illegible] කතා කළෙමි.

"අමේ අතරේ [illegible] මගේ කඩවනවා!"

මා [illegible] ඔහු දොරෙන් පිට වී [illegible] අප්පුදු විය.

රජිත මා දෙස බලා සලිත් [illegible] තිරයට මුහුණ ඔබා [illegible] ඒතාට නම්, සිසිවක් නොතේරෙයි. රූපවාහිනියේ [illegible] බුවනිරි ගොපලු චිත්‍රපටියකි. [illegible] ගැමි ගැහැනු [illegible] මට සිතිණි.

මට ජයන්ත නොපෙනේත්, මංගල නොපෙනේත් ඇති වන්නේ කෝපයකි. මා සිටින් දෙදෙනාගෙම [illegible] වූ නැටි! [illegible] මා මුහුණ [illegible] දෙතියෙන් [illegible]!

එදා රාත්‍රී අපට [illegible] කොතරම් දුරට කෙසේ [illegible] ඇද්ද? ජයන්තගේ [illegible] පිළිබඳ [illegible] දන්නවා යැයි ඇසීම, [illegible] නිරුවත් වූ [illegible] දෙදෙනා මා ඔහා [illegible] ඇද්ද? දේවාරට්ට් මගේ ඇගට ආවේ මා [illegible] කටු කැටාව නිසා නොවේද? කොතරම් [illegible] නැටි!"

ඒ රාත්‍රියේ අලුවේ තනි වූ මොහොතේ පටන් [illegible] යන තෙක් මම [illegible] වැගුරුවෙමි.

6.3

මට ජගත් මුණ ගැසුණේද පන්සලේදීය. සිතායි කථා කළා මිස, මම ඒ [illegible] නොසිතුවෙමි. [illegible] පන්සලට ගිය [illegible] ජගත්, [illegible] සමඟ එහි ඇවිත් සිටියේය.

ජිගාත්, රජිතත්, ඉතා ඉක්මනින් ජගත් හා ආනන්ද සමග මිතුරු වූහ. ඔවුන් මිදුලේ සිනාසෙමින් දුවමින් සෙල්ලම් කරද්දි, මා සිටියේ පන්සල ඇතුලේ [illegible] දෙදෙනෙක් හා ගිහියෙක් සමග කථා කරමින්.

මා පන්සලට කැටුව ආ හැරල්ඩ් හා විනීතා පෙරළා ගෙදර යන්නට සැරසුණෙන්, මම දරු දෙදෙනාට කථා කරන්නට මිදුලට ගියෙමි.

"ජගත් අන්කල් එහේ එන්නෝනෑ" රජිත කියන හඬ ඇසිණි.

"මෙවරියෝ - රජිත"

ජගත් තමා අතට ගත් කුඩා රතු බෝලයක් අතේ කෙළිමින් මා දෙස බැලුවේය. ඔහුගේ ඇහැපත් මුහුණෙන්, සිනාවෙන්, යම්කිසි සිත් ඇදනා සුලු ගතියක් මා දුටුවේ මේ මොහොතේය.

"ඒ අන්කල් හරි හොඳයි" ගෙදර යමින් පසුත් රජිත කීය.

මෙයින් දින කීපයකට පසු අපේ රූපවාහිනිය ක්‍රියා විරහිත විය. රජිතත්, ජිගාත් බොහෝ විට සියල්ල අමතක කර දමා, සැනසෙන්නේ රූපවාහිනිය ඉදිරියේය. එය ක්‍රියා විරහිත වීම, ඔවුන්ගේ ශෝකයට හේතු විය.

" අපි වෙන එකක් ගම්මු නො පුතා" යි මා කීවද, එවන් මුදලක් මා ළඟ නොවීය. අපේ ජීවත් වීමට මා ඉපැයූ හැම සතයක්ම අවශ්‍ය විය.

එදා සවස රජිත නොඉවසිල්ලෙන් දඟලද්දී, මම ඔවුන් දෙදෙනාව ජයසිංහ ගෙදරට කැටුව ගියෙමි. රූපවාහිනියේ ක්‍රියා විරහිත වීම, අපේ කථා බහට ඇතුළු වූයේ ඉබේය.

"මේක බලල හදා දෙන්න කෙනෙක් ඉන්නවා දැ"යි මම විනීතාගෙන් විමසුවෙමි.

"අර ආනන්ද නං සමහර විට දන්නවා ඇති." හැරල්ඩ් කීය.

ආනන්ද කවුරුන්දැයි මට මතක් වූයේ නැත.

හැරල්ඩ් තම රථයෙන්, අපේ රූපවාහිනිය ආනන්දට ගිහින් බාර දුන්නේය. "ඒක හදන්න බැරිවත් නෑ කියනවා," පසුවදා හැරල්ඩ් ආරංචිය ගෙන ආවේය. "ඒක හදන්න යන ගානට අලුත් එකක් ගානැකිලු!"

"අන් කාලේ [illegible] එහෙම නම්! [illegible] අලුත් එකක් ගන්න එක ලාබයි... පරණ ඒවා හදනවට [illegible]" විනීතාද එසේ [illegible].

එදා රාත්‍රියේ මට දුරකථන පණිවිඩයක් ලැබිණි.

"හලෝ මේ මිසිස් [illegible]?"

"ඔව්?"

"මම ජගත් සේනාධීර. ආනන්දගෙ යාලුව. පන්සලේදි [illegible] උනා ටී.වී එක ගැන. මට එකක් හොයල දෙන්න පුළුවන්"

"අනේ කරදර වෙන්න එපා"යි මට කියැවිණි. ජගත් කවුරුන්ද ආනන්ද කවුරුන්දැයි මතක් වූයේ අනතුරුවය.

"කරදරයක් නෑ - [illegible] කිච්චා! අලුතෙන් [illegible] උදව්වක් කරන්න සියල. මං එකක් හොයල දෙන්නං!"

"පුලුවන් නං... අපේ පුතාට ඒක නැතුවම බෑ"

"කොහොමද පුතාට?"

"ඔය ඉන්නේ දඟල දඟලා!"

"මං වීක් එන්ඩ් එකේ එකක් හොයලා දෙන්නං"

අපේ කථාව එතැනින් අවසන් විය. සෙනසුරාදා දහවල ජගත් අපේ ලිපිනය සොයාගෙන ආවේය. ඔහුගේ අතේ කුඩා රූපවාහිනී යන්ත්‍රයක් විය. රජිතත්, ජිගාත්, උඩ පනිමින් සතුටින් කැලඹෙන යන්ත්‍රය දැකීමෙනි. ඊළඟට ඔවුනට ජගත් අංකල් විතරක් විය.

ජගත් ගෙන ආ රූපවාහිනිය විදුලියට සම්බන්ධ කර පණ ගැන්වීය.

"කීයද මේක?"

"නෑ කියක් එන් නෑ! මට යාලුවෙක්ගෙන් හම්බ උනා"

"අනේ... ඉන්න මං තේ එකක් හදන්න"

මා සේ හඳුනා ගෙන, ඔහු ඊශා හා කතාවක පැටලුණේය.

"තාත්ති ආවාම අපි ලොකු ගේකට යනවා"යි ඊශා කිව් මුවට සිනාවක් නැංවීමි.

ජගත් සේ [illegible] වූණේය. ඔහු [illegible]

"ලේසි - නෑ ! දැන් වීසා ගන්නත්!"

"මං හිතන්නේ එයා එන්නෙ අමෙරිකාවට යන්න වීසා අරන් සැරයක් එහේ ගියාහෙ? මෙහෙ එන්නෙත් ඒ ගමන් රමේෂ් බලලා යන විදියට. ඇවිත් අසයිලම් ඉල්ලාවී"

"ඔයගොල්ලෝ ආවේ කොහොමද?"

"ටූවරිස්ට් වීසා එකෙන් - වන්ස්ටන් තමයි රස්සාව හොයලා දුන්නේ!"

තමා වන්ස්ටන් ගැන දන්නා බව ජගත් කීය.

"මිනිහටත් ලංකාවේ මරණ තර්ජන නේද?"

"හමුදාවේ ඉන්න කොට ඉඳන් එහෙම තමයි"

"ඔයගොල්ලොත් හොඳ හොඳ අත්දැකීම් ලබන්න ඇති?"

මගේ අත්දැකීම් සිහි වී මම ගොළු වූයෙමි. මගේ සැබෑ අත්දැකීම් ඔහුට හෙළි කරන්නේ කෙසේද?

"කාරෙකක් නැතුව නෑ, මෙහෙත් හරි කරදරෙ. මාත් ආපු දවස්වල හරියට දුක් වින්දා" ඔහු කීය.

"ජගත් මොනවද කරන්නේ?"

"මං කොම්පියුටර් කම්පැනියක වැඩ කරන්නේ! ඇවිල්ල මං මෙහේ කොලේජ් ගියා."

"මාත් ආසයි, ආයෙත් විභාගයක් කරලා ලෝ ෆර්ම් එකකට යන්න."

"මයා ලෝයර් කෙනෙක් කියලා විනීතා කිව්වා"

" ඒ දවස්වල!"

"ඉතින් මෙහෙත් කොහොම හරි ඒ පාත්වෙට එන්න. ටිකක් කල් යාවි තමයි! කොහොමද [illegible] ගේන්නේ එහෙම?"

"විනීතා එක්ක යනවා, නැන්දා [illegible]..!"

"මං ඕන්නං මං මාකට් එකට එක්ක යන්නං!"

"යමු අම්මි! යමු! යමු!" ඊශා මගේ අතින් අදින්නට වූණේය.

"මං [illegible] මං එක්ක යන්න."

මම එකඟ වූණෙමි. [illegible] ඔහුගේ [illegible] ජීවත් වෙන බව [illegible] ජයන්තට වඩා ඔහු කොතරම් වෙනස්ද? [illegible] ජගත් වෙත විය. ඔහු [illegible] නොදැනෙන [illegible] බිය සැකක් නොවීය.

මෙසින් පසු ජගත්ව මට ඉඳහිට මුණ ගැසිණි.

නොපැමිණෙන දිනෙක ඔහු දුරකතනයෙන් කථා කරයි. [illegible] දෙදෙනාද ඔහු හා දුරකථනයෙන් දොඩමළු වෙති.

ඇතැම් සති අන්තයක ඔහුට මම කෑම පිළියෙළ කර දුන්නෙමි. විටෙක ඔහු එන්නේ ආනන්දයෙන් සමගිනි. ඇතැම් විටෙක සිංහල ගෙදරක පැවැත්වෙන රාත්‍රී සාදයකදීද අපි මුණ ගැසුණෙමු.

අප අතර මෙකමත් ඇසුරක් ලියලයි. එහෙත් එය [illegible] පමණි. මගේ ජීවිතයේ රහස් තොරතුරු ඔහුට කොහෙත් හෙළි නොකළෙමි. ඒ සියල්ල සිදුවූයේ ඉතා සෙමිනි. ඔහුව මට සම්පූර්ණයෙන් විශ්වාසයට ගත හැකි විය. මගේ සිතට [illegible] දැනෙන්නේ ඔහු හා කථා කරද්දිය.

"මං උදව් කරන්නම්" ඔහු නිතර කියන වදනයි.

ජයන්ත පැමිණි පසු, ජයන්තටත් උදව් කරන්නට ජගත් පොරොන්දු වූණේය.

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

6.4

ජයන්තගේ ඊළඟ ලිපියේ වූයේ තමා කඳවුරුවෙන් විශ්‍රාම ගිය බවයි. එම ලිපියේ තවත් කාරණාවක් සඳහන් විය. එනම් තමාට අර්ථ සාධක මුදලක් ලැබෙන බවයි. [illegible] නම් ගෙයි වැඩ කටයුතු බොහෝ දුරට අවසන් බවයි.

"නැමදේම පිළිවෙලකට වෙගෙන එනවා වගෙයි." ඔහු සඳහන් කළේය. "පෙර්රම හරි ගස්සලා ආවාම අපිට කරදරයක් නැතුව ඉන්න පුළුවන්."

අම්මාගේ ඉල්ලීමට මා ලියා යැව්වේ අලුත් ගෙය අපේ චරිත් නංගිටත්, තාරංගාටත් කුලියට දිය නොහැකිද කියා ප්‍රශ්න කරමිනි. ජයන්ත එයට එක හෙළින් පිළිතුරක් නොදුන්නේය.

නංගිද ගෙය පිළිබඳව මගෙන් අසා එව්වාය. ඇත්තෙන්ම නංගිටත්, තාරංගාටත් ගෙය ලැබුණොත් ඔවුන්ට වැඩට යන්නද පහසු වෙයි. පරිස්සමෙන් බලා ගනිවි යැයිද මට හැඟිණි.

"ජයන්ත අපිට ගේ දෙන එකක් නෑ අක්කේ" යැයි නංගි අනතුරුව ලියා එවා තිබිණි. " අපිව විශ්වාස නැතුව ඇති."

මා තවත් වරක් ජයන්තට මේ ගැන සඳහන් කළද, ඔහු ප්‍රශ්නය මග හැරියේ "බලමුකෝ - පස්සේ" යැයි කියමිනි.

අනතුරුව මම නංගිට මෙසේ ලියා යැව්වෙමි.

"ආදර නංගි,

ජයන්ත, ඔයාලට ගේ නොදෙන්නෙ මා එක්ක තරහට වගේ! එයාට මතක නැතිවෙලා ඇති, මාත් ඔය ගේ හදන්න ණයට සල්ලි ගත්තු බව. මොයි භාගයක් මටත් අයිතියි නංගි!

එයා හිතන්නේ එයා මාව පාලනය කරනවා කියලා; ඒ උනාට මටත් පුළුවන් එයාව පාලනය කරන්න.

ඔයාටම කියන්දා කියන්නං නංගි, ජයන්ත හැමදාම කියන්නේ එයාට ඕනෑ මං වගේ පුදු ළමවින්ලු! මං දන්නෑනො.......

එයාට මං ඉඩ දෙන්නෙ නෑ නංගී! මට පුළුවන් ඒ ආශාවට ඉඩ නොදී ඉන්න..."

* *

ජයන්ත ඕස්ට්‍රේලියාවට විත් ගුවන් යානයෙන් බැස ඇවිත්, මද වේලාවකට පසුව මම ගෙය ගැන ප්‍රශ්නය නැගුවෙමි. "තව කාලවත් උත්තේ නෑ"යි ඔහු කීය. මේ මොහොතෙහි තව දුරටත් ඒ පස්සේ මා ප්‍රශ්න නොකළේ, ඔහුගේ වෙහෙසකර බව දැනීලාය. කලකට පසු ජයන්තව දකිද්දී මට [illegible] ඔහු දැක්කද, [illegible] අපූරුයි! මා [illegible] ඉදිරියට ආවේ, මා එකල ඔහුව නිතර [illegible] ඇති මිනිසෙකු මා ආවරණයක්ද සහිතවය. [illegible] නිසා මිනිසකුගේ බාහිර පෙනුම කොතරම් වෙනස් වන්නේද? [illegible] පොලිසියේ අය [illegible] නිසා ඔවුන්ගේ අගෝචර [illegible] දැන් අතිමි [illegible] ආවේගයක් [illegible] ඔවුන්ට නොදී, පදක්කම් සහිත නිල ඇඳුම් අඳිනා එසේ ආවේග විගස [illegible] මිනිසුන් කොතරම් වේද කල නැත්තේ මේ සටුව [illegible] වැදුණ් වීම නොවේද?

ජයන්තව පිළිගැනීම සඳහා ජයසිංහ පුවිලත්, සිල්වා පුවිලත්, ආනන්දත්, ජගතුත් අප සමඟ ගුවන් තොටුපළට පැමිණියහ. ජයන්ත මුලින්ම වැළඳ ගත්තේ දරු දෙදෙනායි. අනතුරුව ඔහු මා තුරුලු කර ගත්තේය. ඔහුගේ අතදිය ගඳ මගේ නැහැයට පුරුදු පුවිඳත් විය. අතීතයේ යම් යම් සිදුවීම් මගේ මතකයට නැගී ආවේය.

ඒ රාත්‍රියේ වින්ස්ටන්ගේ ගෙදර අපට සැම පිළියෙල වී තිබිණි. ජගත්ද, ආනන්දද, ජයසිංහ පුවිලද, මේ රාත්‍රි භෝජනයට සහභාගි වූහ.

ජයන්ත ගෙන් අම්මා අතාපත කතුරු ආදිය එවා තිබුණාය.

"ලංකාවෙ අතාපත වගේ දේවල් නම් මෙහේ ඕනෑ තරං ගන්න බැරියෑ " විල්සී කීවාය. "පවතිවල කඩ තියෙනවා! විලිස්සලා ඉන්නවා!"

"මේවා අම්මා ගෙදර හදපුවා" මම කීවෙමි.

එත් කතුරු බැයක් මම පසුව ජගත්ට හැගී කළෙමි. "මේ මොකටද මේවා?" කියා කීවද, ඔහු පසුව කීවේ "ආනන්දටත් මටත් මේවා යෝගාට එක්ක කන්න පුළුවන් " කියායි.

ජයන්ත ආවාට පසු, ජගත් හෝ ආනන්ද පෙරදි තරම් අපේ තට්ටු ගෙදරට ආවේ නැත. ජයන්ත ඉක්මනින් මේ පරිසරයට හුරු ගැසුණේය. වින්ස්ටන් සිල්වාගේ උදව්වෙන් ඔහුට ඕස්ට්‍රේලියා නිව්සිලන්ත බැංකු කොටසනගිල්ලක රැකියාවකි කාහතුරක් ලැබිණ

www.sinhalaelibrary.com
SIHINA

ලංකාවේදී මෙන් ඔහුට නිල ඇඳුමක් ලැබුණේද, ඔහුට පහිඹි තිබුණ තනතුර වැන්නක් නම් මෙහිදී නැත. ලංකාවේ ආරක්ෂක තනතුරු දරන්නෙකුට ඇති නැත, මෙරට ආරක්ෂක සේවය හැඩි තියන සේවය කරන්නෙකුට නැත. ඉතේ තුවක්කුවක් තිබුණේද ඔහු කරන්නේ බැංකු ගොඩනැගිල්ලේ දොරකඩ හිඳ සිටීමයි. දවසේ වැඩි කොටස ඔහු ගත කරන්නේ මෙසේ සිට ගෙනය.

මුලදී ඔහු වැඩට ගියේ බස් රථයෙනි. පසුව ඔහුට ජපන් හදේ රථයේ යාමටද අවස්ථාව ලැබිණ.

මාස කීපයක් වැඩ කිරීමෙන් පසු, අප දෙදෙනාගේම වේතනවලින් ඉතිරි කළ මුදලින්, අපට සරණ ටොයෝටා රථයක් මිලට ගන්නට හැකිවිය. ඔහු නම "සිකියුරිටි" ඇඳුම් හැඳ රථය ළඟ ජායාරූපයක් ගෙන තම දෙමාපියන්ටද යැවිය. ඕස්ට්‍රේලියාවේ සිකියුරිටිකාරයෙකු වීම තානාන්තරයක් නොවන බව ලංකාවේ ගැමියන් දනිද?

අප කැන්බරේ ජීවත් වූ කාලය මට මතක් වේ. ඒ දිනවල අපට කී දෙනෙක් 'මැඩම් - සර්' කියා කථා කළාද? කී දෙනෙක් ජයන්ත යන එන විට සැලියුට් දමා 'සර්' කියා ආචාර කළාද?

මෙහි ඔහුට සැලියුට් දමන කෙනෙක් නැත. එහිදී ඔහුගේ නිල ඇඳුමේ රැඳවුණ සඳක්කම් අද නැත. ඔහු තානාන්තරයක් දරන්නෙක් නොවේ. හමුදාවක් මෙහෙයවන මේජර් හෝ කර්නල් කෙනෙක් නොවේ. සිට රටක ආරක්ෂාව පතමින්, සුළු රැකියාවක් කරන නිසාවම නිකම් මිනිසෙකි. මා ඔහුගේ බිරිඳයි. අප සියල්ල හැර දා ආවේ ඇයි දැයි මට සිතේ.

මරණ තර්ජන... අසාධාරණ, රටේ අරාජික භාවය... ඒවා උළා කෑලේ කවුරුන්ද? " මිනිසා දුක් දෙන්නේ මිනිසාටමයි" යනු කියමන මට සිහිවේ.

අප දෙදෙනාම වෙනස් වී ඇතැයි මට වරෙක සිතේ. තවත් විටෙක සිතෙන්නේ ජයන්තගේ ඇතැම් ගති කම් වෙනස් නැති බවයි. කැලේ මාරු කළාට, කොටියාගේ පුල්ලි වෙනස් වෙන්නේ නැහැයිලු! උණ පුරුකේ ලෑවට බලු වල්ගේ ඇද යන්නේ නැහැයිලු...!

ජයන්ත තවමත් යම් යම් අයුරෙන් මාව පාලනය කරයි. අප රථය ගත්තේ අප දෙදෙනාම ඉතිරි කළ මුදලෙනි. එහෙත් රථය අයිතිකාරයා - නැති අයිතිකාරයා ලෙසින් හැසිරෙන්නේ ජයන්තයි! මා මේ රටේ රථ පදවන්නට පුරුදු වුණේ, හැරල්ඩ්ගේ උදව්වෙන්, ජයන්ත මෙහි එන්නට කලින්. එහෙත් මට සුක්කානම බාර දීමට

ජයන්තගේ සිත තුළ ඊර්ෂ්‍යාව වන්නේයයි. එහෙත් ඉක්මනින්ම ඔහු ට සිත වෙනස් කර ගන්නේය. ඇතැම් විට ඔහු වැඩට යන්නේ අවේලාවේය. ඒ නිසා මම රියත් රැගෙන, දරු දෙදෙනාත් පාසැලට යන්නෙමි. ජයන්ත රාත්‍රියට රිය රැගෙන යයි. ඔහුව වැඩට බස්සවා මම [illegible] නවත් එවට [illegible] වෙන් සිතිමේ ඇති මගේ ඔහුට වත් නොහැකි වීය [illegible] යන්නට හැකි සිතේ. [illegible] මා ළඟ ජයන්තගේය

එහෙත් මම තවම පූර්ණ නිදහස ළඟ හැකියාවක් නොවෙමි. මා ඉවසා සිටින්නේ දරු දෙදෙනා නිසාය.

ජයන්තගේ කෝපය [illegible] වුණේ තමාගේ [illegible] මුදල් තිසී කළ හමුදාවෙන් ලැබෙන [illegible] නිසාය. [illegible] පමාව ඔහු ලියා විපරම් කළේය [illegible] ඔහුට ලියුමක් ලැබිණි. කැන්බරා සේවය [illegible] ඔහු [illegible] තිරිමේ [illegible] ඔහු විශ්‍රාම ගොස් [illegible] හමුදාවට භාර දී [illegible] නොකිබිණි. මේ අත්හදා [illegible] තිබුණේ.

"මිත කරන්න ඇත්තේ මට පස්සේ ආපු එකා - උඹ කපිල්ලෙන්නාගෙ පස්සේ" ජයන්ත කෝපයෙන් ගුගුළේය.

"ඉතිං තෝ දොනා?"

"මන් දන්නේ කොහොමද?" ඔහු මටද සැර වුණේය.

මෙයින් පසුදා ඔහු මේ අත් පොත තම බෑගයෙන් එළියට ගත්තේය. "මේ තියෙන්නේ කෙහෙල්මල් පොත. මේක මටයි හැදුවේ..."

"ඒ උනාට ජයන්ත, මිත ආමි එකට අයිති නෑ..?"

"ඔන්න ඔයාත් කතා කරන්නේ උන්ගේ ඇත්තට!"

"මං කථා කරන්නේ ඇත්ත!"

"මේ ආමි මට කිසි දාන්න එපා. ඔයා දැන් මිත්‍රයෙක් නොවෙයි."

"ඔයාත් දැන් හමුදාවට මස්සෙන් නොවෙයි! මට සැර දාන්න!"

ඊයා තමන්ගට වුණෙත් මම නිහඬ වුණෙමි. ඔහු දවස් ගා දොරක් වසාගෙන සිටවුණේය. ඊය මටව යන හඬ මට ඇසිණි. ඔහු

ආවේ ඊ. බෝවිය. තව මැතින් දුරකථනය නාද විය. කථා කළේ ජයන්තය. ඔහු අද දෙදෙනා මලා යන්නට එන්නට සිතූ බව කීය. මම "දැන් එන්න එපා" යැයි කීවෙමි.

"වෙන වෙලාවක එන්න ජයන්" මම හෝඩුවක් නොකියා කීවෙමි. යළිත් ජයන්තව ප්‍රකෝප කරන සම්බන්ධයකට පැටලෙන්නට මගේ කිසිදු ආශාවක් නොවීය.

ජයන්ත පෙරළා ආවේ ඊ. සැඹ වේලාවකය.

තමා වන්ස්ටන් ගේ ගෙදර ගිය බව ඔහු කීය. ඔහු වෙතින් මත් ගඳ වහනය විය.

"වන්ස්ටන් සේරම කළා දෙන්නම් කිව්වා. අපේ යක්කුන්ට මෝනක් ගැරී පොඩි දෙයක් හොයා ගන්නම් ඇති, මිනිහෙකුගේ ජීවිතේම විනාශ කරන්න."

ඔහු ජීවිත කීයක් විනාශ කළා දැයි අසන්නට සිතුණත් මම මුව පියා සිටියෙමි.

ඊ. සැඹෙන් පසු ජයන්ත රාත්‍රී මුර සේවයට ගියේය. මා නිදා ගන්නට ලැස්ති වෙනවිට, වල්ලි කථා කළාය.

"මොකද්ද ජයන්තට - හරියට කේන්ති යනව නෙ?" ඈ කීවාය.

"එහෙම තමයි එයා" මම වැඩි යමක් නොකියන්නට සිතා සිටියෙමි.

"ඔහොම බෑ මේගේ! එයාට ඔහැ ලංකාවේ හිටපු විදියට ලොක්කෙක් වගේ ඉන්න! වන්ස්ටන් කිව්වෙත් ඒක..."

"සමහර විට ඒක ඇත්ත වෙන්න පුළුවන් වල්ලි. එයාට දැන් 'සැලියුට් දාන්න' 'සර්' කියන්න කවුරුත් නැහැ නෙ?"

"ඔහොම බෑ නම් - ඔහොම බැහැ" වල්ලි අවවාද ලෙසින් කීවේ මෙවැයි; "ඔයා කතා කරලා කියන්න"

මට ජයන්ත හා කථා කොට කිසිවක් තේරුම් කර දෙන්නට බැරි බව මම ඇයට හෙළි නොකළෙමි.

ඒ දින දෙසැම්බරයේ ජයන්ත [illegible] කළේ ලදේ හා දහවල් වරුවෙදිය. මේ නිසා [illegible] ජයන්තට [illegible] දින [illegible] අවස්ථාව ලැබිණ. මම [illegible] වැඩට ගියෙමි.

"ඇමති තාත්තිට ඇවිත් [illegible] කාරෙක [illegible]" එයා ඉංග්‍රීසියෙන් කීවාය. දරු දෙදෙනා දැන් වටාත් [illegible] ඉංග්‍රීසියෙනි.

"ඔයා තාත්තිට ඇහෙන්න කියන්න එපා!" මම කීවෙමි.

"තාත්තිං-ඇන්ග්‍රි" එයා කීවාය.

"තාත්තිට වැඩ වැඩියි" මම [illegible] කාරණ ඉදිරිපත් කළෙමි.

එදා ගෙදර එන විට මට අම්මාගෙන් ලිපියක් ලැබී තිබිණ. ලංකාවේ නොයෙක් තොරතුරු අතර, ඈ යළිත් [illegible] කර [illegible] අපේ අලුත් ගෙදර වහලට [illegible] කුලියට ගන්නට [illegible] තිබේයි!

මම මේ බව ජයන්තට සඳහන් කළෙමි.

"ඒක මං කෙනෙකුට බද්දට දුන්නා"

"මට කියන්නෙත් නැතුව?"

"මං ඔයාට කියන්න තමයි හිටියේ - දැන් කිව්වෙ?"

"මං ඔයාට කලිනුත් කිව්වේ අපේ තැංගිට දෙන්න එපැලා?"

"පවුල්වල - නෑදෑයන්ට දුන්නම හරි කරදරේ. ඊට පස්සේ තිරාංම අයිති කර ගනීවි"

"ඒ ගොල්ලො එහෙම කරන අය නෙමෙයි ජයන්ත!"

"මං දන්නේ කොහොමද?"

"ඔව් ඔයා දන්නේ නැහැ. මගේ පවුලේ අය කවුද කියලා ඔයා කවදාවත් දැන ගත්තේ නැහැ"

"මට දැනගන්න ඕනැත් නැහැ. මං බැන්දේ ඔයාට එගොල්ලන්ට නෙවෙ."

"ඔයා මාව දන්නෙත් නැහැ!"

"ඒ හරිය මං දන්නවා! ඔයාට දන්නවා නං අපරාදෙම දේවල් සිද්ධ වෙන්නේ නෑ!"

"මොනවගෙම දේවල්ද? තාම කියන්නේ මගේ වැරැද්ද? එහෙනම් ඔයා කරපු පෙරම හරි! දැන් මටයි ලැජ්ජාව. අර මගේ ආපු ආමිතාරයෙකුත් මට කියන්න ආවා! ඔයා කරපු දේවල්!"

"කාගෙද [illegible]?"

"කාගෙද වැරැද්ද? කාගෙද වැරැද්ද?" මට සැ ගැසිණි.

ජයන්ත මා වෙත ආවේ අත ඔසවා ගෙනය.

"ගහනවා බලන්න! ගහනවා!" මම මිනුණි කෑවෙමි. "මේ ලංකාව නෙමෙයි! මෙහේ ගෑනුන්ටත් අයිතියක් තියෙනවා! ගෑනුන්ට වද දෙන මිනිස්සුන්ට මෙහේ දඩුවම් දෙනවා අහලා නැතුව ඇති!"

"උඹේ කට " කී ජයන්ත දොරෙන් පිටව ගියේය.

ඒ රාත්‍රියේ ඔහු නිදාගත්තේ සෝෆාවේය. දෙගොඩ තලියේ මට ඇහැරුණේ ඔහු හිනෙන් කියවන හඬ ඇසෙමිනි. "තාවු තාමිවි... තාවු තාමිවි" කියනවා මෙනි, මට ඇසුණේ. "ඇරපං ඇරපං යන්න ඇරපං...!"

ඉන්පසු ඔහු නැගිට, වතුර බොනු ඇසිණි.

මම නිදාගත් අඳුරේත්ම ඊගා තුරුළු කරගෙන අඳුරේ වැතිර සිටියෙමි.

" [illegible] දන්නවාද ආච්චි [illegible] නිකට ගොනෙත්? ගාමිණුරුවන් ජයන්තගෙත් [illegible] අත්තයේ අප ඉන්නලා

"ඒ හරි, ඇයි. [illegible] මට අල්ලලා ගහන්න පුළුවන් බෙහෙත් පොලිස් [illegible]!"

"ඊයා ඇවිත් ටික කාලයක්. දැන් හරි ජයයි. [illegible] ලොකු ඔගයක් [illegible] ගියා ඊයේ. ආච්චිට [illegible] ඇසුවේ?"

"මට සන්තෝෂ මහත්තයා. ඒ [illegible] නෑ [illegible] කියනවා!"

"දැන් හරි සරුයි"

ගාමිණුරුවන්ගේ කියවන ජයන්තගේ [illegible] හෝවේ. [illegible] ගැන [illegible] ජයන්ත කීවේ "මට අල්ලලා ගිරි ගොනෙතත්" කියායි. ඒ [illegible] උමතුව ජීවිතය සරු කරගන්නෙයි. [illegible] ගාමිණියකු වීම ගැන ඒ රාත්‍රියේ ජයන්ත සිය අප්‍රසාදය පළ කළේය.

ගාමිණුරුවන්ටත්, ජයන්තටත් තවා කරන්නට හැර, මම ඊගාත් සමඟ මිදුලට ගියෙමි. සිටත පාරෙහි රථයක් නතර විය. ඊගා හැ ගැසුවාය.

"ජගත් අංකල්"

ජගත් රිය නවතා පන්සල් මිදුලට අවතීර්ණ වෙනම, ඊගා දුව ගොස් ඔහුගේ අතේ එල්ලුණාය.

"කොහොමද ඊගා?" අනුකූලව මා දෙස බැලූ ඔහු "මොකද සමිලා සනීප නැද්ද?" යි ඇසුවේය.

"නැ අසනීපයක් නැ" යි කී මම එයාගෙන් සිනාසුණෙමි. මාත් ජයන්තත් අතර වූ ගැටුම ගැන ඔහුට පවසන්නේ කෙසේද?

"ඔයාගේ මූණ අඳිමිලා වගේ"

නොදැනීම මගේ අතල මුහුණට යැවිණි. [illegible] මම ලේන්සුවෙන් මුහුණ පිස දා හැරියෙමි.

"ඔයා සෙයනතා ආවද?"

"ඇතුලෙ හාමුදුරුවො එක්ක කතා කරනවා"

"මමයි, ආනන්දයි එළියේ එක්ක හිටියේ. කෝ රජිත?"

"ඇතුලෙ පොතක් බලනවා"

ජයන්ත පාඩමක් ගලවා කියා ඇතුළට ගියේය. මම පිටතම රැඳුණෙමි. ඇත්තෙනම් අපූ හා ආචාර්ය ... වචන කීපයකින් පසු මට සැහැල්ලුවක් දැනිණි. ඇතුළට යන්නට සිතුණත්, ජයන්ත වරදවා සිතාවී යැයි සැකයෙන් මම පිටතම රැඳුණෙමි.

ඒයා මිදුලේ මල් පොකුරු වෙතට ඇදුණාය.

"තවත්ත ඒයා පුතා" මම කීවෙමි.

තව මඳකින් ජයන්ත් පිටතට ඇමිණියේ රජිතට අතක වල්ලා ගෙනය.

"අනේ අම්මා ජයන් ඈතලට විනාඩියකට එන්න කියමු!"

"අපි වෙලාවක එන්නංකෝ" ජයන් මා දෙස බලා සිනාසුණේය. මම වෑයමෙන් සිනාසුනෙමි. දැන් දැන් ජයන්ත පිටතට එන්නේ මා තුළ ඇත්තේ සැකයකි. "අපි වෙලාවක එන්නං පම්ලා. දැන් නං ඒයා කතා කරන්න සැමිනි නෑ වගේ"

"ඔයත් එන්න කතා කරන්න මගෙ අම්මාගේත් නෑ ජයන්!" යැයි මට කියැවිණි.

ජයන්තත්, හාමුදුරුවනුත් පිටතට ආවෙන්, මම ඒයා වෙතට ළං වූණෙමි.

ඒදේ පළමු වැස්සත් ... විය. ඇරත්, සීතලත් ... ඒයාගෙත් ... මට ... නොවේ ... ඇත්ති කළෙමි.

ජයන්ත තාවමත් හිඳිය. මේ ... සිතෙත්තෙන් පොරවා ගෙන ... ලංකාවේ ... ඉව තිබිණි. ... මහ වැටුණ (...) ... ඒ නිදහසට මට දැන් නොවුණ ... ... කාරණයක් නොවේ.

ඒයා නාඩින්නට වූණාය. මම ඇයට ... පොතරත් "මිනින්" එනක් කැඩිවෙමි. රජිතටත්, ඇයටත් ... ඇත්දෙව්වෙමි.

"මේත් මරත් ... එවේ" ඒයා නෑ ගැස්සුවාය.

ජයන්ත නැගිටින පාටක් නැත. මම යතුරු ... ගෙන ඒයා ගාලි ඔවතට ගියෙමි. සීතල නිසා ඒය ... වෙලාවක් ගත විය. ගෑම් නැතම ඇත්තේ පුදු ළමාරයකි.

මම වෙනදාට වඩා පරිස්සමෙන් ඒය පදවාගෙන ගියෙමි. දින දෙකා තුනකම වැහින බව, ඊයේ ඇවිත් විදුලි ... ඇසිණි.

මම තවදත් පරිදි, මගේ වැඩ කොටස ඉවු කළෙමි. ... පාසැල අවසන් වූවද, මා අතින් ඉවු විය යුතු ලියවිලි ඩට තිබිණි. ... ඇවිත් දරු දෙදෙනාට තම ඊයෙන්, තම ගෙදරට කැඳවා ගියාය.

මා ගෙදර එන්න පිටත් වූයේ ... වැස්ස තදින්ම ඇද හැලුණි. ... දෙදෙනාවද නාවාගෙන එන්නටය මා සිතුවේ. මා ... හැරුණා පමණි. ඉදිරියෙන් ගිය රථයත් මා එක වග ... විය. මම තිරිංග තද කළෙමි. වැස්සේ, ... ගත නොහැකි විය. මට නෑ ගැසිණි. රථය ... අද්දර විදුලි ... නැපෙමිනි. මට ...

www.sinhalaelibrary.com

මා ගැන ප්‍රශ්නය කරගැනීම ඇයට නොහැකි විය. තෙදිනක් මා ගෙන ආවාය. ඈ ඒ දෙස බලා නොදැනීම ගැනීම පවා අසාමාන්‍ය විය.

"දෙවියනේ! වීගින් වෙනුවෙනු" ඒ ඈ කීවාය. "හොඳ වෙලාවට බේරුණේ නැද්ද?"

"මම කොහෙද?" මම ඇසුවෙමි.

"මේ ඩිවිනී පදුරේ අස්සේ හිටියාලු. අපි ඔයාගෙ ගෙදරත් ගිහින් හොයලා බැලුවා! නැත්තේ නෑ!"

"මං ආවේ කීයටද?"

"හතරට"

"දැන් වෙලාව කීයද?"

"දැන් දහයට දහයයි"

"මං ගෙදරට කතා කරන්නද?"

"ඔව්, ඔයා ඇඳේ තියෙන්නෙත" ඈ පසෙක වූ දුරකතනය මට පෙන්වූවාය.

"මට ගෙදර යන්න පුළුවන්ද?"

"අපි තව වෛද්‍ය පරීක්ෂණයක් කරනවා. හෙට යන්න පුළුවන්! කකුලෙ පොඩි තැලීල්ලකුත් තියෙනවා"

මම ගෙදර නොම්මරයට කතා කළෙමි. පිළිතුරක් නැත. මම බල්ලිට කතා කළෙමි. කතා කළේ විජේසිරිය. අපි දෙදෙනාම [illegible] කාරයෙය.

"මේ ටූස්සෙ එන්න එපා! ඇද රෑ ඒ දෙන්නව ඔහේ තියාගන්න" මම ඉල්ලා සිටියෙමි.

"අපි හෙට උදේ එන්නං" විජේසිරි කීය.

"මට ජයන්තව අල්ල ගන්න බැහැ! ඔහේ ආවද?"

"ඔව්, ඇවිත් ගියා. ඒ වෙලාවෙම - තාම ආවෙ නැද්ද?"

"නෑ"

"එන්න ඇති."

"නෑ - තව නෑ!"

මම නිදා ගත් කෙනෙක් දුරකතනය අතට ගැනුවෙමි.

ජයන්තගෙන් අහගන්න වෙලාද? ඔහේ අපි [illegible]

කඳුළේ ඇවිද [illegible]

"[illegible]?"

"ජයන්ත."

"ඔයා කොහොමද?"

"කකුල ටිකක් රිදෙනවා"

"මොකද උණේ? මං කල්ලින් කතා කරන්න ගියා හිතුව"

"මං දන්නේ නෑ. කාරෙක පොල්ගහක හප්පගත්ත බූරු උණා වැස්සෙ."

"මං කාරෙක නවත්ලා ආවෙ. ඊකයි පරක්කු උණේ"

"කොහෙද කාරෙක?"

"ගරාජ් එකක. හොඳ වෙලාවට ඉන්ෂුවරන්ස් එකෙන් කවර් වෙනවා. නැත්තං ගෙවන්න වෙනවා."

මගේ ඇසට කඳුළු උණා ආවේය. ඔහු වුවද ඇයි නොදැනිමි මට කලින්. ඔහු දකින්නට ගියේ මෝටර් රථයයි. "කමක් නැහැ ජයන්ත!" යැයි මම මටම කියාගෙන සුසුමක් හෙළුවෙමි.

"හරි පරිස්සමෙන් මෙහෙ එලවන්න ඕනෑ කිව්වා... තලා දෙන්නෙත් හිටියා නං කාරෙකේ ඒ වෙලාවේ"

මම කතා නොකළෙමි.

"ඔයා දැන් නිදාගන්නකෝ. ඔයාට කෑම ලැබුණේ?"

"තාමම නැහැ"

"තව ටිකකින් ගෙනෙයි... මං වැඩට යන්න ඕනෑ" ඔහු අත ඔරලෝසුව දෙස බැලීය "වස් එකකම යන්න වෙන්නෙ. මං හැරලිලට කතා කළා - ඒ ගොල්ලො ගෙදර නැහැ. ඕනෑම වෙලාවක ලැබෙට එන කවුරුත් නැහැ."

"ඔයා යන්න ජයන්ත! දැන් පරක්කු වෙනවා."

"මං යනව එහෙනං!" කී ජයන්ත වටපිට බලා මගේ මූණ හොඳ

මහා ඉහළින් ගැලවී ගිය [illegible] ගියේය.

මම නැවත සිහින ලොව ඇස පියා ගත්තෙමි. මගේ ලෝකය [illegible] ඇයි මේ විතරද? [illegible] [illegible] ... [illegible] මට [illegible] ඇති. මට [illegible] මට ඒ [illegible] ඉවසිල්ලක් නැත.

සිහින් හා ගඳක් ඇසී මම ඇස් විවර කළෙමි. සුදු රෝස මල් පොකුරක් පිටුපසින් සිනාසෙන දෑසක්.

"ජයන්ත"

"කොහොමද සමීලා?" ඔහු මල් පොකුර මට පෑවේය.

"මේ මොනවට ගෙනාවද?"

"මෙතෙන් එනගමන් තමයි. ලෙඩ්ඩු බලන්න යනකොට මල් ගේනවා"

"මට ලෙඩක් නෑ"

"එහෙනං මොකේටද මේ ඇඳට වෙලා ඉන්නේ"

මා වෙත පිළිතුරක් නොවීය.

"තාම වයිතවා! ඔං වැව ඇරිඹිල තැටියේ ආවා... මට පන්සලෙන් ආරංචි උනේ!"

"ආරංචිය ඉක්මනට ගිහිල්ල වගේ?"

"නෑ, ගණනේ ගිය වෙලාවෙ තාමුරුමෝ කියලා තියෙනවා. ජයන්ත කතා කරලා කිව්වලු"

"ජයන්ත ඇවිත් ගියා"

"ඔං දන්නා - ඔං මිරිය විකක් වෙලා යන කල්"

"එයා බැඩට ගියා!"

"ඉතිං ඔයාට මොකද මේ උනේ?" කී ජයන්ත් රෝස මල් පොකුර මා ළඟ වූ මේසය මත තැබීය.

"මොකටද ඔයා මල් ගෙනාවේ? තව සුදු රෝස මල්!"

"ඇයි දන්නවද [illegible]? අපි [illegible]"

"[illegible] ජයන්ත!"

"ඔයාට කොච්චර මල් ඉන්න ඕනෙද?"

"මොකට ගෙදර [illegible] ටිකක් විතරද"

"ඔයත් ගියා ඇයි?"

"[illegible] - [illegible]"

"ඒව කළින් ඔයාට [illegible] ලියුමක් [illegible]"

"කාගෙන්ද?"

"[illegible] ඇවිත් තියෙනවා... [illegible] ගන්න [illegible] කියලා දන්න [illegible]"

මට [illegible] ලිපිය [illegible] ජයන්ත් [illegible] ගත්තෙමි. මම ලිපිය කඩා [illegible] කියවීමි.

"හිතවත් සමීලා" [illegible] "මේ ලියන්නේ [illegible] [illegible]! [illegible] ලියුම [illegible]

මහසාගේ පවුරු පඩිල අපි ඉන්නවාමින් 30 කට විතර බට කරල අල්ලල දුන්නා. මහසාද ලයනල්, අනුර වගේම!

ලයනල්, ඇමී කාරයෙක් මරන්න ගිහින් [illegible] ගන්නා. මේ සැරේ නං [illegible] එකක් නැත.

මං ඔයාට ඇත්තම කියන්නං! මං ඒ දවස්වල ලයනල්ට ඇත්තටම ආදරේ කෙරුවා. ඒ උනාට ලයනල්ගෙ [illegible] මං එකඟ වුණේ නැහැ. පස්සේ මට හිතුණා, මං කළේ වැරැද්දක් කියලා. එහෙම හිතුණේ ඒ කට්ටියට [illegible] දේ ඇහුණම.

ඔයාගේ ජයන්තත් එහෙම හිටිය නෙ. අපි කට්ටියට [illegible] ඔයාගෙ [illegible] තියෙනවා. අපි [illegible] ලයනල් බලාගෙන ඇලා තියෙනවා! ඒ [illegible] ගිහින් [illegible] කරලා...(මේවා කොහොම ලියන්නද සමීලා) [illegible] ඇවිල්ල [illegible] ඒ [illegible] වෙලා [illegible]!

අහල ඇරුණේ ඒ විදියට!

"හාදු... සමිලා..."

මට තව දුරටත් ඉවසා සිටිය නොහැකි විය.

කඳුළුව [illegible] ගත්තෙමි. [illegible] නැගිටියත් - [illegible] අපරාධයක්ද? මා කඳුළු උදව් කරනවා කියමින්, ඒ දෙන්නගේ අම්මාගේ ඇමතීමද? ඒ දෙන්නාගේ ජීවිත හානි කරන්නට මා උදව් වුණාද? ඒ දෙන්නාට වද වේදනා දෙන්නට, මා උපකාරී වී ඇද්ද? එක හෙළින් නොවුවද, මා කර ඇත්තේ ඉතුරුම නොකළ අපරාධයකි.

අහල සහ සහ, රැළියේ පෙළේ ඉදිරියේ සිඳ සිටි අයුරු මට සිහි විය. පසු මා හා සිඳ සිටියේ මා විශ්වාසයට ගත්මිනි. පුද්ගයට ගලවන්නට නැත. ඔහුගේ ඇඟෙයටිලට මම එනාග නොවුණෙමි. ඔහුගේ පිරිස විසින් සිය වද්දා, මරා දැමූ අය ඒ දෙන්නද? ඒ පලියට මාත් ඒ අයුරෙන් වරදක් කිරීම හරිද?

"සමිලා"

"ඕ"

"ඔයා දුර ඇත කල්පනාවක?"

මම නිහඬව කඳුළු සැලුවෙමි.

"ඔයාට කරදරයක්ද?"

පසු නැගිට මා වෙතට ආවේය. [illegible] දෙකම්මුල් දිගේ ගලා යයි. ඔහුගේ අතැඟිලිලත් මගේ කම්මුලේ කඳුළු පිස දැමීය.

"අඬන්න එපා සමිලා... ඔයාට පුළුවන් ඔයාගේ කරදර මට කියන්න!"

"එහෙම දැරියක් කියලා මං කරදරේක වැටුණා!"

"මං එහෙම කථාවක් ඇහුවා"

මට කථා කර ගත නොහැකි විය.

මා මුහුණ පෑ සිලුවීම සලුත් දන්නවාද?

"අර දේවාරිච්චි කියන මිනිහා දවසක් කාටියකට ඒ කතාව කිව්වා. මං විශ්වාස කෙරුවේ නෑ! ඒක ඇත්ත උනත්- නැතත් කමක් නෑ."

"ඒක පුතෙක් දුරට ඇත්ත තමයි එපා"

"ඔයාට කියන්න බැරි නං කියන්න එපා!"

"මං කියන්නං... සත්තේ කියන්නං..."

"මං ඇත්තේ [illegible] ඔයාගේ හිතේ තියෙන වේදනාව කියන්නකෝ."

ජගත්ගේ ඇස එක රැල්ලේ මා දෙස බලා ඉන්නේ "මට විශ්වාස කරන්න" යැයි කියන අයුරෙනි. ඔහුගේ පැහැපත් මුහුණ, ජගත්ගේ අඳුරු සාලු මිහුණට වඩා කෙතරම් වෙනස්ද? ඔහුගේ සදාචාරී වචන, ගැඹුරු සාව නිවත් මා කිසි සැල නොකරන්නේ යැයි සිතෙන් සය මුසාවකි. මිනුගෙත් ඇත් වී සිටීමට මා කොතෙකුත් තැත් කළේ වැයමිනි.

පක්සලේ ගාම්භීරයෙන් පවා ජගත්ගේ ලොකු සිතුනු මම සහ ඇත්තෙමි. "හරි සමාජ සේවකයා" පුවත්පතක් දිනෙක සිය "ජගත් මිතුළු කෙතරම්දුව උදව් කරන්න ලැස්ති-මිතුළු වෙලාවට!" දිනක ආනන්ද කියනු මට ඇසිණි. මේ මොහොතේත් ඔහු ඇසිණ ඇත්තේ මගේ උදව්වම නොවේද?

"සමිලා... මොනවද ඔයාගේ කල්පනාවේ මං අහිටියත්?" ඔයාගේ හිතේ තියෙන වේදනාව මට කියන්න මං ලෑස්තියි!"

මොහොතකට මම ඇස් පියා ගත්තෙමි. අලුත් උණු කඳුළු මගේ දෙකම්මුල් දිගේ ගලන්නට විය. ජගත් ඇඟ වෙතින් පිඳ රැළින් මගේ කඳුළු පිසදා හිස අත යැවේය.

මම සැහැල්ලු සුසුමක් හෙලුවෙමි.

ඒළඟ සුසුමෙන් මා ළය පුරවා ගනිද්දී, ඔහු ගෙන ආ කහ රෝස මල්වල සුවඳ මගේ හදවතට ඇතිණි.

හැදප් මහින්ද ජයතිලක

"කැටුකම්මි" නමින් මුලින් නම් කොට ලියූ නවකතාව

මෙතෙකින් අවසන් වෙයි.

1994 ජනවාරි 12 වෙනි බ්‍රහස්පතින්දා

භද්‍රජී මහින්ද ජයතිලක

ගිනි

සහ

සෙව්වන්දි

Guns and Roses

ලියුම් කවරය තුළ

අද කොළු රෝස පොහොට්ටුවක්

පසු වරක් තාවා තිබුණා

සුමිදු කෙටුලයන්

"මා ආදරේ [illegible]

මගේ ජෙ [illegible] නෙමයි

සදා [illegible] ජයන්ත"

[illegible] ගැඩ ඇ ගෙනම...

'Gini saha Sevvandi' (Guns and Roses) Latest Novel by Bhadraji Mahinda Jayatilaka: Winner of 1995 D. R. Wijewardane Award for Best Novel in Manuscript Form.

Published by : 'BUD' Foundation - 1997

ISBN 955-9425-01-03

මිල රු. 125.00

www.sinhalaelibrary.com